

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



*His
Lordship's
True Lady*

TRUE
GENTLEMEN
BOOK FOUR

New York Times
Bestselling
Author

GRACE
BURROWES



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



LORD HAZRETLERİNİN GERÇEK HANIMI

Gerçek Beyefendiler Serisinin Dördüncü Kitabı

GRACE BURROWES

©

Adanmışlık

Kendini sahtekar gibi hissedenlere.

İçindekiler

[İthaf Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[ÜçüncüDördüncüBe](#)
[şinci](#)
[AltıncıOnaltıYedinci](#)
[Sekizinci](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Onbirinci Oniki](#)
[OnüçüncüOndördü](#)
[ncüOnbeşinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[YirmiOnyedinci](#)
[Bölüm Onsekizinci](#)
[Ondokuzuncu](#)
[Bölüm Yirmi Bir Başa](#)
[Çıkılamayacak Kadar](#)
[İskoç](#)
[Dük'ün Atlı Yolu](#)

Birinci Bölüm

"Çocuklar, hele hele üç çocuk ve içlerinden biri *kızsa*, olmaz."
Hessian Kettering, yeğeninin huzurunda duygularını bundan daha güçlü bir şekilde ifade edemezdi. "Gürültüye, dramaya ya da pisliğe tahammülüm yok, oysa çocuklar bunların hepsinden zevk alıyor. yukarıda belirtilenler."

Worth Kettering, bebek Hessian'ın yanından geçti. Hessian'ın sevimli özellikleri arasında burnuna vurma eğilimi de vardı.
masum amcalar.

Worth, "Lord Evers'in vasiyeti sizi üç küçük çocuğunun da vasisi olarak gösteriyor," dedi ve kendine yeni bir kadeh şarap doldurdu. limonata. "Chancery ile uğraşmak istemiyorsanız -büyük bir masrafla- o zaman yasal otorite haline geldiniz
üç çocuk üzerinde. Oğlanlar dönemin geri kalanında okulda kalacak, kız için de bir ya da iki mürebbiye tutarsınız olur biter."

Hessian kucağında bir bebek varken kendi içkisinden yudumlamaya kalkışmadı. Çocuk, babasının siyah saçlarına ve parlak mavi gözlerine sahip, küçük, sağlam bir yumaktı.
Mutsuz.

Hessian ve Worth, Worth'un Londra'daki evinin arka terasında sabah havasının tadını çıkarırken, Worth'un Alsas cinsi köpeği ayaklarının dibinde nefes nefese kalmışlardı. Esinti hafif, güneş ılıktı ve çınar ağaçları tam da doğru miktarda gölge sağlıyordu.

Lord ve Leydi Evers ödülleriine gitmişlerdi.
İmkansız. Cumberland'de Hessian'ın en yakın komşuları olmuşlardı ve Leydi Evers da arkadaşıydı.

Bir arkadaştan daha fazlası, çok kısa bir süre için.

Hessian bebeğin tacını okşayarak, "Başka bir konuya değindin," dedi. Bebekler neden bu kadar yumuşaktı? "Çocuklar Pahalı ve param sınırlı. Bu eş arama çilesi için harcamam gerekenden fazlasını harcıyorum. Beni buna ikna etmene izin verdiğim için aptal olmalıyım. Ah, yeğenim yakışıklı birini gördüğünde tanır."

Bebek ona sadece bir bebeğin yapabileceği gibi gülümsüyordu. Melekler de memnun bir bebek kadar zengin bir iyilikseverlik yayabilirdi, ama melekler bu kadar sevimli sırtmazdı.

"Kızım seni bana benzediğin için seviyor," dedi Worth, "ve seni Londra'ya gelmeye ben ikna etmedim. Bu başarı tamamen Jacaranda'nın ayaklarının altında."

Jacaranda Worth'un karısı ve Hessian'ın kollarındaki küçük meleğin annesiydi. "Neden bu kadar tatlı kalamıyorlar?"

"Çocuklar mı?"

"Hanımlar. Masum bir çocuk için zerre kadar sabır gösterebilirim ama çöpçatanlar beni doğruca cehenneme götürür."

Hessian şu anki Grampion Kontu'ydu ve unvanı ne kadar fakir ve aile merkezi ne kadar uzak olsun -Cumberland oldukça uzaktı- kontlar bankacılar tarafından aranan nadir ödüllerd. kızları, Amerikalı varisler ve baronların kız kardeşleri.

Bekâr kontların peşinde neşeli dullar ve başıboş eşler de vardı; yardımsever bir kardeş bu konuda bir dostunu uyarabilirdi.

Bebek, amcasının sözlerini yankılamak istercesine güçlü bir iç çekti. Hessian çocuğu omzuna yasladı ve küçük sırtını ovmaya başladı.

Worth, "Mali durumunuz yeterince sağlıklı," dedi ve elindekini boşalttı. cam. "Özellikle de birkaç yıl önce nerede olduğunuzu düşünürsek. Tasarruf konusunda yeteneklisiniz."

Worth nazik davranıyordu, evlendiğinden beri bu eğilimi daha da artmıştı. "Üç çocuk beni oldukça geriye götürecektir. Genç bir hanımefendiyi sosyete kazandırmanın ne kadar mal olduğunu biliyor musunuz?"

Hessian tam olarak bilmiyordu ama o genç hanımların giydikleri kıyafetleri, kullandıkları arabaları, zevkle takıları görmüştü. Onların kıyafetlerini birbiri ardına sosyal etkinliklerde ve kâbuslarında görmüştü.

"Aslında biliyorum, çünkü utanmadan sarıldığın kişi benim kızım ve çeyizi için çoktan para ayırdım."

Bebekler kucaklamak için, erkek kardeşler ise sorun çıkarmak için yaratılmıştı. "Leydi Evers'in bir kız kardeşi vardı. Vasiyetnamede ondan hiç bahsedilmiş mi? Herhangi bir aileden bahsediyor mu?"

Herkesin bir ailesi vardı ama Hessian'ın ailesi bir kız kardeşi, bir yeğeni, Worth, Jacaranda ve bu sevimli çocukla sınırlıydı. Şimdiye kadar. Bebeğin ebeveynlerinin karşılıklı bağlılığı göz önüne alındığında kardeşler skora göre.

Worth köpeğin kulaklarını kaşıdı. "Lord Evers, oğulları dışında soyunun sonuncusuydu. Oğlan Lucas artık Lord Evers ve eğer kızımı uyumaya ikna edersen seni asla affetmem. Uyuması için çok erken."

"Senin gevezeliklerini dinlemekten ." Hessian ayağa kalktı Bebeği bahçede gezdirdi, çünkü o da amcası gibi açık havadan hoşlanıyordu.

Köpek Worth'a baktı, o da Hessian'ın çocuğu gözetimsiz bir yere götürmesine izin vermektense ayağa kalktı. Kim derdi ki Worth Kettering, eski mirasyedi evlat, böyle bir Sevecen baba mı?

Worth, "Leydi Evers'in bir kız kardeşi var," dedi. "Bayan Roberta Braithwaite, merhum Albay Hilary Braithwaite'in eşi. Kendisi

Ev gibi bir şey ama dul olduğu için bir sonraki Lord Evers için uygun bir yasal vasi sayılmaz."

Hessian, Albay ve Bayan Braithwaite ile birkaç yıl önce Everses'in akşam yemeği partilerinden birinde tanıştıklarını hatırladı.

"Bayan Braithwaite hizmet etmeyecek," dedi. "Onunla ilgili hatırlayabildiğim tek şey titrek bir kahkaha ve şüpheli turuncu saçları." Ve Leydi Evers'in ablasına zar zor tahammül ettiğini.

Bunun bir faydası olmazdı, çünkü Hessian, elini öptükten sonra beş dakika içinde hoşlanmadığı bir kadının arkadaşlığını küçük bir çocuğa yaşatmazdı.

Köpek bahçenin arka köşesindeki çeşmeden su içmek için ilerledi. Hess'in kendi köpeği ise Cumberland, canavar beş yıl ya da daha fazla süredir elinde olmasına rağmen, ona eşlik etmek için herhangi bir özlem duymuyordu.

Worth bir sopa alıp köpeğin kafasına atarak, "Bayan Braithwaite sadece hizmet etmeyecek," dedi, "aynı zamanda vasiyetname bu çocukların vesayetini size veriyor. İstedığınız yere gidebilirler ve çocuklar şüphesiz yılın büyük bir kısmını devlet okulunda geçirecekler, ancak onlar ve paraları üzerinde tek yetkili sizsiniz."

Hessian yeğenini başının üzerine kaldırarak onun gülümsemesini görmekten büyük bir zevk aldı.

"Onu bırakırsan seni öldürürüm Hessian, tabii Jacaranda benden önce davranmazsa."

Hessian sırttan ve kollarını çılgınca sallayan bebeği yavaşça indirdi. "Baban huysuzun teki. Midilli almana izin vermediğinde, sevgili Hessian Amca'na söyle, ben de sana bir takım ve bir köpek yavrusu alayım."

Worth, "Casriel ona bir midilli sözü verdi bile," dedi.

Casriel, yani Kont, Jacaranda'nın en büyük kardeşıydı. Hessian, çöpçatanları atlatmak istediklerinde zaman zaman onunla kâğıt oynardı.

"O zaman Casriel'in ona verdiği sözü geri alması gerekecek. Ben onun vaftiz babasıyım ve bu da demek oluyor ki - Worth Kettering, sen sahiplenici."

Worth bebeği Hessian'ın kollarından almıştı. "Gerek var mı Jacaranda'nın yedi erkek kardeşi olduğunu ve bunların en az yarısının düzenli aralıklarla gelip kızımın Çocuğun babasını umursamadan. Sen de gitsen iyi olmaz mı Hess?"

"Sen benim iş adamımsın ve bu da bana katlanmak zorunda olduğun anlamına geliyor. Neden kaçayım ki?"

Köpek şimdi fıskiyenin *içindeydi*, mutlu bir şekilde su sıçratıyor ve büyük bir gürültü yaratıyordu.

"Gitmelisiniz çünkü en genç koğuşunuz yakında evinize gelecek ve çalışanlarınıza haber vermeniz adil olacaktır."

Worth'un mizah anlayışı eşsizdi, hem de çok eşsiz. "Evers malikanesi Cumberland'de. Neden küçük bir çocuk

Ait olduğu yere, kuzeye geri gönderilme zevki için mi?"

"Siz onun vasisisiniz ve dolayısıyla sizin bakımınıza ait. Evers'in avukatları da böyle söyledi, ama Cumberland'daki personelin küçük sevgiliden bir an önce kurtulmak istediğinden şüpheleniyorum.

Andromeda, gel!"

Hessian geri adım attı, çünkü ancak bir aptal ıslak köpekleri hesaba katmazdı-

Köpek şiddetle sallanıp her yöne su gönderirken Worth, "Lanet olsun ve patlasın," diye bağırdı. Bebek ağlamaya başladı, köpek mızmızlandı ve bu nedenlerden dolayı -Grampion'un evini işgal eden küçük bir çocukla ilgili zavallı bir şaka yüzünden değil- Hessian bahçenin arka kapısından çıktı.

* * *

Lily Ferguson'un terbiyecisi onu, genç bir hanımın skandallardan hoş bir şekilde etkilenmiş görünmesi gerektiği konusunda uyarmıştı.

Nişan duyuruları onu çok sıkısa da. Lily'nin bir mirasçı olduğu söyleniyordu ve rahmetli annesi *İrlandalı* da olsa bir düğün ailesiyle evlenmişti ve bu yüzden Lily daha güzel, daha hayat dolu ve daha iyi bir kızla evlendiğinde sayıları telafi etmeye mahkumdu. kadınlara ulaşamıyordu.

"Aspik ve havadan sudan konuşmak," diye mırıldandı Lily.

İkisi de aynı derecede nahoştu. Neyse ki, Grampion Kontu'nun akşam yemeği partisi canlıydı ve genel sohbet Lily'nin homurdanmalarını gizleyecek kadar gürültülüydü.

"Affedersiniz, hayatım?" Neville, Lord Stemberger, sordu. Lord hazretleri erken bir ölüm arzuladığı için, sorusunu yöneltmek üzere Lily'nin göğsüne doğru eğildi.

Masanın başında bir uşak Lord Grampion'un kulağına fısıldadı. Kont, kuzeyde geniş mülkleri olan unvanlı bir bekârdı. Bu yüzden davetiyeleri çöpçatanlar tarafından çok beğenilirdi.

O zaman da çekiciydi. Uzun boylu, dalgalanmaya meyilli sarı saçları, Yorkshire yaz gökyüzüne layık mavi gözleri ve yağmacı bir Norseman'ı andıran yüz hatları vardı. Yakışıklı olmaktan ziyade çarpıcı bir şekilde erkeksi.

Belki de dişleri kötüydü, çünkü adam hiç gülümsemedi. Lily, Tippy'ye Kettering ailesiyle ilgili ayrıntıları soracaktı, çünkü Tippy hem Debrett's'i hem de tattlers'ı dini olarak inceliyordu.

Lily, tanıştırdıklarında Grampion'ı biraz hayal kırıklığına uğramış bulmuştu. Selamlaması doğrudu, nezaketi sadece bu kadardı. yüz ifadesinde ne bir muziplik, ne de bir sıcaklık belirtisi vardı. Birçok Yakışıklı erkekler sıkıcı bir arkadaştı, görünüşleri onları ilginç olma çabasından alıkoyuyordu.

Lily'nin düşünceleri bir böcek hissiyle kesildi etinde sürünüyordu. Lord Stemberger'in tombul parmakları kadının koluna dayanmış ve sanki kendi küstahlığının tamamen farkında değilmiş gibi ona yakın bir şekilde eğilmiş duruyordu.

Masanın başındaki Grampion ayağa kalktı ve iki yanındaki konukları selamladıktan sonra geri çekildi.

Mükemmel bir öneri.

Lily peçetesini masanın üzerine örttü. "İzninizle lordum. Hemen döneceğim." Otuz dakika yeterli olmalı Lord Stemberger'i başka bir çift göğüsle büyülemek.

Sandalyesini geriye itti ve Lord Stemberger ile sağındaki adam, o ayrılırken yarı yarıya ayağa kalktılar. Ne kadar kibarlar, En yakındaki genç bayana ya da onun yerleşim yerlerine bakmadıkları zamanlarda.

Masanın karşısında ve birkaç koltuk yukarıda, Walter Amca sağındaki kadının anlattığı bir anekdota dalmış görünüyordu.

Lily koridorda ilerledi, bayanlar tuvaletine sığınmak niyetindeydi ama yanlış bir yola sapmış olmalıydı, çünkü yüksek bir erkek sesi onu durdurdu.

"Hangi cehenneme gitmiş olabilir?" diye sordu bir adam.

Yine erkek olan daha sessiz bir ses kısaca cevap verdi.

"Sonra tekrar arayın ve Bayan Ferguson'a kadar aramaya devam edin."

Grampion Kontu köşeden döndü ve Lily'nin ayaklarını yerden kesmeden bir an önce durdu. "Özür dilerim."

Bir uşak lord hazretlerinin dirseğinin dibinde duruyordu; endişeli bir uşak. Lily reverans yaparak, "Lordum," dedi. "Biri mi gitti?

Kayıp mı?"

Grampion uşağa, "" dedi, uşak en yakın barda bedava içki söylentisi duymuş gibi koşarak uzaklaştı.

"Endişelenmenize gerek yok, Bayan Ferguson, bu geçtiğimiz hafta boyunca düzenli olarak meydana gelen bir olaydı. Koğuşum kendi inisiyatifiyle saklambaç oynamaya karar verdi, yatma vaktini çoktan geçti.

Bana asla, hiçbir , hiçbir nedenle - saçmalıyorum." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Özür dilerim. Çocuk bulunacak, bundan hiç şüphem yok."

Lily'nin iki saat önce tanıştırıldığı kibar ve soğuk ev sahibi *bu* muydu? "Kaç yaşında?"

"Neredeyse yedi yaşında, ama yaşının ötesinde zeki, belki de iki ağabeyinin yozlaştırıcı etkisinden dolayı. Onu geçen sefer samanlıkta bulmuştum ve saatlerdir arıyorduk. Bir gün Kreş hizmetçileri onun gece evden çıkdüşünmüyor."

Endişelenmesine şaşmamalı. Mayfair bile geceleri altı yaşında yalnız bir çocuk için uygun bir yer değildi. "Ne zamandır kayıp?"

Lord Hazretleri altın bir cep saati çıkardı ve bileğinin bir hareketiyle açtı. "En az on yedi dakika. Kreşin kıdemli hizmetçisi kızı saat dokuzda yatırmış -üçüncü kez- ve çocuğun uyuduğundan emin olmuş. Saat onda şapkasını almak için yatak odasına geri döndü ve küçük şeytan yatakta değildi."

"Misafirleri aramaya ayarlayabilirsiniz."

Grampion saati kapattı. "Hayır, . Bunun nasıl bir konuşma başlatacağını biliyor musun? Benim Uygun bir eş bulmak ve bir dahaki sefere Londra'da bekar halimi sergilemek için zahmete ve masrafa girmek istemiyorsam Beş Mevsim, küçük çocukları yanlış yere koyma eğiliminin herkes tarafından bilinmesine izin veremem."

Lily onun karıştırdığı saçlarını düzeltti, sonra da kravatının kıvrımlarını düzeltti ki dedikoducular onun evlatlığını aramaktan ziyade kaçamak yaptığını düşünmesin. Gerçekten perişan haldeydi - yoksa neden kel bir şekilde evlilik özlemlerini dile getirsin ki? - ve Lily bu yüzden onu onayladı.

Londra'da bir sezonun yüküne ve masraflarına kızdığı için ona sempati duyuyor ve dürüstlüğü yüzünden ondan hoşlanma riskiyle karşı karşıya kalıyordu.

Ve çocuğu yanlış yere koyduğu için kendini suçlayacağını... Lily ona doğru baktı, çünkü Grampion uzun boylu biriydi.

"Evde en sevdiğin yer neresi?" diye sordu.

"Favori bir yerim yok. Bilmeniz gerekiyorsa ahırda ya da bahçede olmayı tercih ederim. Hava sert olduğunda ya da ben

Boş durma lüksüne sahip olduğumda, kütüphanemde kitap okuyor ya da yazışmalar yapıyorum."

Ten rengi biraz kırmızıydı, yüz hatları Lily onu yakından inceleyebildiği için biraz yıpranmıştı. Sonuç olarak gözleri parlak bir maviydi ve şu anda endişe doluydu.

Lily onun elinden tutarak, "Benimle gel," dedi. "Bakıcınızı ahırda bulmanız tesadüf değil. Sadece bir haftadır evinizde olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Grampion huzur içinde geldi. "O bir yetim, ailesi bu yılın başlarında öldü. Vasiyetnamede vasisi olarak ben gösterilmiştim ve böylece neredeyse tam anlamıyla kapımın önüne bırakıldı. Zavallı çocuk Annesine oldukça yakın ve beni bir düzine komşusu arasından ancak tanıyor."

"Adı ne?"

"Beelzebub, kötü günlerinde. Ailesi ona Amy Marguerite adını verdi, annesi ona Daisy derdi."

Lily, lord hazretlerinin elini resmi bir salonun karşısındaki koridorda bulunan kütüphanenin dışında bıraktı. "Ona ne diyorsunuz?"

Lily'nin sol omzunun üstünde ve solunda bir noktaya odaklandı. "Tatlım, poppet, canım, ya da, bir nebze olsun toparlayabildiğimde sertlik, genç bayan."

"Çocuğa Daisy diye hitap edin ama onun odada olduğunu kabul etmeyin."

"Çalışma odasında olduğuna inanıyor musun?"

"Gece geç saatlerde çalışma odasına sık sık gelerseniz bundan neredeyse eminim lordum. Onun yokluğuna ağıt yakacak, yüksek sesle uzun uzun endişelenecek ve çocuğu kaybetmenin sizi harap edeceğini bana teyit edeceksiniz."

Kapı mandalını düşündü. "Devastate bunu biraz kahverengi yapıyor olabilir. Pratik yaparsam onu on dakikalığına kaybetmeye katlanabilirim."

Çocuk yakında bulunmazsa . Lily biraz endişeliydi ve kızla tanışmamıştı bile.

Lord Hazretleri kapıyı iterek açtı ve Lily'ye kendisinden önce gelmesini işaret etti.

Bu odayı tercih etmesine şaşmamalı. Kitaplar odanın iki tarafını kaplayan raflarda iki kat yüksekliğe yükseliyordu. Dış duvardaki pencereler bahçeye bakıyordu ve mobilyalar da iyi yastıklı, sağlam türdendi.

uzun süreler boyunca alışılmadık pozisyonlar.

Duvar aplikleri kısılmıştı, kalın halıların üzerine yumuşak gölgeler düşürüyorlardı ve ocak neşeli bir sıcaklıkla yanıyordu.

Küçük konuşma ve et jölesine kıyasla bir zevk kubbesi.

"Onu bulamıyoruz," diye açıkladı Lord Grampion. "Daisy saklanacak yer seçme konusunda çok zeki ve bulunmak istemediği zaman onu bulma konusunda umutsuzluğa kapılıyorum."

"Nereye baktın?" Lily, perde esintisiz bir şekilde kıpırdarken sordu.

"Evi tepeden tırnağa arıyoruz, hizmetçiler kilerden, uşaklar tavan aralarından başlıyor. Daisy bir kez daha güvenli bir şekilde yatağına girene kadar kimse gözünü kırpmayacak."

Lily perdeyi işaret etti ve Grampion başıyla onayladı.

"Misafirlerinizi bırakıp tüm personelinizi aramaya koyulduğunuza göre o sizin için çok önemli olmalı lordum."

"Elbette benim için önemli. O benim en sevgili çocuğum ve onun mutluluğu ve refahından ben sorumluyum."

Lord hazretleri açıkça rol yapmıyordu. Daisy bir hafta içinde onun kalbini ya da en azından görev duygusunu ele geçirmişti. Birçok kız çocuğu kan bağı olan akrabalarından daha az sadakat görürdü ve yeğenler başlarını sokacak bir çatıları olduğu için şanslıydılar.

Walter Amca'nın her fırsatta Lily'ye nazikçe hatırlattığı gibi. "Sence kaybolmuş olabilir mi?" Lily, lord hazretleri sessizce odanın içinde dolaştı. "Bu gece dışarısı çok karanlık. Gökyüzünde en ufak bir ay parçası bile yok."

"Daisy kaybolmayacak kadar zeki," dedi Grampion perdeyi geri iterek. "Ama bulunamayacak kadar zeki değil."

Küçük sarışın bir çocuk pencere kenarındaki koltukta kambur oturuyordu. Hiçbir şey söylemeden Kont'a bakıyordu. Çoğu ebeveyn yüksek sesle azarlamaya başlardı. Grampion bunun yerine çocuğun yanına oturdu ve örgüsünü omzuna attı.

"Uyuyamadım," dedi kız başını eğerek. "Evimi özledim." "Ben de öyle," diye cevap verdi Kont. "Ayakların üşüyor mu?"

Çıplak ayak parmakları keten geceliğin eteğinin altından görünüyordu. "Evet."

Kont onu kucağına aldı ve kucağına oturttu. "Beni çok korkuttun Daisy. Bir korku daha ve bunu bir daha yapmayacağına söz verdin."

Kilerde acil işi olan bir kedi gibi kollarında kaskatı oturuyordu. "Beni yenecek misin?"

"Asla."

Muhtemelen bunu itiraf etmemeliydi ve Lily de hem garip hem de samimi bir ana tanıklık etmemeliydi. Bir tane aldı Geri adım attı ve çocuğun bakışları ona döndü.

"O kim?"

Grampion kucağındaki kızla birlikte ayağa kalktı. "Bayan Lily Ferguson, size Bayan Amy Marguerite Evers'ı tanıştırmalıyım miyim? Daisy, bu Bayan Lily."

Gayri resmi bir adres seçmişti, ki bu çok . "Merhaba Daisy. Kont sizin için endişelenmekten kendini alamıyordu."

"Endişelendim," dedi Grampion. "Endişelendim ve şimdi seni yatağına götürüyorum genç bayan."

"Bir hikaye alabilir miyim, lütfen?"

Büyükanne bu isteği reddetmelidir, çünkü yaramaz davranışlar ödüllendirilmek yerine cezalandırılmalıdır.

Lily kapıyı açık tutarak, "Lord Hazretleri'nin yokluğuna üzülecek pek çok misafiri var," dedi. "Yine de birkaç güzel hikâye biliyorum ve sen uyuyana kadar seninle kalacağım."

Grampion iki kat merdiveni çıkarken sadece bir uşaktan aramayı durdurmasını istemek için durakladı. Çocuk odası cömertçe rahattı ama tüm mobilyalar yeni, oyuncaklar tertemiz ve raflarda aşırı düzenli görünüyordu.

Oyuncakları birkaç çizik ve ezik istediğinde kızın erkek kardeşleri neredeydi?

Lord Hazretleri, "Bayan Lily için uslu duracaksınız," dedi. "Neden hiç kimsenin bir ejderha görmediğini ya da ejderhaların yanmadan nasıl ateş püskürdüğünü sormak için araya girmeyin."

"Evet, efendim."

"Uyumaya çalış," diye devam etti Grampion, çocuğu yatağına yatırıp bir elini alnına götürerek. "Bayan Ferguson, bir kelime lütfen."

Lily kıza, "Hemen döneceğim," dedi.

Lord Hazretleri sallanan bir sandalyenin arkasından şalını aldı ve Lily'yi koridora götürdü.

"Bir hikâye," dedi şalı Lily'nin omuzlarına örterek. "Daha fazla değil, yoksa güneş doğduğunda hâlâ okuyor olacaksın. Sorduğum için beni tokatlayabilirsin ama Lord Stemberger'a aşık mısın?"

Şal ipekti ve Lily'nin teninde çok hoş bir his uyandırıyor. Ne tür bir bekâr kont, çocuk bakıcıları için ipek şal bulundurur ki?

"Lord Stemberger'e hiç de aşık değilim. Neden?" "O..." Grampion, yaldızla büyülenmiş gibi görünüyordu koridorun karşısındaki bir iskele camını çerçevesiyordu. "Masada bir beyefendinin yapması gerektiği gibi davranmadı. Yanında otururken bakışlarının nereye kaydığını fark etmemiş olabilirsiniz, ama onu masaya davet etmeyeceğim. geri. Cesaretten yoksun."

Lily, diğer pek çok erkek Stemberger'in kaba davranışını görmezden gelirken ya da daha büyük olasılıkla kulüplerinde kahkahalarla gülerken Grampion'u sesini yükselttiği için çok takdir ediyordu.

Grampion'un sıcaklığı yoktu ama onurluydu ve yetim bir çocuğa karşı nazik davranmıştı.

"Misafirlerinizle ilgilenin Lordum," dedi Lily. "Ben ejderhalarla ilgilenip birazdan aşağı ineceğim."

"Bayan Lily?" diye yumuşak bir soru geldi çocuğun yatak odasından. "Geliyor musunuz?"

Grampion Lily'nin elinin üzerine eğildi, soğuk koridorda kavrayışı sıcaktı. "Bir hikâye. Bana söz ver. Çocuğun söylediklerimde ciddi olduğumu bilmesi gerek."

"Tek bir hikâye," dedi Lily. "Evcilleştirilmiş bir ejderhayla tamamlanmış bir sonsuza dek mutlu son. Söz veriyorum. Şimdi git bakalım."

İkinci Bölüm

Hessian, sabahın ilerlemiş saatlerine içerleyerek, bakıcıların sütçü kızların tuhaf bakışlarına içerleyerek, *her şeye içerleyerek* yoluna devam etti.

Çocuk hariç. Daisy'ye asla kızgın olamazdı. Yine de onun için endişelenmeye içerliyordu.

Daisy bu gezinti için yalvarmış olmasına rağmen tek kelime etmedi. Bütün bir günü kaçmadan, kırılğan bir yadigârı yok etmeden ya da "kazara" bir içki dökmeden geçirerek bir nimet kazanmıştı.

Hessian, muhtemelen hepsiyle dans etmiş olduğu ama hiçbirini tanımadığı genç kızlarla dolu bir vizöre başıyla işaret etti. O Buna da içerlemişti - neden Londra evlenilebilecek genç kadınlarla doluyken ilginç arkadaşlardan bu kadar yoksun olmak zorundaydı?

Daisy, Hessian'ın da zihnen katıldığı kocaman, mutsuz bir ifadeyle içini çekti.

"Eve dönelim mi, ufaklık?" Ağır ağır yürürken Kendisinden önce bir çocuğun kalkmış olması nedeniyle, eve vardıklarında günün yarısı geçmiş olacaktı.

Daisy ile geçirdiği zaman hem onun hem de Hessian'ın hoşuna gitmiş görünüyordu. "Burayı seviyorum. Ağaçları seviyorum."

Eğer Hessian onu yere bıraksaydı, muhtemelen o daha atından inmeden ağaçlardan birine tırmanmış, iyice sıkışmış olurdu.

"Tekrar geldiğimizde ördekleri besleyebiliriz." Kendine saygısı olan her kont vaklayan, korna çalan ördeklerin arasında durmak isterdi, açgözlü ördekler, aynı hem botlarını hem de saygınlığını riske atıyor. Yine de onun için bunu yapacaktı. Gerekirse lanet yağmurda bile.

Cömert teklifine cevap alamamıştı ama ne bekliyordu ki? Daisy içine kapanık bir çocuk olmaya başlamıştı ve bu onu paniğe sürüklemişti. Annesi pragmatik ve güler yüzlüydü. Daisy'yi deliler gibi severdi, Hessian'ın bundan hiç şüphesi yoktu.

Daisy aniden doğrulunca at durdu. "Bu ejderha kadın!"

Zarif mavi bir binici kıyafeti giymiş bir kadın kestane rengi bir kısırağın üzerinde oturuyordu, seyisi de onu birkaç metre geriden takip ediyordu. Saçları sol omzunun üzerinden iki örgüyle toplanmıştı ve bu örgüler parlak kumraldı,

Atın kürkünün rengiyle neredeyse aynı renkte olması kimliğini doğruluyordu. "Bayan Ferguson," dedi Hessian kısırağını durdururken. "İyi gün."

Uzun zaman önce, üniversite eğitimine başlamak için sabırsızlanan bir çocukken, Hessian ara sıra babasına Londra'ya kadar eşlik etmişti. O zamanlar Lily Ferguson'u tanıyordu çünkü amcası ve babası Ama Lily Ferguson ile bu yetişkin versiyonun pek az ortak noktası vardı.

Hessian'ın yanılmaz ergen görüşüne göre, küçük Lily bir veletti; ve onun tahminine göre, şüphesiz çürümüş, kendi önemli bir ukala. Geçen zaman onun tarafında önemli gelişmeler yaratmıştı. Ufak tefek rağmen Bayan Ferguson kısırağının üzerinde zarif bir görüntü sergiliyordu.

Başını eğdi. "Lordum ve Bayan Daisy. Ne hoş bir sürpriz. Birlikte parkın tadını çıkaralım mı?"

Hanımfendinin Hessian'a selamı , ama Daisy'ye ısıltılı, komplocu bir gülümseme bahşetti. Küçük bir çocuk için bu Gülümseme, çocuk odasındaki çay partilerini, balkonlardan gözetlemeyi ve mutfaktan kaçırılan kekleri ima ederdi.

"Daisy, Bayan Ferguson'u selamlar mısınız?" Kadını görünce neredeyse eyerden fırlayacak olan çocuk sessiz kalmıştı.

"İyi günler, Bayan Lily."

"Atının adı ne Daisy?"

Kız Hessian'a bakmak için kıpırdandı ama Hessian iğdiş edilmiş atı Bayan Ferguson'un kısrağının yanında yürümesi için çevirmekle meşguldü.

"Hammurabi."

"Ah, kanun koyucu," dedi Bayan Lily. "En sevdiği ikram nedir?"

Birkaç dakika sonra Hessian, Bayan Ferguson'un evet ya da hayır dışında cevaplar gerektiren sorular sorduğunu ve sabırlı sessizlikler sayesinde bu cevapları aldığını fark etti. Daisy'nin cevaplar giderek uzadı, ta ki Bayan Lily'ye şunları söyleyene kadar Yatak odasının penceresinin dışındaki ağaç dalları perdelerin üzerinde korkunç Hydra şeklinde desenler oluşturuyordu. hikaye kitapları.

Bayan Ferguson, "Uykuya dalmaya çalışırken bu hoş bir şey olamaz," dedi. "Bir dahaki sefere bu Hydra uykunuzu engellemeye çalıştığında, onu kovmalısınız."

"Ama gölgeler her gece orada. Ay olmasa bile bahçedeki meşaleler perdelerime gölge düşürüyor. Gölgeyi nasıl kovabilirim?"

İlginç bir soru.

"Perdeleri açarsınız tabii," diye yanıtladı Bayan Lily, "o zaman aynı sıkıcı ağaçların her gece bahçedeki aynı sıkıcı yerlerinde durduklarını görürsünüz. Buna şaşmamalı. esinti geldiğinde dans etmekten zevk alır."

Daisy etrafına, tepesinde yükselen çınarlara baktı. "Dans mı ediyorlar?"

"Sanırım bir minuet, tabii fırtına yaklaşıyorsa, o zaman daha çok bir gigue olur. Grampion, Cumberland'da ağaçlar dans eder mi?"

"Oh, rutin olarak. Neredeyse gecenin ilk makarasındaki sosyete kadar canlılar." Ve bir erkeğin sinirlerini çok daha fazla yatıştırıyorlar.

"Annem dans ederdi."

Hessian, Daisy'nin her iki ebeveynden de ilk kez söz etmesine bir yanıt bulmaya çalıştı.

"Annem dans etmeyi çok severdi," diye gözlemledi Bayan Lily. "Ben bir

Kayıtsız bir dansçı olsam da, çok sevdiğim merhum bir arkadaşım bir keresinde bana, bir hanımefendi doğru erkekle ayağa kalkarsa dansın geliştiğini söylemişti."

"Babam öldü. Bu da onun cennette anlamına geliyor ama öldüğünde bir kutuya konmuş. Kutu cennete mi gidiyor? Tıpkı bir paket?"

Bu konu neden şimdi, hiçbir uyarıda bulunmadan, herkesin içinde, Hessian'ın kendi türünün çoğundan daha katlanılabilir bulduğu genç bir bayanla sohbet ederken ortaya çıkmak zorundaydı?

"Belki de şimdi sırası değil-" diye başladı Hessian.

"Daisy, Musa hakkındaki hikayeyi hatırlıyor musun?" Bayan Daisy Ferguson sordu. "Halkını güvenli bir yere götürebilmek için denizin kenara çekilmesini mi sağladı?"

"Hatırlıyorum."

"Denizin normalde kadar uyumlu davranışları yoktur, değil mi? Açıklanamaz ve harika bir şey dillerini yakmadan ateş püskürten ejderhalar gibi. Cennete gitmek de böyle bir şeydir. Sürüklemenize gerek yok

Hastalanan, megrim geçiren ve kabuslar gören parçanız. Sonsuzluk parçanız Musa'nın denizi yararak geçmesi gibi cennete doğru kayar."

"Harika, ama bunu açıklayamayız," dedi Daisy, Ham'in omuzlarını okşayarak. "Sadece iyi insanlar cennete gider."

Bayan Lily kırsığının bir su birikintisinin etrafından dolaştırdı ve tıpkı tepedeki ağaçların su birikintisinin yüzeyine yansıdığı gibi, Daisy'nin yorumundan da içgörü yansıdı.

İyi insanlar cennete gider; bu nedenle kötü küçük kızlar cennete gitmez ve böylece kilise avlusunun altındaki tahta bir kutuya düşmekten kurtulurlar.

Daisy'nin gece gölgelerinde canavarlar görmesine şaşmamalı. Bir çocuğun bakış açısından oldukça mantıklı.

"Daisy, hiç güzel bir rüya gördün mü?" Bayan Ferguson sordu. "Uçabildiğin ya da ayakların olmadan merdivenlerden yukarı süzülebildiğin halıya dokunmak?"

"Evet. Rüyamda bir uçurtma olduğumu ve bir kuş gibi tüm Cumberland'ı görebildiğimi gördüm. Çok güzeldi ve hiç korkmadım."

"Sen zeki bir kızsın," dedi Bayan Ferguson. "Bunun bir rüya olduğunu biliyorsun. Rüya görürken bunun bir rüya olduğunu biliyor muydun?" Tüm bunlar biktırıcı derecede soyuttu-Hess en son ne zaman iyi pişmiş bir biftekten daha ilginç bir şey hayal ettiğini hatırlayamıyordu -Ama atlar hızla ilerlerken Daisy, Bayan Ferguson'un sorusunu düşünüyor gibiydi.

"Kendimi bir uçurtma sanıyordum. Gökyüzündeyken bunun bir rüya olduğunu bilmiyordum. Uyandığımda, bittiği için üzgündüm."

"cennet bir yer," dedi Bayan Ferguson, "ama gerçek. Ruya gördüğünüzde, bir parçanız olan her şeyi unuttunuz. Yorganı tekmeliyor ya da fazladan bir battaniye istediği için biraz şyor. Cennette, iyi kısımları -sevgi, nee ve kahkahalar- saklayabilirsiniz ama zor kısımları yanınızda taşımak zorunda değilsiniz."

Hiçbir papaz çocuğa ölümü ve cenneti bu şekilde anlatmazdı, Hessian da anlatmazdı. Yine de kelimeler ona doğru geliyordu, Bayan Lily'nin çaba göstermesini takdir ediyordu.

Çok takdir ettim.

"Annem beni hala seviyor mu?"

Hessian buna cevap verebilirdi. "Annen seni sevdi ve hala da seviyor, tıpkı Ham'in havularını sevdiği gibi. Havuçlar eyer odasında saklandığında bile Ham onları sever. u anda bile, ahırından uzakta, bir sonraki havuç fikriyle bylenmi durumda. Ailen seni her zaman, bundan on kat daha fazla seviyor."

Havuçlar. En ilham verici benzetmesi değil. Bayan Ferguson bir havuç saklamı.

izmelerinin zerindeki elbisesinin örtüsünü ayarlama kisvesi altında gülümsedi.

Bayan Ferguson, "Benim kısrak da büyük, gevrek havulara bayılır," dedi. "Ben onlardan pek holanmam. Peki ya sen Daisy? Havuçlar hakkında ne düşünüyorsun?"

Hanımlar sebzeler, tavşanlar ve kızarmış tavan yiyen ejderhalar hakkında ileri geri konutular ve bu sırada Hessian Daisy'nin ona cenneti sormasının ne kadar süreceğini merak etti. Akaağaların altından geçtiler, ta ki atlar

Park Lane'e açılan kapıya yaklaştı.

"Bugünkü gezintiden çok keyif aldım," dedi Bayan Ferguson. "Size teşekkür ederim, Lord Grampion, ve size, Bayan Daisy. Siz de

Perdeleri geri çekmeyi unutma, olur mu?"

Hatırlatma çocuğa yönelik olsa da onun içindi.

"Hatırlayacağız," dedi Hessian, "ve teşekkür , Bayan Ferguson, bize eşlik ettiğin için."

Başını eğdi ve neredeyse Hammurabi'yi caddenin karşısına geçirecekti ki Daisy'nin yaşına göre fazla düşünceli bir sessizliğe gömüldüğünü hissetti. Bayan Ferguson'la birlikte Aslında gevezeydi ve eğer Hessian bir kadının gevezeliğini duymak istiyorsa, bu Daisy'ydi.

"Bayan Ferguson," dedi, "Salı günü bizi ziyaret edebilir misiniz? Zorlamak istemem ve sezonun bir hanımefendinin zamanını aldığını biliyorum ama-"

"Lütfen geleceğini söyle," dedi Daisy. "Lütfen mi?"

Gülümseme tekrar geldi, yumuşak, tatlı, hafif yaramaz Gülümse. "Salı günü seni görmeyi çok isterim Daisy. Buluşmamıza kadar saatleri sayacağım ve o zaman rüyalarını dinlemek isteyeceğim, bu yüzden büyük olduklarından emin ol."

"Yine uçurtma olacağım," dedi Daisy. "Salı günü yakın mı?"

Şey, hayır. Salı gününe daha dört koca, uzun, kasvetli gün ve gece vardı. "Çok yakında," dedi Hessian. "Yardımlarınız için tekrar teşekkür ederim.

Bayan Ferguson."

Ve o göz kamaştırıcı gülümsemesinin bir kısmını da ona yönelttiği için.

* * *

"Sezon başlamak üzereyken ne tür bir kız kardeş ölür?" Roberta Braithwaite özel salonunun sınırlarında volta atarken sordu. "Sevgili Belinda'nın düşüncesizliği, ama yine de biraz bencil biriydi."

Belinda güzel, küçük kız kardeşti. Onun ölümü Elbette talihsiz bir durumdu, ama o zaman Belinda'nın asla yaşlanması gerekmeyecekti - başka bir adaletsizlik.

Penelope Smythe, "Yasınızın zamanlaması çok üzücü, hanımefendi," dedi.

Penelope'nin yumuşak sesi, mülayim fikirleri ve mıymıntı tavırlarıyla uğraşmak Roberta'nın sabrını sonsuza dek taşırmıştı ama yine de yalnız yaşayan bir dul konuşulma riskiyle karşı karşıyaydı. Penelope konuşmayı ve can sıkıntısını önlemek için tutulmuş bir arkadaştı ama ilk görevi ikincisinden daha etkili bir şekilde yerine getiriyordu.

"Yuletide'den beri o gecelik üzerinde çalışıyorsun, Penelope. Yatarken kaç tane çiçek taktığının ne önemi var?"

Penelope'nin yüzü kızarmıştı, böyle solgun bir yaratık için bu durum üzüntü vericiydi.

yakışksız. "İğne işi sinirlerimi yatıştırıyor, Bayan Braithwaite. Yastık kılıfına başlamamı tercih ederseniz, memnuniyetle-"

Roberta parmağını şöminenin ortasında gezdirdi ve ince bir gri toz tabakası ortaya çıktı. Hizmetçiyi tekrar kıyametle tehdit etme zamanı gelmişti.

"Yastık kılıflarınızı bana bağışlayın. Salonu çerçeveli kesme işleri, dantel masa örtüleri ve kutsal kitap örnekleriyle dolup taşan o zavallı yaratıklardan biri olmayacağım. Hava çok güzel. Anayasa yapma vaktin gelmedi mi?"

Roberta için yalnız başına çay tepsisinin tadını çıkarma zamanı. Penelope yürüyüşünün çay tepsiyle aynı zamana denk geldiğini fark ettiyse de bahsetti. Belki de parkta bir sevgiliyle tanıştı ve çiçekli geceliklerini onu düşünerek tasarladı.

Şüphesiz, lekeleri ve sadece bir takım düzgün kıyafeti olacaktı. Adı Herman olacaktı ve en iyi ihtimalle bir çay için katiplik yapacaktı.

Şehirdeki depo.

"Bugün çoktan yürüyüşe çıktım, hanımefendi. Lord Grampion'u gördüm ve önünde küçük bir çocuk vardı."

"*Grampion* bir çocukla mı çıktı?" Grampion Kontu dul bir adamdı ve kibar toplum onun uzun yıllarını Cumberland'de rusticating. "Yeniden evlendiğini bilmiyordum."

Roberta'nın Belinda'ya yaptığı görev ziyaretlerinden birinde Grampion'la tanışmıştı. Bir Cumbrian kış gecesi kadar sıcak bir adam için tam bir yakışıklılık israfıydı. Roberta'nın aklına genelevdeki meşhur piskoposu getirmişti.

Ve şimdi Belinda'nın üç çocuğunun da vasisiydi. *Böyle* Yazık.

Penelope kasnağına doğru eğildi. "Çocuk bir çocuk doğurdu. Saçları açık renk olmasına rağmen size çok benziyordu hanımefendi. Görebildiğim kadarıyla çok sessizdi."

"*Bana* benziyor muydu? Sence benim zavallı Amy Marguerite'imi diyarın öbür ucuna mı sürükledi? Yetim bir çocuğu, anne ve babasıyla birlikte evinden koparıp toprağın altına mı attı?"

", hanımefendi."

Sonra Roberta, Grampion'un bir çocukla birlikte ortaya çıkmasının çok büyük bir olay olduğunu söyleyebilecek birine danıştı. Tesadüf.

"Sevgili Leydi Humplewit'i çok uzun zamandır ihmal ettim," dedi Roberta, bir şamdanı hareket ettirip daha fazla toz ortaya çıkararak. "Kız kardeşimin yasını tutmak sosyal hayatımı tamamen mahvetti, ama Dorie Humplewit eski bir tanıdıktır. İnsanın ara sıra temiz havaya ve bir fincan çaya ihtiyacı olduğunu anlayacaktır. iyi bir arkadaş."

"Arkadaşlarınız konusunda çok şanslısınız hanımefendi."

Dorie umutsuz bir dedikoducuydu. Eğer Grampion Kasabadaysa - Penelope bir kontu nereden tanıyordu ki zaten- ve lord hazretleri çocukları güneye getirdiyse, Dorie bunu bilirdi. Ayrıca Roberta'nın mali durumu ne kısıtlı olursa olsun, çaylar ya da likör konusunda cimri davrandı ve her ikisini de takdir etti.

"Benim için akşam yemeği beklemene gerek yok," dedi Roberta. "Odana soğuk bir tepsi . Bu gece dışarı çıkabilirim ve o cereyanlı yemek odasında tek başına yemek yemek zorunda kalmanı istemem."

"ok dşncelisiniz hanımefendi."

Roberta bir an Penelope'nin alaycı davrandığını düşündü ama kızın sadece kendisine bir akşam verilmesinden duyduğu memnuniyeti gizlemeye çalıştığına karar verdi.

görmeyeceği bir geceliğe daha fazla iek işlemek için. "ocuk yetiştirmek hakkında bir şey biliyor musun Penelope?"

İğne kumaşın üzerinde durakladı. "Ben sekiz çocuğun en byğym hanımefendi, altısı erkek."

"Seni zavallı şey. İnsan daha kötü bir kaderi hayal bile edemez. Sinirlerinin yatışmaya ihtiyaı olduğuna şüphe yok. Annene bir mektup yaz ve her gece dualarında onu hatırladığını söyle."

"Evet, hanımefendi, babam ve kardeşlerim de yle."

Roberta, Penelope ona isimlerinin listesini vermesin diye salondan .

Roberta, her zamanki gibi uşak merdivenlerinin yakınında oyalanan hizmetçi kıza, "Gel bakalım," diye çıkıştı. "Bir arkadaşımı gizlice ziyaret etmek için uygun kıyafetlerimi giymeliyim. Leydi Humplewit moralinin çok bozuk olduğuna dair bir not gönderdi, yoksa sevgili ailesini kaybettikten hemen sonra beni asla zorlamazdı.

üyesiyiz. Böyle zamanlarda elimizden geldiğince dayanmalı ve kendi ihtiyaçlarımızdan ziyade dostlarımızı ."

Hizmetçi, Roberta'yı üç adım geriden takip etti ve Roberta'nın oturmasına yardımcı olarak takdire şayan bir iş çıkardı. bastırılmış, gri kıyafet.

Roberta gri ipek tüllü bir bone seçerek, "İzinlisin," dedi. "Dikkat et, seni uşaklara bakarken yakalamayayım. Seni karaktersiz biri olarak geri çevirmek zorunda kalırım. Bir dul çok dikkatli olamaz, çalışanları da öyle."

Kız uygun bir şekilde dehşete düşmüş görünüyordu, saygılı bir reverans yaptı ve odadan kaçtı.

Roberta kapı kapanana kadar gülmemeyi başardı, Yine de yardımcının gözünü korkutmanın keyfi kısa sürdü. Hizmetçi muhtemelen kıza bakmaktan çok daha fazlasını yapıyordu. Uşakları vardı ve dul bir kadının zaten yeterince sıkıntısı varken bu da başka bir adaletsizlikti.

* * *

"Grampion senin Yorkshire'daki komşun sayılır," dedi Lily. "İnsanın komşularını tanıması gerekir."

Devlin St. Just, Albay Lord Rosecroft ve krallığın en inatçı kadının kocası, sabır için bir dua gönderdi.

Emmie, Lily Ferguson'un bu gezintide kendisine eşlik etmesi için ısrar etmişti ve o da parkta at sırtında olması gerekirken Mayfair'in bulvarlarında geziniyordu.

"Sevgili Bayan Ferguson, bir dahaki sefere Moreland House'daki kütüphaneye gittiğimizde bir İngiltere haritası bulup size kuzey coğrafyası hakkında bilgi vereceğim. York, Cumberland'in bazı bölgelerine bir haftalık mesafede ve bu da havanın uygun olması halinde mümkün."

Lily Ferguson'a kolay kolay talimat verilmezdi. St. Just'un kontesinin deyimiyle, hataya karşı duyarlı biriydi. Bir pragmatizm abidesi olan Emmie'den gelen bu sözler, Lily Ferguson'un Duygusal. Lily, Emmieyle birkaç yıl önce, kontes ilk Londra sezonunu yaşarken, yasalar karşısında bunalmış ve güvene çok ihtiyaç duyarken arkadaş olmuştu.

Böylece Lily Ferguson, Rosecroft'un sadakatini ve ara sıra ona eşlik etmesini sağladı. "Lordum, gerçekten uzanmayı mı tercih edersiniz? On bininci el kartınızı oynarken kardeşlerinizle birlikte kaşınıyor ve kaba sesler çıkarıyor musunuz? Güzel bir gün. ziyaret edin."

Rosecroft'un hayatta olan iki erkek kardeşi ya da teknik olarak üvey erkek kardeşi vardı. "Artık kaba sesler çıkarmıyoruz. Çocuklara kötü örnek oluyoruz.

çocuklar." Ve çocuklar son derece rekabetçiydi. "Grampion'la ilgilendiniz mi? Eğer ilgilendiyseniz sırrınızı saklayacağım."

Lily hava konusunda haklıydı. Bahar bugün en güzel günlerini yaşıyordu, hava ılıktı, esinti yeni yeşillikler ve olasılıklarla kokuluydu. Bu gece çimenlerin üzerinde bir tutam kar olabilirdi.

Sezon Londra'nın şüpheli cazibesi böyleydi ve yıl ilerledikçe işler genel olarak kötüye gitti.

"Grampion Kontu bir tanıdık," dedi Lily. "Londra'da yeni ve güvenilir arkadaşlara ihtiyacı var. Onun arkadaşlığından hoşlanacağınızı düşünüyorum."

Lily Ferguson kendi tarzında nazik biriydi. Emmie bunun tamamen nefsi müdafaa olduğunu iddia etse de, çoğu insana dururdu.

Evlenmemiş bir kadın hem annesinin hem de babasının servetinin tek varisi olduğunda.

"Madam, ben tatlı genç hanımlarla arkadaşlık etmem." Rosecroft, Moreland Ekselansları gibi konuşmuştu. Belki de bu iyi bir şeydi?

"Dört bacağı, yelesi ve kuyruğu olmayan hiç kimseyle arkadaş olamazsın. Burası Grampion'un şehir evi."

Mahalle çok güzeldi ve merdivenler kısa süre önce süpürölüp temizlenmişti, ancak Grampion'un ön kapısında bir saksı gönül rahatlığı bile yoktu. Rosecroft kendini kalp şerbeti içen biri olarak görmüyordu ama kontesi bu eksikliğin farkına varabilirdi.

Çiçekler.

Pirinç aslan başlı tokmağı vurdu ve kapı açıldı. uşak tarafından açıldı. "İyi günler, madam, lordum. Lütfen içeri girmez misiniz?"

Adamın peruğu kafasının tam ortasında duruyordu, düğmeleri yakındaki ayna gibi parlıyordu ve eldivenleri tertemizdi.

Rosecroft bir kart uzattı. "Kont kabul ediyorsa, Bayan Lily Ferguson ziyarete geldi."

Uşak saygılı bir derinlikle eğildi ve ayrıldı. "Şu avize ipinden iyi bir salıncak olur, değil mi?

ne düşünüyorsun?" Lily Rosecroft'a şapkasını uzatarak sordu. Ardından pelerini ve eldivenleri geldi, Rosecroft'un daha çekici bir renk tonunda çamur birikintileri gördüğü kadar sıkıcı kahverengi bir elbise ortaya çıktı.

"Büyük kızım bu fuayeyi kendine ayırır ayırmaz o ipe tırmanırdı." Bronwyn, Rosecroft'un ebeveynleri üzerinde olduğu gibi, küçük kuzenleri üzerinde de çok sevilen kötü bir etkiye sahipti. "Kontesim halıların ya yeni ya da çok yeni dövülmüş olduğunu, iskele camlarının pırıl pırıl parladığını ve

Lambri kaplamalar yeni cilalanmış. Kargaşa yaratmak için en yakın aracı fark ediyorsunuz."

"Ben de bir zamanlar çocuktum Rosecroft, birkaç asır önce. Kontesiniz gergin olduğunuzu fark edecektir." Lily avizenin ağırlığını değerlendiriyor gibi görünüyordu, oysa başka bir kadın olsa aynada kendine bir bakış attı. "Sen ve Grampion çok iyi anlaşıyorsunuz, yani başınızı sallayacaksınız, en az Nezaket gösterin ve birbirinizi bir bakışta ölçün. Ona ahırlarını sorsanız tek kelime bile edemem."

"Ahır mı var?"

Lily sırtı ve terliğinin ucuyla halının saçaklarını düzeltti. Rosecroft'un kontesi, Lily'nin biraz daha daha fazla hava ve zarafet. Rosecroft, Lily'nin biraz daha neşeye ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Hayatın içinden geçmiyor, onu kuşkuyla eğlenen bir mesafeden inceliyordu. Kendisi de bir zamanlar aynı dertten muzdarip olduğu söylenir.

Uşak koridordan çıktı. "Lord Hazretleri sizi kütüphanede kendisine katılmaya davet ediyor. Beni takip eder misiniz lütfen?"

Rosecroft, "İnsan kütüphanede ziyaretçi kabul etmez," diye mırıldandı. "İnsan orada dostlarını kabul eder. Eyerinde arayanlar olur

Kontesiniz izin ."

Rosecroft *dostlarını* eyer odasında kabul ederdi. Sıradan ziyaretçiler böyle bir ayrıcalığa hak kazanamazdı.

Grampion kütüphanesi, her zamanki ciltli kitaplardan çok daha fazlasıyla davetkâr bir mekândı. Standart eşyalar mevcuttu - küre, süslü şömine, rahat sandalyeler, okuma

Masa, yazı masası... Lord Hazretleri uykusunu alamamış gibi görünse de, uygun bir şekilde giyinmiş bir kont gibiydi.

Lily reverans yaparak, "Grampion, iyi günler," dedi. "Arkadaşım Devlin, Lord Rosecroft, bugün bana eşlik edecek kadar nazikti. Rosecroft, Hessian Kettering, Grampion Kontu. Umarım sizi iyi bulmuşuzdur?"

Rosecroft ev sahibiyle selamlaşırken bir yandan da Kont'un Lily'ye, Lily'nin de ev sahibine ilgi duyup duymadığını değerlendiriyordu.

Kont. Grampion oldukça yakışıklı bir adamdı.

Emmie'ye göre evliliğe en uygun yaş olan otuzun üzerindeydi.

-Ve davranışları çok nazik olmasa da doğrudu.

O ve Lily çok iyi bir çift olurlardı.

Rosecroft bu kanaate vardığı için rahatlamıştı ama hayal kırıklığına da uğramıştı.

Lily, amcası tarafından küçük bir kızken yanına alınmış bir yetimdi.

Belli ki hayat ona duyguların için bir bataklık olduğunu erkenden

öğretmişti. Lily ve Grampion arasındaki bir birliktelik

Sağduyuya ve tesellilerin en ılık olanına, *karşılıklı saygıya*.

Rosecroft böyle bir dünyevi arafı onaylayamazdı ama Lily muhtemelen buna razı olacak ve bu uzlaşmanın ona ne kadara mal olduğunun farkına bile varmayacaktı.

Üçüncü Bölüm

Lily Grampion'ı Cumartesi gecesi Quimbey Düşesi'nin müzikalinde görmüştü. İki nedenden ötürü ona yaklaşmamıştı. Birincisi, Walter Amca da toplantıya katılmış, böylece Lily'nin her hareketinin gizlice izlenmesini sağlamıştı. İkincisi, Grampion kadınların ilgisinden fazlasıyla hoşlanıyordu. İyi bir eş bulma çabası konusunda dürüst davranmış, bu da Lily'de mantıksız bir Lily'nin sosyal sezonunun geri kalanıyla ilgili hayal kırıklığı.

Yine de bu ziyaret onun teşvikiyle gerçekleşmişti.

"Bahçeye gidelim mi lordum?" Lily önerdi tanışma faslı geride kalmıştı. "Güzel hava uzun sürmeyecek, bu yüzden fırsatımız varken temiz havanın tadını çıkarmalıyız."

Rosecroft bahçede sümbülleri koklamak için dolaşabilir, Lily'yi çitlerin arkasından daha iyi gözetleyebilirdi. Onu seçerken gün için eskort, faydaları ve külfetleri tartmak zorundaydı ve Rosecroft'un koruyuculuğu -erkekler tarafından hem burnunu sokmayı hem de zorbalığı mazur göstermek için kullanılan bir kelime- külfet kategorisine giriyordu.

Diğer seçenek, yani sevgili kuzen Oscar'ı getirmek daha mantıklı .

Lily mantıklı olmaktan bıkmıştı.

"Bahçe mi?" Grampion'un kaşları . "Güllerimin sergilenmesine daha haftalar var Bayan Ferguson ve çay tepsisindeki kırıntılar güvercinleri çekebilir."

"Tam da bu nokta, lordum. Sevgili dostum Bayan Daisy nerede?"

Grampion başının üstündeki balkonu işaret etti. "Korkarım Daisy beni terk etti. Ben çok sıkıcı bir adamım.

Böylesine hayat dolu genç bir hanımın hayallerini süslüyor. Ona kitap okumayı teklif ederdim ama o-"

Küçük sarışın bir kafa yukarıdaki parmaklığın üzerinde belirdi. "Bana kitap mı okuyacaksın? Gündüz vakti mi? Gerçekten mi?"

"Eğer bugünün geri kalanını saklanmadan geçirebilirsen," diye yanıtladı Grampion, "ya da herhangi bir değerli eşyayı kırmadan ya da-"

"Bir şey dökmek," diye bitirdi Daisy. "Bayan Lily burada."

Bir çocuk asla bir yetişkinin sözünü kesmemeli ya da gizlice dinlerken yakalanmamalıdır. Kütüphanenin karşısında Rosecroft küreyi inceliyormuş gibi yapıyordu ama şüphesiz her kelimeye dikkat ediyordu.

"Bugün ziyaret edeceğime söz verdim," dedi Lily, "ve arkadaşım Lord Rosecroft'u da yanımda getirdim. Aşağı gelip bizi selamlayabilir misiniz?"

Daisy cevap ağır davrandı -daha ziyade, tıpkı kulak gibi kasıtlıydı- ve Rosecroft, deneyimli bir babanın içgüdülerine sahip olduğundan, kızın kendisini incelediğini hissettiğini belli etmemesi gerektiğini biliyordu.

İsteksiz bir cevaptan sonra

inerek kütüphanede koşar adımlarla Grampion'un yanına gitti.

"Bayan Daisy Evers," diye söze başladı Lily, Grampion'un kızın aceleci tavrını kınamaması için, "size arkadaşım Devlin St. Just'u, Lord Rosecroft'u tanıtabilir miyim? Daisy'ye Bayan Amy Marguerite demek daha doğru olur,

Gerçi bu kadar küçük bir kız için fazla bir isim. Lordum, selamınızı verin."

Bundan daha iyisini yaptı. Daisy'nin elinin üzerine eğildi ve şüphesiz kalplerde iz bırakan kara İrlandalı gülümsemesini ona sundu

tüm İber Yarımadası'nda dalgalanıyor.

"Bayan Daisy," dedi Rosecroft. "O sarmal tırabzandan aşağı kaymak istiyordunuz, değil mi?"

Böyle bir şeyin mümkün olup olmadığını anlamak istercesine Grampion'a baktı.

Grampion eliyle kızın tacını düzelterek, "Benim Daisy'm misafir önünde asla bu kadar edepsiz olmaz," dedi. "Bayan Ferguson bahçeye gitmemizi öneriyor. Daha önce orada bir çift kelebek ama eminim şimdi gitmişlerdir."

Daisy onu Fransız kapılarına doğru çekti ve bu manzara Lily'nin yüreğini burktu. Grampion küçük gözdesini neşelendirmek için çabalıyordu ve pek çok erkek -pek çok yetişkin- buna zahmet etmezdi.

"Ne ?" Lily sordu. "Mavi."

"Mavi benim en sevdiğim renktir," diye gözlemledi Rosecroft. "Bayan Daisy'nin gözleriyle aynı mavi tonu."

Rosecroft flört etmeye heveslendiğinde Lily hep şaşırırdı. Karısı, onun renklerini satın almadan önce Korkunç bir serseri, her zaman eskort olarak rağbet gören ve dokuz kardeşinin en iyi ağabeyi. Savaş onu değiştirmişti, ama daha iyisi için değil.

Barış, mutlu bir evlilik ve Yorkshire'ın yeşil vadileri yine de sihrini gösteriyordu.

"Kontun mavi gözleri var," dedi Daisy. "Benim mavi gözlü bir kedim vardı ama Alba ona aşık oldu ve ahırda yavruladı."

Grampion çocuğun kendisini terasa götürmesine izin verdi; Lily'nin aklına kontun kendisi geldi.

Kaldırım taşlarının üzerinde tek bir yaprak bile yoktu, korkuluklar mükemmel bir şekilde onarılmış ve terasın altındaki bahçe, kuru bir çeşmenin etrafında düzenlenmiş düzenli simetrik yataklara bölünmüştü. Bütün bahçe

Hoş, ama... bir şeyler eksik. Sıkıcı, dikkat çekmeyen ve... davetkar olmayan.

Güvenli olmasına rağmen. Daisy bu bahçede oynamaktan zarar görmezdi ve oynamalıydı da.

"Benim bir kedim var," dedi Lily. "Hannibal'dan daha aykırı biriyle hiç karşılaşmadın. Gençken beni tırmalayacak mı yoksa kucağıma mı kıvrılacak hiç bilemezdim. Şimdi çoğunlukla uyuyor."

Grampion, misafirlerini ferforje gruplara yönlendirdi. Güneş. "Daisy, eğer çocuk odasına dönmek istersen, sana daha sonra bakacağım."

Lily neredeyse Kont'un ayak parmaklarına basacaktı. "Eminim Daisy'nin henüz eve dönmesine gerek yoktur."

"Sokağın karşısındaki evler var mı?" Rosecroft sordu.

Teşekkür , Lordum.

"Öyle," diye yanıtladı Grampion.

"Atların büyük bir hayranıyım. Belki Bayan Daisy beni atlarla tanıştıracaktır?"

"Hammurabi havuç sever," dedi Daisy. "Ben havuç sevmem ama Ham'ı severim."

"O zaman lord hazretlerini Hammurabi'yle tanıştırmalısın," dedi Lily. "Grampion burada kalabilir ve benimle birlikte güzel havanın tadını çıkarabilir."

Ve ayrıca bir ya da iki derse katlanmak.

"Bir havuç," dedi Grampion, "ve sakın önlüğünüzü kirletmeyin."

Rosecroft yanında kızla birlikte oradan ayrıldı ve Grampion onların bahçede ilerleyişini izledi. Daisy'nin söylediği gibi kontun mavi gözleri vardı ve bu gözler endişeliydi.

"Rosecroft'un Daisy'nin yaşlarında bir kızı var," dedi Lily, "bir de daha küçük bir kızı. Bir çocuğun resmi olmayan bir sosyal görüşmeye katılması onu zerre kadar rahatsız etmeyecektir. Daisy ve Bronwyn'in arkadaş olabileceklerini umuyordum."

Rosecroft onun elinden tutup ara sokağa götürürken bile Grampion'un bakışları kızın üzerindeydi. "Bu akıllıca olur mu Bayan Ferguson? Londra'daki tamamlandığında kuzeye döneceğim ve Daisy de benimle gelecek."

Lily romantik duygularla aşırı derecede boğuşmuyordu -bunu göze alamazdı- ama bir eş bulmak bir hayalden daha fazlası olmalıydı.

Amaç.

"Daisy'nin hiç arkadaşı olmaması paslanmaya mı? Koltuğunuza asla oy vermemeye kararlı mısınız? Toplumun geri kalanı gibi kasabadaki ailesini hiç ziyaret edemeyecek miydi? Hayvanlar nadiren sahiplerinden daha uzun yaşadıkları için bir evcil hayvandan bile mahrum bırakılmalıydı?"

Daisy'den çok da büyük olmayan Lily, evcil hayvanlardan, arkadaşlardan ve çok daha fazlasından mahrum bırakılmıştı.

Grampion onun için bir sandalye tuttu. "Çok vahşisiniz Bayan Ferguson."

Ve çok kibardı. Alışılmadık bir safir mavisi olan gözlerinde saygıdan başka bir şey yoktu. Saygılı bir adam bir hazineydi, eğer saygı samimiyse.

"Annem de babam da öldü ve hiç kardeşim yok lordum." Bu yarı yalan nasıl da acıtmıştı. "Eğer bir öğleden sonra için bile olsa bir dostluk edinebilseydim, minnettar olurdum. Hayat zorlaştığında bir arkadaşın bile bana eşlik etmesi çok büyük bir fark yarattı."

Tippy, terbiyeli bir mürebbiye olmasına rağmen, Lily'nin başka destek kaynakları olmadığına bir müttefik olmuştu.

Grampion'un arkadaşları yoktu. Bu içgörü Lily'nin aklına eteklerini düzeltti ve teklif edilen koltuğa oturdu. Grampion Daisy'nin yalnızlığı anlayamıyordu, tıpkı bir balığın suyu anlayamadığı gibi. Kontun geniş bir ailesi de yoktu.

Çocukla ilişkiler bu kadar... kararsız, bu kadar dikkatli olmazdı. "Geçmiş zamanda arkadaş sahibi olmaktan bahsettiğinizi fark ettim," dedi Grampion.

dedi Lily'nin yanındaki koltuğa oturarak. "Artık bu arkadaşlara ihtiyacın kalmadı mı?"

Tüm anlayışlı erkeklerin canı cehenneme. "En yakın arkadaşlarımın çoğu evli." Ve hepsi son birkaç yıl içinde edinilmiş, kısmen Londra'ya yeni geldikleri için seçilmişlerdi.

Grampion onun elini okşadı. "Evleneceksin. Hepimiz evleniriz Sonunda. Eğer şanslıysak, o çok değer verdiğiniz arkadaşlarınızdan biriyle evleniriz, ya da bana öyle söylendi."

Lily ona retikülüyle vurmak istedi, oysa o sadece iyi niyetli bir güvence veriyordu.

"Kasabaya bir eş bulmak için geldiğini ." O açıkça Bunu kabul ediyordu ve bir erkek olarak eş arayışı övgüye değer bir görev bilinciyle. Genç bir kadın kutsal evlilikte bir eş aradığında, ileri, hızlı, acıklı ya da entrika.

Grampion, "İnsan eş ararken Londra'ya geliyor," dedi. "Biriyle tanıştırma işleminin ne kadar sürdüğünü sanıyorsunuz? At mı?"

"Rosecroft tüm atları sever kedilere de düşkündür. Bize özel bir an yaşatmaya çalıştığından ."

Serseri. Lily, Grampion ile dışarıdaydı.

Teorik olarak komşu evler bu terası görebiliyordu. Aslında, ağaçlar bu manzarayı gölgeliyordu ve evdeki hizmetliler de yeterli şaperon değildi.

"Buna nasıl dayanıyorsun?" Grampion, yeşil bir yaprak yüksek meşelerden aşağıya doğru dönme cüretini gösterirken sordu. "Bitmek bilmeyen çöpçatanlığa, spekülasyonlara ve imalara nasıl dayanıyorsunuz? Genç bir adamken ama durum..."

Meşe yaprağını masaya yasladı ve tek parmağıyla damarlarını çizdi. "Hanımefendi ve ben birbirimizi bir süredir tanıyorduk, ailelerimiz komşuydu ve bunların hiçbirisi yoktu... bu bir hayvan müzayedesesi için yüzlerce kilometre yol kat ediyor. Genç kadınlar beni uygun bir koca olarak değerlendiriyor ve dulların aklında benim için daha az onurlu bir son var."

Kibar sosyetenin unvanlı bir bekârı kabul etmesi onu gerçekten şaşırtmıştı. Sözünü sakınmaması -Mayfair'deki dullar Korsanlardan daha açgözlü olabiliyordu- Lily'yi memnun etti.

"Bazı erkekler evlilik ödülü olarak aslanlaştırılmaktan hoşlanıyor," dedi. "Bazı kadınlar da yapıyor ama asla çok uzun sürmüyor. Bir erkek Birçok bekarlık mevsimi geçirir ve koca olarak değeri artar. Bir kadın birden fazla Mevsime sahip olabilir, ama bunu tehlikeye atarak yapar."

Lily'nin evlenmemiş olması her geçen yıl daha fazla konuşulmasına neden oldu.

Kaba. Dedikoduculara göre o çok titiz, çok müşkülpesent ve çok *zengindi*.

Grampion parmaklarını masanın ortasındaki lavanta saksısının üzerinde . "O zaman çok cesur olmalısın. bu tehlikelere bir ya da iki sezondan fazla dayandı."

Ne kadar zarif elleri vardı. "Bu bir hakaret miydi?"

"Daha çok bir iltifat, umarım. Akşamları kibar bir şekilde Bayan Ferguson. Bir zamanlar her şeyi bilen bu çocuğun artık tam bir korkak olduğunu düşüneceksiniz."

Grampion'un yorumu biraz alışılmadık olsa da, bir korkak yas tutmuş bir çocuğu çatısı altına alıp onun ruh hali ve üzüntüleriyle uğraşmazdı. "İlk karınızı özlüyor musunuz?"

"Maalesef hayır. Bilmiyorum. Ölüm benim başıma gelseydi, o da aynı cevabı verirdi."

Grampion yine dürüst davranıyordu, ancak bu dürüstlük Korkunç. Onun için de. "Belki de ilk evlilik deneyiminiz ikinci girişiminize ışık tutacaktır."

"Böyle bir durumda, söz genç bayanı Tanrı korusun. Kuzenini burada tutan ne olduğunu görelim mi?"

Ayağa kalktı ve Lily onun koluna girdi. "Bir gelin bulur bulmaz Göller'e doğru yola çıkacak mısınız?"

"Bu geline bağlı. Londra'da oyalanmak istiyorsa, tüm süslemeleriyle birlikte bir düğün planlıyorsa, ona müsamaha gösterilmelidir. Aile Cumberland'de ve çocuklarımızı orada büyüteceğiz."

Cumberland, İskoçya'nın bazı bölgelerinden daha uzaktı. Lily, Grampion'un Londra'ya olan uzaklığını ve Çocuk yetiştirmeyi. Vicdanlı ve ilgili bir baba olacaktı evini özlüyordu.

Bir de şaşırtıcı mavilikteki gözleri ve zarif elleri vardı. Genç kızlar onun unvanını düşünürken, dullar da muhtemelen adamı inceliyordu.

Lily ikisiyle de ama kız için elinden geleni yapmaya kararlıydı.

Lily merdivenlerin başında ilerlemelerini durdurarak, "Yerleşmemelisin," dedi. "Sırf evet diyeceğini düşündüğün için bir leydiye teklifte bulunmamalısın. Çoğu kontesiniz olma ihtimaline evet diyecektir. Gülümseyecek, flört edecek ve onlara verdiğiniz onurdan söz edecekler, ama içten içe sizi kırsallaştıktan sonra kendi halinize bırakmayı planlıyorlar.

size bir ya da iki oğul hediye ederler. Çok azı Daisy ile ilgilenecektir."

Lily'yi merdivenlerden aşağıya, sanki Lily tüm cinsiyetine ihanet etmek yerine, tepesinde uçuşan kızılgerdanlara dikkat çekti.

Grampion hiç bağırmadı mı? Koşmadı mı? Küfretmez miydi? Evlilik yeminini ederken bile edepli olur muydu?

"Daisy'nin sana neden güvendiğini biliyorum," dedi. " sözlüsünüz. Dürüstlüğü diğer tüm erdemlerin üstünde tutarım Bayan Ferguson ve siz de kibar toplumun tehlikeleri arasında bir yol arkadaşı olarak ikisine de razı olmayacağınıza söz vermelisiniz."

Lily'nin elini bir kuzen, kardeş ya da çok sevdiği bir arkadaş gibi sıktı.

"Annem çok iyi bir evlilik yaptı," dedi, "amcam da oldukça iyi ayarlanmış olduğu biliniyor. Servet avcılarının beni rahatsız etmesini engelliyor." Walter Amca, çekici ve uygun bekârların Lily'yi rahatsız etmesini de engelliyordu.

"O zaman amcan sorumluluklarını yerine getirmekte çok geç kaldı," dedi Grampion. "Adamın biri seni bizden soğutmuş. Bunun için üzgünüm. Sadece senin saygına layık bir adamla evleneceğine dair bana söz verir misin?"

Hiç kimse Lily'nin hayal kırıklığı için özür dileme zahmetine girmemişti, en azından suçu işleyenin kendisi. "Birbirimize söz vereceğiz."

Grampion, doldurulmadan önce iyice temizlenmesi gereken kuru çeşmenin yanında durakladı.

"Daisy eş arayışımı daha da zorlaştırdı," dedi.

"İlk evlendiğimde, genç bir erkeğin ailevi görev, onur ve bunlarla ilgilenmekten kaynaklanan tesadüfi olmayan zevkler versiyonuyla sarhoş olmuştum."

"Karın güzeldi, baban da bu evliliği onayladı." Ve Grampion en azından genç bir adamın her zamanki şehvetine sahipti. O tutku nereye gitmişti ve onu özleyor muydu?

"Karım görünüşe göre çok güzeldi ve tamamen onunla evlenen genç aptal için kabul edilebilir bir eşti. Kadın Daisy'nin annesi olarak bunu yapamazdım. Bu farkındalık, şu ana kadar tanıştığım genç hanımlara evlenme teklif etme isteğimi renklendiriyor."

"Aferin size lordum. Daisy ikinize de layık bir eş bulmanızı sağlayacaktır."

Grampion fıskiyei inceledi; üç katmanlı basit bir kule olan fıskiye, birbirini izleyen geniş çanaklardan oluşuyordu. Kuşlar bundan keyif alacaktı ve

ses rahatlatıcı olurdu. Şimdi ölü yapraklar ve dallar vardı.

"Seçiminizi kim koruyacak Bayan Lily?"

Soruyu esprili bir yanıt bekleyen sessiz bir içtenlikle sormuştu. Lily'nin verecek bir cevabı yoktu -kendi seçimlerinden kendisi sorumluydu, teşekkürler nazik beyefendi- bu yüzden Daisy'nin bahçeye dönüşü iyi bir zamanlamaya denk gelmişti.

"Lordum!" Daisy seslendi. "Lord Rosecroft Ham'e bir numara öğretti! Beni sevip sevmediğini sorduğumda evet diyor. Bir havuç için evet diyor ve bunu ona tekrar yaptırabilirim!"

Daisy kollarını havaya kaldırarak doğruca Kont'a doğru atıldı. Grampion son ana kadar çocuğun kucağına alınmayı beklediğini anlamamış gibiydi. Onu yakaladı ve kalçasının üzerine oturttu.

"Aferin Daisy. Bir erkeğe kadınlara karşı nazik olmayı öğretmek her zaman iyi bir fikirdir."

Daisy bu övgü karşısında gülümserken, Grampion'un gülümsemesi Lily'nin daha önce düşündüğü bir soruya yanıt verdi.

Kont çarpık dişlerini saklamak için gülümsemekten kaçınıyordu. Güzel, beyaz dişleri ve muhteşem bir gülümsemesi vardı. Bu gülümsemeyi gören ilk sosyete kızı hemen kendini tehlikeye atardı ve Grampion'un böyle bir kaderi hak etmek için ne yaptığına dair en ufak bir fikri bile olmazdı.

* * *

Kimseye yalan söylemek Hessian'ın hoşuna gitmezdi ama bir bayana yalan söylemek özellikle rahatsız ediciydi ve Hessian, açıkça yalan söylememiş olsa bile Lily Ferguson'a yalan söylemişti.

"Tanrı aşkına, bu lanet Fransız şef neden doğru dürüst bir biftek pişiremiyor?" Worth Kettering tabağını bir kenara bıraktı ve şarabından bir yudum aldı.

"Benimkini dene," dedi Hessian, kardeşiyle tabakları değiştirirken. "Eskiden beslenmen konusunda hiç bu kadar titiz değildin."

Kulübün yemek salonu neredeyse boştu, sezon daha yeni başlamıştı. Taşradan gelen aileler arttıkça kulüpler geçici sakinlerle doluyor ve üyeler her saat başı sosyalleşiyor, okuyor, yemek yiyor ve karışık ortamlardan uzak duruyordu.

Worth, Hessian'ın bifteğinden bir ısırık kopararak, "Ben titiz değilim," dedi. "Bu en azından pişmiş. Eğer beğenmediysen diğerini Andromeda'ya götürebilirim."

Hessian aç olamayacak kadar meşguldü. "Jacaranda nasıl?" "Sevgili hanımefendi karım bir çekim yapıyor. Gönlünde yatan Yolanda'yı bu baharda kibar bir topluma takdim eden Lannie, gelecek yılın daha uygun olacağına karar verdi. Lannie size selamlarını iletmemi söyledi."

Yolanda onların küçük üvey kardeşiydi ve sonbahar ve kış boyunca Hessian'la birlikte Grampion Konağı'nda kalmıştı. Kardeşler arasındaki anlaşmaya göre, ilkbahar ve sonbaharın tadını çıkarıyordu. Worth ve Jacaranda ile yaz geçiriyor ve şu anda Worth'un kır evi Trysting'de dinleniyor.

"Yolanda'ya kararını onayladığımı iletceksin."

Hessian demiş ki. "Onun iki katı yaşa sahip biri için kibar toplum bir sınavdır."

Odanın öbür ucunda, Hessian yaklaşık iki saat önce gazete okumak için oturduğundan beri içen genç delikanlıların masasında kahkahalar patladı.

Worth bir lokma daha biftek yerken, "Bu düşünceni ona bir mektupla iletmeyi düşünebilirsin," dedi. "İlginç bir gelenek, kardeş yazışmaları. Yolanda dikkatinizi eş arayışınızdan istemedi."

Yolanda'ya yazılan mektuplar zaman neredeyse terk edilme suçlamalarına dönüşüyordu ki bu çok saçmaydı. "Yolanda evde bir bebek varken Jacaranda'ya fazla yüklenmek istemedi."

Büyük olasılıkla Yolanda herkese ve her karşı düşünceli davranıyordu. Tatlı bir genç hanımdı ve Hessian onu özleyecekti. Evli.

Bir yalan daha. Onu şimdiden özledi.

Worth, "Bir an önce bir gelin bulmaya çalışacaksın," dedi. "Bu yıl Trysting'e erken gitmek istiyorum. Kasaba çok fazla hafta geçmeden sıcak ve kalabalık olacak ve hanımlarım taşrada daha iyi vakit geçirecek."

"Nasıl istersen öyle yapmalısın Worth." Şarap ancak Yeterli, patates biftek kadar çekici değil. "Yakın zamanda bir gelin bulacağıma söz veremem." Aslında Hessian hiçbir zaman bir gelin bulma sözü veremezdi.

Worth, pencerenin yanındaki masada oturanlar konuşurken arkasına yaslandı.

Birinin genç bir bayana dolunayda serenat yapmaya kalkışması ve bunun yerine dul annesini uyandırması hakkında çığlıklar atıyor.

"Denemek zorundasın, Hess." Worth sesini alçalttı. "Her kadını ilk dansta reddedemezsin. Birçok genç dul, işin içinde bir unvan varsa, kuzeydeki kışlara aldırılmaz. Biz dostlar karanlıkta hepimiz aynı görünüyoruz."

Worth, başkalarının sadece risk gördüğü yerlerde fırsatları gören ve başkalarının kesin ödül gördüğü yerlerde riskin kokusunu alan bir finans dehasıydı.

Ticari içgüdülerinin gücüyle muazzam bir zenginliğe ulaşmış ve kontluğun mali durumunu da iyi bir yola sokmuştu.

Diğer bir açıdan, sevgili Worth bir olabilir.

"Evlilik karanlıkta el yordamıyla yürümekten daha fazlasını içerir Worth. Aslında, el yordamıyla gezinme kısmı çok çabuk ilgi çekici olmaktan çıkıyor ve sonra birlikte yemek yemekten kaçınmanın yollarını bulmaya çalışmak zorunda kalıyorsunuz."

"Özür dilerim. İlk evliliğinizin bu kadar kasvetli olduğunu bilmiyordum."

Yakın zamana kadar Hessian'ın da yoktu. Yeniden evlenme ihtimali biraz düşünmesine neden olmuştu.

Bayan Lily Ferguson.

Daisy için bir üvey anne bulma ihtiyacı, gelin almayı daha acil hale getirdi, ancak Lily Ferguson ile yapılan görüşmeler Hess'in iyi huylu genç bir bayana teklif etmeye hazırdı. Daisy'nin ihtiyaçları önemliydi ve ilk başta fark ettiğinden daha karmaşıktı.

Kendi ihtiyaçları gibi.

"İlk evliliğim katlanılabiliirdi. Lily Ferguson'un aksine Hanımefendinin dramtizme ve yaramazlığa olan düşkünlüğü hiç geçmedi. Bu sefer daha akıllıca seçim yapacağım ve sonra sen-"

Genç adamlardan biri, kulübün içki seçkisinin hakkını vererek gürültülü grubun geri kalanından ayrılmıştı.

"Grampion, Sir Worth. İyi akşamlar."

"Islington." Worth adama başını sallayarak karşılık verdi.

Islington beş ya da altı yıl önce üniversiteden gelmişti ve bu nedenle kendini Kasaba'da oldukça iyi biri olarak görüyordu. Sarışın Saçları özenle Brutus şeklinde yapılmıştı ve kravatını bağlamak muhtemelen öğleden sonranın yarısını almıştı. Her iki gösteriş de onun Yeleğinin her düğmesi gerilmişti ve nefesi kırk adım ötedeki bir fili bile devirebilirdi.

"Geçen sabah Grampion'un Ferguson'la gezintiye çıktığını fark ettim."

Lily Ferguson bir değildi. "Park yılın bu zamanı çok güzeldir ve Bayan Ferguson da harika bir arkadaştır."

Islington masanın yanında kaldı.

Hess Worth'a bir bakış gönderdi. *Onu oturmaya davet edersen seni yavaşça ve pişmanlık duymadan öldürürüm.* Worth her iki kadehe de aynı ölçüde şarap doldurmakla meşguldü.

Islington onun yakalarını kavradı. "Mükemmel bir arkadaş, evet. Evet. Diğerleri de aynı şeyi düşündü. Sen kasabada yenisin, Lily Ferguson değil. Kasabada yeni. Görüyorsunuz." Göz kırptı ya da belki de gözüne bir böcek kaçmıştı.

Worth boğazını temizledi.

"Ne demek istediğinizi anladığımdan emin değilim," dedi Hessian, "Kasabada yeniyim."

Islington daha yakına eğildi, beraberinde pis kokusunu da getirdi. uzun süreli fazla ödeme. "Lanet olası kız yeterince iyi görünüyor ve iyi yerleşim yerleri da var, ama çok fazla açık sözlü. Hem de çok. Sappho'nun doğal olmayan kızlarından biri.

Ne demek istediğimi anladınız. Bu hanımla evlenmeyi ya da başka bir şekilde arkadaşlık etmeyi düşünüyorsanız başka bir yere bakmanızda fayda var."

Tekrar göz kırptı.

Lily dürüst ve mantıklı biriydi ve acı çeken insanlar arasında işe yarar hırslarının azlığı, aldığı teşekkür buydu. Aptalların dedikoduları, muhtemelen bir soytarının bedenine bakmasını teklif yıllar sonra.

Hessian ayağa kalktı ve Worth şarap şişesini masanın diğer tarafına koydu.

"Islington, bir kontun en hödüğünün ben olduğumu çok iyi anlıyorsun. Cumberland'daki arazilerimi çok seviyorum."

"Güzel yermiş Cumberland, bana öyle söylendi. Pek umursayacağımı sanmıyorum.

o."

Odanın karşısındaki grup da birkaç kişi gibi sessizliğe gömülmüştü. diğer masalarda yemek yiyenler vardı. Bu iyiydi. Aslında iyiydi, çünkü Hessian'ın söyleyecekleri özel değildi.

"Yaptığım tüm köylülüğün faydası, birçok sabahı tüfeğimle dolaşarak geçirmem ve sizi uyarmamın adil olacağını düşünüyorum, ben *ö/ü* bir nişancıyım."

"Tam ," diye Worth. "Grampion'un ayıkken bir hedefi ıskaladığını hiç görmedim ve lord hazretleri her zaman ayıktır."

Aslına bakılırsa Worth, Hessian'ın son on yıldır bırakın kuşlarla ilgili işlerini yapan talihsiz bir sülüne nişan almayı, eline silah aldığını bile görmemişti.

Hessian, "Ben de artık ayığım," dedi, "ama içkiyle ne kadar içli dışlı olduğun düşünülürse, sana centilmence bir hoşgörü gösterilmesi gerekir."

"Gün batımından sonra ayık kalmak iyi değildir." Islington'ın meslektaşları bu derin görüşe katıldıklarını yuhladılar.

"Bir hanımefendinin adını lekelemek de doğru değil," dedi Hessian. "Özellikle de suçlamalara karşı kendini savunacak durumda değilse."

Yuhalamalar kesildi ama Hessian sözlerini bitirmemişti. "Aslında, Islington, yarım deniz ötede olmasaydınız, size şeref alanında ateşli bir silahla isabetliliğimi göstermeyi teklif ederdim. Lily Ferguson bir hanımefendidir ve eğer aptal genç erkekler onun duyabileceği şekilde konuşurlarsa, bu tür örneklerden hesap sorduğu için onu alkışlarım. Daha ciddi bir zarar gelmeden önce bu centilmenlik dışı davranışlarını başka nasıl düzeltebilirler?"

"Ciddi zarar mı?"

Son kelime, kötü kokulu olsa da memnuniyet verici bir gıcırtyla çıkmıştı.

"Demek istediğimi anladığınıza sevindim. Belki biraz temiz hava kafanızı boşaltmanıza yardımcı olur. Sarhoşken yaptığın aylaklıkların

kimseye için bir sebep vermeyin."

Hessian ayakta kaldı, Islington'dan birkaç santim daha uzundu ve yumruklarını onurunun olduğu yere koymaya yıllarca daha istekliydi.

Worth eliyle küçük bir kışkırtma hareketi yaptı.

Islington, boş olan bir sonraki masaya çarpana kadar masadan uzaklaştı. Döndü ve odadan çıktı, arkadaşları onun gidişini sessizce izliyordu.

". "Worth şarap kadehiyle selam verdi. "Çocuğun konuşmaya ihtiyacı vardı."

Hessian yerine oturdu. "O bir çocuk değil ve namuslu genç kadınlar hakkında dedikodu yapıyorsa, o da bir centilmen değildir."

Worth şarap şişesini Hess'in dirseğinin yanına koyarak, "Ee," dedi. "Bana Lily Ferguson'dan ve parktaki bu küçük gezintiden bahset."

Worth'la durumu tartışmak tuhaf bir rahatlamaydı. "Lily Ferguson nazik, dürüst ve pratik biri. Daisy ile ilgileniyor ve ben Bayan Ferguson'u bir dost olarak görüyorum."

Worth kaşlarını çatarak kardeşinin biftek kalıntılarına baktı. "Hatırladığım kadarıyla babam amcasını tanıyordu ve çocukken parkta onunla dalga geçtiğime dair belli belirsiz anılarım var. Güzel mi?"

Öğle güneşinin altında Hessian bakarken, ona akıllıca bir seçim yapmasını ya da hiç yapmamasını öğütlerken çok güzeldi. Saçları koyu ateş ve yumuşak közden oluşuyordu, elleri hem yetkin hem de zarifti. Gözleri ruh haline ve kıyafetine göre renk değiştiriyordu, akikten dumanlı griye dönüşüyor.

Bu gözler, kim olduğunu ve hayatta ne istediğini bilen bir kadının kararlı bakışlarını taşıyordu.

Peki bu kadın neden bir Mayfair modacısı tarafından dikilmiş en itici kıyafetleri giyiyordu? Küçük bir kızken, Lily Ferguson

kibirli ve titiz biriydi. Bir kadın olarak, kıyafet konusunda en dindar Papacıları bile geride bırakmayı arzuluyordu.

Hessian, "Bayan Lily çok güzel," dedi, "gerçi görünüşüne fazla önem vermiyor. Burada elmalı turtaya katlanacak mıyız, yoksa kendimizi aşçınızın merhametine mi bırakacağız?"

Worth elindeki peçeteyi masaya fırlattı. "Benimle eve kadar yürü, sana ahududulu bir trifle sunayım, akşam yemeğini istediğin zaman mahvedebilecek kadar büyüdüğüne sevineceksin."

"Oburluğu onaylamıyorum Worth."

Worth garsona Andromeda için yenmemiş etleri paketlemesini işaret etti.

Hessian Daisy'ye sahipken Worth kadın koleksiyonu yapıyordu ve onu kendi çatısı altında büyütme ihtimali öyle beklenmedik bir nimetti ki, Hessian kardeşine karşı herhangi bir kıskançlık besleyemedi.

Herkese doğru.

Worth'un evine yürürken Hessian, hayattan istediği şeyin Grampion Kontesi olmak olduğuna karar verirse Bayan Lily Ferguson'un gözlerinin ne renk olacağını merak etti. Kocasının onunla ilk kez sevişirken, içindeki tutkuyu fark edebilmesi için yeterince mum yakmasına izin verir miydi? Bakış mı?

Bahse giren bir adam olsaydı, Hessian evet derdi. Lily Ferguson kocasının karanlıkta el yordamıyla yetinmesine izin vermezdi. Onunla evlenen bir erkeğin *sevişmesi* ve hanımefendiyi tamamen tatmin edecek şekilde davranması gerekirdi.

Şanslı adam.

Dördüncü Bölüm

Rosecroft Kontesi Emmaline, "Ancak cesur bir ev sahibesi sezonun bu kadar erken bir bahçe partisi düzenler," dedi.

"Ya da aptalca şey," diye yanıtladı Lily. O da o sırada Walter Amca ısrar ettiği için Chuzzleton toplantısı. Birinin Ferguson bayrağını göstermesi gerekiyordu, yoksa hem uygun oğulları hem de Walter Amca'nın servetinde dul bir kadının payı olan Bayan Chuzzleton, Thames nehri donana kadar davetiye yayınlayacaktı.

Tesisin bir yerinde, Oscar şüphesiz büyük bir hızla yumruk atıyor, sadece genç bayanlarla flört etmek ya da başboş bir eşle oyalanmak için duraklıyordu. Akli başında insanlar, sabahdan beri tehdit eden bulutların Bayan Chuzzleton'ın çiçeklerini sulamaya karar vermesi ihtimaline karşı çadırların yakınında oyalandılar.

"Ne yazık ki Hollanda ampulleri Mrs. Chuzzleton'ın sosyal programı," dedi leydisi, döndürerek.

Kontes - özel zamanlarında Lily'nin ona Emmie diye hitap etmesinde ısrar ederdi - evlendiğinde mevkisinin çok üstünde biriyle evlenmişti. Rosecroft ile yeminini etmişti. Dolayısıyla Lily'yi küçük bir kızken tanımış olabilecek hanımefendilerin çevresinin oldukça dışındaydı. Leydi Hazretleri'nin bir kadının davranışlarındaki ufak tefek kusurları fark etmesi de pek olası değildi. toplum rafta yaşamaya yöneldi.

Raf, Lily'nin farkındalığında bir kara parçası gibi belirdi. Vaat Edilmiş Topraklar ve her gece Walter Amca'nın onun için planladığı planların, belirsiz kız kurusu olarak onlarca yıl huzur ve göreceli bağımsızlık içermesi için dua etti.

"Laleler muhteşem olmalı," dedi Lily, oysa şimdi, en güzel zamanlarını geride bırakmış, acınası görünüyorlardı. Çiçeksiz gövdeler, toprakta çürüyen yapraklar, yakında onları takip edecek yapraklar.

"Açık büfede bir şeyler var mı bir bakalım mı?" diye önerdi hanımefendi. "O kadar aç değilim ama bu esinti çok ferahlatıcı oldu."

Büfe bahçenin dibindeki bir çadırın altında oturuyordu. "Tanrı korusun, temiz hava bolluğundan yanaklarımız al al olur."

Bahçe ne kadar soğuksa çadır da o kadar havasız olurdu. Bayan Chuzzleton'ın şeker konusunda ne kadar cömert davrandığını fark ettiklerinde herkes birbirine çok yakın durdu, çok yüksek sesle konuştu ve içkilerini gizlice birbirlerinin terliklerine döktüler.

"Bir terslik mi var Lily?"

Evet, öyle. Rosecroft Lily'yi arabadan indirirken, Werther Islington'ın öngörülebilir bir gelecek için onarım kirası alacağını sessizce iletmmişti. Lily, lord hazretlerinin neden söz ettiğini hiç bilmiyordu. Islington iyi bir aileden gelen bir bekârdı, bu yüzden de tahmin edilebileceği gibi aşırı beslenmiş ve kaba saba davranıyordu.

"Bay Werther Islington diye birini tanıyor musunuz?"

Hanımefendinin şemsiyesi durdu. "Rupert Sharp'ın arkadaşı."

Bu her şeyi açıklıyordu. Zeki olmaktan başka bir özelliği olmayan Rupert, iki yıl önce Lily'nin evlilik beklentileriyle ilgili içgörüsünden yararlanmıştı ve genç adamların beyinlerinde eksik olan şeyi Gururu incinmişti. Amcası ona çok kızmıştı, ama Lily'nin nadir görülen dostane dürtülerini de aynı derecede onaylamıyordu. Lisans.

Ve işte Rupert'ın annesi çadırın hemen içindeki sandviç masasının üzerinde duruyordu.

"Ben bayanlar tuvaletini bulmaya gidiyorum," dedi Lily. "Bana katılmana gerek yok. Tırmıkçıların yataktan kalkması için henüz çok erken ve servet avcıları da bedava yiyecek ve içeceklere üşüşmüş durumda."

"Yeterince doğru. Rosecroft'u bulacağım ve bitmek bilmeyen cazibesine rağmen kendimizi bu eğlenceden koparabiliriz."

"Seninle mews'da buluşacağım. Bana beş dakika ver."

Lily'nin başındaki zonklama hafiflerken ve boşa geçen bir günün sabırsızlığını hissederken, huzur ve sessizlik içinde oturmak için beş dakika

azaldı. Yarın Bronwyn'i Daisy ile buluşmaya götürecekti ve bu

-Bir çift küçük kıızı oyuncak bebeklerle dolu bir çocuk odasında serbest bırakmak, kibar sosyete toplantılarından çok daha fazla çekiciliğe sahipti.

Emekli odaları genellikle birinci kattaydı, bu yüzden Lily içeri girdi ve ana merdivenlerden yukarı çıktı. Personel şüphesiz bahçedeki konuklarla meşguldü ve evdeki sessizlik memnuniyet vericiydi.

Yön soracak ne bir hizmetçi ne de bir uşak gören Lily, ilk sapaktan döndü ve Grampion Kontu'na çarptı.

"Benim peşimde," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Tanrı'ya şükür beni buldun."

"kim var?"

"Humblewit yaratığı," dedi Lily'nin elinden tutup onu koridor boyunca götürürken. "On sekiz eli var, dişleri sivri uçları törpülenmiştir ve sivri dili bir adamın kasasına kadar uzanabilir, orada içindekileri kendi kasasına kalıcı mülkiyet."

Karşı yönden ayak sesleri duyuldu.

Grampion Lily'yi sümbül kokularının taze yeşilliklerle karıştığı bir oyuğa çekti. Apollo'nun bir kopyası Belvedere bahçelere bakarken omuzlarına sarmaşıklardan bir çelenk takmıştı, erkek mükemmelliğinin taştan vücut bulmuş haliydi.

Grampion çok daha ilginç biriydi.

Ayak sesleri yaklaşırken Lily, "Dorie Humplewit çapkınlığıyla tanınır," diye fısıldadı. "Bu konuda hiçbir şey düşünmemelisin."

"Ben tanınmış, bekâr bir bekâрім. Ne kadar kolay olduğunu biliyor musun?

-?"

"Oh, Gram-pee-un! Gram-peeeeeee-un!" diye bir kadın.

"Nazlanmayın lordum!"

Kont kadife örtüyü çekiştirerek gevşetti, böylece örtünün bir tarafı Sonra kollarını Lily'ye doladı ve sırtını koridora vererek döndü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Seni görmemeli." Eliyle Lily'nin başının arkasını okşadı ve her ne kadar onu Sürpriz, Lily onun kollarında kalacak kadar akıllıydı.

İlahi korolar, bir kadına nasıl sarılacağını biliyordu. Her şey doğanın istediği gibi sıralandı ve Lily, karşılığında Kont'u kucaklayamamanın hayal kırıklığıyla neredeyse çılgılık atacaktı. Koridordan herhangi bir yerinin görünmemesi için kollarını iki yanında tuttu.

"Buralarda bir yerde olduğunuzu biliyorum," Leydi Humplewit.

"Utanmanıza gerek yok lordum. İkimiz de yetişkiniz ve ne yapacağımızı biliyoruz."

Grampion bir koluyla Lily'nin beline sarılmıştı. Diğer ise alnı göğsüne yaslanacak şekilde onu tutuyordu. Tamamen desteklenmiş, tamamen gözlerden saklanmış ve tamamen çözülmüştü.

Daha da yaklaştı, böylece ikisi de gevşek örtünün arkasında korunmuş oldular. Lily onun kokusunu içine çekti; sedir ağacını andıran tıraş sabunu, yeni yıkanmış gömleğinden gelen lavanta, kravatından gelen nişasta ve diş macunundan gelen nane kokusu.

Hijyenine çok dikkat ediyordu ve boyuna göre oldukça kaslı bir yapıya sahipti. O da sıcaktı, soğuktan sonra hoş bir zevkti.

soğuk bahçe. Ayak sesleri azalırken Lily o sıcaklığa karşı rahatladı.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Grampion.

Yine de Lily'nin gitmesine izin vermedi ve Lily de onun kucağından ayrılmaya çalışmadı.

* * *

Lily Ferguson'u tutmak çok güzeldi. Hessian'ın evlendikten bir yıl sonra dikkatini vermeyi bıraktığı beyninin erkek kısmı Lily'nin kıvrımlarını ve yumuşaklığını fark etmemiş, onları bir dilencinin ziyafeti yutması gibi tüketmişti.

Şekli -küçücük, ama kesinlikle sağlıklı, yetişkin bir kadın- Hessian'da genel bir izlenim bıraktı. Uzun zamandır unutulmuş kadın anatomisi detaylarıyla yeniden tanıştı. Kadının ensesi başparmağının altında son derece ve başının arkası sanki eli bu amaç için yapılmış gibi avucuna oturuyordu.

Hafifçe dönerek adamın vücudunun kendi vücuduna daha rahat oturmasını sağlayabilirdi ve adamın göğsünün düz olduğu yerde onunki... değildi.

Yumuşak, dolgun, kadınsı... Hessian, elleri olmaması gereken yerlerde dolaşmasın diye kadını sımsıkı sarmıştı.

Lily'nin boyunun kısa olması bir keşifti. İlk Kontes Grampion uzun boylu ve gibiydi, her şeye rağmen bir kırılganlık havası yayıyordu.

onunla evlenmeye kararlıydı. Hessian onu yanlış kullanmaktan korkmuş ve sonra da onunla ilgilenme isteğini tamamen kaybetmişti.

Lily Ferguson'u serbest bırakmaya olan ilgisini kaybetmişti. Aklına *küçük ama güçlü* geldi, çünkü şekli tam anlamıyla kadınsıydı. Keşfedilme tehdidi azalıp sessizlik geri dönerken Lily Ferguson'un kucağında sakinliğini koruyordu.

Açlık, yemekle çözülen bir sorundu. Duygular Hessian'ı rahatsız eden şey, normal elinden alacak kadar uzun süredir yerleşik olan yoksunluktan söz ediyordu. Lily'ye saldırmak istedi. Ferguson, onu uzun ve tutkulu kışlar boyunca Grampion Hall'da saklamak istiyordu.

bu da olmaz.

Tam onu bırakacakken, kadın ona sarıldı. "Çok korkmuşsun. Belki de Leydi Humplewit'in seninle ilgili niyetlerini hafife almışımdır."

Lily duvar yüzünden geri adım atamadı. Hessian onun gitmesine izin verdi ve bakışlarını bir beyefendinin incelemeyeceği yerlere dikmek yerine ellerini ceplerine sokup Apollo'nun ayak parmaklarına hayranlıkla baktı.

"Leydi Humplewit eğlence arayışında olduğunu iddia etti, gerçi kontes olmamın onun için bu tanıma uyacağını sanıyorum."

Lily duvardan uzaklaştı. "Aradığınız kişi siz değilsiniz. şaşırtmaca. Bu seviyorum. Ben de aynı eksikliğe eğilimliyim."

Hessian kollarını tekrar ona dolamak istedi. "Hayatı katlanılması gereken sonsuz, ayrıcalıklı bir can sıkıntısı olarak görmek yerine, değer verilmesi gereken bir armağan olarak görmek bir eksiklik mi?"

Lily kolunu onunkine doladı. "Sanıyorum ki, bizim Bu iki seçenekle, bir yandan korsan gemisinde bir sabah geçirirken bir yandan da bu hediye el üstünde tutabiliriz."

Tahrik olmak bir erkeğin zekâsını geliştirmezdi ama duyularını keskinleştirdiği kesindi. "Pardon?"

"Yarın Bronwyn'i Daisy ile oynaması için getireceğimi unuttun mu?"

Lily'yi tutan Hessian, Cumberland'ın nerede olduğunu unutmuştu. "Ziyaretinizi dört gözle bekleyeceğim." Saatleri sayardı. "Acaba bahçeye dönelim mi?"

"Evet, çünkü ben ev sahibemizden ayrılmak zorundayım ve sen de kendini şefkatli bir kulağa ihtiyacı olan yaşlı bir adamın yanına vermelisin. gut hastalığıyla ilgili. Albay Dingle güvenilir bir şekilde hasta. Dullar onunla birlikte olmaktan kaçınacak ve böylece siz de güvende olacaksınız."

Hessian, kafasını pencereden dışarı çıkarıp *"Bu rolü oynayamam!"* diye bağırarak yerine gezintiye çıktı.

Üç ay daha dulları atlatamaz, sosyetik kızlarla dans edemez ve toplumun beklentileriyle başa çıkamazdı.

Ancak kontluğun verasetini ihmal etmeye de devam edemezdi. Worth, Kettering'in mali işlerini yoluna koymuştu. Ancak Worth'un da belirttiği gibi, her iki kardeşin de kendilerini bu mücadeleye vermelerine rağmen, hiçbir şey bir oğul sahibi olacaklarını garanti edemezdi. doğdu.

Sadece bir erkek kardeş evli olduğu için, meşru bir varis olma ihtimali yarı yarıya azalmıştı.

Merdivenlerin dibine vardıklarında Hessian, "rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi. "Bulunmuş olsaydık yalnız konuşsaydık, dedikodu çıkardı."

Yalancılık kapasitesi hızla artıyordu, çünkü Lily Ferguson'u kollarında tuttuğu için hiç de üzgün değildi.

"Leydi Humplewit'in evin koridorlarında tek başına dolaşmak için inandırıcı bir nedene ihtiyacı var, eğer bana saldırdığınıza dair dedikodu yayacaksa. Anladığım kadarıyla bayanların dinlenme odası ilk katta değil. zemin?"

"Beylerin dinlenme odası üst katta, bayanlarınkı ise zemin katta olacaktı. Leydi Humplewit açıkça beni pusuya düşürmek için pusuya yatmış."

Neredeyse başarıyordu. Hessian, ona yardım edip edemeyeceğini sormuştu.

yardım ettiğinde, kökleri uçurumun yüzüne batan bir üvez ağacı gibi koluna yapışmıştı. Kolundan kurtulmuş ve görünüşte bir hizmetçi aramak için koşar adım uzaklaşmıştı.

Ve tabii ki özgürlüğü.

"Burada arkanı kollayacak bir kız kardeşinin olmaması çok kötü," dedi Lily. "Yine de Kasaba'da bir erkek kardeşin var."

"Uzun yıllar birbirimizden uzak kaldık ama evet, bir kardeşim var. Worth karısıyla iğrenç bir şekilde mutlu, kızına aşık ve sanırım köpeğine benden daha düşkün. Ülkesine dönebilmesi için bir kontes bulmamı istedi. emlak posthaste. ."

Ayrıca dürüst olmak gerekirse, Worth'un kutsalın zevklerine sıçraması Evlilik, tam da Hessian'ın uzun yıllara ailevi bir çatlağı onarmak için çaba sarf ettiği sırada gerçekleşmişti. Worth artık bir kontun hayal kırıklığına uğramış küçük kardeşi olarak statüsüne tutunmadığı için bu çatlak iyileşmiş ya da en azından kısmen onarılmıştı.

Worth tamamen kadın arkadaşlarının yarattığı haline gelmişti ve bunu da çok mutlu bir kader gibi gösteriyordu.

Bahçenin kapısına yaklaştıklarında Lily, "Düşüncelere dalmışken çok sert görünüyorsun," dedi. "Ama yine de seni

gölümse."

"Seninle geçirdiğim anları hatırladığımda gülümseyeceğim ve Apollo o oyukta. Sen iyi bir arkadaşsın, Lily Ferguson. Seni bulaştırdığım için tekrar özür dilerim."

"Özür dilemeye gerek yok. Yarın saat ikide demir almaya ve gemiye binenleri geri püskürtmeye hazırlanın lordum."

Bahçenin dibindeki çadıra doğru yelken açtı; küçük bir kadın teknesi, her türlü yöne gidebilecek kadar sağlamdı. Rüzgâr eteklerini savururken ve gökyüzünden ince bir sis yağmaya başlarken bile fırtına.

* * *

"Onu neden öpmedim?" Lily bu soruyu sorabiliyordu çünkü Emmaline güvenilir bir sırdaştı ve Bronwyn kutuya biniyordu. Rosecroft'un fiili babası olduğu Bronwyn, muhtemelen araba mews'ten ayrılmadan önce dizginleri John Coachman'dan uzaklaştırmıştı.

Güneş Lily'nin tarafında olmasına rağmen Emmaline bankın kendi tarafındaki gölgeyi aşağı çekti. "Belki de Earl'ü öpmedin çünkü siz bir hanımefendisiniz?"

"Anlayışsız olmayın. Ben Saygıdeğer Walter'ın yeğeniyim. Leggett, olgun yaşlarda bir kadın. Kaytarmaya ya da tereddüt etmeye meyilli değilim." Grampion tarafından tutulmak çok... tatlıydı. Ve *Sinir bozucu*. "Yine de normal bir merak duygusuna sahibim ve saygı duyduğum bir adamı bir kez bile öpmeden ölmeyi tercih etmem."

Ve arzu, tüm o uygunsuz farkındalıklar.

"Sağduyuya yatkınsın, Lily. Etrafta dolaşıp başıboş kontları öperek itibarını koruyamazsın."

Grampion başıboş, atılğan ya da çapkın değildi. O bir Lily'nin yıllardır karşılaştığı en az duygusal romantik adamdı ama yine de onun cazibesini tatmadığı için pişmanlık duyuyordu.

Araba köşeyi dönerken Lily, "Doğru kontlar öpüşüp dedikodu yapmaz," dedi. "Winnie'nin kurdelelerde olduğuna inanıyorum."

"Biz gelene kadar saçları korkutucu bir hal alacak."

Yine de Emmaline bir tarak ve yedek saç kurdeleleri getirmiş olmalıydı. O kadar mütevazı, kocası dışında kimseyi etkilemekle ilgilenmeyen biriydi ki, her duruma hazırlıklı olduğu kolayca gözden kaçabilirdi. Yine de hoşlandığı bir adamla çalıntı bir öpücük paylaşma fırsatını kaçırmazdı. Kontes sessiz olduğu kadar kararlıydı da.

"Birinin saçlarını karıştırmasını hiç istemedin mi, Emmie? Birinin sizi edep yolundan saptırmasını mı istiyorsunuz?" "Evet.

Rosecroft'la bu yüzden evlendim."

Atlar yavaşlayarak yürümeye başladı.

"Evet? Saçını karıştırdı, sen de ona elini mi verdin?" "Aşağı yukarı, ama evlenmeden önce sorsaydınız

Biri yoldan saptığında manzaranın çoğu zaman hayal kırıklığı yarattığını söylemiştim."

Emmaline evlenmeden önce Yorkshire kırsalına yerleşmişti.

"O zaman bir kişi doğru düzgün sapmıyor demektir."

"Bu görüşü öne sürmek için başıboş dolaştın, değil mi Lily?

Belki de konuda bir araştırma yapmışsınızdır?" diye sordu hanımefendi.

"Ben dürüstlük timsaliyim." *Herkesin bildiği kadarıyla.*

Damat kapıyı açtı ve Bronwyn içeriye baktı.

Rosecroft'la akraba olmamasına rağmen ona çok : Çabuk kaşları, keskin gözleri ve hızlı bir komuta havası vardı, ancak okul odası için henüz yaşı tutmuyordu.

"Geldik," dedi. "Neredeyse tüm yolu arabayla geldim ve John Coachman, Four-In-Hand Club'ı utandırmaya hazır olduğumu söylüyor."

"Duygularını incittiğinizi mi düşünüyorsunuz?" diye sordu kontes uşak onu aşağı indirirken.

Bronwyn, "Bütün yarışları kazanırsam atlarının duygularını incitebilirim," diye cevap verdi. "Sadece birkaç santim farkla kazanacağımdan eminim."

"Çok düşüncelisin," dedi Lily, attan inip kızın elini tutarak. "Bayan Daisy'nin midillisi yok, bu yüzden kurdelelerdeki ya da eyerdeki becerinizle övünmemelisiniz. Onu kıskançlığa sevk etmek istemezsin."

Yine de biraz çocuksu kıskançlık, keder ve ev özlemini hafifletebilir.

Bronwyn Emmaline'in elini tuttu ve iki kadını da kapıya doğru çekti. "Daha az şanslı olanlara karşı nazik olacağım. Majesteleri tüm hanımların daha az şanslı olanlara karşı nazik olduğunu söylüyor. Bayan Daisy'nin bir babası, annesi ya da midillisi yok ve daha az şanslı ne olabilir bilmiyorum. bundan daha fazla."

Kedisi de yok ama en az bir kontun sadakatini kazanmış durumda.

Grampion onları, görünüşe göre ziyaretçileri kabul etmek için en sevdiği yer olan kütüphanesinde karşıladı. Tanışma faslı tamamlandıktan ve Emmaline küçük kızları bahçeye çıkardıktan sonra Lily bir kez daha Kont'la yalnız kaldı.

İlahi güçlere şükürler olsun ki Emmaline de iyi bir stratejistti.

"Gülümsüyorsun," dedi Lily, ama bu Grampion'un gülümsemesinin gördüğü en hafif haliydi. "Bu benimle ve Apollo Belvedere'le paylaştığın bir anı hatırladığın anlamına mı geliyor?"

Gülümsemesi daha karmaşık bir hal aldı. "Ya öyleysem?"

Lily o anı hatırlamaktan ve tüm sağduyusuna rağmen daha fazlasını yapmadığı için pişman olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Grampion'ı Fransız kapılarından uzaklaştırdı, parmak uçlarında yükseldi ve onu öptü.

* * *

Hessian kötü uyumuştı. Leydi Humplewit'le yaşadığı olay onu Daisy'yi, eşyalarını ve evini toplamaya teşvik etmişti. ve hızlı bir dörtnala kuzeye doğru ilerleyin. Cumberland her mevsim nefes kesiciydi ama Cumbrian yazları tarif edilemezdi.

İki düşünce onu Londra'dan kaçmaktan alıkoymuştu, bunlardan ilki göreviydi.

Her zaman görev. Bu durumda, Worth'a ayrılışını bildirme görevi, ancak mutlu bir evliliği olan küçük bir erkek kardeşin verebileceği evlilik mutluluğu ve babalığın zevkleri gibi derslere katlanmak anlamına geliyordu.

Hessian'ı kuyruğunu kısıtırıp kuzeye kaçmaktan caydıran ikinci etken de şimdi onun aklını başından alıyordu.

Lily Ferguson bir bilmeceydi. Pragmatizm ve soğukkanlılıkla etrafta dolaşırdı, oysa aslında her şeyiyle tutku ve çelişkiler. Kütüphanenin sessizliğinde, onun öpücüğü

ona olan arzusunu haykırdı. Vücudunu onunkiyle birleştirdi -en iyi yerlerdeki en iyi kıvrımlarla- ve parmaklarını onun saçlarına doladı.

Sanki onun tekliflerine karşı koyabilecekmiş gibi? Hessian'ın kısa süreli bir karşılaşmadan fazlasını denediğı son kişi Daisy'nin annesiydi ve bu da dostça, biraz garip ve nihayetinde şaşırtıcı olmuştu.

Lily Ferguson şaşıkın değildi. Hess'in kendine hakim olma yeteneğini yağmalamaya bir kadındı. Amacına doğru da mükemmel bir ilerleme kaydediyordu.

Lily onun ne hakkında olduğunu biliyordu -neredeyse. Öpüşleri cesur, Hessian'ı kavrayışı daha cesurdu ve yine de onun coşkusunda bir parça öfke tadı aldı. Öpücüğü arzuyu, ama aynı zamanda yalnızlığı ve

Yıllarca kimse tarafından istenmemenin getirdiğı kendinden şüphe.

Yıllarca numaralar uyduruldu, nezaketen davet edildi ve nezaketen dans edildi.

Hessian kibar toplumun sınırlarında çekilen sıkıntıları çok iyi biliyordu ve Lily çok daha fazlasını hak ediyordu. Kollarındaki kadınsılığın bolluğundan keyif alarak onu kendine yaklaştırdı. Lily'nin Yaklaştığında kumaşın çıkardığı özel hışırtı ve özür dilemeden kucaklandığındaki yumuşak iç çekişi ona sadece arzulanmak değil, aynı zamanda e/ üstünde tutulmak istediğini söylüyordu.

Hessian ona bunu ve daha fazlasını vermeyi arzuluyordu. Dilinin yumuşak bir hareketiyle başladı ve Lily irkildi, sonra araştırmaya, karşılık vermeye ve keşfetmeye koyuldu.

Parmaklarını kadının ensesinde gezdirdi ve kadının bir kısmı çaresizliği azaldı. Daha derin bir öpüşme için yaptığı ilk denemeler çekingendi ve Hessian ona verdiği karşılıkta, öpücüğünü alabileceğine dair güvence verdi.

ve keşifleri üzerinde oylanmak.

Onun üzerinde oyalanırken.

Lily dolgu kullanmazdı, korseyi abartmazdı. O olabilir

Çifte kombinezon giymiş ya da tayt yerine jartiyer giymiş olsa da, ellerinin altındaki şekli gerçekten çok belirgindi. Omuzları, sırtı ve kolları sağladı ve bacaklarının Hessian'ın yanlarına sarıldığı düşüncesi...

Öpücüğü bıraktı ama kucaklaşmayı bırakmadı.

"Neden durdun?" Lily'nin sorusu sevimli bir şekilde hoşnutsuzdu.

"Çocuklar hakkında çok şey bildiğimi iddia etmiyorum ama küçük kardeşler. Worth'un büyürken sahip olduğu en büyük yetenek, yalnızlığa en çok ihtiyaç duyduğum anda karşıma çıkmasıydı. Çocuklar bizi burada uzun süre yalnız bırakmazdı ve ben büyüyordum..."

Lily'nin yakınlaşmalarının sonuçlarını hissetmesine yetecek kadar kalçalarını oynattı; uzun zamandır görmezden gelinen zevklere coşkulu bir selamdı bu.

"Sen...? *Beni* öpmekten mi?"

Lily kendinden çok memnundu ve Hessian da ondan çok memnundu. "Umarım sen de aynı şekilde kendini , yoksa tekniğimi yeniden gözden geçirmek zorunda kalacağım."

Yakasını okşadı ve kenara çekilerek sağ taraftaki rafları inceledi. Hessian'ın organizasyon şemasına göre etimolojik incelemelerle büyülenir.

"Seni öpmek istedim," dedi ince kırmızı bir cildi indirirken.

Hess onun boynuyla omzunun birleştiği yere sokulmak istedi. Orası da güzel kokardı, çiçekler ve yaramazlık gibi. Gözlerini sertçe pervaza dikti, ama sırttan Eros'un kendine hakim olması mümkün değildi.

"Tekliflerinize muhatap olduğum için kendimi çok şanslı sayıyorum."

Lily Fransızca yazılmış kitabı açtı. "Bu beni öpmekten hoşlandığın anlamına mı geliyor?"

Bahçede biri çığlık attı, mutlu ilişkilerin her yerde çiçek açtığını gösteren mutlu bir ses.

mülk. Yine de Lily'nin sorusu nazlanmaktan ziyade samimiydi. "*Senden* hoşlanıyorum, Lily Ferguson. İlk denemede öpüşmemiz hoşuma gitti.

Birbirimizden hoşlandığımız bir konuda seni görevlendireceğim için endişelenmene gerek yok.

ikisi de hevesle büyüdü."

"Böcekler hakkındaki bu kitabı tercüme etmek, sizin efendice açıklamalarınızı tercüme etmekten daha kolay. Ne demek *ilk denemede* öpücüğümüzü beğendiniz?"

Yatakta, Lily korkusuz olurdu. Ne istediğini sormaz, talep eder ve aldığı kadarını verirdi.

Hessian boynuna doğru uzanan bir bukleyi yeniden yerleştirme riskini aldı. "Yani, ben pratik yapmıyorum. Senin de öyle olduğundan şüpheleniyorum."

Elinde kitap, hızlı adımlarla uzaklaştı. "Erkeklere öpmek için ya da başka bir amaçla yaklaşmak gibi bir alışkanlığım yok. Dün sürpriz oldu Ben."

peşinden koşmak, ellerini ona sürmek, saçlarına, giysilerine, çıplak tenine dokunmak ve ellerini ona sürmek istiyordu. İçinde Konuşma yeteneğini savunmak için ocağa çekildi ve bir dirseğini şömineye dayadı.

"Sürprizlerden hoşlanmıyorsun. Ben de değilim." Ve yine de Arzunun keskin kenarı soldu, sıcaklık devam etti. Hessian, Lily onu öpmeden önce hiç olmadığı kadar *uyanıktı*. Duyuları

daha keskin, hayal gücü yazışmalar, sosyal davetler ve Daisy'nin endişeleri dışındaki konulara odaklandı.

"Sürprizler iyi olabilir," dedi Lily, parmağını Fransızca bir sayfada gezdirerek. "Dün beni kollarına aldın, yani Leydi Humplewit beni görmez. İyilik kokuyorsun. Kollarını bana doladığında düşünemiyorum."

Hessian yatakları, yastıkları, çıplak uzuvları ve zevki düşünebilirdi. "Bazen mantığı bir anlığına terk etmek rahatlatır. Bunu unutmuşum. Eskiden bir böceğin görüntüsüne bile katlanamazdın, şimdi ise bu konu seni büyülüyor gibi görünüyor."

İyi ve tatlı olan pek çok şeyi unutmuştu.

Lily kitabı kapadı. Kıpırtısızlığı daha öngörülemez, ilginç sorularla ve endişeyle titreşiyordu?

"Bir böcek görmeye tahammül edemiyor muydum?"

"Ben sadece bir kız kardeşle büyüdüm, ama sanırım çok az kız böceklerden hoşlanır. Beni öptüğüne sevindim." Hessian onun da böyle olmasını umuyordu.

duymaya ihtiyacı vardı, çünkü gerçek buydu. "Seni öpmek hoşuma gitti. Fark ettiğimden daha donuklaşmışım, ki gerçekten de donukmuşum ve donukluğumdan memnunmuşum. Lily, ilgilediğin için teşekkür ederim. Buna gerek yok.

beklentiler geliştireceğimden ya da masallar yayacağımdan endişelenmemeli. Bir an için pencere pervazımda bir kelebek yandı ve eğer istediği buysa, uçup gitmesine ve kendi işine bakmasına izin verilmeli. Bir beyefendi asla bir hanımefendinin iyiliğini düşünmez."

Aman Tanrım, iltifat olması gereken bir şeyi karmakarışık hale getiriyordu.

Lily kitabı merak dolu bir çaresizlikle kavradı. "Bir kelebek mi lordum?"

Lordum iyi değildi, ama Hessian onu tekrar kollarına alırsa, ocağın önündeki kanepede bir savaş sahnesine dönüşecekti.

sefahat. Eğer Lily yastıklara yaslanırsa, Hessian kendini destekleyebilirdi-

Döner merdiveni inceledi, ama o kıvrımlar bile tedirgin. "Demek istediğim, hanımefendi, çalınan bir anın sizin açınızdan herhangi bir endişeye temel oluşturmamasına gerek olmadığıdır. Ben Leydi Humplewit değilim.

başkasının güveninden yararlanmak."

Lily ona sırtını döndü, ki bu hiç yardımcı olmadı.

Saçlarının bir kısmı yumuşak, bükülmüş bir topuz halindeydi ve bir kısmı da Hessian'ın duygusal durumu için mükemmel bir metafor olarak omzunun üzerinden kıvrılmıştı.

Bir hanımefendinin şahsına ettiği için yarı memnun yarı mahcuptu.

Gerçi kadın onun kişiliğiyle de oynamıştı ve bu onu çok memnun etmişti. Düşüşünü düzeltme isteğine direndi,

Lily'nin ensesi onu tam olarak yanlış yönde harekete geçiriyordu.

Ona iki adım daha yaklaşmıştı ki terastan gelen sesler onu durdurdu.

Lily kitabı ona fırlattı. Oturdu ve rastgele bir sayfayı açtı sayfasında, "Güney Britanya'ya Özgü Yaygın Kelebekler" başlıklı bir bölümün ardına gizlenmiş, asi düşüncelerinin yükselen kanıtı.

Daisy, misafiri ve Leydi Rosecroft Fransız kapılarından içeri Lily iki metre ötedeki sandalyeye çöktü ve ellerini kucağında kavuşturdu.

Hessian, "Erkeğin kanatlarının üst tarafı çiçek açmış sümbüllerle aynı mavidir," dedi. "Alt tarafı grimsi kahverengi ve arka kanatlarını kırmızı benekler süslüyor." Kitaba baktı

Sayfadaki konu bir Fransız lepidopteristin biyografik taslağı olsa da, sanki okuyormuş gibi. "Dişinin üzerindeki işaretler daha az ancak daha incelikli ve benzersiz oldukları için daha az çekici değildir."

"Teşekkür ," dedi Lily. "Çevirileriniz oldukça aydınlatıcı.

Bronwyn, çimen lekesi mi?"

Çocuklar gevezelik etti, kontes telaşlandı, Lily de ziyaretten biraz sıkılmış bir kadının iyi bir taklidini yaptı.

sosyal olmaktan çok hayırseverdi. Hessian kitabın sayfalarını çeviriyormuş gibi yapıyor ve ara sıra çocukça bir soruya gönüllü olarak cevap veriyordu

soruşturma. Misafirlerin ayrılma vakti geldiğinde, onları kapıya kadar uğurladı ve ziyaretleri için içtenlikle teşekkür etti.

Hatta Bayan Bronwyn'i ilk fırsatta tekrar gelmeye davet etti ve kontes de önümüzdeki Pazartesi günü bunun uygun olacağını söyledi. Yolda onları selamladı ve

Bayan Ferguson'a veda öpücüğü vermemeyi ve hatta ağzına bakmamayı başardı.

Yine de Bronwyn arkasını dönüp ona el sallayana kadar onun geri çekilen halini hayranlıkla izledi.

Beşinci Bölüm

Roberta, "Dorie Humplewit'i bir hoyden olarak düşünmemiştim," dedi.

Penelope'yle birlikte Hanover Meydanı'ndaki Aziz George Kilisesi'nin yoksullar kumbarasına bağış yapmaktan dönüyorlardı. Gezinti, Hyde Park'ta yarım düzine sokak ötede düzenlenen at arabası geçit töreniyle aynı zamana denk gelmişti.

Batı.

Göze çarpan hayırseverlik Roberta'nın haklı çıkarabileceği tek türdü, dul bir kadının sınırlı kaynaklarını iyi idare etmesini haklı çıkarması gerekmiyordu.

George's'a iki haftada bir yaptığı yolculuk Roberta'nın bir ekip tutma masrafına girmeden görmesini ve görülmesini sağlıyordu. Albay'ın şehir arabasını henüz satmamıştı ama bunu düşünüyordu.

Bu lanet şey hâlâ onun pipolarının kokusunu taşıyordu ve muhtemelen hep de taşıyacaktı.

"Leydi Humplewit sizi hayal kırıklığına uğrattığı için üzgünüm," dedi Penelope. "Tanrı aşkına, bir ayak yarışında değiliz. Nasıl selamlayacağım

Beni zorunlu bir yürüyüşe tabi tutmakta ısrar ediyorsanız, oradan geçen arkadaşlarıma ne diyeceksiniz?" "Özür dilerim hanımefendi."

"Elinde değil, biliyorum. Uzun bir meg, kadınsı bir zarafet sergilemek için ne kadar çok çalışması gerektiğinin farkında değil. Ben de biraz uzun boylu olduğum için seni anlıyorum, ama sen-"

Bond Caddesi'nden geçerlerken, hainin kendisi, Leydi Dorothy Humplewit, yanında kızlarından biri olduğu halde kırmızı tekerlekli bir vis-à-vis'le yanlarından geçti. Talihsiz genç bayanın dişleri dökülmüştü,

Ciddi bir tavır takınarak bunu gizlemeye çalıştı. O güzel kafasında bir beyin bile yokken bunu yapmak zordu.

Roberta neşeyle gülümsedi ve küçük, hanımefendi bir el salladı. Dorie de ona olması gerekenden daha şamatalı bir şekilde el salladı ama Dorie'nin neşeli görünmesi gerekiyordu. Grampion için yaptığı planlar tamamen başarısız olmuştu.

"O yüz­süz yaratığa arkadaşım dediğimi düşün. Neredeyse Ona tek yeğenimin bekar bir kontun himayesine verildiğinden bahsettim ve bildiğim sonraki şey, Leydi Dremel'in en şok edici sırlar. Bayan Chuzzleton gelecekteki bahçe partilerinin konuk listesini daha dikkatli gözden geçirse iyi ."

İki yıl önce, Roberta o bahçe partisine davet edilirdi.

"Lord Grampion'un dul olduğunu sanıyordum, hanımefendi."

"Ve bu yüzden bekâr. Sıkıcı olma Penelope." "Özür dilerim, hanımefendi."

Penelope sık sık özür dilemek zorunda kalıyordu, çünkü kurnazlık duygusu yoktu, bir konuşmadaki daha ince akımları tahmin etme yeteneği yoktu. Sıkıcı ve rutin bir zevk alarak iyi bir avukat olabilirdi.

"Bir bank bulalım ve bir çeyrek saat boyunca temiz bahar havasının tadını çıkaralım." Grosvenor Meydanı bir sonraki sokağın karşısındaydı, sosyal açıdan daha az hırslı olanların dışarıda vakit geçirebileceği hoş bir yeşil alandı. "Leydi ile nasıl devam edeceğimi düşünmeliyim. Humplewit. O uzun süreli bir dosttur ve kimse dostlarını kolay kolay bir kenara at."

Roberta'nın terzisiyle sert bir konuşma yapması gerekiyordu, çünkü bugünkü yürüyüş elbisesinin bedeni çok dardı. Kimse

Mayfair'de böyle kötü inşa edilmiş kıyafetlerle nefes nefese yürümek.

İki genç adam bayanların yaklaşması üzerine bir bankı boşalttı. İkisinden daha yakışıklı olanı şapkasını eğdi ve bankın bulunduğu yöne doğru bir selam verdi.

"Ne kadar saçma," diye mırıldandı Roberta. "Ben olgun yaşlarda bir kadını ve flört eden züppelere ayıracak vaktim yok."

"Tabii ki hayır, hanımefendi."

Bank sertti, güneş ışığı ilk yasını tutan bir dula peçesine rağmen çiller verecek kadar parlaktı ve gün her açıdan bir hayal kırıklığıydı.

Dorie Humplewit dulluğunun tadını çıkarmasıyla tanınıyordu ama Leydi Dremel'e göre bu keyif bir iş girişimine dönüşmüştü. Dorie, bekâr ve varlıklı beyefendilere özel mekânlarda yaklaşıp ve arkadaşlarının yanlışı bir anda çiftle karşılaşmasını sağlardı. Beyefendi, Dorie'ye evlenme teklif etme seçeneğiyle karşı karşıya kalacaktı.

Evlilik ya da sessizliği satın almak - onu bu fasıla çeken kadından.

"İşin en can sıkıcı yanı," diye mırıldandı Roberta, "onun... yani, bilirsin işte. Sadece kendi seçtiği bir adamın birkaç öpücüğüne katlanıyor."

"Pardon?"

"Düşünürken sözümü kesme." Dorie'nin planı utanç verici ve inkâr edilemeyecek kadar zekiceydi. Olabilecek en kötü şey, kendi seçtiği bir adamla evlenmesiydi. Eğer adam bir centilmen öpülmekten rahatsız olmuşsa daha iyi biliyordu. Kendisinden daha zeki ve cesur bir kadınla evlenmesi kendi hatasıydı.

Banktan vazgeçen adamlar yakındaki bir akçaağacın gölgesine uzanmış, terziliklerini sergiliyor ve Roberta'nın dikkatini çekmeye çalışıyorlardı.

Mali durumu tehlikeye girmişti ve aptal genç erkeklere ve onların aptalca davranışlarına ayıracak zamanı yoktu. Roberta'nın öpülmeye hiç niyeti olmamasına rağmen Dorie'nin planında bir şeyler daha fazla incelenmek için yalvarıyordu.

Albay'la on dört yıllık evliliği yeterince kefarete olmuştu. Ömür boyu maddi güvence için, bazı şeylere katlanabilirdi. Ama o zaman evlilik ona bu güvenliği sağlamalıydı - ve sadece ellemekten çok daha fazlası karşılığında.

Ne yazık ki albayın iş zekası pek gelişmemişti. "Grampion'un kardeşi aşırı derecede zengin." Ve sevgili küçük Amy Marguerite, Grampion'un gözetimindeydi ve kontun ev halkından bir kadın bile kızın elinden tutup onu rahatlatamıyordu.

Sadık bir teyzenin -ki Roberta bu görevi yerine getirmeye tamamen hazır- çocuğa sınırsız bir şefkat göstermesi gerekirdi, Grampion'un evinin demirbaşı olmaya yakın bir şey haline geldi.

Roberta bu olasılığı düşündü ve Grampion'ı evliliğe etmeyi düşündü.

O bir duldu. Karısını fazla rahatsız etmeden temel dürtüleriyle nasıl başa çıkacağını biliyordu ya da Roberta yakında ona bu konuda talimat verecekti.

Ünvanı vardı, asla kötü bir şey değildir.

Yeterince iyi dans etti ve diğer tüm dulları kıskandıracak gece kıyafetlerinin hakkını verdi - bu da kötü bir şey değildi.

Büyük olasılıkla varlıklı biriydi ve ailesinin serveti kabaca boldu -en iyi türden.

"Hâlâ en iyi dönemimdeyim."

Penelope yeşilliklere hayranlıkla bakmakla o kadar meşguldü ki yorum yapamadı ya da bu ifadeyi onay gerektirmeyecek kadar açık olarak kabul etti.

Ayrıca Roberta, sevgili Amy Marguerite'in yaşayan tek kadın akrabasıydı. Grampion, iskartaya çıkmış bir çizme gibi donuktu. Çocuğun ahlaki gelişiminden sorumlu olması gereken kişiye evlilikte belirli bir ekonomi.

Yine de... herhangi bir kont, karısının bir varis, bir yedek ve kim bilir kraliyetin açgözlü hırslarına karşı kaç tane küçük sigorta poliçesi üretmesini beklerdi.

Grampion'la evlenmek söz konusu bile olamazdı. "Gel bakalım," dedi Roberta ayağa kalkarak. "Dış görünüşünle ilgili yeterince yükün var, çil riskine girmemelisin canım."

"Çok doğru, hanımefendi."

Züppelerden biri Roberta'ya bir öpücük kondurdu.

Roberta adımlarını hızlandırarak, "Sefil yaratıklar," dedi. "Bir kadın hiçbir zaman böyle şeylerin hayranlığından kurtulamaz.

İyi bir görünüş ve güzel bir vücut. Umarım bu sadeliğinizle Yüce Tanrı'nın sizi çok fazla sıkıntıdan kurtardığını kavrarsınız."

"Cennetin merhametine minnettarım."

Roberta da öyleydi, özellikle de cennet bir kadına diğer yeteneklerine denk bir beyin verdiğinde. Dorie Humplewit'in planı olabildiğince zekiceydi. Daha da zekice bir plan, Roberta'nın Amy Marguerite' sevecen teyzesi kontun evinin değil -ne kadar acı verici bir kader olurdu bu- masraf defterinin demirbaşı oldu.

Ve Roberta'nın bu hedefe ulaşmak için ayakları altında bir çocuğa katlanması gerekiyorsa... kreş hizmetçileri ve mürebbiyeler Bozuk para, Grampion'un veledi elinden alan kadına vermekten mutluluk duyacağı bir şeydi.

Zavallı, yaslı çocuk, daha doğrusu.

* * *

"Annem, eğer başım belaya girerse ve o ya da babam Grampion Kontu'na yazacaktım, o da bana yardım edecekti."

Daisy kayığına pembe bir lale sıkıştırdı. Kayık kağıttandı, bu yüzden fıskiye'nin etrafında bir seferde sadece bir çiçek taşıyabiliyordu.

Bronwyn teknenin sallanarak kendi tarafına geçmesini bekledi. "Babam bana yardım ederdi, annem de öyle. Sonra büyükbabam ve büyükannem, amcalarım ve teyzelerim gelir. Kont iyi birine benziyor."

Daisy de iyiydi, midillisi, yavrusu ya da kedisi olmayan yetim olmasına rağmen.

"Kontu daha önceden tanıyordum," dedi Daisy, küçük tekneyi izlerken. "Evde komşuyuz. Annem bazen onu ziyarete giderdi, ben de çıktık."

Tekne yaklaşırken Bronwyn, "Annemi özlüyorsun," dedi. Lale onu ağırlaştırıyordu ve birkaç sefer daha geçse küçük tekne batacağı. "Sen de babanı özlüyor musun?" Daisy babasından hiç bahsetmezdi.

"Babam yaşlıydı. Çok gürültü yaptıklarını söylese de kardeşlerimi çok severdi. Babam kötü biri değildi. Pipo gibi kokardı."

Tekne eşmenin Bronwyn'in tarafına geldi. "Neden pembe bir lale seçtin?"

"Annemin en sevdiğıydi."

Üzgün biriyle arkadaş olmak zordu, çünkü o sizin arkadaşınızsa siz de üzgün hissediyordunuz.

Bronwyn tekneyi Daisy'ye doğru geri gönderdi. "En sevdiğin çiçek hangisi?"

"Bir papatya, tabii ki. Seninki ne?"

"Bilmiyorum. Delphiniumları severim çünkü büyükannem onların büyükbabamın gözlerinin renginde olduğunu söyler. Hanımeli severim çünkü tatlı."

"Sadece güzel koktuğunu sanıyordum."

Tekne gittikçe . "Yapmalıyız

Bir sonraki tekneyi çubuklardan yap. Kağıttan kayıklar pek işe yaramıyor. Hanımeli çiçek açtığında, sana ondan nasıl nektar alacağını göstereceğim. Arı gibi davranabiliriz."

Lale artık suyun yüzeyinde, hiçbir şey olmadan yüzüyordu. bir teknenin faydası. "Hanımelleri çiçek açana kadar, gönderilmiş olabilirim."

Sadece gönderilecekse yeni bir arkadaş edinmenin ne anlamı vardı? "Kötü mü davrandın?"

"Evet, ama Kont ilerleme kaydettiğimi söylüyor."

Bronwyn ayağa kalktı ve önlüğünün tozunu aldı. "Eğer ilerleme kaydediyorsan, seni göndermemeli. Bu hiç adil değil."

Daisy ayağa fırladı. "Size neyin adil olmadığını söyleyeyim, bize beyaz önlük giydirip sonra da oyun oynamamız için dışarı göndermek. Kahverengi bir önlük bahçe için daha iyi olur."

"Ya da yeşil. Şu ağaca tırmandın mı?" Büyük bir akçaağaç büyüdü bahçe duvarının yanında ve altında bir bank vardı. "Banktan duvara, oradan da ağaca tırmanabilirdik."

"şeylere tırmanmak kötü bir şey mi?"

"Daisy, bizim oyun oynuyor olmamız gerekiyor. Bir ağaca tırmanmak oyun oynamaktır ve sonra ağaç bizim korsan gemimizmiş gibi davranabiliriz ya da uzun ya da kraliyet mavnamız."

"Kreş hizmetçilerinden birinin adı Sykes. Eğer kötü olursam, gönderileceğimi söylüyor."

"Annem babamla evlenene kadar bakıcım olmadı. Heavers neşeli ve şişman biri ve en çok beni ve kız kardeşimi seviyor."

Bronwyn banktan tırmanıp duvara tırmanarak ağaca tırmanırken Daisy aşağıda durmuş eve bakıyordu.

"*Hadi* Daisy. Ambarın sorumlusu olmak istemiyorsan Kraliyet mavnasında. Kraliyet mavnasının bile ambarında muhtemelen fareler vardır. Kraliyet Ratter'ı olabilir ve tüm hayali fareleri dövmek için büyük bir sopa kullanabilirsiniz."

Daisy bankın üzerinde durdu. "Bir şeyi anlamıyorum. Eğer baban doğduğun günden beri senin baban değilse, o zaman nasıl senin baban oluyor?"

"Çünkü beni seviyor, annemi seviyor ve tanıdığım tek baba o."

Daisy beceriksiz bir tırmanıcıydı ama duvara tırmanmayı başardı ve ayaklarını taşlara vurarak oturdu.

"Yani ilk baban öldükten sonra başka bir baban olabilir mi?"

Böyle giderse Daisy asla karga yuvasında görev yapmaya uygun hale gelemeyecekti.

Bronwyn onun yanına oturdu. "Evet, eğer o seni seviyorsa ve sen de onu seviyorsan. Sanırım sen de başka bir anne bulabilirsin."

"Başka bir anne istemiyorum."

"Ben de istemiyorum. Ben de senin gönderilmeni istemiyorum."

Bu olasılığı sessizce düşündüler. Bronwyn bu konuyu konuşurlarsa Daisy'nin ağlamaya başlayabileceğinden şüpheleniyordu. Daisy çok ağlıyordu, ki bu mantıklıydı. Bronwyn anne ve babasını kaybetseydi o da ağlardı.

Sonsuza dek.

"Adın Amy Marguerite olmasına rağmen nasıl Daisy dendiğini biliyor musun?" Bronwyn ayağa kalkarak sordu.

Daisy kendini duvarın üzerinde ayakta durabilecek bir pozisyona getirmeyi başardı. "Evet, diğer adım da Samantha."

"Ailem bana Bronwyn'den gelen Winnie der. Sen de bana Winnie diyebilirsin. Ben Kaptan Winnie olacağım, sen de İkinci Kaptan Daisy olabilirsin. Hadi güverteye çıkıp korsan arayalım."

"Korsan olduğumuzu sanıyordum."

"Şimdilik Lord Nelson'ın filosunda olacağız. Tüm savaşları onlar kazanmalı."

"Lord Nelson bu savaşlardan birinde öldürüldü."

Bronwyn, yeni yapraklar açmanın sevimli, yumuşak aşamasında olan akçaağaca doğru sallandı. "Herkes ölür Daisy, sonra da cennete gideriz. Bu konuda endişelenmene gerek yok. Lord Nelson bir kahraman oldu çünkü Kral George için savaşırken öldü. Geliyor musun?"

Daisy ağacın içine gireceği rotayı seçmek için bir an -muhtemelen anne babası ölmeden önce de temkinli davranıyordu- ve sonra Bronwyn'i takip ederek yetmiş dört topçularının ambarına girdi.

Bronwyn sağlam bir dalı yakaladı ve tırmanmaya başladı. "Sence neden buraya kaka güvertesi demişlerdir? Neden çiş güvertesi ya da gübre güvertesi değil?"

Daisy kıkırdamaya başladı ve tutunduğu dal kahkahalarıyla sallandı, bu da Bronwyn'i güldürdü ve gemilerine HMS Poop Deck adını vermeye karar verdiler.

* * *

Walter Amca kahvaltı masasının ucunda oturuyordu, elinde bir fincan

Bir elinde kahve, diğerinde finans sayfaları. Zayıf, beyaz saçlı, parıldayan mavi gözlü ve siyah kalpli bir beyefendi.

Lily çayına bir parça şeker karıştırdı ve bekledi.

Son on yılda başka hiçbir şey öğrenmemişti, Amca'yla dikkatli bir şekilde başa çıkmayı öğrenmişti.

Kahvesini bitirdi ve fincanı tabağına koydu. "Peki bu muhteşem bahar günü için ne planladın, sevgili yeğenim?"

Sosyal programını despotça kontrol ediyordu ve ona açıkça dikte etmediği zamanlarda, hizmetçiler ya da Oscar aracılığıyla onu gözetliyordu.

"Seninle konuşmak için biraz zamanım olmasını umuyordum, Amca. Beklenmedik bir zorlukla karşılaştım."

Kendisine biraz daha kahve doldurdu, keskin kokusu Lily'ye ulaştı, Masanın bir metre aşağısında oturmasına rağmen. "Zorluklarla başa çıkmakta üstünüze yok. Her ne olursa olsun bunun üstesinden geleceğine inancım tam."

"Benim meydan okumam Grampion Kontu'dur." Ve onun ihalesi, tutkulu öpücükler. Bir yetime olan bağlılığı, acımasız nezaketi. Lily erkeklere hayranlık duyabilir, hatta onlardan hoşlanabilirdi -Rosecroft Kontu'ndan hoşlanmıştı- ama Grampion onu yok edebilecek güce sahipti.

"Pek çok kişiye meydan ," dedi Amca kahvesine şeker atarken. "Kefenin içindeki Metodist bir kız kurusu kadar sıcaktır."

O ailedeki tüm cazibe zengin küçük kardeşe gitti ve benim hedefim de o. Sütü uzat."

Lily amcasına süt getirdi. Bu emir bir hatırlatmaydı:

Dediğimi yap. Her şeyi dediğim gibi yap.

"Önceki kontu tanıdığınızı biliyordum amca. Yıllar önce varisini de beraberinde Kasabaya getirdiğini bilmiyordum."

Amca kahvesine bir topak süt döktü, sonra bir tane daha. "Peki bu vahiyle nasıl karşılaştın?"

"Küçük bir kızken, Grampion'un tanıdığı Lily Ferguson böceklerden nefret ederdi. Ben kelebeklere ilgi duymak gibi bir hata yaptım."

Süt ibriği, sırlı güllerden oluşan altın, pembe ve yeşil bir çelenkle süslenmiş, minyatür bir Yunan vazosunun porselen bir yorumuydu. Salon, yanan ateş sayesinde rahattı ve Büfede kabarık yumurtalar, altın rengi kızarmış ekmekler, reçel, tereyağı ve vardı; gerçek bir ziyafet.

Lily bu ve bunun gibi pek çok ziyafet için ruhunu satmıştı. "Önceki kontun oğullarını kasabanın etrafında sürüklediğini hatırlıyorum. bir ya da iki kez. Hatırladığım kadarıyla veliahtla ilk kez parkta ya da muhtemelen bir eskrim sergisinde karşılaşmıştım. Grampion sıkıcı bir çocuktü, fazla konuşmazdı, babasına zorluk çıkaracak türden değildi.

Onu sen idare edeceksin."

"O halde onu kesmek için izninizi alabilir miyim?" Çünkü bu Lily'nin son çare tekniğiydi. Lily'yi tanıyan herkes Bir kız olarak Ferguson" ya sabırsız bir kayıtsızlıkla ya da -hayatının dönüştüğü şeyden nasıl da nefret ediyordu- soğuk bakışlarla karşılandı.

Çift taraflı bir uçurumun üzerinde duruyordu. Bir tarafta aşırı eksantriklik suçlamaları, diğer tarafta ise tehlikeli gerçekler vardı.

Amca gazeteyi katlayıp masanın üzerine koydu, böylece hem kahvesini yudumlayıp hem de kitap okuyabilecekti.

"Onu kesemezsin, seni aptal kız. Ona İsviçre'deki o pahalı okuldayken kötü bir düşüş yaşadığını ve bu nedenle ilk anılarının çoğunun puslu olduğunu hatırlat. Tanrı biliyor ya, benimkilerin çoğu öyle. Tereyağını uzat."

Lily bir kez daha ayağa kalktı ve itaat etti. "Bütün gün hatırlamayabilirim amca, birçok kez de hatırladım ama Grampion fark etti ayrıntılar. Bazı küçük ayrıntılarda bocalayabilirim ve o zaman sorular sorar."

Amca kahve fincanının üstünden onu inceledi. O Nazikçe tehdit etti, görünmez bir şekilde idare etti, Lily onu engellemeye cesaret edemeyene kadar ima etti ve ima etti. Başkalarına göre o, Lily'nin Yetim bir yeğeni cömertçe kabul eden ve ona her türlü avantajı bir akraba.

Lily'ye göre , şeytanın iş adamıydı ama ona asla el kaldırmamış, sesini bile yükseltmemişti.

"Bunca yıldır çok iyi idare ettin Lily. Bunu sana söylemeyi unuttum ama öncüllerini göz önüne alırsak -belki de onlar yüzünden- önüne çıkan fırsatları mükemmel bir şekilde değerlendirdin. Bunu takdir ediyorum. Yine de, Sör Worth Kettering'i beni özellikle kârlı bir yatırımda kendisine katılmaya davet etmesi için ikna etmeyi planlıyorum. ve bu yüzden kardeşinin iyiliği önemli. Grampion ile samimi bir şekilde anlaşırırsanız hepimiz kazançlı çıkarız."

Hepsi Amca ve Oscar içindi ama Lily de bundan yararlandı. Yaşıyordu, değil mi?

"Ve eğer lord hazretleri merak eder ya da "Onun tanıdığı Lily ile benim şu an olduğum Lily arasındaki tutarsızlık?"

Amca ona gülümsedi. "Sen zeki bir genç bayansın ve Aktif zihin Grampion gibi kuru bir çubuğa hitap edecektir. Yoksa neden seni onun yoluna koyayım ki? Sana bir şeyler yapmanı önermiyorum. düpedüz aptallık, ama yalnız bir bekar ve zor bir kız kurusu Londra'da bir mevsimi geçirirken ortak bir noktada buluştuk. Çocukları çok seviyorsunuz ve Grampion'un bir çocuk yetiştirmeye hazır olmadığı açık."

Lanet olası *amca çukura*. "Amaçlarınızın ne olduğunu bilirse size daha iyi hizmet edebilirim efendim. Grampion benden pek hoşlanmadı ama kız-Amy Marguerite-sahip."

Lily yalan söylemekten ne kadar nefret etse de, amcasının kendi çıkarları doğrultusunda tutarlı bir şekilde hareket ettiğine inanmıyordu. Eğer amcası Lily ve Grampion'ın birbirlerinin arkadaşlığından hoşlandıklarına inanıyorsa, zaman bunu kendi yararına .

"Kız senden hoşlanıyor," dedi Amca gazeteyi çevirerek, "birkaç gün içinde zavallı ufaklık için bir oyun arkadaşı edindin ve kontes arkadaşını kontun sosyal ziyaretine getirdin.

Ev halkı. İyi iş çıkardın, Lily. Eğer sizi tanıyorsam, aynı nitelikte başka bir gezi daha planlıyorsunuzdur. Çocukları pikniğe götüreceksin.

Parka gidip onlarla teyzelik yapacağım. Grampion

Rahatlamış ve büyülenmiş olacağım ve Worth Kettering ev halkıma iyilikle bakacak. Siz üzerinize düşeni yaparsanız her şey yoluna girer."

Hayır, her şey yolunda gitmedi. Her şey Lily'ye ne giyeceğinin, kiminle vals yapacağının, ne zaman

Amcamın onaylamadığı genç bir adamı ne zaman mahvedeceğini.

"Bronwyn'i Pazartesi günü Amy Marguerite'i ziyarete götüreceğim," dedi Lily.

dedi. "Senin için kimsenin iyiliğini kazanacağıma söz veremem amca, ama elimden geleni yapacağım."

"Hep böyle yapıyorsun, sevgili yeğenim. Bu çok takdir ediyorum."

Lily çayını yudumlayıp midesinin yatışmasını beklerken o, Lily'yle ilk tanıştığından beri onu kölesi haline getiren metresine -finans sayfalarına- geri döndü.

Hiç olmadı, tam olarak değil. Korku, hayatının etrafında bir yırtıcı kuş gibi dolanıyordu. Önündeki yolda onun gölgesini göremediğinde, biliyordu ki

en kötü anda yeniden ortaya çıkar ve bir kadının değer verdiği her türlü güvenliği tehdit ederdi.

"Ben Tippy'ye uğramaya gidiyorum," dedi Lily. "Grampion'un çocukluğunda Londra'ya yaptığı ziyaretlerle ilgili bazı ayrıntıları hatırlayabilir."

"Hatıraları için ona para ödüyorum. Grampion'un salı, perşembe ve cumartesi günleri dışarı çıkmayı sevdiğini duydum. Hyde Park'ta her zamanki şafak öncesi çılgınlığı. Ben de pek mantıklı bulmadım."

"Temiz hava canlandırıcıdır ve atlar bacaklarını esnettikleri için daha mutlu olurlar."

Lily doğru cevabı vermişti, Amca'nın istediği saatte yataktan kalkmasını sağlayacak cevabı.

Londra beyefendileri sabah gezintileri için. Kendini sürükleyerek Balolar, geziler, Venedik kahvaltıları, suareler, müzikaller ve Amca'nın evdeki programı ne olursa olsun. Kendini kart partilerine ve hayır müzayedelerine de sürüklerdi.

hiçbir zaman erdeminden ödün vermesini istememiş, dedikoduları kelimesi kelimesine aktarmaktan fazlasını yapmasını istememişti ama yine de Amca onu arabanın kuyruğuna zincirlemiş ve Londra'da her gün kırbaçlamış kadar kesin bir şekilde onun gardiyanıydı.

Gelecek ay, yirmi sekizinci doğum gününde, Lily kendisine miras kalan servetin nominal kontrolünü ele geçirecekti. Amcası şüphesiz tüm parayı ve Lily'nin zamanının çoğunu yönetmeye devam edecekti.

Eğer onun çatısı altında kalırsa.

Elinde hiç parası olmayan, çok az arkadaşı bulunan ve geçmişinde ağır suçlar işlemiş olan Lily'nin kaçıışı pek çok zorlukla karşılaşacaktır.

Pek çok zorlukla karşılaşmış ve hayatta kalmıştı. Grampion'la vakit geçirmek, Lily'nin hafızası kadar uzun ve kendi adı kadar yakın olan bir listeye eklenen yeni bir eziyetti.

Altıncı Bölüm

Hessian kütüphanenin kapısını aralık bırakırdı, bunun nedeni bahar esintilerinin evinin içinde dolaşmasına izin vermek değil, kapı açıkken fuayedeki hareketliliği duyabilmek ve böylece arayanlar olursa pusuya düşmekten kaçınmaktı gününü böldü. Cumberland'de komşularla gidip gelinirdi ve bu çok hoş bir şeydi, ama Londra'da, sosyalleşme daha önemli bir girişimdi.

Politikacıların eşleri, en az parlamento komite toplantıları kadar mevzuata karar veren akşam yemeği partileri düzenlediler.

Kartlar üzerine yapılan bir sohbet, karmaşık bir yatırım planını harekete geçirebilir.

Moda Saati için bir cabrioleti paylaşan bayanlar, yetişkin çocukları arasında bir maç planlayabilirler.

Worth geçerken uğrarsa ya da Jacaranda'nın erkek kardeşlerinden biri uğrarsa, Hessian kütüphanenin kapısını açık bırakarak kazandığı birkaç dakikanın bile farkına varmak isterdi.

Pazartesi günü geldi çattı ve Lily Ferguson'un ziyareti için belirlenen saatten çok önce, biri ön kapının tokmağına sert bir vuruş yaptı. Hessian masasından kalktı ve ceketini giydi. Belki de bu görüşmenin başlaması için hanımefendi de çocuklar ve Hessian kadar istekliyd.

"En son Bayan Ferguson aradığında, kendimi pek de pasta gibi gösteremedim," dedi kütüphanenin büfesinin üzerindeki aynadaki yansımasına. "Hanımefendiyi mest edecek bir ilham da vermedim. coşkuları."

Kelebekler utangaç yaratıklardı ve bazı kuzeyli kontlar da öyle. Hessian zarif bir gülümsemenin provasını yapıyordu.

O sırada antreden bir kadın sesi geldi.

Bayan Ferguson değil. Her kim Hessian'ın Lily'nin zarif ve hanımefendi tavrından yoksundu.

Ton. Uşak gümüş bir tepsi içinde bir kart getirdiğinde Hessian masasına geri dönmüştü -kapının tokmağı vurulduğunda odanın yarısını geçmişti- ve gülümsediği görülmüyordu.

"Bayan Braithwaite, refakatçisi Bayan Smythe ile birlikte ziyarete geldi." Hochman'ın ses tonu -kesinlikle doğru- arayanın onu etkilemediğini gösteriyordu.

Hessian kartı aldı, parşömen üzerine düz siyah yazı. Daisy'nin teyzesi... Şansa bak. "Hanımlara misafir salonunu gösterin ve mutfığa bir çay tepsisine ihtiyacımız olduğunu söyleyin lütfen."

"Çok iyi lordum. Çocuk odasına da haber vereyim mi?"

Tanrım, hayır. "Hayır, teşekkür ederim. Soran olursa, çocuk yorucu bir hafta sonunun ardından dinleniyor." Daisy evdeki herkesin sabrını zorluyor, her gece üç kez tuhaf bir uyku hali içinde uyanıyordu.

"İyi gümüş kullanalım, Hochman, ve eğer Bayan Ferguson Ben Bayan Braithwaite'i eğlendirirken, lütfen kütüphaneyi kullanın. Bayan Ferguson kendini ve çocukları Onlara asma katta bir hikaye okuyorum."

"Anlıyorum lordum." Hochman eğildi ve eldivenli elindeki gümüş tepsi göz kırparak geri çekildi.

Bayan Braithwaite, Hessian'ın onu hatırladığı gibiydi. Vücudu daha dolgundu ve kına kullanımı daha belirgindi. Kadın Güzel olmaktan ziyade yakışıklıydı ve gri yürüyüş elbisesi baş döndürücü bir dantel bolluğuna sahipti.

Bu yas kıyafeti değildi.

Yanında, Mayfair'de çay içmek yerine elinde büyü kitabıyla büyülü bir ormana ait olan o solgun, sessiz yaratıklardan biri olan, dallı tülbent giymiş, hoş, söğüt gibi bir sarışın vardı.

Reverans ve reveranslar bir kenara bırakıldığında, Hessian hanımları resmi salona götürdü ve nezaket gösterilerine devam etti.

"Bayan Braithwaite, lütfen kız kardeşinizin kaybından dolayı en içten taziyelerimi kabul edin. Leydi Evers tüm komşular tarafından çok sevilirdi ve onu çok özleyeceğiz."

Hessian, Leydi Evers Belinda'yı sevmiş miydi? Onunla üç biraz garip, çoğunlukla unutulabilir bir şekilde sevişmişti. Sevgi dolu bir şekilde onu cilveleşme konusunda başarısız ilan etmişti.

Kesinlikle ama onu sevmişti ve çocuklarına olan bağlılığını asla sorgulamamıştı.

Bayan Braithwaite, "Bunu söylemekle çok nazıksınız, Lordum," diye karşılık verdi. "Belinda'nın dik başlı olabileceğini biliyorum, güzel bir çocuk aşırı şımartıldığında genellikle böyle olur. Kendisinden yaşça büyük birini bulduğu için şanslıydı.

Çünkü olgun erkekler çok hoşgörülü olabiliyor. Burası çok güzel bir şehir evi."

Kimse ölünün arkasından kötü konuşmazdı ama Bayan Braithwaite az önce ölen kız kardeşine inatçı ve şımarık demişti.

Hessian, "Bu mülkü benim için kardeşim buldu," dedi. "Burada oldukça rahatım." Daisy gelmeden önce de burada oldukça rahattı.

Bayan Braithwaite kanepeye oturarak, "Bir adam için ne kadar çok yer var," dedi. "Yine de duvarlardaki Fransız ipeğine bayılıyorum. Bu yüzden zarif, ama en ufak bir telaş yok."

Hessian, Fransız ipek duvar kâğıdı konusunda konuşmaya hazır değildi -eğer konu buysa. "Burası kardeşimin evinin yakınında ve mütevazı bir şekilde ağırlamama izin veriyor. Umarım hava ılıman olmaya devam eder."

Ayrıca Bayan Braithwaite'in çoğu sosyal görüşme için öngörülen otuz dakikayı aşmayı planlamadığını . Bayan Smythe'ın Kanepede onun yanına yerleşti, böylece Hessian da bir berjer koltuğa oturdu.

Bayan Braithwaite, "Hava durumu hakkında hiçbir zaman emin olamayız," diye cevap verdi, "ve ben buraya sizinle tamamen başka bir konuyu tartışmaya geldim. Sevgili yeğenim Amy Marguerite'in sizin olduğunu duydum."

Oh, bu çok kurnazcaydı, ama Hessian, eğer hanımefendi sözel boks yapmaya niyetliyse, dürüstlüğü imaya tercih ederdi.

Hessian, "Lord ve Leydi Evers beni çocuklarının vasisi olarak atama şerefine nail oldular," dedi. "Bilseydim ki Town, bu gerçeği size bildirmek için zamanında ziyaret ederdim."

Her .

Bayan Braithwaite eldivenlerini çıkardı ve kanepenin önündeki alçak masanın üzerine koydu. "Lordum, eminim bana ödeme yapmak istemişsinizdir.

Ama çocuk için duyduğum endişe sizin uygunluğunuzu beklememe izin vermiyor. Erkek kardeşlerinin çoğunlukla okulda kalacağından eminim, ama o en küçüğü ve tek kız. Onun evime katılmasına ne zaman izin vereceğinizi bilmeliyim."

İlk uşak Kendall, elinde yüklü bir gümüş tepsiyle salonun kapısında belirdi.

"Kendall, çayı benden önce koyar mısın?" Hessian kanepenin yanındaki alçak masayı işaret etti.

"Saçma," dedi Bayan Braithwaite. "Penelope . Tepsiyi onun önüne koyun."

Kendall, Lizbon üzerinden Martinik'ten gelmiş, ve tepsiyi elinde tutmaya devam etti. Hessian, "Misafirlerim için dolduracağım," dedi, "ve lütfen kapıdan çıkarken, Kendall."

Uşak selam verip geri çekildi ve kapıyı sessizce kapattı. Bronwyn ve Daisy'nin birbirlerini gördüklerinde ılık ılıa evi yıkmamaları için Tanrı'ya dua edin.

Hessian hanımlara çay servisi yapmak için uzunca bir süre uğraştı, bir yandan da Bayan Hessian'ın rolünün ne olduğu sorusuyla boğuşuyordu.

Braithwaite Daisy'nin hayatında rol oynamalıydı. Daisy'nin kendisini idare etmekle meşguldü ve kızın teyzesi konusunda ne yapması gerektiği sorusunu açıkçası ertelemişti.

Çocuklarla çok az deneyimi olan dul bir adamdı, ama Bayan Braithwaite'in de çocuklarla *hiç* deneyimi olmadığı anlaşılıyordu.

Hessian'ın gümüş servisin etrafındaki manevralarını izledi, sanki Çin siyahı, şeker ve süt sosyalleşmenin gizemli bir testiymiş gibi kabul edilebilirlik ve sınavda başarısız olanları eleme yetkisine sahip yargıç.

"Bayan Smythe'ın önünde rahatça konuşabilirsiniz," dedi Bayan Braithwaite. "Kendisine tamamen güveniyorum."

Benimkinde değil. "Bunu bilmek güzel Bayan Braithwaite. Ancak bugünkü ziyaretiniz beni şaşırttı. Yazmış olsaydınız, Amy Marguerite'in durumunu tartışmak için daha hazırlıklı olabilirdim. ama öneriniz üzerinde uzun uzun düşünmemizi gerektirecek. Amy Marguerite büyük bir kayıp yaşadı. Ona güvenli ve istikrarlı bir yuva sağlamak benim sorumluluğum.

Kederin ona vurduğu darbeden kurtulabileceği bir yere. Biraz kek alın. Aşçı tatlıları hafif elleriyle yemekten gurur duyar."

Bayan Smythe bu saçmalıklar boyunca oturdu, bakışları sanki bir kamera şakası için poz veriyormuş gibi pencereye sabitlenmişti.

Bayan Braithwaite fincanını ve tabağını tepsiye koydu. "Benim ev, yas tutan bir çocuk için mükemmel bir sığınak olacaktır. Eminim bunu görmelisiniz lordum. Ben dul bir kadının sessiz hayatını yaşıyorum.

sosyalleşirken, sen de bir bekar evini idare edersin. Amy Marguerite'i kibarlık ve nezaket içinde yetiştirebilir, onu bir kan bağının sevgisiyle kuşatabilir ve seni küçük bir çocuk ayak altında."

Hessian çoğunlukla unvanını görmezden geliyordu. Grampion Kontu ilan edildiğinde, bir yanı hala babasının Babam da gösteriş ve törenden pek hoşlanmazdı.

Hessian da nadiren koltuğunu oylama zahmetine girmiştir, Londra'dan kaçındı ve kart oynamak ve sosyalleşmek için Border ailelerinin tercih ettiği mütevazı bir kulübü tercih etti.

Ama bazen kont olmak gerekli ve yararlıydı.

Bayan Smythe'in çay fincanını doldurdu -Bayan Braithwaite'inkini boş bıraktı- ve gümüş demliği tepsiye koydu.

"Bayan Braithwaite, nezaketsizliğimi bağışlayın ama Lord ve Leydi Evers'in en yakın komşusu olan, aslında Amy Marguerite'in vaftiz babası olan, onu doğduğundan beri tanıyan ve ailesinin evinde sık sık misafir olan benim, kıza sığınacak bir yer sağlama konusunda onun hatırlamayacağı bir teyzeden daha az yetenekli olduğumu mu ima ediyorsunuz?"

Bayan Braithwaite çok uzun boylu oturuyordu. "Ben onun tek yetişkin akrabasıyım lordum. Elbette beni hatırlayacaktır."

"Hatırladığım kadarıyla dört yıl önce kız kardeşinizi ziyaret etmişsiniz. Doğru. Amy Marguerite üç yaşında olacaktı. O zamandan beri ona ne sıklıkla mektup yazdınız?"

"Okuma yazma bilmeyen bir çocuğa yazılmaz."

"Belki de doğum gününde ya da yılbaşında bir hediye göndermişsinizdir?" Bayan Braithwaite küstah bir sessizlik içindeydi.

"Doğum gününün ne zaman biliyor musun?"

"Kutlamak için ailesiyle birlikte olamayacaksa, bir çocuğun doğum tarihinin ne önemi var lordum?"

Lily Ferguson buna ne diyeceğini bilirdi. Hessian'ın yanıtları, bu küstah yaratık onun ne demek istediğini anlamasını diye bir miktar küfür içeriyordu.

Hessian ayağa kalkarak, "Yeğeninize olan bağlılığınız sizi onurlandırıyor, Bayan Braithwaite," dedi. "İsteğinizi dikkate alacağım, ama Amy

Marguerite bana emanet edildi ve Lord ve Leydi Evers'ın Son düzenlemeler, çocuğun yetiştirilmesi için size teslim edilmesini öngörmüyordu. Benden ailemin isteklerini göz ardı etmemi istiyorsunuz. ve görevimden *kaçmak* istemiyorum ve bunu yapmam da pek olası değil. Çünkü

Şu anda kızın istikrara ihtiyacı var, kargaşaya değil, bu yüzden isteklerime saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederim."

Bayan Smythe kanepenin kenarına kaydı ama Bayan Braithwaite ayağa kalkana kadar kalkmadı.

"Lordum, Amy Marguerite bir kadın. Şüphesiz Leydi Evers sizi vasi olarak atamayı kabul ettiğinde, ev halkınızın kendi leydi eşinizi de kapsayacağını öngörerek bunu yapmıştır. O zamana kadar

Çocuğa en azından bu kadar kadın rehberliğı sunabilerseniz, benim evim onun için daha uygun bir evdir."

Hessian kapıyı açtı ve yanında durdu. "Amy Marguerite doğduğunda ben duldum ve ailesi benim durumumu çok iyi biliyordu. Size iyi günler dilerim Bayan Braithwaite ve yeğeninize gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederim. Ona bir not göndermekten çekinmeyin. Taziye da varsa annesinin anısına küçük bir hatıra. Bayan Smythe, sizinle tanışmak bir zevk."

Bayan Braithwaite öyle uzun bir nefes aldı ki, Hessian elbisesinin sedef düğmelerinden birini koparabileceğini düşündü. Onu burnundan soluyarak aşağı yukarı süzmeye çalıştı ama adam kuzeyli bir konttu, Ve onun öfkesi, kiracılarının ve komşularının hayali hakaretler yüzünden çıkardıkları öfke ve kavgaların yanında hiçbir şeydi.

Bayanlara fuayeye kadar eşlik etti, çoğunlukla da gerçekten de binayı terk etti ve uşak ön kapıyı arkalarından kapatana kadar bekledi.

"Hochman, sana özellikle aksini söylemediğim sürece bundan sonra Bayan Braithwaite'in evinde olmayacağım."

"Uşaklara haber vereyim lordum. Bayan Ferguson ve Bayan Bronwyn geldi ve Bayan Daisy de kütüphanede onlara katıldı."

"Aferin. Genç hanımlar bahçede bir çay tepsisi isteyebilir."

"Bol bisküvili mi?"

"Hochman, sen anlayışlı bir adamsın."

Hessian ise mantıklı bir konuşmaya ve Bayan Braithwaite ile başa çıkmak için bir stratejiye çok ihtiyacı olan bir adamdı.

* * *

Artık sarılmak yok, özlemek yok, öpüşmek yok.

Lord Grampion söz konusu olduğunda Lily'nin stratejisi basit ve aynı zamanda acı vericiydi. Samimiyete -en azından bunu hak ediyordu- ve karşılayabildiği kadar dürüstlüğe teslim oldu. O vardı unutulmaz bir öpücük çaldı ve bu hazineyle yetinmek zorunda kaldı.

Kont Lily'nin, sonra da Bronwyn'in elini öperek, "Selamlar hanımlar," dedi. "Sizi gördüğüme çok sevindim."

"Ben de öyle," dedi Daisy. Bronwyn'e gülümsedi, o da ona sırtarak karşılık verdi ve sadece küçük kızların bildiği nedenlerden ötürü, bu bir kıkırdama çağılayanına neden oldu.

Bir zamanlar, çok çok uzun zaman önce, Lily Annie'yle böyle kıkırdamıştı ve bu ses hâlâ onu gülümsetme gücüne sahipti.

"Bugün ne olacaksınız?" diye sordu lord hazretleri. "Korsanlar, Waterloo'daki Wellington, sarayına başkanlık eden İyi Kraliçe Bess? Belki de çeşmeyi Waterloo Savaşı'nı yeniden canlandırmak için kullanacaksınız.

Trafalgar, gerçi hava bu eğlence için biraz serin."

Soruyu kızlara yöneltti ve Lily, bu oldukça ciddi, unvanlı adamın bir zamanlar çocuk olduğunu fark ederek sarsıldı. Ağaçlara tırmanmış, derelere baraj kurmuş, muhtemelen evde kamp ateşi yakmak ve kıyafet ya da yetişkin gözetimi olmadan yüzmeye gitmek.

Bir ergenin tipik bencilliğine rağmen, Hyde Park'ta hava alan en az bir zor, genç kız çocuğu da fark etmişti.

"Trafalgar nedir?" Daisy sordu.

"Lord Nelson orada öldü." Bronwyn dedi ki. "Kahramanlar ölü olabilir ve yine de kahraman olabilirler, ama ben babam gibi olanları tercih ederim ve

Wellington, hala hayatta olan. Wellington'ın atı Kopenhag. Bazen yaramazlık yapardı ama iyi bir savaş bineğiydi."

Daisy büyülenmiş görünüyordu. "Baban bir kahraman mı?"

Lord Hazretleri, "Belki de siz hanımlar bu tartışmayı bahçede bitirebilirsiniz?" diye önerdi.

"Ya da çocuk odasında," dedi Lily. "Hava tehdit edici olmaya başladı."

"Demek öyle," dedi Kont. "O zaman çocuk odasına bir çay tepsi göndeririz. Siz gidin ve kırılacak eşyalara dikkat edin."

Bronwyn elini tutup onu kapıya doğru sürüklerken Daisy ona meraklı bir bakış fırlattı.

Lily'yi ne cesaretlendirmesi ne de yabancılaştırması gereken bir adamla yalnız bırakıyor.

"Bronwyn'i kısa bir süreliğine seninle bırakmayı düşünmüştüm," dedi. "Kuzenim Oscar bize burada eşlik edecekti ama bir megrim ile uyandı. Bronwyn'i almak için daha sonra dönebilirim ya da onu bir hizmetçi veya uşakla eve gönderebilirsiniz."

Lily'nin akıllıca kapıya doğru yürümesi gerekiyordu ama Lord Hazretleri elini Lily'nin koluna koydu. "Buraya kadar yürüdün, değil mi? Yağmur tehdidi nedeniyle arabanın getirilmesinde ısrar ediyorum. Bu küçük nezakete izin verin, çünkü sizden bir iyilik isteyeceğim."

Mavi gözlerinde hiçbir kurnazlık, hiçbir ince, uygunsuz anlam yoktu. Eğer ona baksaydı, Lily'nin kararı çok daha kolay olurdu.

"Bacaklarımı esnetmeyi seviyorum." Aslında Lily, Oscar'ın centilmenlik aşırılıkları onu gündüz saatlerinde yaya olarak hareket edemez hale getirdiğinde Walter Amca'nın arabasına binmemeyi öğrenmişti.

"O zaman belki Çarşamba günü Daisy ve benimle parkta yürümeyi kabul edersin?"

Hayır deyin... başka bir zorunluluk varmış gibi davranın, uymanız gereken bir randevu uydurun. Ne var ki, numara yapmak ve uydurmak kibar bir aldatma yöntemiymi ve Lily de bu konuda dürüst olacağına söz vermişti.

mümkün olduğunca Grampion ile.

"Lord Hazretleri'nin daveti Bronwyn'i de kapsıyor sanırım?" "Her seferin Kaptan'dan fayda sağlayacağını hissediyorum.

Bronwyn'in liderliği. Oturalım mı?"

Hayır, hayır, hayır. Henüz ekibine emir vermemişti. Şüphesiz kütüphane için de bir çay tepsi hazırlanıyordu.

ve Grampion bir iyilikten söz etmişti. Kimse Lily'den iyilik istemezdi ve o da böyle olmasını tercih ederdi.

"Uzun süre kalamam lordum. Arkadaşım Oscar'ın yokluğunda bana eşlik etmeliydi ama soğuk algınlığına meyilli.

Hava değişken olduğunda." Bayan Fotheringham küçük çocuklardan da nefret ederdi, Lily'nin Grampion'a daha önce yaptığı ziyaret için Rosecroft'u seçmesinin nedeni de buydu.

Grampion bir berjer koltuğun arkasını sıvazladı. "Karşınızda bir ikilemle boğuşan bir adam görüyorsunuz Bayan Ferguson ve bu ikilemi çözmemde bana yardımcı olmak için eşsiz bir konumdasınız. Lütfen, biraz oyalanmaz mısınız?
an?"

Davet etti, pohpohladı, dürüstçe rica etti. Lily'nin bu taktiklere karşı hiçbir savunması yoktu. Grampion buyurgan ya da uygunsuz olsaydı, cephaneliği onu püskürtmek için yeterli olurdu.
ama o sadece centilmendi.

O kadar rahat bir sandalyeye oturdu ki, terliklerini çıkarıp bir kitaba sarılması için adeta yalvarıyordu. Burnuna gelen hafif sedir kokusu, lord hazretlerinin tercih ettiği yerin burası olduğunu düşündürüyordu.
okuma tüneği.

"Bugün erken saatlerde pusuya düşürüldüm," dedi Grampion, kanepenin yakın ucuna oturarak. "Daisy'nin teyzesi kendini kapımın önünde buldu, Daisy'yi ona teslim etmemi talep ediyorsunuz."

Aman Tanrım. "etmek mi istediniz?"

"Ben bir bekâрім ve bir akranım. Bayan Braithwaite'e göre her iki üzücü özellik de beni küçük bir kızın yetiştirilmesine nezaret etmekten alıkoyuyor. Daisy'nin tek kadın akrabası o. Bu yüzden çocuğu bir an önce alıp teslim etmeliyim, çünkü Daisy'yi benim erkek beceriksizliğimden koruyacak bir karım, teyzem ya da başka bir kadın yok."

Teyzesinin küstahlığına kızmıştı ama Lily onun da kadının ricasını dikkate almakla kendini yükümlü hissettiğinden şüpheleniyordu. "Daisy'nin teyzesine tepkisi ne oldu?"

Grampion, çoğu İngiliz'in kaçındığı bir Kıta duruşu olan bacak bacak üstüne attı ve pantolonunun bir dikişini düzleştirdi.

"Bayan Braithwaite çocuğu görmek istemedi, Daisy'nin bu çatı altında olduğunu bilmiyor gibiydi."

Ya da umursamamıştı. "Daisy burada seninle değilse başka nerede olabilir?"

"Cumberland'de, hayatı boyunca tanıdığı personelin gözetiminde. Kuzeye döndüğümde Evers ailesinden kalan bakıcıların Grampion Malikanesi'ndeki ev halkıma katılması için gerekli düzenlemeleri yaptım."

Eş avı başarıyla sonuçlandığında. "Leydi Evers'ın ölümünden bu yana geçen haftalarda Bayan Braithwaite Daisy'nin nerede olduğunu öğrenmek için hiç zahmet etmedi mi?"

Lord gibi bir burun kırıştı. "Ya Daisy'nin nerede olduğunu öğrenmeye zahmet etmedi ya da Daisy'nin burada olduğunu biliyordu ve kızla görüşme talebini reddedeceğimi tahmin ediyordu."

" mıydın?"

"Avukat olmalıymışsın." Ayağa kalktı ve ocaktaki kömürleri hareket ettirmek için dökme demir maşayı kullandı. "Mrs. Braithwaite ile birkaç yıl önce Lady Evers'in akşam yemeği partilerinden birinde tanıştığımda ondan hoşlanmamıştım. Bayan Braithwaite'in Benimle flört mü ediyordu, yoksa başrolde olduğu için gergin miydi? Bazı insanlar öyledir. Belki de çok fazla şarap içmişti. Kıkırdadı ve Kirpiklerini kırıştırdı ve elini koluna koymak için çok fazla fırsat buldu, bu da gergin kızlarından beklediğim bir davranış."

Lily küstah lordlardan da aynı şeyi bekliyordu ve Grampion'un Bayan Braithwaite hakkında neden bu kadar kötü bir izlenim edindiğini çok iyi biliyordu. Dul kadın Lord Stemberger'in içindeki haliydi ve çevresindeki herkesi ya bir fırsat ya da bir engel olarak görüyordu.

Kont alevlere baktı, sonra yarım kaşık kömür ekledi ve ellerinin tozunu aldı. "İnsanları yetersizliklerine göre yargılamamalıyım. Ancak kozmetiğe fazla düşkün olan hanımlar beni uyarıyor. Bu mantıklı ya da adil değil, biliyorum, ama neden Yüce Tanrı tarafından bahşedilen bağışların ötesinde kişinin görünümünü değiştirelim? Toplum dürüst bir görünümü kabul etmeli ve kişinin kendisini olmadığı bir şeymiş gibi sunması... Ben aylak aylak dolaşıyorum. Kardeşim aylaklıkta çok iyi olduğumu söylüyor."

Oturduğu yerden devam etti. "Hiç gerek yokken bariz miktarda kına ve pirinç tozu kullanıyor. Yeterince iyi görünüyor, çiçek hastalığının kurbanı olmamış. Kıyafetleri de çok gösterişli."

Bu sonuncusu bir itiraf gibi sessizce söylendi. "Kıyafetleri gürültülü mü?"

"Göze çok süslü ve fırfırlı geliyor, ama elini bile kaldıramıyor hışırtı ve çalkantı olmadan. Rahmetli eşim de aynı taktiği kullanırdı. O da

Eteklerini düzelterek, kol düğmelerini düzelterek ya da sadece bir odadan geçerek bir erkeğin dikkatini çekebilirdi. Öldükten sonra sesinden ziyade giysilerinin hışırtısını duyduğumu sandım."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Ben aptalım. Bunu söylediğimi unutacaksın. Ördek körlerinde şiir okuyarak çok zaman geçiriyorum ya da

uyukluyorum. Zihnim bozkırdaki bir tavşan gibi oradan oraya koşturup duruyor. Bayan Braithwaite ile ne yapacağım?"

Lily onun elini tutmak için garip bir istek duydu. "Daisy için en iyisini yapmalısın ve ben daha fazla kargaşa ve değişimin uygun olduğunu düşünemiyorum.

bu tanımlama."

"Bayan Braithwaite'e de aynen bunu söyledim. Onun varsayımlarını yıkmak için elimden yaptım ama geri dönecektir. Entrikacı kadınlar ısrarcı olmak zorundadır, aksi takdirde planları asla . Onları suçlayamayız ama onlara sempati de duyamayız."

Sözleri, yaptığı diğer yorumlardan daha az ölçülü değildi ama yine de Lily'nin ruhunu kesiyordu.

Lily ayağa kalkarak, "O zaman yine onun varsayımlarını yıkmalısın," dedi, "ve benim gerçekten gitmem gerekiyor." Ağlamaya başlamadan önce, ki bu aptalca ve faydasız olurdu.

"Arabayı henüz sipariş etmedim," dedi Grampion, bir hanımefendi koltuğunu terk ettiğinde beyefendilerin yapması gerektiği gibi ayağa kalkarak, "ve Bayan Braithwaite'in varsayımlarını *nasıl* yıkacağımı henüz tam olarak çözemedim. O Daisynin teyzesi ve ben de..."

"Sen bir amcasın," dedi Lily. "Senin de yeğenlerin var ve bu yüzden bir evde küçük bir kızın nasıl barındırıldığına biraz aşinasın. Kuzeyde seninle birlikte kalan bir kız kardeşinden söz etmiştin."

Grampion ona baktı ve Lily bir hata yaptığını anladı. Kontun kardeşi kısa bir süre önce küçük bir unvana sahip olmuştu.

Şövalyelik ya da baronluk - Lily hangisinin olduğunu unutmuştu - ama Worth Kettering, Lily'nin ev halkının yapısını bilmesini gerektirecek bir sosyal statüye sahip değildi.

Walter Amca bazı yatırımlarda Kettering'le ortak olmak istediğini açıkladığında Lily her zamanki araştırmasını yapmıştı, Yoksa Grampion'un kardeşinin şimdiki Casriel Kontu'nun kız kardeşiyle evlendi, üstelik çatıları altında bir kız çocukları ve yarı yetişkin bir yeğenleri vardı.

"Ben bir amcayım, haklısınız ve çok az kişinin bildiği bir üvey kız kardeşim var. Yolanda battaniyenin yanlış tarafında doğmuş, Gerçi bundan bahseden herkesi çağıracağım ve Worth da memnuniyetle ikinci kişi olacak. Tepsi isteyeyim mi? Bayan Braithwaite'in davetine icabet ettiğimde çok az yedim ve bir sonraki ikramının hakkını vermezsem Cook bana çok kızacak."

Arabayı benim için sipariş etmedin. Ancak Lily sandalyesine geri , Grampion'ın rahat dürüstlüğü karşısında bir kez daha yıkılmıştı. Kendisinin ve kardeşinin şiddetle koruduğu piç bir üvey kız kardeşi vardı.

Grampion kanepedeki yerine dönerek, "Bütün bu aile çamaşırlarını böyle gelişigüzel ortaya dökerek seni üzdüm," dedi. "Özür dilerim. Bayan Braithwaite beni rahatsız etti."

"Görünüşe göre başkalarını rahatsız etmekten zevk alıyor." O ve Amca çok yakıştırdı. "Sence Daisy böyle bir kadın tarafından yönetilen bir evde nasıl yaşar?"

"Daisy mükemmel, sefil bir itaat içinde kaybolurdu. Şüpheliyim. Bayan Braithwaite'in refakatçisi tüm ziyaret boyunca iki kelime etti. Bayan Smythe tek bir çay keki bile almadı ve işverenin izni olmadan yerinden bile kalkmadı."

Sustu ve Lily'ye profilini incelemesi için bir an verdi.

"Kararımı verdiniz, Bayan Ferguson. Bayan Braithwaite şefkatli bir teyze olabilir, ama daha fazlası değil. Nasıl yapılacağını bildiğinden şüpheliyim.

ama çocuğa bir taziye notu ve Belinda'nın anısına bir hatıra ile başlamasını önerdim."

"Belinda?"

Şimdi Grampion yeniden ayağa kalkmıştı. "Leydi Evers."

Bu sürçmeden dolayı utanmış mıydı? Uzun süredir birlikte yaşayan komşular, özellikle de uzak kırsal bölgelerde birbirlerine aşına olurlardı ama yine de Grampion rahatsız görünüyordu.

"Leydi Evers'a bakıyordunuz."

"Evet. Belki de olması gerekenden daha fazla, ama karım öldüğünde Leydi Evers benim iyiliğimle ilgilendi. Kara kara düşünmeme izin vermedi, ki bu konuda çok , özellikle de kış aylarında." Bir zili iki kez çekiştirdi.

"Benimle ilgili bir gündemi olduğundan şüpheleniyorum, ama ilgisine minnettar olduğum için bunu pek dikkate almadım."

Lily'nin onun neden bahsettiğine dair hiçbir fikri yoktu ama şimdi görgü kuralları gereği onunla lanet olası bir çay tepsisini paylaşmak zorundaydı.

"Arabanın getirilmesini emretmelisiniz lordum."

"Çayımızı içtikten . Uzun uzun konuşmak gibi bir alışkanlığım yok. ve kendimi buna göre güçlendirmeliyim. Sık sık başkalarının güvenini yükleniyor musunuz?"

Walter Amca Lily'ye sırları açığa çıkarmasını söylediğinde, o da bu hedefe ulaşmak için elinden geleni yaptı. "Bazen. Genç erkekler beni güvenli olarak görme eğiliminde, çünkü Amca onların varsayımlar. Onların dokunuşlarının üstünde değilim, ama aile serveti yine de ulaşılamaz olduğum anlamına geliyor. Çoğu genç bayan beni

Sade ve yaşı, bu da benim servetimi onların gözünde daha az adaletsiz kılıyor."

"Siz yaşlıysanız, ben neyim, bir fosil mi? Aklıma gelmiyor Kibar toplumdan daha saçma, mantıksız, sıkıcı bir yaratık organizasyonu olamaz. Sence kızlar neyin peşinde?"

"Muhtemelen yaşı Boney'e bir dayak atıyordur." Lily'nin soğukkanlılığı kesinlikle bir darbe alıyordu.

Hızlı ayak sesleri tepemizde gürledi.

Bir uşak tepsiyi getirirken Grampion, "Fransızlar şüphesiz geri çekiliyor," dedi. Servis porselen ve güzeldi. "Doldurur musunuz, Bayan Ferguson?"

Lily gitmek, çay tepsisinin sıkıcılığıyla uğraşmak istemiyordu. Yine de amcası ona Grampion'un gözüne girmesini söylemişti.

"Hizmet etmekten mutluluk duyarım," dedi Lily, ki bu yarı yarıya doğruydı. "Eş avı nasıl gidiyor lordum?"

"Eş avı mı?" O da oturdu, İngilizler başlarının üzerinde öylesine coşkulu bir kovalamacaya yaşadılar ki avize sallanıp zıpladı.

"Ah evet... cehennem kontesi avı. Ne yazık ki ilerleme yok. Sanırım nişanlı olsaydım, Bayan Braithwaite daha kolay zapt edilebilirdi. Entrikacı kadınlar amaçlarına ulaşana kadar tatarcık gibi gezinme eğilimindedir."

Lily neredeyse çaydanlığı düşürüyordu. "Entrika peşinde koşan pek çok kadınla uğraştın mı?"

"Rahmetli karım evliliğe giden yolu gizledi, ama bu başka bir zamanın hikayesi. Ben benimkini sade alacağım."

Lily ona dolu bir fincan uzattı. "Bir kadın tüm cinsiyeti temsil etmez." Yine de ikiyüzlü bir eşi unutmak zor olurdu.

Grampion bir yudum almadan önce Lily'nin kendi çayını hazırlamasını bekledi. Harman aromatik ve zengindi, rahatlığı da çok güzeldi. Walter Amca'nın çalışanlarını mümkün olduğunca az rahatsız ediyordu, çünkü her biri ona hesap veriyor, Lily'nin ne zaman kalktığını, ne zaman yemek yediğini, nerede alışveriş yaptığını ve kiminle dans ettiğini bildiriyordu.

Grampion, "Karım oldukça gençti ve ben de aptalın tekiydim," dedi. "Sonunda ikimizin de pişman olacağı çok şey oldu. Bayan Braithwaite'in bana herhangi bir pişmanlık empoze etmesine izin vermeye niyetim yok."

"Daisy'nin iyiliği için, bunu duyduğuma sevindim." Onun için de.

"Daisy'nin teyzesinin sadece benim paramı istediğinden hiç şüphem yok. Kendi maddi güvenliğini düşünen bir kadın çok az vicdan azabı eker."

Bazen hiç vicdan azabı çekmiyordu. "Hanımefendi karınızdan öğrendiğiniz başka bir ders mi?"

Grampion kek tepsisini kaldırdı. "Evet, ama dediğiniz gibi, bu bütün bir cinsiyeti suçlamak için mazeret olamaz. Ne aldatan ne de manipüle eden bir kadınla birlikteyim ve o da Daisy'ye karşı hiçbir art niyet taşımadan nazik bir ilgi. İstediğiniz kadar kek yiyebilirsiniz. Çocuklar bizi denetlemek için burada değiller ve tabakta ne bırakırsanız yiyeceğim."

Lily iki kek aldı.

Grampion ona bir bakış attı. Yüz ifadesi son derece ciddiye, mavi gözleri dans ediyordu.

İki tane daha aldı.

Yedinci Bölüm

Hessian konuklarını kapıya kadar geçirdi ve küçük kızlar, özgürce ticaret yapan tüccarlar gibi fısıldaşıp kıkırdarken Hessian, Bayan Ferguson'un elini öptü.

Yanak. Bu nimeti, gizli kucaklaşmalar ya da gizli ilişkiler konusunu bir kez bile gündeme getirmeyen samimi bir ev sahibi olduğu için kazanmıştı. tutkulu aralar.

"Çarşamba günü saat on birde seni almaya geleceğim," diye mırıldandı. İki çocuk da ona bakmak için komplo kurmayı bıraktı.

"Gelmenize gerek yok," dedi Bayan Ferguson. "Bronwyn'i alacağım ve seninle Serpentine'in eteklerinde buluşabiliriz. Arkadaşım bizi arabada bekleyebilir."

Bayan Ferguson, öpücükleri pervasızca terk edilmeyi temsil eden bir kadın için kesinlikle edepli görünüyordu.

"Bu uygun olur. Bugün bizi ziyaret ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Benimki de," dedi Daisy. "Çarşamba günü bir deniz savaşı yapabiliriz."

"Çarşamba günü parkta süslü bir gezinti yapacağız," dedi Hessian. "Hanımlar, iyi günler."

Bayan Ferguson ve görevlisi ayrıldılar, bunun üzerine Daisy salonun penceresine doğru koştu. El sallayarak ve gülümseyerek Hessian seçenekleri değerlendirirken biraz da gülümsedi. "Dışarı çıkıyoruz Daisy."

Pencereden döndü. "Dışarı mı?"

"Kardeşimi ziyaret etmek için. Worth sürekli habersizce bana uğruyor. Şimdi karşılık verme zamanı."

"Napolyon ve Wellington gibi mi?"

"Benzer, ama daha az kayıpla, umarım."

Worth onları nezaketle karşıladı, ancak Daisy'nin Hessian'ın eline yapıştığını görünce kaşları kalktı.

Hessian kibarca saldırıya geçti. "Bayan Daisy, size kardeşimi tanıtabilir miyim, Sör Worth Kettering. Worth, lütfen Bayan Daisy'yi selamla."

Worth iri yarı, yakışıklı bir şeytandı, asi siyah saçları ve karısının küstah dediği mavi gözleri vardı. Aptalca bir selam verdi, Daisy'nin yüzü buruştu ve sonra Andromeda burnunu çocuğun avucunun içine soktu.

"Meda senden hoşlanıyor," dedi Worth. "Bu da demek oluyor ki sen bir

Grampion'la arkadaşlık etmesine rağmen büyük küçük bir kız. Karımı bulalım ve sizi yeğenimle tanıştırsın."

Worth kıza elini uzattı -her yaştan kadının gözdesiydi- ama Daisy yine de tereddüt etti.

"değil," dedi Hessian. "O umutsuzca dost canlısı ve ben de sensiz gitmeyeceğim."

"Söz veriyor musun?"

Hessian'ın kalbi tuhaf bir şekilde hopladı, çünkü Daisy'nin sorusu tamamen ciddiydi. "Sana söz veriyorum. Bu evi terk etmey."

Daisy onun yanına , ortasından sıkıca kavradı ve sonra Worth'un elini tuttu.

Worth çalışma odasına döndüğünde Hessian hâlâ çocuğun ilk spontane sevgi gösterisini düşünüyordu.

"Biz unutulduk," dedi. "Avery Daisy'ye şöyle bir baktı ve Fransızca olarak bebekler ve teneke askerler hakkında övgüler düzmeye başladı,

ve sonra süslü bir kıyafet balosu başladı. Daisy çok tatlı bir şey."

Worth'un gözlemi, Hessian'ın görmezden geldiği bir soru içeriyordu. "Sıkıntılı biri. Gecenin köründe oturup iniyor ve ağlıyor, ama uyanık bile görünmüyor ve görünüşe göre ertesi gün yaşanan dramı hiç hatırlamıyor."

"Bu çok garip. Avery kabuslar görür ve genellikle bir hafta sonra bunları bize ayrıntılı olarak anlatabilir. Dışarıdayken güneşin tadını çıkaralım mı?"

Tipik İngiliz havası, gökyüzü bir saatten kısa bir süre içinde güneş ışığına dönmüştü. "Yani bir çocuğun uyanırken kâbus gördüğünü hiç duymadınız mı?"

Worth arka terasa giden yolu gösterdi. "Beni görmeye bunun için mi geldin?"

Şey, hayır, ama Daisy'nin sıkıntısı gecenin köründe çok gerçekçi görünüyordu ve Hessian'ın tek yapabildiği onun elini tutup korkusunun geçmesi için. Bu ilk kez olduğunda, neredeyse bir ama birkaç dakika içinde kıvrılıp tekrar uyumaya başladı.

"Walter Leggett hakkında ne biliyorsun?" Hessian sordu.

Worth etraftaki teras mobilyalarına baktı. "Lanet olası sandalyeler ıslak. Hadi mews'u ziyaret edelim."

Oldukça nemli olan bahçeye doğru ilerliyordu.

Aklına tuhaf bir fikir geldiğinde her zamanki ihtiyatsızlığını gösteriyordu.

Para ve Kettering kadınları, aklındaki tek konulardı.

Worth'un duraksamasına neden oldu ve o arenalarda harikaydı.

Hessian daha yavaş takip etti, dönüp çocuk odasının pencerelerine doğru el sallamak istedi.

"Leggett hakkında mı?" Hessian ahır koridorunda kardeşine yetiştğinde sordu.

"Walter Leggett," dedi Worth, iri, siyah, ham kemikli bir iğdişin burnunu okşayarak. "Dearborn Kontu'nun üçüncü yedeği. Zengin, sempatik, dul, bir oğlu var. Oscar Leggett tipik bir Üniversite serserisi, sözde çalışmaları sona erdiğinden beri Kasaba'da at koşturmaya çalışıyor. Söylentilere göre yeğeni ama Bayan Ferguson'la ilgili başka söylentiler de var."

Tepesinde bir kırlangıç uçuştı ve Worth'un atı ürkerek ahırının arkasına .

"Bayan Ferguson'un eğilimleri Sapphic değil," dedi Hessian, "en azından sadece öyle değil."

Worth ahır koridorunda ilerledi. "Hess, yaramazlık mı yaptın?"

"Bu kadar umutlu olma. Bayan Ferguson Daisy'ye ilgi gösterdi ve ona bir oyun arkadaşı buldu. Daisy bir arkadaşı olduğu için daha iyi görünüyor."

"Gecenin köründe çığlık atmak daha mı iyi?"

Hessian, orantıları siyah rakip olan bir kısrakla selamlaştı. "Sanırım öyle, gerçi bunun kulağa tuhaf geldiğini biliyorum. Daisy de muhtemelen evde bir anne figürü olmasından fayda sağlayacaktır."

Kısrak kadifemsi dudaklarını Hessian'ın avucuna değdirdi.

"Gefjon kimseyi sevmez," dedi Worth. "Neden senden hoşlanıyor?"

Güzel kokuyorum. "Cazibem ince ama önemli. Lily Ferguson'a teklif etmeyi düşünüyorum."

Hessian, sataşmaya varan şiddete yakın kardeşçe davranışlara karşı kendini hazırladı. Worth ile araları birkaç yıldır açıktı ve hâlâ da pek yakın sayılmazlardı.

"Sen ve o uygun olurdunuz," dedi Worth. "Ve sadece eğri bir tencerenin eğri bir kapağa ihtiyacı olduğu için değil. O tüy beyinli değil, sen de değilsin."

"Ben sıkıcı yaşlı *bir* sopayım. "*Lily Ferguson'un öpücüklerini daha fazla kazanmak için ejderhaları öldüren.*" Bayan Ferguson Daisy'den hoşlanıyor gibi görünüyor, Daisy de ondan."

"Hess, bariz belirtme riskini göze alarak, bundan on yıl sonra Daisy selamını verecek ve Bayan Ferguson her sabah çay ve tost için seni görecektir. Ondan hoşlanıyor musun?"

Hessian daha genç bir adamken bu soruyu geçiştirirdi. Evliliğin saygı, hürmet ve görevle ilgili olduğunu söylerdi. Artık bir duldu ve yeminlerini ederken bile kendisinden pek hoşlanmayan bir kadınla evlenmişti.

"Bayan Ferguson'un arkadaşlığından hoşlanıyorum ve ortak bir bakış açısını paylaşıyoruz."

Kısrak boynunu bükerek Hessian'ın büyük, kıllı kulağını kaşımamasını işaret etti. Tırnakları kirlenecek olsa da buna mecbur kaldı.

"Bu hangi perspektif ?"

"Hayatın sonsuz bir ciddiyetsizlik egzersizi olmadığını, bir çocuğun "Refah önemlidir, kibar toplum çoğunlukla saçmadır." *Öpücüklerin sınırsız olması gerektiğini.*

"Akıllı başında herkes bu son konuda hemfikir olabilir, ama Bayan Ferguson bu kadar terbiye ve bilgelik timsaliyse, neden daha önce evlenmedi? O bir mirasçı, gözleri zor görmüyor ve eğer

Başka hiçbir şey olmasa, Leggett'in ona avantajlı eş kategorisinden bir koca seçeceğini düşünürdünüz."

Başka bir deyişle, zengin ve unvanlı.

"Avantajlıyım," dedi Hessian. "Ya da oraya yaklaşıyorum."

Kısarak onun göğsüne vurdu. O kadar meyilli olsaydı, onu kış üstü yere yığabilirdi. Worth da birkaç darbe indirebilirdi -alay, kuşku, dehşet- ama bunun yerine düşünceli görünüyordu.

"Her yönden saygıdeğer bir adamsın," dedi Worth, "ve hiçbir şey beni senin saygınlığını hak eden bir kadınla eşleştirdiğini görmekten daha fazla mutlu edemez, ama ilk sorunuz Leggett hakkında ve onunla ilgili bir çekincem var."

Hessian kısrağın çenesinin altını kaşdı, o da bundan hoşlanmış görünüyordu. "Bayan Ferguson onun servetten kaçtığını söylüyor. avcılar. Adam hakkında tek bildiğim babamızın arkadaşı olduğu ve oldukça iyi durumda olduğu."

"mi? Parmağımı finansal işlere soktum.

King George'dan Drury Lane'deki terzilere kadar herkesle görüştüm ve Leggett ile yolum bir kez bile kesişmedi. Şimdi görüşe göre kulübümün etrafını kokluyor, gizli soruşturmalar yapıyor.

bazı Amerikalılarla birlikte yaptığım bir girişim hakkında. Neden?" "Çünkü sen para kazanma konusunda bir dahisin."

"Leggett neden bu dehaya şimdi ihtiyaç duyuyor?" "Belki de diğer tüm olasılıkları araştırmış ve

ve Worth Kettering ile yatırım yaparak yeterli daha fazlasını kazanmayı umuyor. Sunduğunuz yatırım tavsiyelerinin her birini dikkate aldım ve çok kısa bir süre içinde mali durumum

Sağa gel."

Doğru gelenden daha fazlası. Önümüzdeki beş yıl boyunca Hessian, kardeşi sayesinde şaşırtıcı bir oranda sermaye biriktirecekti.

Worth kulaklarını kıstırmış kısırağa yaklaştı. "O dürüstçe senden hoşlanıyor. Buraya geliyorsun ve tanıdığım en titiz kadının dikkatini çekiyorsun."

"Kalbinde hayırsever gördüğünde tanır. Bu finansal tavsiyeyi verdiğiniz için size hiç teşekkür etmedim. Size minnettarım."

Worth, yaralı bir bakışın at versiyonunu sergileyen kısırağına doğru döndü. "Tavsiyemi dinle. Çok fazla İste, sonra da görmezden gel. Genç bir adam olarak Grampion Hall'u büyük bir hiddetle terk ettikten sonra sana borçlandım. Lannie'ye göz kulak oldun.

Zeytin dalını uzattın, atalarının yığınınını yönetiyorsun. Jacaranda'nın etkisi olmasaydı, hala size mecazi dilimi uzatıyor ve mektuplarınızı görmezden geliyor olabilirdim."

Hessian, Worth'un aralarının açılmasından dolayı suçluluk duyduğunu hiç düşünmemişti; bu, her şeyden çok karşılıklı gençlik kibrinden kaynaklanan bir durumdu.

"Ben kontum," dedi Hessian, kısırağın burnunu son bir kez okşayarak. "Zeytin dalı falan uzatmam gerekiyor.

Geçmişteki yanlış anlamalar konusunun yeterince ele alındığını düşünüp bunun yerine Walter Leggett konusuna dönebilir miyiz?"

Worth neşeli bir adamdı, çoğu zaman sinir bozucuydu ama ahırın gölgesinde bir an için babalarına çok benziyordu. Rahmetli kont saygılı, sert ve kimsenin aptalı olmayan biriydi ama yine de nazikti. Çocuklarını çok severdi ama oğulları genç erkeklığe zor bir geçiş yaparken yanında bir karısı olmamıştı.

"Hafife alma konusunda bir yeteneğin var," dedi Worth, "ve evet, Leggett'i tartışabiliriz, ancak onun durumu hakkında çok az şey biliyorum.

Yıllar geçtikçe, herkesin serveti kulüplerde ara sıra söz konusu olur Bu adamın hisse senetleri 'Change'de kötü bir dönüş yaptı. Bu da bir mirasçıyla evlendi. Başka bir adam buharlı makinelere deli oluyor - benim gibi- ve bir başkası da İspanya'da üzüm bağları satın aldı. Leggett'in adı hiç geçmiyor."

Hessian bir yaba buldu ve kısırağa koridorun sonundaki yığından bir porsiyon saman getirdi. "Demek ağzı sıkı biri. Bir adamda kötü bir özellik değil." Bir sonraki çatal dolusu saman kısırağa gitti ve böylece Ahırdaki diğer tüm hayvanlar, taverna hizmetçisinin dikkatini çekmeye çalışan çobanlar gibi ahırlarında ciyaklamaya ve yer değiştirmeye başladı.

Worth, "İhtiyatlı olmak iyi bir özelliktir ama ben meraklı biriyim," dedi. "Ayrıca benim için koridoru süpürür, su kovalarını doldurur ve ahırları temizler misin?"

"Cumberland'i özledim."

Worth ikinci bir aldı. "Trysting'i özledim."

Tüm atlara atıştırmalıkları verilene kadar dostça bir sessizlik içinde çalıştılar. Küçük de olsa bu çaba Hessian için bir soruyu çözmüştü.

"Bayan Ferguson'a kur yapmayı düşünüyorsam, onun durumu hakkında öğrenebildiğim çok şey öğrenmek bana ihtiyatlı bir davranış gibi geliyor."

"Birkaç öpücük çalmak da akıllıca olur." Worth iki yabayı da ahır kapısının yanına dayadı. "Düğün gecesini, gelininizin unvanınızı samimi arkadaşılığınızdan daha çok sevdiğini keşfetmek için oldukça geç."

"Bu bana talimat vermenize gerek yok."

Hessian'ın biraz haklı olduğu -sadece biraz- ve Worth için kuşkusuz garip olan bir duraklama oldu.

"Özür dilerim." Worth ahırın kapısından giren güneş ışığının altında durmuş, bakışlarını yağmurdan ıslanmış bahçeye dikmişti. "Leggett hakkında mı?"

"Onunla ilgili daha fazla şey bilmek isterim, Bu bilgiyi rahatça topluyor. Yönetmekte olduğu servetin kısmı kendisine ait değil, Lily Ferguson'a ait. Onun parasıyla ne yaptı?"

Hessian ahırda, hayvanlarla, güzel kokularla ve dürüst emekle oyalanmayı tercih ederdi, ama akşam bir kart partisine katılacağına söz verilmişti - her şeyden önce kontlar toplantısı, Lord Rosecroft ile yakın zamanda tanıştığı için Daisy'nin biraz kestirmeye ihtiyacı olabilir.

Worth, "Çoğu uzlaşma parası basitçe sent başına sentte tutuluyor" dedi.

"İyi bir soydan gelen ve serveti olan genç hanımların çoğu, evlendikten sonra bir ya da iki yıl içinde evlendirilir. Lily Ferguson Güzel, zeki, çok güçlü ve söyleyebileceğim kadarıyla her yönden saygıya değer bir kadın."

"Yine de, kulübümde ona hakaret edildiğini duyduk."

"Kesinlikle. Çoğu şefkatli amca, yeğeninin kendi evinde iyi bir şekilde yerleştiğini ve yanında sadık bir koca olduğunu görmek ister. Leggett'in amacı buysa, bunu başarmak için yılları vardı."

"Peki ya şu Sapphic eğilimler?"

"En iyi bir abartı, daha büyük ihtimalle de saçma bir uydurma."

Kırlangıçlar ahıra girip çıkarken ve atlar beklenmedik bir ikramı mideye indirirken Worth sessizdi. "Papaz Huxley'i hatırlıyor musun?"

"Üzüntümden." Mesih'in atanmış adamı, sevgi, hoşgörü ve diğer yanağını çevirme vaazları verirken karısını ve çocuklarını dövmüştü.

Worth, "Ne olduğunu herkesten çok önce anladınız," dedi. "Bayan Ferguson'un durumu size benzer geliyor mu?"

Haftalar geçtikçe bir kadın kilisedeki sırasından yardım almadan kalkamayacak kadar kaskatı kesilirken, çocukları tüm tahriklere rağmen mükemmel bir şekilde davranıyorsa, en aptal delikanlı bile bir şeylerin yanlış gittiğini anlardı.

"İstismara uğramış kadınlar konusunda uzman değilim ama Bayan Ferguson bedensel bir özgüvenle hareket ediyor. Dikkati eylemlerden çok sözlere ve duygulara dayanıyor gibi görünüyor, bu yüzden hayır diyebilirim. Yine de beyefendiler kadınları korumalı ve onların refahını sağlamalıdır. Bu kolayca bir kadının özgürlüğünü kısıtlamaya ve ona saygısızlık etmeye dönüşebilir.

onun bağımsızlığı. Ruhu ve zekası olan bir kadının bu tür hakaretlerden incineceğine eminim."

"Bunu sana Lannie öğretti."

Şüphesiz Jacaranda, Avery ve Worth'un küçük kızı da ona aynı dersi veriyordu. "Leggett hakkında neler öğrenebileceğini görecek misin?"

"Benim gözüme girmeye çalışıyor, bu yüzden benden alacağı birkaç nazik soru onun hevesini okşayacaktır. Çocuk odasına saldırılım mı?"

Evet, lütfen. "Daisy ve ben Çarşamba günü saat on birde Bayan Ferguson ve genç arkadaşıyla parkta yürüyeceğiz. Belki Avery de bize katılmak ister?"

Worth bahçeye geçti ve kapıyı açık tuttu. "Ayaklarının altında bir piyade meydanı dolusu küçük çocuk varken nasıl öpücük çalacaksın?"

Hessian kapıdan içeri girdi. "Çocuklar birbirlerini oyalıyor ve yetişkinler arasında çalıntı bir öpücük için birçok fırsat bırakıyor. Karmaşık değil Worth."

Worth kardeşçe bir saygısızlık çılgılığı atmalı, Hessian'ın omzuna yumruk , Jacaranda'nın bu stratejiyi aylar önce bulduğunu söylemeliydi.

Worth bunun yerine tek kelime etmeden eve doğru yürüdü, Hessian'a, ailenin finans dehasının donuk ağabeyinden bir iki şey öğrenebileceğini düşündürüyordu.

* * *

Tippy yaşlanıyordu ve bunun farkına varmak Lily'yi hem üzmüş hem de sinirlendirmişti.

Bayan Ephrata Tipton, Lily onunla yirmi yıldan uzun bir süre önce tanıştığında genç sayılmazdı ve Lily'nin bir müttefike en yakın olduğu kişiydi. Zeki kahverengi gözleri ve kırışmış kahverengi saçları olan zayıf bir kadındı. Lily'nin fark edemeyecek kadar genç ve korkmuş olduğu zamanlarda da güzel şüphesizdi.

Tippy, "Beni ziyaret etme nezaketinde bulundunuz, hanımefendi," dedi, "ama zahmet etmenize gerek yok. Bay Leggett paramı düzenli olarak gönderiyor ve ihtiyacım olan her şeye ."

Lily'nin aklına tuhaf bir düşünce geldi. "Arkadaşların var mı, Tippy?" Her zaman çok canlı, kendinden emin ve kendine yeterli görünürdü.

Tippy'nin küçük salonu lahana gülleriyle doluydu - porselen çay servisi bile lahana gülleriyle süslenmişti - kurutulmuş Buketler, el işleri ve kadın eğlencelerinin diğer kanıtları... Ama Lily burada bir kez bile başka bir ziyaretçiye rastlamamıştı.

Tippy, "Chelsea bugünlerde çok hızlı büyüyor," dedi. "Artık komşularımın kim olduğunu bile zor biliyorum."

Chelsea, Londra'ya yakın olma gibi şüpheli bir şansa sahipti ve şehrin yayılmaya kararlı görüldüğü bir yöneydi. Köyün ötesinde, tarlalar ve otlaklar kırsal geçmişe tutunuyordu, ancak her yıl daha fazla ev ve sokak ortaya çıkıyor ve tarlalar dönüm dönüm geri çekiliyordu.

"Papaz seni izliyor mu?" Kimse bir papazın Hayatını akraba olmadığı bir aileye adanmış bir kadın mı?

"Her zaman hizmet alamıyorum," dedi Tippy, elini açarak. Çalışma sepeti. "Hava çok kötü olabiliyor ve kalçam ağrıyor."

Muhtemelen Lily'nin doğumundan önce sahip olduğu bir nakış kasnağını çıkardı. İğne şimdi daha yavaş hareket ediyordu ama Dikişler her zamanki gibi düzgündü.

"Tippy, senden istesem Walter Amca'nın evine geri taşınır mısın?"

Tippy çemberine çok yakın eğildi. "Kendisi benim gibi yaşlı bir kadını etrafta istemez. Masada bir emeklinin olması yardımcılar arasında gariplik yaratır."

Tippy'nin kambur duruşu, kendi ışığını içine çekişi Lily'nin içini ürpertti. "Ondan korkuyorsun."

"Sen de öylesin," diye karşılık verdi Tippy, "çünkü ikimiz de onun neler bilen mantıklı yaratıklarız. Dikkatli olun, Bayan Lilith Ann."

"Bana öyle hitap edemezsin." Gerçi Lily bunu söylediğine memnun olmuştu. "Haklısınız ama beni azarlamak için burada değil. Bunu yapmalıyım.

Hayır. Oscar nasıl ?"

Neden onu soruyorsun? "O zararsız ve sıkılmış, daha çok sarhoş ayık olduğundan daha sık. Eğer aile servetini devralacaksa.

Öğrenmesi gereken çok şey var ve öğrenmek için acele ediyor gibi görünmüyor."

Tippy'nin iğnesi sabırlı bir ritimle hareket etti. "Ya da babası ona öğretmek için acele etmiyor."

Walter bir nüfuz ve para ağı ördü, para ve Etki. Mali işlerin kontrolünü asla Oscar'a devretmezdi. Ama Oscar kendini işe yarar hale getirirse, en azından geçiş kaçınılmaz olduğunda hazırlıklı olacaktı.

"Tippy, Grampion Kontu'nun varisiyle tanıştığını hatırlıyor musun?"

Tippy gözlerini uzaklara dikmiş, güneş ışığı iğnesinin üzerinde parıldıyordu. "Uzun boylu, sarışın, sessiz? Garip bir isim, bir şey Alman. Adını annesinin geldiği yerden almış."

Tippy'nin hatırladıkları giderek daha fazla bu hale geliyordu; gereksiz ayrıntılar, spekülasyonlar ve arada sırada konuyla ilgili gerçeklerden oluşan bir mozaik. Hayatının erken dönemlerindeki canlı zekâsını hâlâ yansıtıyordu ve bu da Lily'ye Tippy'nin Lily'nin çocukluğuna dair anılardan hoşlanmadığını düşündürüyordu.

"Asıl adı Hessian," dedi Lily, "ve bana bir kız olarak böceklerden nefret ettiğimi söyledi."

Tippy'nin elleri, kasnağı, iğnesi ve her şeyiyle birlikte kucağına düştü. "Ah canım." Tippy lahana gülü halısına kaşlarını çatarken Lily bekledi.

"Çocuklar görünmezdir," dedi Tippy, parmağıyla nakışındaki Fransız düğümlerini düzeltirken. "Sosyal etkinliklere katılmazlar, genellikle nezaket unvanları kullanmazlar ve çoğunlukla kreşlere ve okul odalarına gönderilirler."

Daisy, Grampion için görünmez değildi, ki bu iyi bir şeydi. Lily de ona görünmez değildi, bu da iyi değildi, ancak Walter Amca için yararlı olabilirdi.

Tippy, "Park gezileri çok sık yapılıyordu," dedi. "Dik başlı küçük kızlar temiz havadan ve hareket etme şansından faydalanır

hakkında. Diğer çocuklar parkta oynuyordu, bazıları dadılarıyla, bazıları o garip yaşta, üniversiteye tam olarak hazır olmayan, bütün gün derslerle meşgul olması imkansız çocuklar. Onunla birçok kez karşılaşmış olabilirsiniz, muhtemelen yedekle de karşılaşmışsınızdır."

Tippy minderlerinin üzerinde kaykıldı ve gizli bir cebinden küçük bir şişe çıkardı. Çayının içine bir topak kehribar rengi sıvı attı.

"Kalçam için."

"Tippy, Grampion tanıştığınızı söylüyor."

Bir topak daha. "Sonra ona beyninin yerinde olmadığını, İsviçre'de kötü bir düşüş yaşadığını ve diğer insanlar kadar iyi hatırlayamazlar. Olur böyle şeyler."

Lily'nin başına böyle bir şey gelmemiştir. "Böceklerle ilgili kısmı fark etti, başka bir tutarsızlığı da fark edebilir. Yalan söylemek her şeyi çözmez.

sorunlar ve insan aldatılmaktan bıkar." İnsan aldatılmaktan bıkar.

"İnsan yemek yemekten bıkmaz, Bayan Lily. Uyuyacak güvenli bir yere ya da kışın sıcak bir pelerine sahip olmaktan bıkmaz. Tüm günlükleri okudunuz, size öğretmem gereken her şeyi öğrendiniz. Walter Leggett'in yeğeni olarak kabul görmek için yıllarınızı harcadınız ve o güçlü bir adam."

Kısaca sorun. Kimse Walter Amca'ya karşı gelmeye cesaret edemezdi,

Hele de korkmuş, yarı aç ve başka seçeneği olmayan on dört yaşında bir kız çocuğuysa.

"Bir yudum ister misiniz, bayan? Patentli bir ilaçtır ve işe yarar."

"Hayır, teşekkür ." Oscar sürekli olarak ama Lily eve "patentli bir çare" ile dönmeye cesaret edemedi.

nefesinde. "Böceklerden tiksindiğimi hatırlayan çocuk şimdi kont ve amcam onun dostluğunu kazanmamı istiyor."

"Keşke yardım edebilseydim, bayan."

Tippy yardım etmişti. Yıllardır Lily'nin tek yoldaşı, rehberi ve desteği idi. Bu destek azalıyordu ve sadece Çünkü Tippy unutkan olmaya karar vermişti. Eğer kadınlar toplumunda savunmasız bir konumdaysa, ne serveti ne de ailesi olan yaşlı kadınlar her gün risklerle dolu bir denizde yüzüyordu.

Lily ayağa kalktı. "Eğer bir şey hatırlarsanız, lütfen bana gönderin." Notlar, önemli bilgileri iletmek için ihtiyatlı bir yol değildi.

Tippy nakışını bir kenara bıraktı ve ayağa kalktı, ancak bir yıl öncesine göre daha yavaş hareket ediyordu.

"Tippy, hiç yalnız kaldın mı?"

Lily yalnızdı. Diğer duyguların arasında -terör, kızgınlık, kaygı-yalnızlık yakın zamana kadar fark edilmeden gizlenmişti. Kız Daisy onu uyandırmış ve Grampion yalnızlığa acı ve umutsuz bir hava katmıştı.

Tippy, Lily ile kollarını birleştirip kapıya doğru yürürken, "Kendi başıma olmayı seviyorum," dedi. "Ve seni gördüğüme her zaman memnun oldum ama

Bir süre gelmesen daha iyi olur, Lily. Bir ya da iki ayrıntıyı hatırlayabileceğimi düşünüyorsan bana bir not gönderebilirsin, ama unutkanlaştım ve her şey geçmişte kaldı."

Tippy, Lily'ye mesafeli önermeye yaklaşık bir yıl önce başlamıştı.

"Walter Amca seni tehdit etti mi?" Gerçi olsa olsa amca Tippy'yi hatırlamadığı için tehdit ederdi.

"Hayır, hanımefendi. Beni neyle tehdit edebilir ki? Bunca yıldan sonra biraz daha fazla birikimim var. Size elimden geldiğince yardım ediyorum.

Benden ne zaman istersen. Kimseye tek kelime etmedim ve etmeyeceğim de. Bayan Lily Ferguson'a mürebbiyelik yaptım ve o her zaman dualarımda olacak."

Yine de, Tippy'nin kulübesinin düzenli aynılığına rağmen bir şeyler değişiyordu. Lavanta keseleri perdeleri tutuyordu. Bir gül Kadife tabure, kanepenin pencere kenarının önünde duruyordu. İşlemeli lahana gülleri yastıkları, masa örtülerini ve çerçeveli örnekleyicileri süslüyordu.

Tippy hafif bir gül kokusu bile alıyordu, hizmetteyken alabileceği bir koku değildi bu.

Tanrı Kralımız George'u Korusun. Lily'nin çalışması, bir düzine ama Tippy'nin başarılarından neredeyse ayırt edilemez.

Ve şöminenin üzerinde, o örnekleyicinin altında bir *pipo* duruyordu. Oh.

Oh.

Tippy'yi arayan bir beyefendi vardı. Bu bilgi Lily'yi birçok yönden yaraladı. Tippy için mutlu olmalıydı ama bunun yerine adama ve aldatmacaya içerlemişti. Adamın Tippy'nin zamanına ve ilgisine degeceğini ama Tippy'nin ona Tippy'yi .

"Gitsem iyi olacak," dedi Lily, eski mürebbiyesini dikkatle kucaklamak için eğilerek. Tippy her zaman ufak tefek olmuştu ama şimdi kırılman görünüyordu. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni çağır. Ne olursa olsun."

"Kontunuzla ilgili başka sorularınız olursa bana bir not bırakın."

O benim kontum değil, keşke olabilseydi. "Teşekkür ."

Lily arabaya tırmandı, ziyaretinin süresinin Walter Amca'ya bildirileceğini biliyordu, ancak hizmetçilerden hiçbiri

Tippy ile eski sorumlusu arasında geçenleri aktarabilirdi. "Beni terk ediyor," diye haber verdi Lily, zarif ve konforlu

Kasaba kou. "Benim tek mtfeğim." Gerçi Tippy de Walter Amca'nın yaratığıydı.

Yine de Tippy, Lily'ye Walter Amca'nın bir yere saklayabileceği kadar peni ve sterlin saklamasını tavsiye etmişti. Tippy göz kırparak, bir hanımefendinin yağmurlu günlere karşı birikim yapması gerektiğini söylemişti, çünkü İngiltere'de yağmur sık sık yağardı.

Lily'nin biraz birikmiş parası vardı ama yeterli değildi. Neredeyse yeterli değil.

Sekizinci Bölüm

Hessian'ın çocukları parka götürme daveti zayıf bir anında gelmişti. Şafakta bir gezintiyi tercih ederdi, Her şey durgun ve sakinken, sosyal olarak ondan beklenebilecek en fazla şey şapka çıkarmak ya da mırıldanarak selam vermektir.

Daisy'nin iyiliği için sabahın saatlerinde, bakıcıların, mürebbiyelerin ve onların gürültücü, çığlık atan çocuklarının arasında ata binmişti.

Şimdi, Bayan Ferguson'la geçireceği bir saat için ve tabii Daisy'nin iyiliği için, yaya olarak tam bir kaosa göğüs germek zorundaydı. Okul çocuklarından oluşan gürültülü bir çete Serpentine'de yeni yürümeye başlayan bir çocuk, karaya vurmuş bir uçurtmayı taşıyan bir uçak haritasının altında gözyaşlarına boğulmuştu. Diğer çocuklar suya taş atarken, dadılar ve mürebbiyeler tüm gürültüye rağmen yüzlerinin hemen önüne yerleştirilmiş kitapları okuyorlardı.

Bayan Ferguson büyük bir retikülü okşayarak, "Savaş için silahlanmış olarak geldim," dedi. "Arkadaşım güneş bu kadar kuvvetliken evden çıkmayı reddetti ama yanımda bir top, battaniye, hikâye kitabı, çalınmış birkaç çay keki ve bir şişe limonata var. Ya siz?"

"Bir şişe konyak." Hessian Tanrı'nın dürüst gerçeğini söylüyordu ve kendine bir gülümseme kazandırdı. "Erzaklarınızı taşıyayım mı?"

"Benim retikülümü mü taşıyacaksın?"

"Elbette." Hessian kayışı omzuna attı. "Bu sortinin komuta subayı sensin. Özgür olmalısın Manevra. Daisy, eğer o ağaca tırmanırsan, bir hafta boyunca puding yiyemezsin."

Bu öğüt -hem de tamamen ciddi bir şekilde- hem Daisy hem de Bronwyn'in kahkaha atmasına neden oldu. Onlar talihsiz bir tavşanın peşinden koşarken, Bayan Ferguson sanki düşman arazisinde keşif yapıyormuş gibi etrafı inceledi.

"Başiboş çocuklardan kaçınmak istiyoruz," dedi. "Gürültücü, yaramaz ve meraklılar."

Retikül, Hessian'ın en uzun daha ağırdı. "Gürültücü, yaramaz ve meraklı mıydım?"

"Bronwyn, o su birikintisinde tepinme."

Kız su birikintisine atmak için bir çakıl taşı bulmakla yetindi ve bir an için iki çocuk da halkaların yüzeye yayılmasını izledi.

"Sizi çocukluğunuzdan zar zor hatırlayabildiğimi söylerken sizi aşağılamak istemiyorum, Lordum."

Hakaret değil ama alçaltma. "Pek unutulmaz biri değildim. Küçük kardeşim benimle dalga geçmeyi hayattaki misyonu haline getirmişti, babam ise minyatür bir kontun kreş, sonuç ve kendine sahip olma ile tamamlandı."

Tavşan çitlerin arasından yeniden ortaya çıktı ve çocuklar zavallı yaratığa gizlice yaklaşacakmış gibi çömeldiler.

Bayan Ferguson, Hessian'a o anın gerektirdiğinden daha büyük bir ciddiyetle bakarak, ",," dedi. "Ağabeyin bir oyun arkadaşı, baban da bir akran istiyordu."

Alışkanlık, Hessian'ı onunla aynı fikirde olmamaya, işaret ettiği çelişkiyi görmezden gelmeye itti.

Lily Ferguson için sadece dürüstlük . "Haksız değilsin."

Bakışları acımdan çok acındırıyordu. Grampion Kontu Hessian'a kim ne zaman acımıştı ki?

"Gölgede bir yer bulmalıyız," dedi Bayan Ferguson, "halkın gözü üzerimizde olmadan çocuklara göz kulak olabileceğimiz bir yer."

"Bayan Ferguson, benim üzerimde emelleriniz olduğunu umabilir miyim?" Worth da böyle bir şey söylemiş olabilirdi ama bu sözler Hessian'ın kendi ağzından çıkmıştı - daha dürüstçe.

Tavşan birkaç metre sıçradı ve kemirmeye devam etti. Bronwyn Daisy el ele tutuşarak arkasından süründüler.

"Böyle bir Çey ummaya cesaret edemezsin," diye karŞılık verdi. "Hyde Park'tayız, Mayfair'in yarısına bakıyoruz ve eğer senin üzerinde Kişi olarak -erkekçe kendini beğenmişliğinizi körüklemesin diye böyle bir kadınsı hırsı kabul ettiğimden değil- en özel ortamlar dışında uygunsuz olurlar. Şuradaki çimenlikte gözüm var."

O yürüdü ve Hessian da onu takip etti.

Tam olarak bir meydan okuma sayılmazdı ama onunla flört ettiği de söylenemezdi. Hessian cesaretlenmeyi seçti, çünkü Lily Ferguson bir set-down yapmak isteseydi, bunu belirsizliğe yer bırakmadan yapardı.

Gölgelik bir yer seçti, تنها olmadan en kalabalık yürüyüş yollarından uzakta. Battaniye kalındı

Yaşlandıkça yumuşayan kırkyama yorgan. Masal kitabı *Ezop Masalları*'ydı.

Çitten ikinci bir tavşan daha çıktı ve kızlar bir toplantı yaparak muhtemelen bir tavşanı mı yoksa ikisini birden mi takip edeceklerine karar verdiler.

Hessian, Bayan Ferguson battaniyeye yerleşirken ona elini uzattı, sonra da iki adım sağındaki yeri aldı.

Worth'a gerçeği söylemişti: Bayan Ferguson'un şirket. Tipik bir sosyete kızının ya da tasarımcı dulun aşırı tatlı, ılık çayına kıyasla o serin, ekşi bir limonataydı.

Hessian bu dullardan birkaçının mallarının tadına bakmış, kendi mallarının da tadına baktırmış ve bu karşılaşmaları fiziksel olarak keyifli bulmuştu.

Ayrıca üzücü.

Bayan Ferguson, "Şu tavşanları uyarmak için kendimi zor tutuyorum," dedi. "Yoncalarına kendilerini fazlasıyla kaptırmış durumdalar."

Geniş kenarlı hasır şapkası ve solmuş çikolatadan eski moda yürüyüş elbisesiyle hoş bir görüntü oluşturunuyordu. Kıyafetleri Herhangi bir kaz kızınıninki kadar sade, ne bir fırfır, ne bir tüy, ne de fazladan bir kurdele görülüyordu ve bu sadece profilinin zarafetini ortaya çıkarıyordu.

"Esinti tavşanları arkalarındaki tehlikeye karşı uyarıyor. Otlayan vahşi yaratıkların çoğu, sırtlarını hakim rüzgara vererek kendilerini bu şekilde düzenlerler. Gözleri onları tehlikeden korur. Rüzgârın aşağısından, burunlarını rüzgârın yukarisından ve kulaklarını da görünmeyen tehlikelerden korurlar."

Balo salonundaki Hessian gibi. Sırtını duvar, en az bir tarafta saksı palmyeler ve onu duvar çiçekleri dışında herhangi bir kadınla eşleştirmek isteyen bir ev sahibesi için tetikte bekleyen gözler.

Duvar çiçeklerini seviyordu ve onların da kendisini sevdiğini umuyordu. Bayan Ferguson masal kitabını rastgele bir sayfaya açtı.

"Çok şey fark ediyorsunuz lordum."

Bayan Ferguson'un Apollo'yla aynı bölmeyi paylaştıkları zamankinden daha az cana yakın bir ruh hali içinde olduğunu fark etti.

"Arazimde vahşi av peşinde bir çok saat geçirdim. , etrafta dolanır, büyük bir gürültü çıkarır ve

hava, ama tarla hayvanlarından birkaç şey öğrendim. Örneğin kulağınızın oldukça iyi iyileştiğini fark ettim."

O kulağa sokulmak isterdi. Belki de temiz bahar havası ve çiftleşme dürtüsü hakkındaki tüm o saçmalıkların bilimde bir temeli vardı.

"Kulağım mı?"

"İşte tam bu kulak." Baş ve işaret parmağıyla kulak memesine dokundu. "Bir kovalamaca oyununun ortasında ayağın kaydı ve kulağında büyük bir yara oluştu. Endişen işitmen ya da kafana alacağın bir darbenin sonuçları değil, bu talihsiz olayın bırakacağı kusurdu. Haftalarca saçınızı kulağınızı kapatacak şekilde örttünüz, çünkü bir yara izi vardı."

Kulak şimdi mükemmel bir şekilde sokulabilir durumdaydı, herhangi bir çocukluk talihsizliğinden iz yoktu.

"Çocuklar yetişkinlerden daha iyi iyileşir, ama bilmelisiniz ki lordum, kötü dökülmelere olan eğilimim beni çocukluk."

Hessian onun kulak memesini ya da başka bir yerini tekrar okşamamak için bir dirseğinin üzerine yarı eğildi.

"Zarar görmemiş görünüyorsun." Pek doğru sayılmaz. Lily Ferguson , sanki mirasçı olacağını çoktan biliyormuş gibi bir hak duygusuna sahipti. Şimdiki Lily acı çekmiyordu. Aptallar, ama alçakgönüllülük, tevazu ve sağduyu onun sahip oldukları arasındaydı.

Genç Hessian'a göre çocukluk Lily'si tam bir baş belasıydı.

"Fiziksel olarak sağlıklıyım," dedi, "ama okulu bitirirken huysuz bir attan düştüm ve bir darbe aldım.

Başım. İki gün boyunca uyudum ve zarar görmeden uyandım,

Ama aslında hafızam tam değil. Düşüşten sonra olan her şeyi hatırlayabiliyorum ama ne düşüşün kendisini ne de öncesinde başıma gelenlerin tamamını hatırlayabiliyorum."

Anlattıklarına bir başka gerçek daha eklendi: Kafasına aldığı bir darbe, tıpkı bir felç gibi kişiliğini . Winters Cumberland'da uzun süre kalmıştı ve Hessian, Grampion kütüphanesindeki tıp eserlerini birden fazla kez okumuştı.

"Özür dilerim," dedi. "Gençliğimin çoğundan zevk almadım ve ama hafızamın çitlerine atlayıp hatırlamamdan kaçarsa daha az keyif alırım. İnsan kendi tarihini bilmek ister."

Bakışları onun üzerinden bir esinti kadar kısa bir süre geçti. "Bu geçmiş acı verici olsa bile mi?"

Başka bir kadın olsa bir espri, bir flört, bir dalkavukluk yapardı. Lily zor bir soru sormuştu -ne de olsa iki ebeveynini de kaybetmişti- ve Hessian bu yüzden onu sevmişti.

"Umarım acı hatıralarım beni gelecekteki zararlardan korur. Tanrım, bu çocukta gizli bir sabır var. Annesi Bir hedefe de ısrarcıdır."

Daisy avının bir metre yakınına kadar gelmişti.

"Gizliliğin gizli derinlikleri. Kızlar erken yaşta nasıl fark edildiler. Sonra onlara doğru türden kişiler tarafından fark edilmenin onlar için başarıyı doğru şekilde tanımlıyor. Bu kafa karıştırıcı." Kitabı ona uzattı. "Bir kont olarak hayat size çok acı verdi mi? anılar, lordum?"

Sorusu konuşmayı ona çevirme çabasıydı - çoğu kadının erken ve iyi öğrendiği bir başka beceri - ve yine de Hessian cevap vermek istedi. Öpüşmek gayet iyiydi ama bu konuşma kişiseldi ve öpücüklerin karşılayamayacağı bir ihtiyacı karşılıyordu.

"Rahmetli eşim benim için, kardeşim için ve nihayetinde kendisi için bazı acılara neden oldu. Yerel bir aileden geliyordu ve Onu yıllardır tanıyordum. Kardeşimin onunla ilgilendiğini sanıyordum - Worth'un tüm cazibesi vardı, görüyorsunuz - ama bana güvenmeye başladı. Worth'ona duygusuzca davrandığını, onunla oynadığını, hatta onu hafife aldığını ve sonra da onu küçümsediğini iddia etti."

Bayan Ferguson hasır şapkasının kurdelelerini gevşetti. "Genç erkekler alçak olabiliyor."

Hessian'ın kulübünde uğradığı hakaret aklına geldi. Belki Worth, Islington'ı mahvetmeye ikna edilebilir.

Ve lord hazretlerinin tüm sarhoş arkadaşları da.

"Genç bir adam da saf olabilir," dedi Hessian, "ve tek kardeşiyle rekabet ediyordu. Genç bayan giderek artan bir şekilde benim kucağımda teselli buluyordu - ben de erkek kalın kafalılığının büyük, iri yarı bir kalesiydim. Ağlıyor ve üzülüyordu, bu da benim gibi bir hayvanın bile saçlarını okşamamı, sırtını sıvazlamamı ve ona mendilimi vermemi gerektiriyordu, bir yandan da cesur bir şövalyenin itirafçısı dışında asla kabul etmeyeceği düşüncelerle mücadele ediyordu."

"Sen vahşi değilsin."

Bu da geriye büyük, güçlü ve kalın kafalı bir adam bıraktı. "Ben kendini beğenmiş bir ukalaydım. Worth, genç bayanla beni, benim açımdan masum, onun açısından ise tamamen hesaplanmış bir kucaklaşma içinde buldu. Suçlamalarını arttırmış, benimle birlikte olduğunu iddia etmişti.

ve Worth onunla evlenmeyi reddetmişti. Adını kurtarmam için bana yalvarıyordu ve sonra Worth bize rastladı."

"Bu her yönüyle acı bir anı olarak nitelendirilebilir."

"Melodram olarak da, gerçi o zaman bunu görememiştim. Worth, unvanımı sallandırdığıma inanarak büyük bir yürüdü.

hayatının aşkından önce. Babam kızla evlenmemi ve Worth'u öfkesini kendi başına çözmesi için bırakmamı söyledi ve ben de... 'Elbette baba' dedim."

"Kardeşin onu hafife almadı mı?"

"Sadece birkaç öpücük çalmıştı. Yalanları zamanla ortaya çıktı ve Worth ile ben bunu geride bıraktık ama insanın pişmanlıkları oluyor."

Hessian kalçasına batan ağaç kökü için pişmanlık duydu, bu yüzden doğruldu ve kendini Bayan Ferguson'dan sadece bir adım ötede buldu.

"Şimdi ne yapıyorlar?" diye sordu gözlerini gölgeleyerek. İki çocuk da çimenlerin üzerinde yüzüstü yatıyordu, tavşanlar birkaç metre ötede unutulmuştu.

"Muhtemelen şanslı yoncalar arıyor ya da belki de hayatı bir tavşanın gözünden inceliyordur." Hessian'ın battaniyenin yarısından görünen manzara güzel ve düşünceliydi.

"Görünüşe göre kardeşin sonunda doğru yolu bulmuş," dedi. "Kendisi için oldukça iyi şeyler yaptığı söyleniyor."

"Worth karısına aşık, eğer kastettiğin buysa." Ayrıca kızına, yeğenine, köpeğine... *hayatına*.

"Yani..." Bayan Ferguson etrafına bakındı. "Finansal olarak. Worth Kettering bir asilzade. Tüm Londra bunu biliyor. Hatta söylentilere göre parayı basılabildiğinden daha hızlı harcayan Kral George için iyi bir dönüş yaptı."

Worth, hükümdar için birkaç iyi dönüş yapmıştı. sessiz kalması emredilmişti. "Kardeşim Grampion Hall'dan yaralı bir gururla ayrıldı. Kendi yolunu çizmeye kararlıydı ve Kettering kararlılığının tam bir tamamlayıcısı olarak bu amaca olağanüstü bir şekilde ulaştı."

Hessian kadının kokusunu alabilecek kadar ona yakındı - nergis, masum ve mutlu bir koku.

"Kardeşinle gurur duyuyorsun." "İğrenç bir şekilde."

Bir yandan temiz havanın tadını çıkarırken bir yandan da kız kızı sırlarını paylaşan çocukları izledi.

"Walter amcamın kardeşinizle iş yapmak istediğini bilmelisiniz. Worth Kettering'in gözüne girmeyi umuyor. Nabob'un ağabeyine kendim gibi hoş bir arkadaşlık teklif ediyorum."

Bayan Ferguson'un ifşaatı entrika, kurnazlık ve Hessian'ın daha sonra çözeceği bir aldatmaca. Walter Leggett, Kettering kardeşlerden birini manipüle etmeye çalışırsa Hayal kırıklığı.

"Ne arıyorsun, Lily Ferguson?"

Şimdi onunla yüzleşti. "Saygı duyduğum bir adamla vakit geçirmek, aynı zamanda değer verdiğim yetim küçük bir kıza -tüm aksi yöndeki hislerime rağmen- hoş bir gezinti."

Hessian *saygı* kelimesinden nefret etmeye başlamıştı. Saygı hoşlanma, arzu, tutku, dostluk değildi... Saygı bir çitti. utangaç tavşanların dramaya dahil olmak istemediklerinde kaçtıkları bir kelimeydi ve yine de Hessian bu kelimeyi kendisi kullanmıştı.

Bayan Ferguson, Hessian'ın ona yardım etmesine fırsat vermeden ayağa kalktı. "Bu kızların her tarafı çimen lekesi olacak. Topu bana verir misiniz lütfen?"

Topu retikülünden aldı ve ona doğru fırlattı. Kadın topu sol eliyle yakaladı ve çocuklara doğru yürüdü.

"Hanımlar, atletik becerilerimiz üzerinde çalışma zamanı!" Hessian'ın devlet okulundaki kriket sahalarında karşılaştığı kadar büyük bir beceri ve isabetle topu çimlerin üzerine fırlattı.

Kızlar ayaktaydı, çığlık atıyor ve topun peşinden koşuyorlardı; Hessian ise muhtemelen kendini korumak için bir ayrıntı üzerinde kafa yoruyordu

Bayan Ferguson'un Leggett'in planı hakkındaki ifşaatını düşünüyordu.

Küçük bir kızken Lily Ferguson bir keresinde ona, yaralanmaya son derece açık bir noktaya doğru bir top fırlatmıştı. Hatırası çok tazeydi. Çünkü Hessian son anda hamle yapmış ve kalçasında güzel bir çürük oluşmuştu.

Lily kuşkusuz bu olayı unutmuştu ama Hessian asla unutmayacaktı ve bu yüzden kafasında bir soru vardı: Lily Ferguson ne zaman solak olmuştu?

* * *

Ön kapı sessizce kapandı ve Roberta Braithwaite'in salonundan zar zor duyulabilen ayak sesleri geçti. Konuşmadan önce bu ayak seslerinin merdivenleri çıkmaya başlamasını bekledi -üçüncü merdiven gıcırdadı-.

"Kendini anayasana fazlasıyla adamışsın Penelope."

Okuldan kaçan adam salonun kapısında belirdi ve uygun bir şekilde suçlu görünüyordu. "İyi günler, Bayan Braithwaite."

"Pekâlâ, içeri gelin," dedi Roberta. "Thomas'ı da yanında götürmen şartıyla biraz hava almana bir itirazım yok."

"Yaptım tabii ki. Sadece parkta bir tur atmak için." Roberta kendine sandviç hazırlarken Penelope kapı aralığında bekledi.

tepside ikramlar. "Kahvaltıya gelmediniz hanımefendi, o yüzden

Öğle yemeğinin düşünmüştüm. Ev programını altüst özür dilerim."

Penelope parkta kiminle buluşacak olursa olsun, onun solgun yanaklarına biraz renk katacaktı.

Roberta, "Gezintiniz yüzünden yüzünüz kızarmış," dedi. "Oturun ve size biraz yiyecek verelim. Planlamama yardım etmelisin Grampion'un inatçılığının kalesine bir sonraki saldırı. Ne tür bir adam kederli bir çocuğu tek kadın akrabasından uzak tutar?"

Penelope bir koltuğun kenarına tünedi. "Bilemeyeceğimden hanımefendi. Lord Hazretleri pek cana yakın biri değildi, değil mi?"

"Kontlar. Daha kötü olan tek şey, aykırı ve kendini beğenmiş yeni bir vikonttur. Markizler ve dükler, gösteriş yapmalarına gerek kalmayacak kadar makamlarında güvende olma eğilimindedirler ve baronlar da yerlerini bilirler."

Roberta su teresi ve hardallı jambondan bir ısırık aldı. Ekmek dünden kalmaydı ve tost olarak daha iyi olurdu.

Penelope, "Lord Hazretleri bugün parkta çocuklarla oldukça samimi bir şekilde ilgilendi," dedi. Sandviçi tereyağı ve su teresinden oluşuyordu, bir dilim biftek ya da bir parça peynir bile yoktu.

Benim için daha fazla, diye düşündü Roberta sandviçini bitirirken. "Grampion parkta eğleniyor muydu?"

"Bayan Lily Ferguson ile birlikteydi ve iki küçük kıza göz kulak oluyorlardı. Kızlardan birinin Amy Marguerite olduğunu tahmin ediyorum."

Roberta sandviçini daha fazla şeker kullanılabilecek bir limonatayla yıkadı. "Bayan Ferguson'u nereden tanıyorsunuz?"

"Amcasını işaret ettiniz, hanımefendi. Bay Leggett'in eski bir arkadaşımın kardeşi olduğunu söylemişsiniz ve yeğeni olmadan sosyal ortamlarda nadiren görüldüğünü fark ettim. Taze tereyağına bayılırım."

Sanki Roberta mutfağa başka türlü bir şey gönderilmesine izin verecekmiş gibi. "Lily Ferguson, Walter'ın bir ev sahibesine sahip olduğu en yakın şey. Bayan Ferguson'un annesi yıllar önce öldü, zavallı kızı öksüz ve yetim bıraktı. para içinde yüzüyor."

Leydi Nadine Leggett aşırı derecede güzeldi ama aynı zamanda o kadar cana yakındı ki Roberta ona kızamamıştı. Sonra Leydi Nadine bir dükle evlenmiş ve kısa süre içinde zengin, unvanlı bir dul olmuştu.

Her kadın bu talihli dönüşleri biraz kıskanmaya değer bulurdu. "Neşeli bir dul olmak için çok az zamanı vardı, Ama ne yazık ki."

Ve Leydi Nadine çok neşeliydi. *Son derece* neşeliydi. Roberta ondan bunu itiraf eden bir iki mektup almıştı.

"Biraz daha limonata ister misiniz hanımefendi?"

Roberta güzel, soğuk bir kadeh hock isterdi ama Alman şarapları ucuz değildi. İçmeye değer hiçbir şarap ucuz değildi. servis etmeye değer peynir, giymeye değer elbise yok...

"Limonata çok ekşi. Lord Grampion'a çok kızgıyım. Ne cüretle parkta

Amy Marguerite böylesine ağır bir darbe almışken okul çocuğu tatile mi çıktı?"

Penelope ikinci bir sandviç hazırlamaya başladı. "Söylememe izin verirseniz,

Amy Marguerite iyi vakit geçiriyor gibi görünüyordu. Eğer oysa, gülüyor ve koşuşturuyordu."

"Sarı saçlı, yaklaşık yedi yaşında ya da altı, hangisiydi unuttum, minyon tipli?"

"Bu ona benziyor. Diğer kız ya daha büyüktü ya da daha sağlam yapıydı. Gördüğüm kadarıyla çok iyi anlaşıyorlardı."

"Grampion benim zavallı Amy Marguerite'imi arkadaşından kopardı mı?"

"Hayır hanımefendi, ama uyanıp da bana ihtiyacınız olursa diye parkta oyalanmak istemedim."

Ne yalan ama. Penelope'nin karşılaştığı her ne idiyse, muhtemelen zavallıya sadece bir iki dakikasını ayırmıştı. Erkekler böyledir.

"Acaba Walter Leggett kız kardeşinin nasıl bir yük olduğunu biliyor mu?"

Penelope kendine bir bardak limonata aldı. "Ölünün arkasından kötü konuşulmamalı."

Hiç kimse ölülerin arkasından *neden* kötü konuşulmaması gerektiğini söylemedi. Yaşayanlar suçu üstlenmeye ve intikam almaya hazırды. kaba konuşmalar. Ölüler arplarını tıngırdatmakla meşguldü.

"Leydi Nadine -daha sonra Leydi Alfred, çünkü Lord Alfred Ferguson'la evlendi- dulluğunun tadını çıkarmaya başladı ve kocasını kaybettikten bir yıldan biraz daha uzun bir süre sonra Roma'ya uzun süreli bir ziyarete gitti. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz."

Penelope, günlük kullanımda olan son iki kristal bardaktan birinin üzerinden Roberta'ya baktı. "İtalyancası üzerinde çalışması mı gerekiyordu?"

Roberta zaten birkaç tane yemiş olmasına rağmen kendine bir çay keki aldı. "yapmaya mı çalışıyordunuz? Leydi Nadine bir kontun kızıydı. Dil konusundaki becerisi kusursuzdu, ancak sağduyusu hiçbir zaman yeterince kanıtlanmamıştı. Kendini

ve bir adamın ölümünden hemen sonra ortaya çıkan bir çocuk onun çocuğu olarak kabul edilebilirken, Nadine'in sorunu herhangi bir meşruiyet iddiasında bulunulmasından çok sonra ortaya ."

Penelope bardağını yere bıraktı. "Bu herkes için çok zor olmuş olmalı."

"Çok utanç verici. Eski ve sevgili bir dost olarak, Leydi Nadine Elbette sağduyuma güvenebilirdim, ama başkaları bu kadar nazik davranmazdı. Kıza ne olduğunu asla öğrenemedim. Leggett'in parası ya da geç kalınmış bir sağduyu, durumun herkes tarafından bilinmesini engelledi."

Roberta ayağa kalktı, çünkü bu eski tarih anlatımı hayal gücünü harekete geçiriyordu ve aktif bir zihne aktif bir beden yardımcı olabilirdi.

"Sanırım," dedi Penelope, "böyle şeyler en iyi ailelerde olur. Babam her zaman unvanın mantıklı olmanın garantisi olmadığını söyler."

Ve birinin eksikliği beynin garantisi değildir. "Dorie Humplewit, Leydi Nadine'in sırlarını benim gibi saklamazdı."

"Sen çok sadık bir arkadaşsın."

Dorie Humplewit bütün durumu bir şekilde paraya çevirecekti. Walter Leggett'e şantaj yapar, onu tehlikeye atar, ona şantaj yapar ve onu tehlikeye atardı...

"Walter soğuk bir balık, her ne kadar doğru zamanlarda gülümseyip başını sallasa da."

"Pardon?"

"Walter Leggett. Çok parası var."

Roberta salonda volta atarken Penelope ikinci sandviçini ve limonatasını bitirdi.

"Bayan Walter Leggett olmak gibi bir niyetim yok." Yine de onun parasına sahip olmayı zerre kadar umursamazdı. "Walter'ın serseri oğlunu eğlendirmem, ona katlanmam ve Bayan Leggett ile aynı evi paylaşmam gerekecek.

Lily Ferguson."

"Bay Leggett size kur yapmaya mı çalışıyor?" Penelope bir lokma kekin etrafında sordu.

"Olmasını isteseydim olurdu, ama insanın tüyleri ürperiyor. Birinin eş olarak görevlerini yerine getirmesini düşünmek. Albay, Tanrı ruhunu şad etsin, ihtiyacım olan ya da isteyebileceğim tek kocaydı."

Roberta salonda bir tur daha atarak ilişkilerini, mal varlığını ve sahip olduğu bilgileri zihinsel olarak değerlendirdi.

"Grampion Bayan Ferguson'u kayırıyor gibi mi görünüyordu?" Çünkü Roberta'nın kafasında şekillenen planın anahtarı buydu.

"Bence öyle yaptı. Elbette uygunsuz bir şey değildi ama piknik battaniyesinin üzerindeydiler, oldukça yakın oturuyorlardı ve Bayan Ferguson buna aldırmış etmedi."

"Grampion, kontes peşinde koşan dul bir kont. Lily Ferguson elbiselerini yırtıp kucağına otursa bile umursamazdı."

Penelope'nin soluk kaşları aşağı indi. "Neden o-?" "Beni delirtmeden önce iş sepetini getir lütfen."

Penelope itaatkâr bir şekilde koşarak gitti ve onu getirmiş olmalı. Çünkü Roberta'nın düşüncelerini düzene yetecek kadar uzun süre ortalıkta yoktu. Grampion'ın kızı vardı, Grampion'ın parası vardı. Roberta kızı istiyordu, çünkü Roberta Grampion'ın parasını istiyordu.

Çok büyük bir meblağ değil, yılda birkaç yüz pound . Belki bin. Amy Marguerite hiçbir şey istememeli.

Grampion da görünüşe göre Bayan Lily Ferguson'dan hoşlanmıştı, o da Grampion'dan. Her iki *tarafın* da dikkatini çekmemişti. sosyete sayfalarında bir varisten ya da müstakbel eşine büyük ilgi gösteren bir konttan bahsedilirdi.

Böylece plan oldukça basitleşti: Bayan Lily Ferguson Grampion'u Amy Marguerite'in -ve kontun parasının bir kısmının- Roberta'ya ait olduğuna ikna etti ya da Roberta, Leydi Nadine'in mektuplar yanlış ellere geçebilir.

Dorie Humplewit bile en cesur ve dahiyane gününde böylesine zarif ve etkili bir çözüm bulamazdı.

Dokuzuncu Bölüm

Walter Leggett'i öldüreceğim.

İki kız da ayakta dururken Lily bitmek bilmeyen yakalama turları oynadı.

Yetişkinlerin arasına girip topu kapmaya çalıştılar ve Earl de ara sıra bunu yapmalarını sağladı.

Lily ise gülümsüyor, kahkahalar atıyor ve giderek artan umutsuzluk duygusunu gizliyordu.

Hessian Kettering daha önce de bir kadının aldatmacaları yüzünden fena halde ihanete uğramıştı. Şimdi Lily onun gözüne girmeye çalışıyordu ve muhtemelen Amca'nın planını açıkladığı için onun çok cesur ve açık sözlü olduğunu düşünüyordu.

Yalancı bir korkaktı ve bu onu hiçbir zaman şimdiki kadar rahatsız etmemişti.

Daisy topa doğru büyük bir sıçrayış yaptı, iskaladı ve bir yığın halinde yere yığıldı.

"Neredeyse !" Grampion seslendi ama neşesinin bir etkisi olmadı.

Daisy çimlere oturmuş burnunu çekiyor, Bronwyn başında dikiliyordu. endişeyle. "Bileğini mi kırdın, Daze? Belki bacağını kırdın ya da hem bileğini hem de bacağını."

Grampion çimlerin üzerine diz çöktü. "Kırıldığından şüpheliyim. Daisy bir

Güçlü kemikleri ve çevik refleksleriyle son derece sağlıklı bir genç bayan."

Daisy'ye bir mendil uzattı ve küçük yarım botunun bağcıklarını çözdü. "İşte, görüyor musun? Mükemmel bir bütün, güzel küçük bir ayak."

"Ve bir çorap," dedi Bronwyn çömelerek. "acıyor mu Daisy?"

"Evet, ve düştüm."

"Zarif bir attın," diye verdi Grampion. "Ayak parmaklarını oynatabiliyor musun?"

Onları oynattı.

"Ayağını oynatabilir misin?"

Bir kıpırdatma daha.

Avucunu onun ayak tabanına yakın tuttu. "Elimi tekmeleyebilir misin?" Daisy elini tekmelediğinde elini geriye doğru savurarak bir üretim yaptı.

Avucunun içinde. "Sadece bir saha yaralanmamız var, dinlenmek ve biraz şımartılmakla düzelecektir. Bayan Ferguson limonata ve kek getirdi, ayrıca bir de hikâye kitabı." Daisy'yi kucağına aldı ve onu sırtına aldı. "Battaniyeye gidelim mi Bayan Ferguson?"

Lily'nin ortası tuhaf hissediyordu ve kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Bir keresinde mandıradan süt bileğini fena halde burkmuştu. Bir kovayı dökmüş, diğerini kurtarmıştı. Onun Ayağı günlerce acımıştı, ama başına gelen tek şey bir dayak ve akşam yemeği yemeden geçirdiği bir haftaydı.

"Daisy'nin bir doktora ihtiyacı olmadığından emin misiniz?"

"Benim Daisy'm sert bir yapıya sahiptir. Düzelecek, göreceksin." Bronwyn, "Ben de sert malzemedен yapılmışım," diye açıkladı.

"Ama ben olsam
çay keki gibi."

Lily Bronwyn'in elini tuttu, çay kekleri onu rahatsız eden şeye yardımcı olmayacaktı. Grampion'dan *hoşlanıyor*, ona saygı duyuyor, ondan etkileniyordu ve ne zaman kendine böyle saçmalıkların bir yere varamayacağını söylese, o onurlu ya da değerli bir şey yapıyor ve tüm niyetlerini yerle bir ediyordu.

Bu olmaz.

Grampion, içine taş atarak testideki su seviyesini yükseltecek kadar zeki olan karga hakkındaki masalı okurken kızlar çay keklerini mideye indiriyor ve kırıntıları güvercinler. Çok geçmeden gezinti sona erdi, çünkü bu Lily'nin Lord Hazretleri'yle çıkmasına izin verdiği son gezintiydi.

Kızlar tavşan dostları için çitleri son bir kez gözden geçirirken, Grampion Lily'ye battaniyeyi katlaması için yardım etti.

İyice sallayarak başladılar, sonra köşeleri eşleştirmek için yaklaştılar. Grampion parmaklarını Lily'ninkilerin üzerinde birleştirdi.

"Yarın benimle parka gelebilir misin? Erken saatte, sessiz ve çocuksuz bir zamanda."

"Lordum, amcamın size eşlik ederek kardeşinizi tatlıya bağlama niyetini itiraf ettim. Cesur olmanıza gerek yok."

Başparmağıyla Lily'nin parmak eklemlerini okşadı; büyük bir hatanın yapılmakta olduğunu gösteren küçük bir jestti bu.

"Amcan bir aptal, Lily Ferguson, eğer Kettering kardeşlerden herhangi birinin

güzel bir yüz ve akıllı bir arkadaşlık. Lütfen benimle ata binmeye gelmez misin?"

"Bu akıllıca değil."

Bir başka ince okşayış. "Acımasızca bilge ve uygun olmaktan bıkmadın mı? Kesinlikle . Yalnızlıktan da bıktım."

. "Böyle şeyler söylememelisin." Ama bunları söylemesi gerekiyorsa, Lily'ye söylemesi ne kadar hoştu.

Battaniyeyi kadının elinden çekip aldı ve birkaç hızlı hareketle katladı. "Ben senin gibi toy bir delikanlı değilim.

Amcanın pençeleri ve homurtuları ve sen kendi fikirlerini oluşturmaktan aciz sıradan bir kız değilsin. Lütfen benimle ata binmeye gelmez misin?"

Israr etseydi, emretseydi ya da varsayımlarda , Lily'nin bir şansı olabilirdi. İçtenlikle ve kibarca sordu.

"Sadece kısa bir yürüyüş ve damadımı da getireceğim."

"Elbette geleceksin. Saat altıda kapıda buluşalım ve burası bize kalsın."

"Bunu dört gözle bekleyeceğim lordum."

Eve dönüş yolu boyunca Lily, Grampion'ın davetini kabul etmenin aptalca olduğunu düşündü ve Lord Hazretleri'yle yarınki gezintisinin de bugünkü kadar kolaylıkla sonuncusu olabileceğine karar verdi.

Parkta bir dört nala daha koşmak neyi değiştirirdi ki? Lily

Bronwyn'i ailesine geri verdi ve Bayan

Fotheringham'ın bahar havası ve megrimler hakkındaki ağıtları. Bu sırada Lily bir soru üzerinde düşünüyordu: Amca'nın Fotheringham'ı Kettering ailesinin gözüne girmesi artık bir sır değildi ve yine de Grampion parkta bu gezintiyi istemişti.

Grampion'un davetini motive eden şey neydi?

Lezzetli, yasak bir soru... Eğer Lily' kur yapmaya niyetliyse, neden Lily onu teşvik etmesin? Amcası Kettering'lerle samimi ilişkiler kurmak istiyordu ve Lily kontla evlenirse, amcası tam da istediği şeyi elde etmiş olacaktı.

Bir kereliğine Lily'nin kendisi gibi.

* * *

Hessian, "İkimiz de hayatta belli bir düzeni, olayların öngörülebilir bir şekilde ilerlemesini tercih ederiz," dedi. "Ben artık

Londra'ya ailemle vakit geçirmeye ve örneğin yeniden evlenme fikrini düşünmeye geldim. Kuyruğunuzu sıkmayı bırakın."

Hammurabi kuyruğunu kamarasının etrafında çırpmayı bıraktı ve onun yerine sokağın kaldırımlarında hoplayıp zıplıyordu.

Öngörülebilirlikten anladığı, şafak vakti ata binmenin dörtlüyle koşmak anlamına geldiğiydi. Bu onun

Hyde Park'tan hâlâ üç sokak ötedeydi ve aptallığıyla binicisinin beynini dağıtabilirdi, görünüşe göre atının farkındalığına nüfuz etmemişti.

"Sakin ol," diye mırıldandı Hessian. "Çok yakında ve ikimiz de kadınlarla birlikte olma ihtimali karşısında hoplayıp zıplamamamız gerektiğini çok iyi biliyoruz."

Ham'in bu konudaki itidali ameliyatla geliştirilmişti, Hessian'ın ise yılların öz disiplinine güveniyordu.

Lily Ferguson'a duyduğu ilk ilginin daha olgun bir saygıya dönüşeceğini ummuştu.

birbirlerinden içtenlikle sıkılırlar ve bu açıdan bakıldığında evlilik mantıklı bir şekilde düşünülebilir.

Hessian'ın rüyaları o kadar uzak düşüncelerle doluydu ki Lily Ferguson söz konusu olduğunda, yine on beş yaşında bir delikanlının bulaşıkçı kıza duyduğu şehvet olabilirdi.

"Gerçi şu anki durum gençlik özlemlerimden bazı açılardan farklı. Kahretsin, koşmuyoruz." Gerçi

Hessian atına tempolu -çok tempolu- bir yürüyüş izni verdi.

"On beş yaşında değilim, Lily Ferguson hakkında her türlü kötü düşünceyi kovmam gereken bir hizmetçi değil ve hanımefendinin arkadaşlığından hoşlansam bile - hanımefendinin arkadaşlığından büyük zevk alıyorum - saçmaladığımı da kabul edebilirim."

Ham arkadan enerjik bir çift tekme attı, hiçbir şeye homurdanmadı ve centilmence bir yürüyüşe geçti.

" içinde tekmelemek. Utanmalısın, seni yaramaz çocuk." Gerçi temiz sabah havası genellikle Ham'i neşelendirirdi.

Kalın pelerinlere sarınmış çiçekçi kızlar tezgahlarını kurarken esnedi. Fenerleri sönmüş bağlantı çocukları yorgun bir şekilde gecenin yorgunluğunu atacakları sessiz bir yer ararken, sütçü kızlar da puslu sokaklarda birbirlerini ziyaret etmek için durakladılar.

Dünyada her şey yolunda gitmiyordu -örneğin Braithwaite denen kadınla ilgilenilmesi gerekiyordu- ama Hessian'ın dünyasında her şey en güzel yönde ilerliyordu.

"Bir sonraki randevumdan aldığım zevk beni öylesine etkiledi ki, Worth'un beni sezon için Londra'ya gelmeye zorlamakta haklı olduğunu sadece sana, güvenilir dostuma itiraf edebilirim. Jacaranda şüphesiz onu buna zorladı."

Hyde Park'ın kapıları ince sisin içinden ortaya çıktı ve Hessian atını yürüyüşe çıkardı. "İnsan bir nebze de olsa haysiyet, at."

Hessian, Lily'nin yanındayken saygınlık ya da herhangi bir duruşla giderek daha az olmuştu. Lily'ye karşı dürüst olabilirdi. Ferguson - hayal kırıklığı ve zorlukları, hatta korkuları hakkında - ve ona karşı dürüst olmasını sevdi.

Daha doğrusu onun açık sözlü doğasına saygı duydum. Onun pragmatizmine saygı duydum.

Saçmalık. Onun için deli oluyordu.

Bayanın kendisi kapının hemen içinde bekliyordu. Hessian'ın Kalbi hopladı - ne umutsuz bir klişe. Kalbi bir Mart tavşanı gibi hoplayıp zıplıyordu, o kadar mutluydu ki.

Yine de beş metre ötedeki bir koçanın üzerine tünemiş yıpranmış bir seyis görmekten aynı derecede hoşnutsuzdu. Hessian'ın Bayan Ferguson'a karşı niyeti daha saygın olamazdı.

Şapkasını eğdi. "Bayan Ferguson, iyi günler."

Kırbacıyla selam verdi. "Lord Hazretleri. Görüyorum ki erdemler listenize çabukluğu da eklemem gerekiyor. Sabır kırsrağımın özellikleri arasında yer almıyor. Yola çıkalım mı?"

Bayan Ferguson'un kıyafetinin modası birkaç yıl geçmişti ama rengi -kırmızı örgüyle süslenmiş yumuşak bir kahverengi- ona çok yakışıyordu ve kestane rengi kırsrağına çok iyi oturuyordu.

"Gidelim," dedi Hessian ve Ham'ı Yılanlı Yol'a doğru çevirdi.

Kıpır kıpır atlardan uzaklaştılar ve iyi güçlere şükürler olsun ki park sessiz kaldı. Sis yavaş yavaş kalkıyordu ve bu nedenle sesler boğuktu, atların nal sesleri daha sessiz bir havada sessiz bir dövme gibiydi. Sabah. Ağaçlar yeni yapraklanmaya başlamıştı, nergisler henüz gösterilerini bitirmemişti ve tüm parkın büyüğü, تنها bir havası vardı.

"Atların üflemesine izin verelim mi?" Bayan Ferguson sordu. "İtiraf etmeliyim ki benim gezintilerim genellikle daha sakin geçer."

Hessian'ın tüm hayatı genellikle daha sakin geçerdi. "kontrol edeyim mi? Eyerin gevşemesini istemem."

Ham'den kurtuldu ve dizginleri bileğine doladı. Bayan Ferguson'un dizginleri kuşkusuz yeterince sıkıydı ama Hessian işe yarar olmak istiyordu... Bayan Ferguson'un deyimiyle cesur olmak. Hessian tokayı bir delikten sıkarken o da eteklerini bir kenara savurdu.

Bayan Ferguson, "Damadımı geride bıraktık," dedi.

"O zaman beni Şimdi  psen iyi edersin, yoksa  p c ks z kalırım." Oh, bu kurnazcaydı, havu larının peşindeki Hammurabi kadar kurnazca ya da-

Bayan Ferguson eğildi ve eldivenli eliyle Hessian'ın yanağını kavradıktan sonra onu uzun süren bir titizlikle öptü. O da Nane tadı ve Hessian'ın ağzındaki yumuşak dudaklar, çenesine değen deri ve çimenlere yuvarlanan Şapkasının birleŐimi o anı m kemmelleŐtirdi.

 p Őme çok erken sona erdi, ama yeterince erken değil, çünkü Hessian'ın kendine hakimiyeti de yok olmuştu. Arzu birinden diğerine  alıntı bir  p c kt  ve gezinti at sırtında devam edecekse bu işe yaramazdı.

Hessian yarım adım geri çekilerek, "KonuŐmalısınız," dedi.

"Sizi öpmeyi tercih ederim," diye cevap verdi Bayan Ferguson. "Ben de seninle sohbet etmeyi seviyorum, özellikle de hikâye, yakalama oyunu ya da korsan hazinesi masalları gibi taleplerle boĐuŐmadıĐımız zamanlarda."

Hessian onun attan inmesine yardım etti ve damat ko unun üzerinde zıplayarak geldiğinde, Hessian kısırağın dizginlerini ve Hammurabi'ninkileri ona verdi.

"İkisini de yürütebilir misiniz lütfen? Henüz kışlık paltolarının tamamını kaybetmemiŐken hızlı bir yürüyüş onları terletir."

Seyis, Hessian'ın isteğinin mantığını -ya da gözlerindeki intikam tehdidini- görmüş olacak ki atları topladı ve onlarla birlikte sisin içinde dolaşmaya başladı.

"Ne hakkında konuŐacaĐız?" Bayan Ferguson sordu.

Tutkunun, sadece öpüŐmenin ötesindeki yakınlıkların, neşe ve coşkuyla söylenen yeminlerin ve bir düğün gecesi-

"Gün bulutlu geçecek gibi görünüyor," dedi Hessian şapkasını alıp kenarının tozunu alırken. "Ara sıra bulutlu günleri severim."

"Seni ama öptüğüme memnunum."

"Dürüstlüğü ve seni öpmek hoşuma gidiyor. İkisini de çok seviyorum. Hatta diyebiliriz ki..." Hessian kadını elinden tuttu ve ona eşlik etti - onu sürüklemedi - çiçek açmasına haftalar kalmış bir leylak çitinin arkasından.

Bu kez inisiyatifi ele aldı ve gecelerini çıplak bedenlerin, ateşli kucaklaşmaların ve uzun, uzun Cumbrian kış gecelerinin hayalini kurarak geçirmiş bir adamın tüm özlemiyle öpüşmeye başladı.

"Modayı takip edenler her şeyi yanlış anlıyor," diye mırıldandı Bayan Ferguson'un dudaklarına karşı. "Göllere yazın geliyorlar."

Daha da yaklaşarak bir eliyle Hessian'ın binici ceketinin yakasını kavradı. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Göller en iyi kış mevsiminde, gecelerin hiç bitmediği zamanlarda kendini gösterir."

Binici kıyafetinin etekleri hacimliydi ve karmaşık bir düzende iliklenip dikiliyordu. Amaç Hem alçakgönüllülük hem de hareket özgürlüğü barındıran bu özellikler, Bayan Ferguson'un bir bacağını Hessian'ın kalçalarının arasına sokmasına izin verdi.

Bu daveti kabul etti ve onun -kadınsı olduğu kadar coşkulu- kendisine sarılmış halini hissetmekten zevk aldı.

"Benden tek istediğiniz bu mu Bayan Ferguson? Bir bahar sabahında tutkulu öpücükler mi? Buna uymaktan çok memnunum ama daha fazlasını da umuyorum."

"Umarım bir gün bana Lily diye hitap edersin," dedi.

"Lily." Onu tutmak çok keyifli ve uygunsuzdu.
tatmin edici ve yetersiz. "Bana Hessian diyeceksiniz. Anne tarafından atalarım Almanya'nın o köşesinden gelmişler. Worth bana Hess der."

Aptalca küçük bir ayrıntı, ama bir kadının kocası hakkında bilmesi gereken bir şey.

Onun kravatını okşadı - bu sabah onun için sarı danteller takmıştı.
"Gitmene izin vermek istemiyorum, Hessian."

Bu duygu *oldukça* ortak. "Bu özlemin sadece mevcut niyetin bir ifadesi olmaktan ziyade mecazi olduğunu umabilir miyim? Çünkü benim aynı duygunun her ikisi için de geçerli olduğu söylenebilir."

Geri adım attı. "Bir de avukat olmam gerektiğini söylüyorsunuz. Fazla zamanımız yok, efendim. Bu son laf kalabalığının tercümesini rica ediyorum."

Ondan kalbini ya da en azından cesaretini göstermesini istedi.
"Londra'ya bir kontes aramaya geldim. Umarım arayışım sona ermiştir."

Lily - ona Lily diyecekti - kravatının kırılgan kıvrımlarını kabarttı.
"Kararını verdiğinde bana bir not bırakmayı unutma. Hanımefendinin iyi talihine sevineceğim."

Hessian henüz amcasıyla konuşmamıştı, ona sormamıştı.
adreslerine ödeme izni, Worth'a Leggett ile neler olduğunu öğrenme şansı vermemişti.

"Hanımefendi kararını verdiğinde bana da benzer bir nezaket gösterecek mi?" diye sordu.

Lily'nin omzuna bir damla yoğunlaşma damlası düştü. Hessian onu fırçaladı, sonra başparmağını Lily'nin çenesinin kıvrımında gezdirdi.

"Ben genç değilim lordum. Bir aydan kısa bir içinde sekiz yirmi yaşına gireceğim ve amcamın geleceğimle ilgili istekleri dikkate alınmalı."

Konuşma Hessian'ın planladığı gibi gitmiyordu ama o da altında aceleyle boğuşmaktan başka bir şey planlamamıştı. akaağalar. Zambak çok daha fazlasını borçluydu ve neyse ki Hessian için kurlar da belirli öngörülebilir aşamalarda gelişiyordu.

"ok yakın bir gelecekte, amcanızla özel randevu ayarlayacağım. Uygun olur mu?"

Gülümsemesi sıkıntılıydı -belki de sabırsızlıktan ya da zbilinten. Hessian kesinlikle sabırsızdı. O bir Walter Leggett'in talepleri ne olursa olsun Lily'nin yerleşimleri, Leggett'in varlıklı ve saygın bir kontu kovması pek mümkün değildi.

Ama sonra Hessian Lily'nin, amcasının servet avcılarına karşı tutumu hakkındaki sözlerini hatırladı.

"Beni kaçırmayacak, Lily. Durumum sağlam ve giderek iyileşiyor. Worth, kontluğun mali durumunu kontrol altına almamda bana yardımcı oldu. ve Grampion, babamın onun için beslediği arzuların çok ötesinde gelişiyor."

Nal sesleri patıkada şakırdıyordu.

Lily onu kısa, ateşli bir öpücükle yakaladı ve geri çekildi. "Yapma! Sizi randevularınızdan alıkoymama izin verin lordum. Bu gezintiden çok keyif aldım ama haklısınız. Güneş bugün varlığıyla bizi onurlandırmak konusunda isteksiz görünüyor." Hessian'ın koluna yapıştı ve onu atların olduğu yöne doğru çekti. "Sabah yağmurlu olmadan eve dnsek iyi olur."

Damat yeniden ortaya çıktığında Hessian, "Her zamanki gibi mantıklı," dedi,

kısrak ve iğdiş arkasından geliyordu. "Açık sözlü yapınıza çok değer veriyorum Bayan Ferguson. Aklınızdan geçeni söylüyorsunuz ve kibarca lafı dolandırmaya hiç gerek duymuyorsunuz."

Hessian Hamin kolanını tek delikten sıkarken, Lily de hayvanın burnunu ve kulaklarını okşadı. Ham başını eğdi ve utanmaz bir dilenci gibi homurdandı.

Hessian akılsız hayvana ters ters baktı. "Biraz haysiyetli ol, at."

Lily Ham'in burnunu öptü. "Zaman zaman kendini beğenmişliğini bir kenara bırakıp çalıntı bir öpücüğün tadını çıkarabilen erkekleri severim ama kuşaklı bir konta nasıl davranması gerektiğini söylemek benden uzak olsun."

"Böyle konuşarak atımı yoldan çıkaracaksın," diye karşılık verdi Hessian. "Zavallı adam kamuoyu önünde patavatsızlık yapmaya kalkışmadan önce seni eyerine geri koyalım."

Seyis eyerde kalarak kendi kolanını kontrol etmekle meşguldü. Bu iş odaklanmayı gerektirdiğinden Hessian Lily'yi atına bindirdi ve eteklerini çizmelerinin üzerine yerleştirmeye özen gösterdi.

Hammurabi Hessian'ın omzunda bekledi, tam omzunda.

-Sanki sahibi gibi daha fazla öpücüğe gibi. "Lanet olası atım vurulmuş."

Lily dizginleri eline aldı ve kırbacını hazırladı. "Belki de Bu durum bulaşıcıdır, çünkü temiz hava ve sabah bulunabilecek iyi arkadaşlarla başlayan bir güne bayılırım."

Hessian kısrığının omzunu okşadı. "Ben de öyle. Belki Cumartesi günü aynı zevki paylaşabiliriz, hava müsait olursa?"

Lily ona baktı. "Sizinleyken yağmurda bile ata binerdim lordum. Her yerde, her saatte ata binerim." Kısrağını ileri doğru itti ve Hammurabi Hessian'ın arka tarafını dürttü.

Doğru. Ata. Hessian'ın bu haliyle eyere dayanabileceğini varsayarak. Ham'i Lily'nin kısrağının yanında tuttu. parkın kapısına ulaşmıştı. "Cumartesi

gününe kadar mı?" diye sordu.

"Yarın akşam Bascombes'ların müzikaline katılacağım," dedi Lily. "Belki orada beni bir an görebilirsin."

"İyi müzikten her zaman keyif almışımdır. Bu son derece keyifli saat için teşekkür ederim, Bayan Ferguson."

Kırbacıyla selam verdi ve tırıs tırıs sokaklara daldı. çok az trafiği vardı. Hessian onun geri çekilen formuna hayran kaldı - doğal bir oturuşla ata biniyordu ve gerçek bir binicinin bineğiyle incelikli ve etkili bir şekilde iletişim kurar.

Gerçi Lily Ferguson ne zaman atlardan hoşlanmaya başlamıştı ki? Çocukken, her zaman hapşırmasına ve kaşınmasına neden oldukları için onlardan nefret ettiğini iddia etmişti.

Onuncu Bölüm

Lily eve dönerken acele etmedi, çünkü kahvaltı masasında Walter Amca'yla uğraşmak istemiyordu. Yeter ki kısırağında kaldı, Hessian Kettering'le olan randevusu tamamen bitmemişti.

Hessian çok tuhaf bir isimdi ama Hessian askeri İngiliz meslektaşından çok farklıydı. İngiliz askeri, düşmanlarından çok subaylarından korktuğu için savaşırdı ve açlık çoğu zaman bu potansiyel düşmanlar arasında sayılırdı. Hessian Alman askeri yoldaşları için savaştı ve onlara güvendi onu korur ve böylece ilişkili olduğu her birimde morali yükseltirdi.

Blücher'in birlikleri Waterloo'da da günü kurtarmıştı.

Ve Hessian, Grampion Kontu, Lily'yi kurtarıyordu.

O.

Kısırağını Leggett'e giden sokağa doğru çevirdi. ahırlara gitti ve ne kadar etkilendiğini düşündü. ve Grampion'un onu Walter Amca'nın elinden kurtarmasını -eğer kader merhametli ve Lily çok dikkatli olsaydı- ne kadar çok isterdi. Ev.

Eğer dürüst olsaydı, her ikisinden de biraz. Ki sadece ara sıra dürüst olabiliyordu.

"Günaydın, Lily." Oscar kadınların oturduğu bölüme oturdu. Elinde bir şişe vardı, muhtemelen önceki geceki eğlencenin son kalıntısıydı. "Bugün iyi görünüyorsun."

Oscar iyi görünmüyordu. Sağ elmacık kemiğinde pembe bir leke vardı, kravatı eğri büğrü düğümlenmişti ve manşeti üzerinde şarap lekesine benzeyen bir şey vardı. Lily'ye attan inmesi için yardım ettiğinde nefesi kötü kokuyordu ve gülümsemesi orantısızdı.

"Oscar, amcanın seni bu halde görmesine izin vermesen iyi olur."

Damat binek taşının üzerindeki yerine otururken atları uzaklaştırdı. "Hizmetçilerin merdivenlerinden gizlice çıkmakta ustayımdır. Ayrıca, babam mali sayfalara bir kez burnunu soktu mu, Napolyon'un tekrar kaçması dikkatini çekmez. Kısrağınızın durumuna bakılırsa epey bir dörtnala gitmiş olmalısınız."

Lily onun yanındaki yeri aldı, çünkü hizmetçilerin merdivenlerinden gizlice çıkmakta pek becerikli değildi, ne yazık ki.

"Kısrağımın kondisyonunu kaybetmesine izin verdim ama artık genç değil." Lily, lord hazretlerine kendisinin de yaşının ilerlediğini söylemişti. Yirmi sekizinci doğum günüydü ve yaşı iki yıl ilerlemişti.

Başka bir yalan, ona söyleyeceği son yalanlardan biri.

"Babamdan da aynı dersi alıyorum," dedi Oscar. "Ben *artık bir çocuk değilim*. Bir yudum ister misin?"

"Hayır, teşekkür . Daha üniversiteden yeni mezun oldun. Amcam neden yaşın hakkında sana ders versin ki?"

Lily onu incelemek için zaman ayırdığı için Oscar fiziksel olarak olgunlaşıyordu. Tombul, tatlılarına düşkün ve iyi huylu bir çocuktur. Her zaman aynı derecede iyi huylu, serseri arkadaşlardan oluşan bir kalabalığı vardı ve bu arkadaşlar Lily'den rica ettiklerinde onunla dans ederlerdi.

Zararsız kulüp adamlarına dönüşen zararsız çocuklar. Oscar erkeklığe geç adım atıyordu ve sonuçta sarışın bir adam ortaya çıkmıştı.

terbiyeli davranışlar ve hoş bir gülümseme. Şüphesiz, Walter Amca da bir zamanlar aynı türden biriydi.

"Kendim için bir şeyler yapmalıyım," dedi Oscar hüzünle. "Bir şeyler yapmalıyım. Teoride bir itirazım yok, ama Eğitimim öğretmenlerden çok tartlarla ilgili olunca, insan babamın fikirlerinin pratikte nasıl uygulanacağı konusunda kafa yoruyor."

Oscar daha önce hiç babasının eleştirilerine maruz kalmamıştı, Lily ise amcasının hoşgörüsünü hiç tanımamıştı.

"Amcam hedeflerine kilitlenmiş durumda. Harçlığının bir kısmını ayırıp yatırım yapabilir misin?"

Oscar şarabı ağzına götürdü, son damlaları silkeledi ve şişeyi bir kenara koydu. "Son iki çeyrektir harçlığım gecikiyor. Arkadaşlarım senetler konusunda sabırlı davranıyor ya da beni bir bira bardağı kadar bekletiyorlar ama harçlığım daha önce hiç gecikmemişti."

Geç mi kalmıştı, yoksa Amca hilelerinden birini mi yapıyordu?

Lily Oscar'dan hoşlanıyordu, herhangi birinden hoşlanmayı göze alabildiği ölçüde.

Birbirlerini yalnız bıraktılar, bu da bir çeşit nezaketti. "Kaç tane kravat iğnen var, Oscar?"

"Scads."

"Bir ya da iki tane kaybet ve onları rehinciye götür," dedi Lily. "Onları rehin bırakması için uşağınıza vermeyin. Kendin yap, yoksa Lumley'e ayak işlerini soran kimse yok. Eski botlarınızı Şehrin farklı bir yerindeki başka bir rehinciye ve sarhoşken girdiğiniz bir bahis sonucu kaybettiğinizi iddia edin. Parayı bir yere koymaya çalışın.

Kimse bulamaz ama odanızı temizleyen hizmetçi paranıza rastlar ve Amca'nın dikkatini çekerse, iskambilde kazandığınızı söyleyin."

Ahırın içinden normal bir sabah rutininin sesleri geliyordu. Atlar saman çiğniyor, seyis koridoru süpürürken *Tanrı Kralı* Korusun diye ısıklık çalıyordu. Yine de bu konuşma normal değildi, Lily ve kuzeni arasında değildi.

"Özür dilerim Lily," dedi Oscar. "Babamın seni yakından biliyorum. Bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim."

Çünkü Lily ve Walter Amca, ilişkilerinin ne kadar çekişmeli olduğunu kimsenin anlamamasını sağlıyordu.

" ediyorum," dedi Lily. "Birkaç kilo aldıktan sonra, yatırım yapması için Worth Kettering'e götürün. O sağduyulu ve kurnazdır ve küçük meblağınız kısa sürede büyüyecektir."

Oscar geçirdi, sabah havasını bayat şarap ve sarımsakla kokulandırdı. "Babam Kettering'e yatırım yapmak istiyor. Ailenizin Ferguson tarafının onun aracılığıyla iş yapıp yapmadığını merak ettim. Mirasınızın babanıza ait kısmını onlar yönetiyor."

Lily, okulunu bitirdiğinden beri ailenin Ferguson tarafını görmemişti. Annesinin kocası bir ailenin küçük oğluydu. İrlandalı dük ailesi ve onlar koltuklarını her şeye tercih ediyorlardı. İngiliz toprağını andırıyordu. Yılda bir kez, şimdiki dük ona yazıyor, o da cevap veriyordu. Hepsi çok uygun ve umutsuz.

"Ferguson'ların babamın işine baktığını nereden biliyorsun? Servet mi?" Lily bunu biliyordu, çünkü Walter ona on yıldan daha uzun bir süre önce mali durumu ayrıntılı olarak açıklamıştı.

"Ben tembelim," dedi Oscar, "aptal değilim. Herhangi bir şapka iğnesi babamın masasının çekmecelerini açabilir ve eğer çalışma odasını kurcalamamı istemiyorsa, en iyi konyağımızı büfesinde tutmamalı.

Gerçi son zamanlarda en iyi konyak bile değmez oldu."

Şafak yolculuğunun Lily'nin içine doldurduğu neşe, tıpkı sisin güneşi yok etmesi gibi azalıyordu.

"Amcamın maddi sıkıntıları mı var?"

"Servetinizin Leggett'e ait olan yarısı onu düzlüğe çıkaracakken nasıl zor durumda kalabilir? Senden çalacağını söylemiyorum, ama zor bir dönemden geçmek için kendine küçük bir borç verebilir."

Walter Leggett, Old Scratch'in kendisinden çalardı.

"Worth Kettering'e ne kadar para bulabilirsen bul," dedi Lily. "Bunu kendin yap, hizmetçilere güvenme."

Oscar, konuşmanın önemini kavrayacak kadar ayık olduğunu ima ederek, "Lumley bile değil," diye mırıldandı. "Ben dikkatli olabilirim. Sen de dikkatli ol, Lily. Lumley ile vakit geçirdiğini duydum. Kettering'in unvanlı kardeşi. Bu babamın emri mi?"

Şey, evet. Başlangıçta. "Kont'un arkadaşlığından hoşlanıyorum. Grampion hava atmıyor ve mantıklı biri."

Oscar boş şişesinin ağzından kısarak, "Ve eğer bunu yakalayabilirsen," dedi, "Cumberland'de, Amca'nın ulaşamayacağı bir yerde yaşarsın. Grampion'ın sana adreslerini vermesine asla izin vermez.

Yine de."

"Vardığınız sonuçtan oldukça emin görünüyorsunuz."

Oscar şişeyi çalıların arasına fırlattı. "Lily, eğer babam dun bölgesindeyse ve kayıplarını karşılamak için senin parana el atıyorsa, son yapacağı şey Kettering ile uzlaşma görüşmelerine başlamaktır. Aile. Unvanlı bir lord bir gelini almadan önce, gelinin ailesinin mali durumu ve lordun ailesinin mali durumu ayrıntılı olarak paylaşılır. Ferguson'daki akrabalarınız bu işe dahil olmak için can atacaktırlar. Dük babamın defterlerine bakıyor. Bundan hoşlanmayacaktır."

Lily'nin çok kırılğan ve yeni olan umutları bir darbe aldı. Oscar, tavuk zekâlı bon vivant ve moda tabağı, onun göremediğini görmüştü.

"Aptalca davrandım."

Oscar onun kolunu okşadı. "Çok güzelsin. Zeki olmana gerek yok." Ayağa kalktı ve montaj bloğundan uzaklaştı. Hoşuna gitmişti Oscar yeterince iyiydi, ama onun kendisine dokunmasından hoşlanmıyordu.

çakırkeyif bir sevgi. O zaman da bir banyoya ve diş tozuyla uzun bir seansa ihtiyacı vardı.

"Daha geniş bir bağlamı görmem gerekirken, kayıp kulak memelerine çok fazla odaklandım."

"Kulak memesi takmıyorsun."

Ve Lily *düşünmüyordu*. Gelecek hafta Walter Amca'yla konuşmak için randevu almaya niyetlenen ciddi ve tutkulu bir kontun hayalini kuruyordu. Tanrım, ne karmaşa ama.

"Bu konuşmayı hiç yapmadık, Oscar. Soran olursa, kısrağımı nasıl eski haline getireceğimizi konuştuk."

"Düzenli iş," dedi Oscar. "Bir at için iyi ama benim için hiç cazip değil. Nereye gidiyorsun?"

"Alışkanlıklarımı değiştirmeliyim. Kahvaltıya binici kıyafetleriyle gelirim amcam beni gelecek yıla kadar azarlar." Ve Lily, küçük para istifinin sakladığı yerde olduğundan emin olmak için umutsuz bir dürtü hissetti.

Bahçe kapısından içeri girdi ve hizmetçilerin merdivenlerinden odasına çıktı.

* * *

"Worth Amca ve Jacaranda Teyze'yi görmeye gidiyoruz."
Hessian Daisy'ye elini uzatarak şöyle dedi. "Bu hızla sosyal programın genişliyor, yakında sana bir midilli bulmam gerekecek."

Sykes adındaki şişman, kır saçlı, nişasta ve bombazin kalesi olan kreş hizmetçisi kollarını kavuşturdu.

Daisy'nin Hessian'ın elini tutuşu sıkılaştı. "Kötü olsam bile bana bir midilli verir misin?"

Oh, Tanrı aşkına. Hessian çocuğu kalçasına doğru kaldırdı. "Kötü olamazsın Daisy. Yanlış bir adım atabilirsin, bir yapabilirsin, Kötü kararlar verebilir ya da pişman olacağınız bir şey yapabilirsiniz ama kötü *olamazsınız*. Ve evet, sürekli olarak kötü seçimler yapıyorsanız, eyerdeki zamanınızı geçici olarak sınırlayabilirim, ancak bu aşırı tahrik."

Bunun üzerine kreş hizmetçisi burnunu çekti.

Daisy ona karşı büzüldü. "kötü değilim."

Hessian, Bayan Fer'le -Lilly'yle- parkta harika bir gezinti yapalı üç saat olmamıştı ve Worth'u araması aciliyet kazanmıştı. Bakıcıyı görmezden gelmekten başka bir şey istemiyordu. Daisy'nin boynunu tutuşundaki çaresizliği görmezden gelerek Daisy'ye baktı.

Yine de çocuk odasında bir karmaşa yaşıyordu ve karmaşa görmezden gelindiğinde her zaman daha da kötüleşirdi.

"Sykes, söyleyecek bir şeyin var mı?"

Öfkesi Hessian'ı da içine alacak şekilde genişledi. "Bir çocuk rutinden , lordum. Bayan Amy Marguerite'in okul odasında olması gerekirken Londra'da oradan oraya koşuşturması, onun iyi uyuyamamasının nedeni. Eğer uyuyamazsa, tabii ki sabahları kıpır kıpır ve zor olacaktır."

"Kıpır kıpır ve zor mu?"

Daisy onun kollarında kesinlikle hareketsizdi.

"Ve saygısız. Bazı günler yumurtasını ve tostunu bitirmiyor, diğer günler dua etmeyi unutuyor ve bir ahmak gibi pencereden dışarı bakarak çok fazla zaman geçiriyor."

Hessian Daisy'nin ve kendisinin kulaklarını kapatmak istedi. "Avanak mı?"

"Aylak aylak dolaşıyor lordum. Çoğu zaman fısıltının ötesinde konuşmuyor ve sıradan sorulara cevap vermekte ağırdan alıyor. Rutine, düzene ve disipline ihtiyacı var ve yakında büyüklerine gereken saygıyı gösterecek."

Hessian pencereye doğru yürüdü, Daisy ona bir köpek gibi yapışmıştı. barnacle. Sykes'ın sesi merhum Grampion Kontu'na ve biraz da şimdiki konta benziyordu.

Ancak Sykes kuzeyli aksanıyla konuşmuyordu. "Cumberland'den Daisy ile birlikte mi geldiniz?"

"Hayır, efendim. Diğer kreş hizmetçisi Hancock kuzeyden geliyor. Hizmetçiniz beni işe çünkü Hancock'un biraz dinlenmesi gerekiyor ve çocuk ev halkını sabahlara kadar ayakta tutuyor."

Rutin ve disiplin kâbusları gördüğüne şüphe yok. "Daisy'nin yakın zamanda anne ve babasını kaybettiğinin ve bildiği tek yuvadan koparıldığının farkındasınız değil mi?"

"Onu şımartmamak için bir neden daha lordum. Çocuklar Hayatın zorluklarını metanetli bir minnettarlıkla atlatmayı öğrenmek. Dünyadaki tüm midilliler ya da her gün parka yapılacak bir gezi, kızın bu dersleri öğrenmesine yardımcı olmaz."

"Belli ki hiç olmamış." Yine de, ne bahane Londra'da yetişmiş bir hizmetçinin baharda Hyde Park'ın kıymetini bilmemesinin bir nedeni olabilir mi? "Sykes, Daisy'nin sağlığıyla ilgili önerilerin için teşekkür ederim, ama senin çocuk yetiştirme yaklaşımınla benim

uyumsuzdur. Cömert bir kıdem tazminatı alacaksınız.

iyi bir karakter ve diyardaki herhangi bir yere koç ücreti. Başka bir pozisyon bulmak için istediğiniz kadar zaman ayırın, ama kendinizi ve eşyalarınızı gün batımından önce çocuk odasından alın. Diğer hizmetçiler sizin için yatakhanelerinde yer ayarlayacaklar."

Ağzı açık kaldı ve kaşları dantelli şapkasının altında kayboldu.

Daisy yukarı baktı, sonra yüzünü Hessian'ın boğazına dayadı.

Kadının gerginliği geçti ve Hessian konuşmasının geri kalanını bastırdı.

Çocukların rutin ve düzene ihtiyaçları vardı, doğru - en azından bazı çocukların bazı zamanlar vardı - ama aynı zamanda sevgiye ve anlayışa da ihtiyaçları vardı, sevgi ve neşe.

Başlıklı lordlar da öyle. "Daisy ve ben görüşmemizden döndüğümüzde maaşınızla ilgili olarak hizmetçiyle konuşacağım. İyi günler."

Kreş hizmetçisini oyun odasının ortasında ayakta bıraktı ve çocukla bir an gurur duyduğunu anladı, çünkü Hessian içinden gelen dürtüyü hissedebilse de dilini Sykes'a doğru uzattı.

"İyi niyetliydi." Daisy'yi ayağa kaldırdı. "Sadece yanlış yönlendirilmiş. Zavallı kadın kendi çocuğunu hiç büyütmemiş ve teorileri ebeveynlik deneyiminden yoksun."

Daisy onun elini tuttu. "Kötü müydü?"

"Bulunduğu pozisyona pek uygun değildi. Yeteneklerine daha uygun bir görev bulması için kendisine her türlü yardımı sağlayacağız." Örneğin, Antipodes'teki tuvaletleri temizlemek gibi.

Daisy merdivenlerin tepesindeki tırabzanı inceledi. Ahşap, kanatları kıvrılmış bir gryphon şeklinde oyulmuştu.

"Eğer kötü olursam söyledi."

"O hatalıydı." İyi kızlar cennete gider, kötü kızlar ise uzaklara gönderilirdi. Daisy gryphon'a sertçe göz kırparken Hessian bu bilmeceyi bir araya getirdi. "Ve sen de küçük bir hesap hatası yaptın Daisy."

"Beni gönderecek misin?"

"Asla. Biz artık bir aileyiz. Aile sonsuza dek sürer." Yine de Bazen aileler, çözülmesi birkaç yıl süren aptalca ve inatçı karışıklıklara düşerler. "Yanlış hesaplamanız anlaşılabilir, çünkü Bizimki gibi bir durumda aile olmak bir anda gerçekleşmiyor."

"Hata mı yaptım?"

"İkimiz de yaptık. Bana Sykes'ın saçmaladığını söylemeliydin ve ben de sana çocuk odasında nasıl olduğunu sormalıydım. Yarından itibaren kahvaltıda bana katılacaksın.

gelecekte de aynı hataları yapmayacağız."

Çocuklar biraz görgü sahibi olduktan sonra aile kahvaltı masasında yemek yerlerdi. Daisy'nin yaşındayken, Hessian kahvaltı ayrıcalıklarından büyük gurur duyarken, Worth bir sabah çocuk odasında kalmıştı.

"*Alt katta* yememi mi istiyorsun? Kardeşlerim alt katta yedi." "Çok terbiyelisin, benimkiler de gayet iyi durumda.

Gazeteyi ya da reçelleri çalmadığınız sürece kahvaltıyı hallederiz."

"Reçel umurumda değil. Tarçın severim."

"Zarif zevkleri olan bir hanımefendi. Şundan aşağı kaymak ister misin?

tırabzan?" Bu önerinin suçlusu Hessian'ın iyi ruh haliydi. Parktaki öpücükler ve kovulan çocuk bakıcıları yüzünden böyle olmuştu.

"Tırabzandan aşağı kaymak mı?"

"Etrafta bir yetişkin, hatta bir hizmetçi varken asla tırabzanı kullanmamalısın, çünkü senin Gevezelik etmek. İyi yapılmış bir tırabzana iyi bir cila asla zarar vermez ve benim evlerimde yalnızca en sağlam tırabzanlar bulunur."

Hessian Daisy'yi tırabzanın üzerine bıraktı ve Daisy yol boyunca sırtarak aşağı . En alttaki tırabzandan yardım almadan tırmandı ve bir topaç gibi döndü.

"Bronwyn ve Avery'ye söyleyeceğim! Her sabah kahvaltıya tırabzanın üzerinde ineceğim!"

"Dikkat et, kimse seni görmesin. Bir kontun evinde nezaketin yeri vardır." Lily bu sabahki iş hakkında ne düşünürdü? Hessian ona sormak için sabırsızlanıyordu -cep saatini çevirip açtı- yaklaşık dokuz saat sonra. "Hadi amcanı ziyarete gidelim."

Daisy, Hessian'ın uzattığı eli inceledi. "Benim hiç amcam yok."

Buna ne diyebilirdi ki? "Senin resmi bir amcan yok ama eminim Worth böyle sevimli bir kızın fahri amcası olmayı çok ister. Aksini söylerse onu eşek sudan gelinceye kadar döverim."

"Erkekler kavga etmeyi sever. Annem öyle dedi, babam da aynı fikirdeydi."

Daisy ailesinden bahsediyordu ve bu iyiydi. "Eminim yumruklaşmaya gerek kalmayacaktır. Şimdi yola çıkalım mı?"

Daisy, Worth'un evine olan mesafenin yarısını atladi ve Hessian eline yapışmış bir çocuk olduğu için birkaç tuhaf bakış aldı. Ayrıca birkaç gülümseme de gördü. Daisy, Hessian'ı görür görmez onun yanından kaçtı.

Worth'un ana merdivenlerinin başında Avery'yi gören küçük kızlar, ciyaklamalar ve hoplayıp zıplamalar arasında ikinci kata doğru gözden kayboldular.

Worth arka terasa doğru ilerlerken, "Bir de onun içine kapanık bir çocuk olduğunu söyledin," diye mırıldandı.

"Bu sabah bir kreş hizmetçisini işten çıkardık. Etkisi canlandırıcı oldu."

Worth durakladı, eli kapının mandalındaydı. "Bir hizmetçiyi mi kovdun?" "Hiç merhameti, esnekliği yoktu. Aylak aylak dolaşıyordu. düzen, disiplin ve stoacılık hakkında. Sorarım size, Yunan felsefesi ne zaman yetim bir çocuğu teselli etti?"

Worth'un ifadesini okumak , sanki şöyle demek ister gibiydi Bir şeyler söylüyordu ama kelimeleri tam olarak bulamıyordu. Yetenekleri daha çok sayılarla ilgiliydi ve bu yetenekleri için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Buraya hassas bir konuyu görüşmek için geldim," diye devam etti Hessian. "Akıllı başında bir aile üyesine danışmak, ileriye dönük en iyi yolu görmeme yardımcı olabilir."

Worth onu terasa kadar geçirdi ve burada Alsaslı Güneşin ısıttığı tuğlaların üzerine bir sfenks gibi çömeldi. "Durumunuzla ilgili tavsiyelerde bulunmaya her zaman hazırım."

"*Mantıklı* bir aile üyesinin fikrini almak istiyorum," dedi Hessian karşılık verdi. "Yolanda Trysting'de rusticating yapmakta ısrar ediyor, bu yüzden Jacaranda'nın bana birkaç dakika ayırabileceğini umuyordum."

Worth kalçasını korkuluklara dayadı. "Az önce bir şaka yaptın. Kötü bir şaka, ama yine de bir şaka." Gökyüzünü taradı. "Havada domuz yok. İlginç."

Yıllardır birbirlerine atmadıkları bir gülümsemeyi birbirlerine attılar, sonra Hessian köpeği sevmek için diz çöktü.

"Lily Ferguson'a teklif etmeyi düşünüyorum."

Köpek sırt üstü yuvarlandı, dili sarktı, kuyruğu onursuz pozisyonunda bile sallanıyordu. Hessian onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu. Hayat tatlıydı. Saygınlığın ne önemi vardı?

"Bundan bahsetmiştin. Leggett'in durumunu araştırmaya daha yeni başladım, Hessian. Paranı ne zaman ödemeye başlamayı düşünüyorsun? Adresler?"

"Tereddüt etmek için bir neden göremiyorum. Ne kadar çabuk nişanlanırsam, neşeli dullar ve kızarmış sosyete kızları beni o kadar çabuk bırakır." Ve Lily ile ne kadar çabuk evlenebilirlerse. Gerek yok apaçık ortada.

"Andromeda Kettering, terbiyen nerede?"

Worth'un sert tonu köpeğin başını eğmesine neden oldu, bu da pozunu daha da gülünç hale getirdi.

Worth, "Birkaç soruşturma başlattım," dedi. "Katiplerimi diğerlerini yapmaları için görevlendirdim. Onlar en iyi istihbaratı toplayacaklar, diğer katipler, opera dansçıları, tefeciler ve rehinciler. Eğer Leggett bir şeyler karıştırdıysa, bunu gözlerden uzak tutmak için çok iyi bir iş çıkarmış. kulüpleri."

Hessian güldü, çünkü köpek Michaelmas'a kadar onun karnını kaşımaya izin verecekti. "Eğer yuvarlandıysa, bu uzlaşma görüşmeleri sırasında ortaya çıkmayacak mı? Zeki kardeşim sağ olsun, bir varisle evlenmeme gerek yok."

Worth karın kaşıma görevini üstlendi. "Ama akıllıca evlenmelisin, Hess. Lily bir mirasçıysa, serveti nerede? Eğer serveti gittiyse, nereye gitti? Leggett'in kumar sorunu mu var?

Lily'nin teyzesi çok pahalı ve gizli bir

Northumbria'da bir kurum mu? Başka bir eş almak için bu kadar bekledin, birkaç hafta daha bekleyebilirsin."

Hessian korkuluğun altından bir hanımeli dalı kopardı. "Dikkatiniz için minnettarlığım ile sabırsızlanıyorum. Ben Lily ile evleniyorum, onun lanet olası akrabalarıyla değil."

Çiçeğin kokusu tatlı ve rahatlatıcıydı ve Hessian'ın aklına küçük yeğenini getirdi.

"Hessian, senin hatırı sayılır Karşıtlık, henüz kimseyle evlenmiyorsun. Önce Leggett ile bir randevu ayarlamalısın, sonra da randevu iyi geçmeli, Sonra flört başlar ve sonunda hanımefendi -neden bana öyle bakıyorsun?"

"Çünkü . Jacaranda'ya kur yaparken protokolü hiç düşünmediğinizi söyleyebilirim, ama Tanrı yeğenlerimi sizin gibi bir taliple karşılaşmaktan korusun. Diyorsun ki durum karışık bir hal alabilir."

"Hem de çok. Leggett doğru kokmuyor."

Lily'nin kokusu hanımelinden bile daha tatlıydı. "Pekala, biraz zaman ayırıp birkaç kayayı ters çevirin ve birkaç çitin altında. Fidanlıkta fidanlarımı yetiştirmek varken neden dışarıda köpek kokusu elimize bulaşıyor? bebek yeğen gülümsemesi?"

Worth ayağa kalktı ve görünüşe göre konuşmanın başka bir yere yöneldiğini hisseden köpek kıpırdanarak ayağa kalktı.

"Neden, gerçekten mi? Elbette, kreşe bir baskın yapalım, Vandallar, Yahoolar ya da 95'ler tarafından istila edildiğinden şüpheleniyorum.

inciTüfekler."

Köpek Worth'un yanında soluk soluğa kalırken, eve döndüler. Ev. Worth'un tavırları, belki de onun için

daha çok Hessian'ın ruh halinin bastırılamamış olmasıydı. Her güne Lily'i öperek başlamak, onu gerçekten öpmek. Çayını doldurmak, sandalyesini tutmak.

Bebeklerini kucağına al.

Hessian, Worth'un ilk çocuğunu, babasının ona bu ayrıcalığı tanıdığı iki dakika boyunca tutmakla yetindi. Nil Kraliçeleri okul odasını ele geçirmiş, battaniyeleri ve sıraları kullanarak kraliyet mavnalarının üzerine bir gölgelik kurmuşlardı.

egzotik incirli kekleri tüketti.

İncirli kekler, Hessian'ın belirtmekten daha iyi bildiği , çöreklerle güçlü bir benzerlik gösteriyordu.

Worth bebeğe sahip olmak istediğinde yaygara koparmaması gerektiğini de iyi biliyordu. Babalar kızları söz konusu olduğunda kıskanç olabiliyorlardı.

Çocukların kahkahaları ve bebeğin gülümsemeleri arasında Worth garip bir şekilde sessiz kaldı.

"Seni rahatsız eden bir şey var," dedi Hessian çocuk odasının kapısını kapatırken. Daisy öğleden sonrayı Avery ile geçirmeyi tercih etmişti ve bu karar Hessian'ın içini acıtmıştı.

"Daisy'yi kendi kardeşine emanet etmek istemedin, Hess. İki saatliğine bile."

Ve bu bir kaçamaktı. "Cumberland'de bile Daisy'nin çok arkadaşı olduğundan şüpheliyim. Mahalle seyrek nüfuslu ve Daisy'nin mevkii, senyör kızlarınıninkinden daha yüksektir."

Ayrıca Leydi Evers, biricik kızı olan bu kıza son derece bağlıydı.

Worth merdivenlerin başında durakladı. "Leggett'in arkadaşları kim?"

"Aman Tanrım, topal tavşanın peşindeki tazi gibisin. Leggett'in arkadaşlarının kim olduğunu nereden bilebilirim ki? Cumberland'de rusticating?"

Worth merdivenlerden inmeye başladı. "Rosecroft, Tresham, Kilkenney ve Hazelton ile kâğıt mı oynuyorsun?"

"Onlarla kâğıt oynadım." Üç kont ve bir dük varisi, mısırlarını kapışan tavuklar gibi üç kuruş için didişiyorlardı.

"Birkaç soruşturma yapın, birkaç çalıyı kendiniz koklayın. Leggett bunu bekleyecektir. Senin için bir şeyim var."

"Yatırımlarımdan biri kötüye mi gitti?" Gerçi Worth defterlere baktığı için bu pek olası değildi.

"Saçmalama." Dört farklı ülkedeki projeleri içeren bir finans imparatorluğunu yönettiği ofisine döndü. Kıtalar -Güney Amerika şüphesiz yakında saflara katılacaktı- ve birkaç kraliyet evinin yanı sıra birkaç operadan yatırımcılar evler.

Açılmış mektup yığınının üzerinde gümüş bir çingirak duruyordu. Kalem tepsisine deri bir tasma sarılmıştı. Biraz dağınıktı ve Worth'un dağınıklığı olduğu için çok sevimliydi.

Worth ciltli bir kitap uzatarak, "Leydi Evers'in avukatı bunu size gönderdi," dedi. "Leydi hazretleri bunu almanız için talimat verdi. Daisy'nin velayetini aldıktan sonra."

Kitabın deri cildine bir yıl işlenmişti - sekiz geçmişti. "Tüm çocukların velayeti bende ve çocuklarla yazışmaları ben üstlendim. Bana ve Daisy'ye katılacaklar.

Grampion bu yaz."

Ve Lily de onlarla birlikte olacaktı, Tanrı'nın izniyle.

Worth günlüğü ona doğru itti. "Bunu okuyacak ve uygun gördüğün zaman Daisy'ye ileteceksin. Başkaları da var -görünüşe göre hanımefendi vicdanlı bir günlükçüydü- ve

Bunlar kutulandı ve Grampion'a dönüşünüzü bekliyor. Leydi Evers bu özel cildin size şahsen iletilmesini istedi."

Hessianlılar günün ilk karmaşasını bir Kreş hizmetçisi. Hanımefendinin günlüğünün sayfalarındaki karmaşanın üstesinden gelmek o kadar kolay olmayacaktı.

"Okudun mu?"

"Hess, gerek yok. Daisy'de senin gözlerin, senin ve bir durumu çözene kadar geri çekilip inceleme eğilimin var.

arazinin her ayrıntısını kavradı. Eğer onun sizin soyunuzdan geldiğine dair şüpheleriniz varsa, bana göre bu şüpheleriniz doğrulanmış oldu."

"Ve gözlemleriniz hiçbir şeyi kanıtlamıyor, çünkü Lord Evers da uzun boylu, güzel ve iyi bir kuzeyli soyundan geliyordu." Hessian kitabı aldı ve cebine soktu.

Günlüğü komodinin çekmecesine koyana kadar orada kaldı ve onu gördüğünü unutmak için elinden geleni yaptı.
Lanet olası şey.

On Birinci Bölüm

Müzik harikaydı. Bir kemancı, bir piyanist ve bir çellist, her biri solo ve ardından piyano üçlüsü olarak sahne aldı. Lily geceyi, keşke daha uzun yıllar çalışabilseydim diye düşünerek geçirdi.

pianoforte ve keşke Lord Grampion bu kadar seçkin bir *parti* olmasaydı.

Bayan Bascombe onun yanına yapışıp geniş müzik salonundaki tüm bekâr kadınlarla tanıştıırken, Walter Amca da Lily'ye aynı ilgiyi göstermeye devam etti.

"Sadece büyük kardeşin sosyalleşmesi çok sakıncalı," dedi amca, "Worth Kettering eskiden çok çekici bir serseriydi. Worth Kettering eskiden oldukça çekici bir hayduttu, şimdi ise ağabeyinin dengi bile olmayan Kont'la baş başa kaldık."

"Grampion'un çekiciliği farklı bir yönde yatıyor," dedi Lily. Sabırlı bir yakalama oyunu oynar, koğuşuna daha iyi bakardı.

Bazı erkekler yeğenleri için böyle yapardı ve gece kıyafetlerinin hakkını verirlerdi. Bu akşam sadece bir kez mavi mavi gözleri Lily'nin bakışlarıyla buluşmuştu,

O geçen bakışta mizah, sabır ve kararlılık görmüştü.

"Bazı kadınların peşinden koştuğu tek şey bir unvandır," dedi Amca ayağa kalkarak. "Kavruldum. Uslu yarım saat içinde kaçabiliriz. Bayan Bascombe size izin verirse ayrıcalık, lütfen Grampion ile tanışıklığınızı ilerletin."

Erkeklerin içki kabına doğru gidiyordu, Lily de koridorun karşısındaki salonda kadınların punç kasesine sığındı.

Bir uşak tarafından kendisine uzatılan limonata bardağını kabul eder etmez Lily'nin tanımadığı yaşlı bir kadın

dirseğinde belirdi. Hanımefendinin sarı saçları vardı ve Elbise iyi yapılmış ama birkaç yıl eskimişti. Geniş göğüs dekoltesinin bir kısmı dantelle süslense fena olmazdı.

Lily içkisini balkona götürdüğünde, aynı kadın onu takip etti, ki bu küstahlığın da ötesindeydi.

"İyi akşamlar, Bayan Ferguson."

"Hanımefendi. Beni dezavantajlı duruma düşürdünüz." Lily dezavantajlı olmaktan nefret ederdi. Londra'daki ilk yılı birbiri ardına gergin karşılaşmalarla geçmişti. Her yeni yüz potansiyel bir felaket, her tanışma bir gaf yapma şansıydı.

"İleri , değil mi?" Kadın yavaşça elini salladı boyalı yelpaze. Yelpazeyi yüzüne doğru bir esinti göndermeyecek kadar alçak tutuyordu, ama dikkati bedenine çekecek kadar da alçaktı. "Ama sonra, anneni tanıyordum ve seni Londra'da onca yıl boyunca kendimi tanıtmaya zaman ayırmadım."

Kibar toplum kendini tanıtan insanları hoş karşılamazdı ama yine de... bu kadın annemin arkadaşıydı.

"Seni tanımalı mıyım?"

"Aman Tanrım, hayır. Sevgili anneniz selamını verdikten birkaç yıl sonra dışarıdaydım, ama arkadaş ve yazışan olduk. Ben Roberta Braithwaite, merhum Albay Hilary'nin dul eşiyim. Braithwaite. Annen bana sık sık senden bahsederdi."

Hayır, tanışmamıştı. "Kendinizi tanıttığınız için teşekkür ederim Bayan Braithwaite. Umarım annemle ilgili anılarınız neşelidir."

Lily bu gözlemin başına kalmasına izin verdi, çünkü sessizliğin onun dostu olduğunu öğrenmişti. Bırak diğerleri devam etsin, ipuçları bıraksın ve

Lily'nin hafızasında saklayacağı detaylar. Sessiz kalırdı ve

hatalar. Sonra Hessian, Bayan Braithwaite'in de hoşuna gitmemiştir, çünkü dul kadın ona da sinsice saldırmaya kalkışmıştı.

Bayan Braithwaite içkisine dokunmadan bir kenara bırakarak, "Annen çok sevimliydi," dedi. "Aynı zamanda çok hayat doluydu. Onun macera anlayışına sahip olmadığınızı fark ettim, diyebilir miyiz?"

Bu ima kaba bir imaydı ve Bayan Braithwaite'in neroli parfümünün kokusu bunaltıcıydı.

"Ölenleri kötülememeliyiz," dedi Lily. "Özellikle de ölmüş olanlar için. İzninizle Bayan Braithwaite, ben "Tanıştırdığınız için teşekkür ederim, ama amcam-"

Bayan Braithwaite'in eldivenli eli şeklindeki bir kelepçe Lily'nin bileğine dolandı. "Walter Leggett annenin baş belasıydı. Varoluş. Büyükanne ve büyükbabanızın gözünde o yanlış yapamazdı, anneniz ise her nüktesi ve bir kadeh şarabı için yargılanırdı. Onun evliliği bir kaçıştı ve mutlu bir evlilik olduğuna inanıyorum."

Lily annesini çok az tanıyordu. Periyodik ziyaretler asla Lily'nin sevimli olmaktan çok büyüleyici bulduğu kız kardeşiyle oynaması gerekirken bir ya da iki saat gibi yeterince uzun sürdü. Bir çocuğa yazılmış birkaç mektup, sevgi dolu bir ilgiyi ve kendine düşkünlüğü eşit oranda yansıtıyordu. Lily annesinin mektuplarını parasıyla birlikte saklıyordu ve eğer seçim yapmak zorunda kalsaydı, önce paraları verirdi.

"Amcam kız kardeşi hakkında, onun neşeli olduğunu söylemek dışında pek bir şey söylemiyor."

Bayan Braithwaite'in yelpazesi daha hızlı hareket etti. "Muhtemelen onun felaketi olduklarını söylüyor, ama tecrübelerime dayanarak söyleyebilirim ki, bir dul kadın keder çok fazla olduğunda biraz delirir." Yelpazeyi sözlerini korumak için kullanarak daha yakına eğildi. "Kız kardeşini biliyorum canım, üvey kız kardeşini ama sırrın benimle güvende."

Hiç kimse, Walter Amca bile, *kız kardeşinin* Lily'ye söylediği sözleri söylememişti. Bu sözler Lily'nin teninde karıncalanma hissi yarattı. kısmen korku, kısmen sevinç.

", Bayan Braithwaite?"

"Belki Walter senin gerçeği duyamayacak kadar hassas olduğunu düşünüyor ama o bir erkek. Kadınların iddia ettiği güç hakkında ne biliyorlar ki? Senin bir üvey kız kardeşin var."

Lily, Fransız kapılarından gelen konuşmalar arasında Hessian'ın sıcak ve rahat kahkahasını duydu.

"Bayan Braithwaite, burası böyle bir şey yapmak için uygun bir yer değil.

İddia. Annem Lord Alfred Ferguson'un çok saygı duyulan dul eşiydi. Sözde bir arkadaşının ona iftira attığını duymayacağım."

Bayan Braithwaite yelpazesini kapattı ve onunla Lily'nin koluna vurdu. "Kimseye zarar vermek niyetinde değilim Bayan Ferguson, yine de çok inandırıcı bir açıklama yaptınız. Anneniz sadece yalnızdı ve bazı Yakışıklı serseri, onun acısını en samimi şekilde teselli etmeye çalıştı. Böyle şeyler olur."

Lily, meşalelerle aydınlatılmış ve gezinen çiftler tarafından işgal edilmiş, herhangi bir çiftin yanlış sözlere kulak misafiri olabileceği aşağıdaki bahçenin manzarasına döndü.

", lütfen. Amcam geç kalmayı sevmez. saatler." Annesi hakkında daha fazla şey öğrenmenin cazibesiyle arasına mesafe koymalıydı, çünkü Bayan Braithwaite'in Lily ile tanışmak için.

Bu dikkatle planlanmış bir tuzaktı ve Lily'nin bu kadınla özel bir yerde kalmaması gerektiğini bilmesi gerekirdi.

Bayan Braithwaite yelpazesini açtı. "Elimde mektuplar var. Sevgili annenden, patavatsızlığının boyutlarını ortaya çıkaran bir mektup. Bir tanesi

yarım tedbirler için onu suçlayamam. Kız kardeşin, eğer hayatta kalsaydı, senden iki yaş küçük olacaktı."

Ah, anne. "Bu çok saçma." Ve gerçeğe çok yakın. "Eğer bu iddialardan bir çıkar elde etmek istiyorsan, iddialarını amcama götür."

Lily, şeffaf bir perdenin arkasından Hessian'ı ciddi bir şekilde görebiliyordu.

akşamın piyanisti, besteciye dönüşmüş bir dük oğlu ile tartışıyordu. Hessian'ın dikkatini verdiği her konu ya da kişi gibi piyanist de lord hazretlerinin tüm dikkatini üzerinde toplamıştı.

Örneğin Daisy ve birkaç değerli vesileyle Lily. Peri masalı gibi bir gelecek beklemiyordu. Yiyecek, giyecek, Barınak, sıkı çalışma karşılığında bir miktar güvenlik onun en büyük hayaliydi. Sonra Walter Leggett çıkagelmiş, vaatler, tehditler ve daha fazla vaatlerde bulunmuştu.

Bayan Braithwaite, "Siz mantıklı bir yaratıksınız," dedi. "Ben de öyleyim.

Biz kadınlar elimizden geldiğince idare etmeliyiz ve amcanızda benim istediğim hiçbir şey yok. Ancak senin var."

Lily, "İğne ucu kadar param bile yok," dedi, "ve bu durumu birilerinin duyabileceği bir yerde tartışmayı reddediyorum."

Koluna bir kez daha dokundu. "Ne kadar asilsin. Annen seninle gurur duyardı. Mekan ne kadar halka açık olursa Mahremiyet. Annenin onda birine sahip olsaydın, bunu bilirdin. fesatlığa eğilimli. Her , Lord Grampion üzerinde nüfuzunuz var."

Lily'nin annesi onunla gurur duymazdı. Lily'nin utandığı gibi annesi de sonsuz bir utanç duyardı.

"O zaman ne söyleyeceksen söyle ve bu bitir."

"Grampion kısa bir süre önce yeğenim Amy Marguerite adındaki sevimli küçük yaratığın vasisi oldu. Onun yetiştirilmesini istiyorum.

ve o ters davranıyor. Onun görev anlayışına saygı duyuyorum ama o kız bana ait."

Bayan Braithwaite hırslı bir at terbiyecisi gibi konuştu: İstiyorum ki O kısarak. Çitlerde eğitildikten sonra iyi para eder.

Roberta Braithwaite'in hiçbir özelliği dikkat çekici değildi, çünkü bahar aylarında Londra pragmatik dullarla dolup taşardı. Yine de gözleri Lily'nin en dürüst özelliği olarak göze çarpıyordu. Gözlerinde bir hesaplama parıldıyordu.

ve Daisy gibi bir çocuğu yok edecek bir soğukluk.

Hessian, Bayan Braithwaite'in ölçüsünü bildiğinden daha iyi almıştı. "Eğer yeğeninizin hayatında bir rol arıyorsanız, Grampion'a yaklaşmalısınız. O makul değilse hiçbir şeydir."

Bayan Braithwaite kapalı yelpazesini avucuna vurdu, huş ağacından sopası olan sinirli bir müdür gibi.

"Grampion'u ikna etmeye çalıştım ama neredeyse kaba davrandı. Küçük şeytan kancalarını onun onur duygusunun derinliklerine sokarken, ben de onun düşünmesini bekleyeceğim. Kız kardeşim de böyleydi; bir erkeği parmağında oynatmayı çok iyi bilirdi."

Bayan Braithwaite'in sözlerinde acılık gizliydi, belki de hor görülen bir kadının acılığı.

Lily, "Lord Hazretleri üzerinde hiçbir etkim yok," dedi. "O bağımsız karar verebilen bir adamdır."

Bayan Braithwaite'in gülümsemesi, akşam havasının tadını çıkaran çatallı bir dil tarafından iyi bir şekilde tamamlanabilirdi.

"Saçmalık, Bayan Ferguson. Sen annenin kızıydın ve o hiçbir zaman erkeklerin ilgisini istemedi. Kontun gözüne girmeye çalışıyorsunuz, ona bazı özgürlükler tanıyorsunuz, onu evliliğe ikna ediyorsunuz ve sonra da ısrar ediyorsunuz.

sorun çıkaran bir çocuğu varisinden önce kreşinizden çıkarır.

gelir. Ben de sadık bir şekilde kızın üzerine titremeye hazır bir şekilde bekliyor olacağım."

Koyu renk gözleri ve dramatik kaşları olan söğüt gibi bir esmer olan kemancı, Hessian ve piyanistle sohbe katılmıştı. İtalyan bir kont ile İngiliz bir kadının kızı olan muhteşem bir kadındı. Bütün erkekler ona takdir dolu bakışlar atıyordu.

Hessian, profili Lily'ye dönükken kemancıyı saygıyla selamladı.

Bayan Braithwaite, Lily'de bir özelliğe sahipti. Neden annem Lily'ye bir tutam bile acımasızlık miras bırakmamıştı? Bir parça omurga? Gelenekleri böylesine cesurca çiğneyen bir kadın, kızına biraz cesaret aktarmış olabilir mi?

"Para istiyorsun."

"Paraya ihtiyacım var, her ne kadar kaba bir itiraf olsa da. Grampion'un parası var, kardeşinin daha da fazla parası var ve Amy Marguerite'in dul teyzesi için biraz ayırabilirler. Karşılığında ben kıza yeterince bakacağım ve Grampion da doğum gününde ona çiçek gönderebilecek. Senin görevin onu Amy Marguerite'in benimle daha iyi olacağına ikna etmek, ki öyle de olacak."

"Peki ya kızı size teslim etmesi için onu ikna edemezsem?"

Bayan Braithwaite yelpazesini tekrar açtı. Desen Panolarda bir genç kıza serenat yapan bir şövalye resmedilmişti; genç kızın taş kulesinin etrafında dikenli pembe güller sarmaş dolaştı.

Bayan Braithwaite, "Kişisel yazışmaların kaybolması çok kolaydır," dedi. "Annenizin eski mektuplarının ya da kız kardeşinizin mektuplarının yanlış ellere geçmesi durumunda bağlarına neler geleceğini kim bilebilir? Kız kardeşin saygın bir unvana sahip bir adamın kızı, biliyorsun. Senin

Annem isim vermese de bu kadarını ağzından kaçırdı. Yine de şüphelerim var."

Ve Daisy, Bayan Braithwaite'in yanına yerleşmediği sürece bu şüpheler Lily'nin ulaşamayacağı yerlerde kalacaktı. Annem hiçbir zaman Lily'nin babasının kim olabileceğinden bahsetti, sadece yasaların Lily'nin ebeveynleri arasında bir birleşmeyi engellediğini söyledi.

"Söylediğiniz hiçbir şeyin doğru olduğuna dair kanıtım yok Bayan Braithwaite. Çılgın hikayelerinizi doğrulayacak ne bir mektup, ne de bir dedikodu. Bütün hayatım boyunca hakkında hiçbir şey bilmediğim küçük bir kız kardeşi var."

İlk beş yılını Annie'yle tanışmadan geçirmişti.

Bayan Braithwaite, "İddialarımdan kuşku duymakla akıllılık ediyorsunuz," diye karşılık verdi,

içkisini aldı. "Amcana sor. Her aile ağacını süsleyen yaşlı teyzelere, emekli mürebbiyelere ve eski öğretmenlere sorun.

En iyi skandalları onlar bilir. Gelecek hafta sizi ziyaret edip annenizin yazışmalarından bir örnek getireceğim. İçinde

Bu arada, Grampion'un girmek için elinden geleni yap. Kendisi soğukluk derecesinde çekingendir, ama genç ve güzel bir bayan tarafından etkilenmeyen bir adamla henüz karşılaşmadım.

servet."

Lily'nin dünyasını paramparça bırakarak çekip gitti.

Lily on yıldan uzun süre boyunca dünyayı annesinin meşru en büyük kızı olduğuna ikna etmeyi başarmıştı. Beş dakika içinde, Roberta Braithwaite, Lily'nin hayatının geri kalanını tehdit etmek için bu kurguyu takas etmişti.

"O lanet yaratık seni hiç rahat bırakmayacak sandım," dedi Walter Amca, elinde şarap kadehiyle. "Biraz solgun görünüyorsun, Lily. Saatlerce parkta dörtnala koşturmaktan."

Bu, şafak sürüşünün dikkatini çektiğine dair verdiği ilk işaretti.
"Kısrağım bakım istiyor. Bayan Braithwaite'i tanıyor musunuz?"

Şarabından bir yudum aldı ve kadehinin kenarından kadını izlemeye devam etti. "Annenizin bir tanıdığıydı ve bir kadının sağlıklı bir vücuda sahip olmasını takdir ederim. Yine de Nadine'in arkadaş zevki diğer eğilimlerinden daha rafine değildi. Hadi gidelim, aptalın biri müzisyenlerden bis istemeden önce."

Lily, Hessian'a el sallamaktan bile kaçınmadı - her hareketi hem şeytanın yelpaze kullanan bir aleti hem de Walter Amca.

Cumartesi günü şafak sökerken Lily'nin, annesinin geçmişinin çıkmasını engelleyecek ve Daisy'yi teyzesinden koruyacak bir plana ihtiyacı vardı,

Grampion'un Lily'ye olan saygısını korumak ve Amca'nın bir sorun olduğundan şüphelenmesini önlemek.

Lily ilk kez, on yedi yaşındaki büyük üvey kız kardeşinin neden görgü kurallarına burun kıvırdığını anladı ve Walter Amca'nın kâhyasıyla kaçtı.

* * *

Hessian sabahı avukatıyla görüşmek için kullanmıştı.
Bir vasiyetnameyi güncellemek, en geç değil en kısa zamanda yapılması gereken bir şeydi.
Kasabadaki evine yürürken, Daisy'nin yanında zıplamasını, konuşmasını ve sorularını özlemişti.

Ağaçlar neden yapraklarını kaybeder ama çam iğnelerini kaybetmez? Farklı kuş türleri nereden gelir?
Londra yağmurlu günlerde hep kokar mı?
Annemle arkadaş mıydınız, yoksa sadece komşu muydunuz?

Bu son soru biraz incelik gerektiriyordu. Leydi Evers, kendisinden çok daha yaşlı biriyle yaptığı samimi evlilikten dolayı hayal kırıklığına uğramış bir kadındı.

Baştan çıkarmaya hevesli bir kadını nasıl caydıracağını bilemeyen Hessian da yalnızdı.

En tuhafı da Lord Evers'ın, Hessian'ın Belinda'yla olan *dostluğu* için az çok *minnettarlığını* ifade etmesiydi.

O zaman hanımefendinin oyalanmaya olan ilgisi sona ermişti ya da Hessian'la oyalanmaktan vazgeçmişti ve bir yıldan kısa bir süre içinde Daisy gelmişti. Hessian, sıradan bir ilişkinin hanımefendinin evliliğe bağlılık duygusunu yeniden canlandırıp canlandırmadığını asla bilememişti ve hâlâ da emin değildi...

Adımları onu bebekler ve küçük çocuklar için eşyalar satan bir dükkânın önünden geçirdi. Daisy böyle bir mağazadan çok hoşlanırdı. keşif amacıyla rotasını değiştirdi. O zaman da yeğenleri ve Daisy'nin erkek kardeşleri vardı.

Ve yazışmalar dışında onu evde ne bekliyordu, defterleri ve bir eğitim çavuşunu ekibinden atmanın yarattığı iç karışıklık?

Dükkân sahibi envanteri fevkalade iyi stoklanmış bir çocuk odasına benzeyecek şekilde düzenlemişti ve her yer Lavanta kokusu, tıpkı bir çocuk odası . Kumaştan dikilmiş hayali hayvanlar, bir bebeği kundaklayabilecek büyüklükte işlemeli battaniyeler, Çıngıraklar, hikaye kitapları, bir çift hobi atı ve her türden sanat malzemesi mekanı dolduruyordu.

Ve bu harikalar mağarasının ortasında Lily Ferguson duruyordu, hepsinden daha hoş bir hazine.

"Bayan Ferguson."

Elinde, yelesi ve kuyruğu siyah iplikten yapılmış kadife bir doru at tutuyordu. "Lordum. Bu bir sürpriz."

Tezgâhtar kız alışverişi izledi, bu yüzden Hessian uygun bir selam verdi. "Benim için tesadüfi bir karşılaşma. Belki Daisy ve kardeşleri için uygun hediyeler konusunda bana tavsiyede bulunursunuz?"

Otuz dakika sonra dükkandan çıktılar.

-Doldurulmuş at sürüsü ya da doldurulmuş ayılar, muhtemelen hikaye kitapları ve minyatür yelkenli gemilerden oluşan bir donanma. Hessian, Lily'nin hizmetçisini ve uşağını satın aldıklarıyla birlikte eve gönderdi ve Kendisi onun eskortu.

"Dükkânda biraz daha oyalanmayı umuyordum," dedi Lily. "Amcam bugün pek havasında değil."

"Belki de dün gece müzisyenlere gösterdiğim ilgiden dolayı hayal kırıklığına uğramıştır. Umarım ihmal edilmiş hissetmemişsinizdir." Belki de bu

Lily'nin bu sabah Hessian'ı pek de hoşnut olmayan bir şekilde karşılaşması? Yarım düzine dedikoducunun önünde onu yalnız bırakmak istememişti ve sonra lanet müzisyenler Herr hakkında bir uçuşa çıkmışlardı.

Beethoven, orkestrasyon ve İngiliz müzik yayıncıları.

Müzisyenler sosyete kızlarını uzak tutmuş ve böylece Hessian, Herr Beethoven'ın yardımcılarından utanmazca faydalanmıştı.

"Özel ilginizi beklemiyordum lordum. Müzikal eğlence mükemmeldi."

Bir kavşakta durdular ve Hessian hiç konuşmadan Düşünüyordum. "Evime gel Lily. Geç bir öğle yemeği yeriz ve kimse de bundan haberdar olmaz."

Önerisi çok uygunsuzdu ama yakında nişanlanacaklardı. Bu da kuralları değiştirdi ve *yakalanmamanın* ötesinde çok az kuralın geçerli olduğu bir noktaya getirdi.

"Yapmamalıyım. Amcam nerede olduğumu soracak." Amcanın sorgulama versiyonu neredeyse bir sorguya dönüşmüştü, Lily'nin ses tonuna göre. "Sonra dükkana geri dönmeye karar verdik. çünkü bir şey unuttum." Bu yalan Hessian'ın ağzından çıkarken bile tüyler ürperticiydi. "Ya da değil. Seninle eve kadar yürüyeceğim ve haftanın ilerleyen günlerinde seninle ata binmek için sabırsızlanıyorum."

Önce bir sokağa, sonra diğerine baktı. Her ikisi de Mayfair'in güzel caddeleriydi, yoğun trafiğin üzerinde çınar ağaçları dalgalanıyordu. Her iki sokakta da zarif evler sıralanmıştı ve sıradan bir izleyici için biri diğerinden farksız olabilirdi.

"Sizi sağduyu yolundan saptırdığım için beni affedin." Hessian dedi ki. "Bayan Roberta Braithwaite'in Dün gece konuklar arasındaydı. Bana yaklaştı ama onu görmek bile akşamki keyfimi kaçırdı."

Kavşak temizlendi ve Lily Hessian'ı sokağa çıkardı. "Seni üzdü."

"Böyle bir kadın konuşmaya başlayabilir ve bu konuşma Daisy'nin hayatını kolaylaştıracak. Bayan Braithwaite çocuğa bir sağlamak istediğini söylüyor ama para istediğinden şüpheleniyorum." Belki de Leydi Evers'in

Günlük, Daisy'nin teyzesinin onun hayatında oynaması gereken role ışık tutabilir miydi? Hessian'ın bunu öğrenmek için o lanet şeyi okuması gerekecekti.

"Biraz para vermek o kadar zor olur mu?"

Lily'nin sesi Hessian'a karşı sabırsızdı, kendi güvenliği için bir çocuğu kullanan bu açgözlü kadına karşı değil.

"Mesele madeni para değil ve hatta tamamen prensip bile değil." Hessian şöyle dedi. "Benim endişem pragmatik: Bayan Braithwaite çeyrek başına elli pound için skandal ya da dava tehdidinde bulunacaksa, bin pound kazanmak için ne yapar? Ne gibi çılgın planlar yapar?"

uydurur, hangi çılgın hikayeleri ne srderdi? Daisy'nin böyle bir kadının himayesinde olması neden benim himayemde olmasından daha iyi olsun ki?

Kızın ailesinin tercihinin ben olduğumu düşünürsek?"

Hessian, Lily ile bir sonraki karşılaşmasının hoş olasılığın dşnmediğ zamanlarda, bu tür sorular zihnini giderek daha fazla dolduruyordu.

Leydi Evers'in günlüğü, bir tabanca kadar vicdanını sızlatıyordu. iyi dikilmiş bir ceketin çizgisini bozabilirdi.

Hessian o lanet günlüğün içeriğini araştırmak zorunda kalacaktı ama bugün değil. Lily'ye şehirdeki evine doğru eşlik ediyordu ve gideceğ yeri kendisi seçmişti.

"Sizce Bayan Braithwaite kendi yeğeni için skandal yaratmaya tenezzül eder mi?" Lily sordu.

"Kaybedecek neyi var ki? Kendini, len kız kardeşinin kızının arkadaşlığını özleyen yaralı bir dul olarak gösterecek, ve ben de kibirli, kıstırıcı kaprislerim yüzünden bir ocuğ tek ailesinden ayıran, boyun eğmez bir aristokrat olacağım."

Durumu bu şekilde tarif etmek Hessian'ın kendisine bile mantıksız geliyordu. Yine de, Daisy'yi bir daha o kadının velayeti. "Sen kibirli değilsin."

"Ben de cimri biri değilim ama yakın zamana kadar paramı dikkatli ynetmem gerekiyordu. Bu bir sır değil."

Hessian Lily'ye evine kadar eşlik etti; bir hizmetçinin, refakatçinin ya da çığlık atan çocukların olmaması durumu biraz uygunsuz ya da cüretkâr hissettiriyordu. Worth şüphesiz gelenekleri çok daha maceracı bir şekilde çiğnemişti ama o zaman Worth kont değildi.

Hessian uşaa, "Ögle yemeğini kış bahçesinde yeriz," dedi, "ben de Bayan Ferguson'u faytonla eve bırakırım."

"Çok iyi, lordum."

Hessian Lily'ye kolunu uzattı, ama ilerlemelerini bir halı saçağından daha büyük bir tehlike tehdit etmediği için bu aptalcaydı.

"Henüz hassas bitkileri dışarı çıkarmadık, bu yüzden kış bahçem tam bir orman."

Lily yorum yapmadan ona eşlik etti, ki bu tuhaftı. Aklından geçenleri söylemekten asla çekinmezdi ve fikirleri her zaman iyi düşünülmüştü. Gerçek bir kadının sahip olması gereken her türlü havaya ve zarafete sahipti.

Yine de, konuşmak Hessian'ın sinirlerini yatıştıracakken, o sessiz kaldı.

Adam ona kış bahçesinin kapısını tuttu ve sonra sıcaklık ve sessizlik onları sardı. Saksı palmyeleri ve eğrelti otları, limon ve portakal ağaçları arasındaki yürüyüş yollarını kaplıyordu. Pencerelemin yanında, Hollanda soğanı kutularında birkaç erken açan nergis ve lale vardı. Sümbüllerin kokusu yeşillik ve zengin toprak kokularına katılıyordu.

"Daisy ve arkadaşları burayı bir sonraki yağmurlu günde keşfedecekler," dedi Lily. "Çok güzel bir yer."

Lily, Hessian'a dokunmak için hiçbir harekette ve ifadesi, duruşu ya da ses tonu da onu kucaklamaya davet etmedi.

"Daisy bir ağacın tepesinde kaybolmasın diye kapıyı çoğunlukla kilitli tuttum." Ama Daisy, Lily ile tanıştığı geceden beri bu oyunu oynamamıştı.

"Bayan Braithwaite bana kendini tanıttı," dedi Lily, elini havadar bir eğrelti otunun üzerinde gezdirerek. "Kendisi bir zamanlar annemin tanıdığı."

Yani Roberta Braithwaite bahçedeki yıldı. "Onun iddialarına inandınız mı?"

Lily önce sağ eldivenini, sonra da sol eldivenini parmak parmak çekiştirerek çıkardı. "Keşke onun adını anmasaydım, nihayet birkaç dakika kalabildik. Belki onun hakkında daha sonra konuşabiliriz."

ğle yemeğinin hazırlanması en az otuz dakika sürerdi ve kış bahçesinin kapıları sağlam kilitlelere sahipti.

"Her zamanki gibi çok mantıklı konuşuyorsunuz. Peki biz neden "Seni aptalca öpmek varken üç metre arayla durmak mı?"

On İkinci Bölüm

Lily'nin duyguları konservatuar gibiydi; güneş ışınlarının vurduğu karanlık yollar ve loş gölgelerden oluşan kalabalık bir arapsaçı. umut ve baştan çıkarmanın tatlı kokusu. Hessian Kettering'in ona kur yapmasını çok istiyordu ama saygı duyduğu bir adamı kandırmak büyük bir bencillik gerektiriyordu.

Lily'nin kendini koruma içgüdüleri vardı, ama bencillik? Onunla evlenecek kadar bencillik ve hesapçılık.

On yıldır bir aldatmaca mı?

Ve bir de Bayan Braithwaite'in karışıklıkları vardı ve Lily' tek bildiği, şu anda -tam şu anda- Hessian'la ne olursa olsun sahip olmak istediğiydi, çünkü yarın için bile söz veremezdi.

"Üç metre arayla duruyoruz," dedi Lily, "çünkü kapı kilitli değil ve öğle yemeği her an gelebilir."

Kont sağ elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. "Mutfağında benden yemek beklememeyi öğrendi. Yemeğimin kısa bir beklemeden sonra taze ve sıcak olmasını, ılık ve fazla pişmiş olmasına tercih ederim. Hizmet ettim. Size bir şey göstermek istiyorum."

Lily ona birçok şey göstermek istiyordu: kendi gerçeğini Yetiştirilme tarzı ve Bayan Braithwaite'in kurduğu çürük plan bunların başında geliyordu. İkincisini kesinlikle açıklayacaktı, ilkinin ise... belki bir gün?

Grampion'un elini tuttu. Kavrayışı rahat ve kendinden emindi, tıpkı öpücükleri gibi. "Nereye gidiyoruz?"

"Daisy bu ailede saklanan tek kişi değil.

Burası," dedi Lily'yi eğretilti otlarının arasındaki bir patıkaya götürürken.

"Yalnız kalmak istediğimde ya da hizmetçiler yukarıda meşgul olduğunda ve biraz kestirmek istediğimde buraya gelirim."

Bir başka kapıyı açtı, bir zamanlar antre olabilecek küçük, dikdörtgen bir odaydı, ama kış bahçesinde olduğu gibi dış duvar camdı. Cam, hayal gücünün rüya âlemlerinde yarattığı gibi dumanlı bir renk tonuyla örtülmüştü. Puslu yeşillikler uzanıyordu.

Cam duvarın ötesinde bir çift tavan penceresi açıktı ve küçük odayı tırpanlanmış otlar ve sümbüllerle kokulandırıyordu.

"Burada okuyorsun," dedi *Guy Mannering*'in bir kopyasını eline alarak.

Hessian kitabı ondan aldı, kapattı ve küçük bir masanın üzerine koydu. "Burada rüya görüyorum."

Oda zar zor döşenmişti; köşede bir sandalye, iki yanında duvar aplikleri vardı. Karşı köşede yazı masası olarak kullanıldığı anlaşılan bir masa cam duvar boyunca uzanan, yıpranmış yorganlardan yapılmış bir yatak. Hiçbir yüzeyde biblo ya da sanat eseri yoktu, her şey düzenli ve sadeydi.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var Lily?"

Her şey onu rahatsız ediyordu. Walter Amca, Bayan Braithwaite, Oscar... ama onlar burada değildi ve Hessian'la olan bu mahremiyet bir daha asla gelmeyebilirdi.

Lily kapı mandalının üzerindeki kilidi çevirdi. "Seni özledim. Bu beni rahatsız etti." Yaklaştı ve kollarını Hessian'a doladı. Hessian'ın karşılık veren sarılışı, onun yıpranmış sinirlerine merhem oldu. "Bayan Braithwaite'in çocuk yetiştirmeye uygunluğundan neden kuşku duyduğunuzu anlayabiliyorum. Tavırları çok küstahça."

Daha tehdit edici.

Hessian Lily'yi dikkatle tutuyor, başparmağıyla ensesine fısıldıyordu.
"Tahmin mi ediyorum?"

Yanağını Hessian'ın ceketinin yumuşak yününe yasladı ve ona tüm yükünü ve güvenini verebilmeyi diledi. Hessian kibarlık sınırlarını fena halde aşıyordu; onu kucaklayarak Lily ondan daha fazlasını istiyordu.

Hessian Kettering *iyiydi*. Beyaz yalanlar üzerinde tereddüt eder, çalıntı öpücüklerle değer verirdi. Hayata doğru ve yanlış, onurlu ve utanç verici kavramlarla yaklaşırdı.

Duruş ve dürüstlük açısından onun dokunuşunun çok üstündeydi, hatta Walter Leggett'in meşru yeğeninin dokunuşunun bile üstündeydi, ama o genç bayana miras kalan para. Lily'nin vicdanı ondan uzaklaşmasını, bu mahremiyeti kullanarak Grampion'a Bayan Braithwaite hakkındaki yargısının çok doğru olduğunu söylemesini istiyordu.

"Hiç cüretkâr değilsiniz lordum. Keşke yapsanız."

Kucaklaması ince bir şekilde daha samimi, daha sevecen oldu. Onu öptü, farklı bir tür öpücük, farklı bir tür öpücüğün habercisiydi. Yakınlık. Uzun, çok uzun zaman önce Lily, taverna hizmetçilerini ve damatları, kendilerinin fark edilmediklerini düşündükleri zamanlarda görmüştü. Onların tutkusu ilgisini çekmiş ve onu rahatsız etmişti ama neden bu kadar cüretkâr olduklarını şimdi anlıyordu.

Bana unuttur. Rol yapmama izin ver. Benim için zamanı durdur.

Kış bahçesinde su, huzurlu bir fısıltıyla şırıldıyordu. Hessian'ın öpücükleri tembel bir çağlayan halinde Lily'yanaklarına, dudaklarına, boğazına ve göğsünün kabarıklığına indi. Geri çekildi ve Lily'nin vücudunun ortasından aşağıya doğru inen yarım düzine düğmeyi serbest bıraktı. neredeyse yeterli.

Ne de olsa ben annemin kızıyım. Bunun farkına varmak Lily'ye utançtan ziyade rahatlama getirdi. Yalnızlık bir kefen, edep bir kadının hayalleri için mezar olabilirdi. Annem kederli ve yalnızdı. Erkek çocuk doğurmayı başaramamıştı - elbette dük Fergusonlar için büyük bir hayal kırıklığı - ve kocasını kaybettiğinde bocaladı.

Lily kaybedecek bu kadar çok şeyi olan bir kadının neden bu kadar pervasızca yanlış adım attığını merak etmişti ama cevap onun kollarındaydı.

Hessian'ın dokunduğu, öptüğü her yerde zevk çiçekleri açıyordu. Arzu ifadeleri saygıya yaklaştı ve Lily'de ihmal edilen, yargılanan ve belirsiz olan her şey onun sevgisinden zevk alıyordu. Öfke de içinden geçiyordu - Walter'a, yıllarca Aldatmaya, onu çok küçük yaşta yalnız bırakan ebeveynlerine... Gerçi sahte cesaretin başka bir adı olduğunu biliyordu.

Kendisine aceleyle geçirdiği bir saat için özür dilememiştir ve dilemeyecekti de.

"Her yerde," diye mırıldandı Hessian, göğüslerinin kabarıklığına öpücükler kondurarak. "Çiçekler. Sen. Yumuşak."

Lily onun gömleğini belinden çekiştirirdi ve öpücükleri kesildi.

Rüzgâr onu yeni yerlerden etkiledi. Suyun şırıltısı zıt bir sessizlik içinde gürültüye dönüştü. Lily alnını bastırdı Hessian'ın omzuna yaslanmış, vicdanının fantezilerini yok etmemesi için dua .

"Amcanla henüz konuşmadım," dedi Hessian, parmağını Lily'nin kaşlarında gezdirerek.

"Bunların hepsi sonraya kalabilir." Çok, çok sonraya.

Gözlerini öyle bir gülümseme aydınlatıyordu ki... şefkatli, neşeli ve çok yaramaz. "Sonra görüşürüz o zaman."

Lily, Hessian'la yakınlaştıklarını düşünmüştü. Öpüşmeleri çok cüretkârdı, kucaklaşmaları çok az şey bırakıyordu.

hayal gücü, ama o *hiçbir* şey bilmiyordu. Dokunuşların kendisi, arkalarındaki tutkunun yarısı kadar bile önemli değildi.

Hessian Lily'yi kucağına aldı ve yatağa yatırdı. Onun Onu ele geçirmesi sahiplenici ve özür dilemezdi. Onu bir aşık tutuyordu, unvan sahibi bir beyefendi değil. Onun kalçasına oturdu ve botlarını çıkardı, sonra yeleğini sandalyenin arkasına astı, ayakkabılarını çıkardı ve pantolonunun düğmelerini çözdü.

"Acele et," dedi Lily. "Lütfen acele edin." Cesaretini kaybetmeden önce,

Hayatının en görkemli saatini yaşamayı reddetmeden önce.

Hessian'ın aceleciliği çıldırtıcı derecede kasıtlıydı. Lily sırtüstü uzanmış, eski yorgan parmaklarının arasında bükülürken, o daha fazla düğmesini çözdü. Sonra da Lily'nin ceketinin bağcıklarını çözdü. ve son olarak da atlarının bağcıklarını.

"Bir bayram hediyesi gibisin," dedi öne doğru eğilip ağzını kalbinin üzerine bastırarak. "Kat kat dantel ve sevimlilik, ama en iyisi hepsinin bir parçası sadece sensin."

Hayır, en iyi kısmı onun çıplak göğüslerini okşaması, onu acıtması, ağzını şeytani derecede tatlı, kötü yollarla kullanmasıydı.

"Beni çıldırtacaksın, Hessian."

"Kesinlikle öyle umuyorum," dedi oturduğu yerden kalkarken.

"Çılgınlığı hak ediyorsun."

Sonra onun üzerinde, kollarının üzerinde durdu ve Lily onu soyamak için zaman ayırmış olmayı diledi. Adam daha dönmemişti bile. Kelepçelerini geri takmış, lanet olası kravatını çözmemişti. Bu onu çılgına çevirdi ve dikkatsizliğini gidermeye koyuldu.

"Yapmalıydım-" Bütün işi bir arada tutan altın iğneyi çözdü. "Daha iyi. Dur... hiçbir yere gitme."

"Sanki yapabilirmişim gibi."

* * *

Hessian'ın kravat iğnesini yatağın üst köşesine yakın bir yere saplarken Lily'nin bakışları perişandı.

Onun çamaşırlarını çıkarmasını bekleyecek sabrı yoktu, çünkü göğüslerine hayranlıkla bakarak çok uzun süre oyalanmış, tadına varmış ve

Onun kokusunu ve hissini. Yumuşak, yumuşacık bir ten. Tatlı, hafif kokular. Kıvrımlar, oyuklar ve hayallerinin ötesinde harikalar.

Onu kollarının arasına aldı, çalınan anlar için cennete şükretti ve Mayfair'deki tüm modacılar etekleri için lanet okudu, kombinezonlar, kombinezonlar ve kumaştan yapılmış diğer tüm hayal kırıklıkları.

Lily dizlerini kaldırdı, bu da işleri biraz düzene soktu, sonra Hessian'ın kulağını ısırdı.

"Acele etmemeye çalışıyorum," diye mırıldandı. "Bunu bir sonuçları için cevap vermeyeceğim."

Isırdığı yeri emdi ve Hessian da misilleme olarak

Eteklerini yukarı, yukarı ve yukarı kaydırıyordu, ki bunu yapmayı düşünebilirdi

Bir canavar gibi üzerine düşmeden önce -düşünebilseydi-.

Lily kalçalarını kaldırdı, böylece erkek sertliği kadın sıcaklığıyla buluştu, ancak on dört bin köpük ve dalgacık gerçek bir dokunuşu engelledi.

Hessian'ın avucu pürüzsüz, kaslı bir kalçaya değdi ve neredeyse sevinçten bağıracaktı. Çekmece yok. *Kurtuldum*.

Ve bunu yüksek sesle söylememeyi başarmıştı.

Lily onu saçlarından yakaladı ve öpebilmek için başını eğdi. Öpücüğünde kararlılık ve tutku tadı olduğu kesindi ama Hessian çaresizlik de sezmişti. Ona inanmak istiyordu.

umutsuz bir arzu hissetti, ancak ortam yanılttı, zamanlama yanılttı, yatak tamamen yanılttı.

Açıkça görülüyor ki, kendi emirlerini bir kenara bırakma içgüdüğü yoktu.

kongre. Çıplak, sıkışık bir yerde ne tür bir romantizm gelişebilir ki?

Lily onu tekrar öptü, usulca. "Seni hep böyle hayal etmiştim."

Sanki onu kış bahçesinin kasvetli bir köşesindeki gösterişli bir karyolaya değil de gül yapraklarından bir çiçeğe yatırmış gibi ona gülümsedi.

"Keten çarşafının, güneş ışınlarının, uzun bir öğleden sonrasının hayalini kurmuşsundur." Bunu ona verebilirdi. Şampanya, Fransız çikolatası ve erotik şiirlerle birlikte.

"Hayır, Hessian. Seni hayal ettim, yakındım ve yakında daha da yakın olacağım.

Sadece sen."

Yanağını onunkine dayadı ve Tanrı onu her zaman korusun, hiçbir engel kalmayana kadar etekleri, kombinezonları ve diğer her şeyi bir kenara çekti. Kadın doğruldu, adam yerleşti ve önemli olan yerde ten tene oldular.

"Öp beni," diye fısıldadı. "Sonsuza dek öp beni."

Kendini yakın bir şekilde konumlandırdı ve öpüşme devam ederken birleşme başladı.

Lily rahat, hazır ve *cennet* gibiydi. "Söyle bana eğer-"

Hareket etti ve cennet hafif bir ifade haline geldi. Tüm tereddütler ve şüpheler, tüm sorular yok oldu. Bu doğrudu.

Bu mükemmeldi. Her erkeğin her yolculuğun sonunda kendisini beklerken bulmayı umduğu şey buydu.

"Bunu yaptığında," diye fısıldadı Hessian yavaş, derin bir ritim bulurken. "Bu enfes. Çok güzel. Hissediyorum...."

"Ben de öyle." Görkemli, minnettar, cehennem gibi tahrik olmuş.

Pencereden bir kuş kanat çırparak içeri girdi ve geri çıktı, bu da doğrudu. Hessian Lily'yi nazikçe sevmek için kendine hakim olmayı başardı ama başka bir zaman -birçok başka zaman- tutkunun yükselmesine izin verecek ve ona daha dramatik zevkler gösterecekti.

Lily'nin elleri sırtında hareket etti, ta ki avucunu Pantolonunun kemerinin altına girdi ve arka tarafını sıkıca kavrayarak kendini sabitledi. Nefes alış veriş değişti ve Hessian ilk seferlerinde bile onu tatmin edebileceğini ummaya cesaret etti. Kendini hızlanmamaya, bırakmamaya, tutkunun kendini dizginlemeyi geçmesine izin vermemeye zorladı.

Ve erdemi ödüllendirildi.

Lily ona doğru sertçe yaklaştı, sonra daha da sertleşti ve Hessian onun zevki öz disiplininin son parçasını da çalmasını diye nefes almadı. Kız çırpındı, kasıldı, muhtemelen onu mosmor etti, Sonra onun boynuna yaslanarak iç çekti ve yastığa uzandı.

Elini kadının saçlarından kurtardı ve pantolonunun cebinde mendili buldu. *Düzenli alışkanlıklar için Tanrı'ya şükürler olsun.*

Tek hamlede geri çekildi ve arkasına yaslandı. Çarşafı sikinin etrafına sardığı anda içinden bir kükreme geçti ve aldığı zevk onu neredeyse bayıltacaktı.

Öne doğru eğilerek nefes alış veriş hâlâ hızlı olan Lily'nin üzerine çömeldi. Öylece kaldılar, vücut ısıları ve nefesleri birbirine karışırken, Hessian'ın ruhundan zafer akıntıları geçiyordu.

Tanrılar, sizi gürleyen, mutlu . Daha önce şüpheleri varsa bile artık emindi: Lily Ferguson'un sevgilisi olması gerekiyordu ve Lily de onun leydisi olmalıydı.

Romantik ya da esprili bir şeyler söylemesi gerekiyordu ama aklına gelen tek kelime dürüstlüktü. "Kendimi

"Düğün gecemizden çok etkilenmişim."

Bu derin sözleri söyledikten sonra, Hessian uyuma ihtimalinden çok etkilendi. Sevgilisinin kalbinin düzenli atışıyla, yanağını onun göğsüne yaslamış, parmakları saçlarıyla oynarken uyuyakaldı.

Hessian düğün gecesini bu buluşmadan çok daha önceden düşünerek geçirecekti. Yine de, ilk denemede ne kadar düzensiz olursa olsun, tutkuya boyun eğmenin öngörülemeyen ve güzel cazibeler.

* * *

Walter Leggett'in ofisinin penceresinin dışında Lily, Grampion Kontu'nun faytonundan indi ve bir göz hilesiyle öğleden sonra güneşi altında, bir an için ona benzedi rahmetli annesi. Nadine sarışındı, kızları ise kızıl saçlıydı, ama çenesinin açısı, endamı, duruşu Hareket etmek doğru bir şeydi.

Walter perdenin düşmesine izin verdi ve pencereden uzaklaştı, ancak fark edilmesi pek mümkün değildi. Lord Grampion mükemmel bir beyefendiyi oynuyordu, tüm nezaketi ve saygısıyla.

Lily, Walter'ın onu eğitmek için iki yılını ve hatırı sayılır bir meblağı harcadığı rolü oynuyordu. Yatırımın karşılığını almıştı. Cömertçe, ama yeterince cömertçe değil.

Lily Walter'a ofisinde katıldığında, Kont'a gösterdiği güler yüzlü ve dostane tavrı bir kenara bırakmıştı. Onun yerine Walter'ın onda ilk kez gördüğü ağırbaşlı ifadeyi ve dikkatli bakışları takınmıştı On yıldan fazla bir süre önce. Annesinin aksine, Lily'nin iyi içgüdüleri vardı.

Nadine, Tanrı ruhunu şad etsin, güzel de olsa tüy beyinlinin tekiydi.

"Beni mi görmek istedin amca?"

Doğrusu, Walter küçük yeğenini her gördüğünde rahatsız edici soruların yankılandığını hissediyordu: *Şu anda yaptığımdan daha iyi bir yol var mı? Oscar ne biliyor ya da şüpheleniyor ve benim niyetimi anlayabilir mi? Yaptığımdan başka bir seçeneğim var mıydı?*

Elbette Walter'ın başka seçeneği yoktu. Hem de hiç. "Grampion'la gezintiniz nasıl?"

Lily artık Walter onu çağırdığında kapının önünde sinmiyordu. İsviçre'deki pahalı bitirme okulu ve Ephrata Tipton'ın yorulmak bilmeyen dersleri Lily'ye kendi değerini bilen, iyi yetiştirilmiş bir mirasçının duruşunu kazandırmıştı.

"Kont iyi bir arkadaş," dedi Lily, kapıyı açarak. Perdeler. "Onun konumundaki çoğu erkek gibi kibirli ve aptal değil ve tavırları da kusursuz."

Walter perdeyi çekip kapattı. "Lanet güneş ışığıyla halıları ve duvar kâğıtlarını solduracaksın."

Lily geri çekildi, yüzünde soğuk bir ifade vardı. Walter bilmeseydi, gerçek Ferguson varisinin ona hafif bir sitemle baktığını düşünebilirdi.

"Megrim var mı amca? Cook'a sana bir tisane hazırlamasını söyleyebilirim."

Bolca megrimi vardı. "Bana Grampion'dan bahset. Belirli bir yatırım veya projeden bahsetti mi?"

Lily, Oscar'ın şüphesiz dağınık bıraktığı kitap rafını topladı. "Kardeşi Sör Worth'la birlikte yatırım yapıyor ve ondan övgüyle bahsediyor. Anladığım kadarıyla girişimlerinin çoğu gemicilikle ilgili, ancak bazıları yerel ve her iki kardeşin de oldukça büyük mülkleri var."

Walter'ın daha önce kulüplerde duymadığı bir şey değildi. "Sen Grampion sizden gerçekten hoşlanıyor gibi görünse entrika konusunda çok zayıfsınız."

Lily onunla yüzleştii ve hafif sitem bir şeye dönüştü
Başka. Kızgınlık mı? Kızgınlık mı? Gözlerinde her ne gizleniyorsa Walter'ın umurunda değildi.

"Kontu uzun zamandır tanımıyorum, amca, ve insan tam olarak Bırakın kulak misafiri olunabilecek bir sohbeti, normal bir sohbet sırasında bile ona mali konular hakkında soru soramazdım. Ben sadece bir kadınıam.

Unuttuysan söyleyeyim, Majestelerinin saray casuslarından biri değil."

"Sen bir masrafsın Lily Ferguson, bunu asla unutma. I
Seni o handa, seyisleri savuştururken ve önlüğündeki tereyağı lekeleri için üzülrken bırakabilirdim."

Bir yıl önce olsa bu gözlem bir tepki yaratırdı. Gözyaşları geri kırılır, dudaklar büzülür, incinmiş bir bakış atılırdı. Lily şimdi Walter'ın çakısını masasının üzerindeki tepsiden çıkardı ve bıçağı başparmağında denedi.

"Beni hangi koşullarda bulduğunun farkındayım amca. Bu bıçak körelmiş."

Kuşkusuz Walter gece yarısı gelir ve giderleri hesaplayıp Oscar'ın çeşitli çılgınlıklarına üzüldüğü için bıçağı . Delikanlının iyi bir kalbi vardı ama iş.

"Evin hanımı olarak bıçağı bileyleteceğinize eminim. Bir dahaki sefere sen ve ben kendimizi

Grampion Kontu'yla aynı ortamda bulunuyorsanız, beni de sohbetinize katmayı başaracaksınız. Dün gece ona hiç aldırış etmediniz."

Lily bıçağı yere bıraktı ve Walter'ın iş eşyaları arasında değerli bir şey kaybetmiş gibi ofisi inceledi.

"Dün gece Bayan Braithwaite tarafından rahatsız edildim, hatırlarsınız."

Hatırlıyordu. Roberta iyi yaşlanıyordu, bazı kadınların yaptığı gibi kendini kaybetmiyordu. "Annen Bayan Braithwaite'e tahammül etti diye onun iyi *bir ton* olduğunu düşünme. Dullar ellerinden geleni yaparlar ve kimse onları bunun için suçlamaz, ama sen de zamanını onunla harcamamalısın."

"Yani annemin arkadaşı değil miydi?"

Şimdi Lily dünyanın tozunu almakla meşguldü; bir yandan yavaşça döndürüyor, bir yandan da keten bir mendili dönen ülkelere karşı tutuyordu geçmiş. Bu huzursuzluk ona hiç yakışmıyordu ama Londra Sezonu onun tiyatroculuk yeteneklerini zorluyordu.

Ayrıca Walter'ın banka hesabında. "Bayan Braithwaite, annenizin gözüne girmeye çalışan sayısız tanıdıklardan . çünkü Nadine bir dük ailesiyle evlendi."

Lily kürenin durmasına izin verdi ve mendilini eteğinin cebine soktu. "Beni ziyaret etmekle tehdit etti."

Kadınlar ve onların iğrenç sosyalleşmeleri. "O zaman ona iki kibar bardak çay ver, annen hakkında sormak istediğin soruları sor ve onu yoluna gönder. Ben olacağım "O çağırdığında dışarı çıkın ki, o lanet yaratık şapkasını benim için hazırladığını düşünmesin."

"Tippy'ye annem hakkında sormak istediğim tüm soruları sordum."

Lily kötü bir yalancıydı, ki bu tuhaftı, çünkü hayatı olmadığı biri gibi davranma egzersiziydi, başarılı bir egzersiz. Annesi hayattayken hiçbir şey istememiş, sonra da birçok piç yetimin imreneceği koşullara sahip olmuştu. On dört yaşına geldiğinde Walter onu yanına almış ve ablası yakışıklı bir İskoç için delirmişti.

O zamandan beri Lily lüksten başka bir şey bilmiyordu. Yine de, çok az tanıdığı annesine ve gayrimeşru küçük kardeşi için iki incir bile vermeyen kız kardeşine özlem duyuyordu.

"Bayan Tipton giderek unutkanlaşıyor," dedi Walter. "Merakınızla onu rahatsız etmeyi bırakmanızı bir lütuf olarak görebilir."

"Onu mu gözetliyorsun, amca?"

"Oldukça cesur davranıyorsun, Lily. Casusluk kaba bir girişimdir. İyi bir tatil geçiren değerli bir aile hizmetçisine göz kulak oluyorum. emekliliği hak etti. Eğer Bayan Tipton tehlikeli bir şekilde bunarsa, bakımı için gerekenleri yapacağım."

Hebridean adalarından birinde bir kulübe uygun olurdu.

"Gerçek bir dostu en yakın olduğum şey o. Belki de onun bakımından ben sorumlu olmak isterim."

Walter ara sıra yeniden evlenmediği için pişmanlık duyuyor, ama sonra eski karısının huysuzluklarını, küskünlüklerini ve öfke nöbetlerini hatırlıyordu. Lily'nin son tuhaf fikrine tanık olduğu gibi, kadınlar can sıkıcıydı, açık ve basit.

"Her türlü süsün ve bonenle ilgilenmem için bana güveniyorsun. Eğer seni bir hanımefendiye dönüştürmek için bir servet harcadığımı düşünüyorsan, sırf eski mürebbiyenle evde kalmış bir kızla aynı evi paylaşarak günlerini tamamlayabilesin diye, fena halde yanılıyorsun."

Lily kollarını kavuşturdu ve annesine olan benzerliği tekrar vurdu. Nadine'in inatçı bir çenesi vardı. Belki de Lily'deki bu özellik yaşla birlikte daha belirgin hale geliyordu.

"Her bir çift eldiven ve bir pipo tütün için bana muhtaç değil misin amca? Oscar'ın açık renk eteklerini ve anlamsız bahislerini ödemek için de mi? Ayrıca, evlendiğimde hangi yaşlı arkadaşşıma bakıp bakamayacağıma kocam karar verecek."

Walter masasının arkasındaki koltuğa oturdu ve Lily'yi ayakta bıraktı. Bu kabalık kasıtlıydı. "Leggett kadınları bağımsız bir yapıya sahiptir, annenizin ve kız kardeşinizin davranışlarına şahit olun. Daha mütevazı bir şekilde yetiştirilmenin sana sağduyu ve minnettarlık aşıladığını ummuştum. Eğer yanılıyorsam Lily, senin için kuzeyde, hatta İsviçre'de bir onarım kiralaması ayarlayabilirim. İnatçı kadınları asi eğilimlerinden arındırma konusunda uzman bir tesis bulabilirim."

Ah, ne güzel. Lily şimdi gözlerini halıya dikmiş, ellerini iki yanında yumruk yapmıştı. Sevindirici bir soğukkanlılık kaybı ama yine de geri çekilmedi.

"Ve eğer Grampion benim için teklifte bulunmayı düşünüyorsa, aniden ortadan kaybolmamla ilgili ona açıklamanız ne olurdu?"

Walter güldü. Bu kasvetli lanet günde, neşelenmek için bir nedene rastlamak özellikle iyi hissettirdi.

"Grampion bir kont, dul ve olgun yaşlarda bir adam. Yapacağı en son seçim, söylentilere göre serveti ya da mavi kanı ne olursa olsun, kendisini zor, artık genç olmayan bir halktan birine bağlamak olurdu. Arkadaşlığınıza tahammül ediyor.

bulutu gibi. Eğer aksi yöndeki tüm hislere rağmen vurulduğunu kanıtlarsa, onu başka bir yere bakmaya ikna edeceğim, tıpkı daha önce yaptığım gibi.

diğerlerini ikna etti. Sen ve hayallerin defolun Lily, gerçi sıkıcı bir günün ortasında beni eğlendirdiğin için teşekkür ederim. öğleden sonra."

Lily kapıya doğru koşması gerekirken şöminenin yanında durmaya devam etti. Onun yerine eteklerini düzeltti, Walter'a reverans yaptı ve pencerelere doğru yürüdü. Bütün perdeleri sonuna kadar açtı, sonra da ağırbaşlı bir adımla odadan çıktı.

Walter perdeleri kapatmak için ayağa kalktı -duvar kâğıdı, halı, mobilyalar, değerli olan neredeyse her şey güneş ışığından eninde sonunda zarar görüyordu- ama pencerenin yanında kalıp geçen sahneyi inceledi. Lily'nin annesi son derece tedbirsiz davranmıştı. Lily'nin kız kardeşi kibarca ele avuca sığmaz, daha dürüst bir ifadeyle hoyrat biri haline gelmişti.

Lily de zorlanmaya başladığının işaretlerini veriyordu. Çoğu sinir bozucu insanın ahkâm kesmesine rağmen, onun bakış açısının bir geçerliliği vardı.

Varisler evlenirdi. Bu mirasçının iyiliği içindi. aile ve bir bütün olarak toplum. Asi kadınları kırsalda güvende tutan sessiz malikaneler, hizmetleri için olduğu kadar güvenilmez sağduyuları için de çok para talep ediyorlardı. Bir kaza olursa Lily -bu tür tesislerde ne yazık ki olabileceği gibi- o zaman mahkemeler bir kez daha Walter'ın işine burnunu sokmuş olacaktı.

At arabaları, yaya trafiği, başıboş bir kedi ve kucağında küçük köpekler olan iki yaşlı beldam geçerken uzun süre pencerenin yanında durdu.

Evden önce.

Walter'ın ikileminin cevabı yürüyüş yolunda belirdi, Bastonunu sallıyordu, şapkası gösterişli bir açıda, kravatı gülünç bir düğümle düzenlenmişti. Lud, ölünceye kadar kibirli olan annesine çekmişti.

Walter zili çaldı ve uşağa Oscar'ı hemen yukarı göndermesini söyledi, çünkü çocukla iyi bir evlilik yapmanın yararları hakkında konuşma zamanı gelmişti.

On Üçüncü Bölüm

Worth, "Sen farklısın," dedi.

Gece havası biraz yağmurla birlikte serindi. Hessian'ın yürüyüş yolundaki hızı da tempoluydu, hava yüzünden değil, ama Çünkü eve gidip Daisy'nin huzurlu bir akşam geçirdiğinden emin olmak istiyordu.

"Jacaranda beni sorgulaman için seni görevlendirdi," diye cevap verdi Hessian. "İlk kez baharda Londra'nın tadını çıkardığımı ya da buna benzer bir saçmalığı anlatarak seni memnun etmem gerekiyor."

Worth yarım adım geri çekildi ve can sıkıcı küçük kardeşler gibi Hessian'ın adımlarına ayak uydurmayı reddetti. Worth'un evde, çocuk odasındaki acil durumlarla ilgilenecek sadık bir karısı vardı ve bu da can sıkıcıydı.

"Londra'da o kadar çok bahar geçirmedin, Hess. Bu geceki kart oyunundan hoşlanmış gibiydin."

"Arkadaşlık hoştu." Yine de Hessian akşamı evde geçirmeyi, Lily'ye kitap okumayı, Lily'nin kitap okumasını izlemeyi... Lily'yi öpmeyi tercih ederdi.

Onunla çılgınca, tutkulu bir aşk yaşıyordu. İlk karşılaşmaları ne kadar tatmin edici olsa da, Hessian o zamandan beri bir sonraki karşılaşma için iyileştirmeler planlamak dışında pek bir şey yapmamıştı.

"Lily Ferguson da değişti," dedi Worth, her zamanki rahatlığıyla.

"Birkaç önemli istisna dışında, biz büyürüz Worth." Ve Lily büyümekte de çok iyi bir iş çıkarmıştı.

"Sadece fiziksel olarak olgunlaşmadı. Benim hatırladığım Lily şımarık bir gibiydi."

Hessian caddenin köşesinde beklerken, bir yaya geçidi süpürücüsü kavşaktaki yeni bir at pislği yığını temizledi. Gübre kokusu daha hoş kokuların arasına karışıyordu - tırpanlanmış çimen

Sokağın karşısındaki parktan ve Worth'un nefis Fransız parfümünden.

"Hessian, "Sen çürümüş bir çocuktun," gözlemledi.

Acı verici derecede utangaç ve biraz da ukalaydım."

"*Biraz* ukalaca mı? Sen çocukça bir kibarlığın umutsuz küçük bir model kartıydın. Şimdi kont *olduğuna* göre havasız."

"Teşekkür ederim, sanırım. Trysting'e ne zaman gidiyorsunuz?"

Hessian karşıdan karşıya geçerken, kollarını kavuşturmuş, etraflarında bira dumanları uçuşan üç genç adam kenara . Hiç bu kadar kaygısız olmamıştı, Londra'nın gecelerine hiç bu kadar aşık olmamıştı. yalvarmalar.

Lily Ferguson'a aşıktı.

Worth, "Ev halkının ne zaman taşınacağına Jacaranda karar veriyor," dedi, "ve size moral vermek için elimizin altında kalmamız gerektiğini söylüyor. destek."

"Daisy'ye manevi destek mi? Çok nazik bir davranış. Minnettarım."

"Lily Ferguson ile. Sen ve Daisy yeterince iyi idare edeceksiniz. Günlüğü okudun mu?"

Hessian hızını artırdı. "Ne zaman vaktim oldu ki? Yarı ukala olmakla, arkadaşlarınla kâğıt oynamakla çok meşgulüm, ve koğuşlarıma yazıyorum." Daisy'nin iki kardeşinden de mektup yazma alışkanlığı kazandırmak amacıyla, ama aynı zamanda kardeşlerin önemli bir ortak noktası olduğu için onunla yazışmaya başladı. tahvil.

"O bebeğin adı neydi?"

"Worth, ne kadar brendi içtin?"

"İyi bir miktar. Tresham sadece en iyisini sunar ve bedavaydı. Lily Ferguson'un bebeği bir ağaca takıldı ve tırmanıp onu aşağı indirmek zorunda kaldınız."

"Bebeğin adı Lilith Ann'di." Hessian ismi hatırladı

Çünkü İncil'deki bir baştan çıkarıcı, küçük bir kızın oyuncağı için çok tuhaf bir seçimdi. "Patton ikizleri onu bir çamur birikintisine atmak istemişler, ama kullanışlı bir ağaç dalına takılmış."

Lily çılgına dönmüştü, kızlara özgü tüm kibri histeri krizleri içinde eriyip gitmişti. Patton oğlanları da -bir çift cin- bebeğin mahsur kaldığını görünce aynı derecede dehşete kapılmışlardı.

"Hessian, "Bir kadının dizanteriye yakalanarak tüm erkeklerin mahvolmasını dilediğini açıkça itiraf ettiğini ilk kez duyuyorum," dedi.

Worth şapkasını, muhtemelen kadın olmayan bir çift gülümseyen kadına doğru eğdi. "Lily ağaca kendisi tırmanırsa oğlanların onun elbisesini dikizleyeceğinden endişe ediyordunuz."

"Kulaklarım için endişelendim. Sıranı kaçırdık." "Benim sıramı kaçırdınız. Seni eve bırakıyorum."

Yani Hessian kendi kapısına varmadan önce hiç yalnızlık çekmeyecekti. "Neden seni eve bırakmıyorum?"

"Çünkü Jacaranda konuştu ve ben de onun kölesiyim, zavallı bir kardeşin anlattıklarımla çelişebileceği ve beni karımın önünde aptal durumuna düşürebileceği her konuda. Seninle eve yürümemi söyledi, yani kaderim mühürlendi. Lily Ferguson'un sol dirseğinin iç tarafında hala doğum lekesi var mı? Hatırladığım kadarıyla güvercin şeklindeydi."

Hessian durdu. "Nereden bileyim ben, hem ne biçim bir soru bu, senin gibi bir adama sokak ortasında sorulur mu?"

kendi kardeşin mi?"

Worth ilerlemeye devam etti. "Sana çocukların önünde , değil mi? Yardım edemem ama kaçırdığımı düşünüyorum. Lily Ferguson'la ilgili bir şey. Gençliğinde yaptığı bir patavatsızlıkla ilgili eski bir dedikoduya rastladım. Bu aradığım kanıt gibi gelmiyor."

Hessian yürümeye devam etti. "Hâlâ oldukça genç ve bana araştırmalarınızın meyvelerini verdiğini söyleyebilirdiniz."

"Meyve değil, henüz değil, ama birkaç kokulu esinti. Tresham kısa süre önce bir kayınvalide edinmiş. Herkes hakkında her şeyi bilir, gerçi pek masal anlatmaz. Hanımefendi ve ben geçen gün parkta köpeklerimizi gezdirirken karşılaştık ve köpeklerin hayranları olarak birbirimize konuşma."

"Eğer hemen konuya girmezsen sana vuracağım."

"Gördün mü? Bu senin zeki olmayan tarafının konuşması. halükarda, Quimbey Hazretleri sizi ve Bayan Ferguson'u Düşes, Bayan Ferguson'un kaçtığına dair eski söylentiye duyup duymadığımı merak etti. amcasının kâhyasıyla birlikte."

Hessian'ın adımları yavaşladı, çünkü onun sokağının köşesini dönmüşlerdi. "Lily Ferguson'un herhangi biriyle kaçacak kadar aceleci olduğunu düşünemiyorum."

Ama bu büyüklükteki bir gençlik çılgınlığı, Walter Leggett'in yeğenini neden bu kadar yakından izlediğini, neden İsviçre'ye bitirme okuluna gönderildiğini, neden biraz şımarık bir kızın daha temkinli ve kendine hakim bir kadına dönüştüğünü

"Ben de öyle," dedi Worth, "gerçi onunla ilgili hatırladıklarım
"Kadınlara eziyet etmekten başka hiçbir işe yaramayan genç bir
delikanlıydı."

"Bu konuda çok ."

"Jacaranda'ya bana ettiği için teşekkür ederim."

Çocuk odasının penceresinden ışık sızmiyordu; bu hem rahatlatıcı
hem de hayal kırıklığı yaratıcıydı. "Bu söylenti çıkarmanızın bir nedeni
var. Bu

Eski bir haber ve görünüşe göre çok az kişi tarafından biliniyor, eğer
doğruysa."

Worth, komşunun montaj bloğunun yanında duran saksıdan bir kalp
gülü çiçeği kopardı. "Bu küçük söylenti, Lily Ferguson'un parçalarının bir
araya gelmediğine dair inancımı güçlendiriyor. O neden

Evli misin, Hess? Annesi düklükten boşanmış, yani Lily bir dükün torunu,
İrlandalı bir dük olsa da. O bir mirasçı, mavi kanlı, güzel ve amcasının mali
kaynaklarını tüketiyor. İlk sezonunun yarısında nişanlanmış olmalıydı. Ne?
Yapbozun parçaları eksik mi?"

Hessian çocuk odasında yatma vaktini kaçırmıştı, çünkü kart partisi
türünün çoğundan daha erken toplanmıştı.

Hessian, "Henüz bekâr olabilir çünkü ilahi güçler onu benim için
istiyor," dedi. "Gelecek hafta ona adresimi vermek için Leggett'ten izin
isteyeceğim."

Lily, Leggett'in oğlunun yarattığı bir pisliği temizlemekle meşgul
olduğuna dair bir not göndermişti. Yarından sonraki gün parkta bir
gezintiye çıktığında daha fazla açıklama yapacaktı.

"Keşke bekleseydin, Hess. Sen her zaman sağduyunun ruhuydun,
hiçbir şeyin onu ayık bir şekilde düşünmekten alıkoymasına izin vermeyen
bir adamdın. Bu yüzden
Leggett'in durumu hakkında fazla bir şey öğrenememiş olmam beni çok
rahatsız ediyor."

Konservatuvardaki aceleci bir ara vermenin verdiği keyifle kıyaslandığında, ağırbaşı düşünmenin pek de tavsiye edilecek bir yanı yoktu. Yine de Worth'un haklı olduğu bir nokta vardı: Acelecilik Hessian'ın doğasına yabancıydı.

Lily söz konusu olduğunda, gereksiz tereddütlerin, birlikte mutlu olabileceği tek kadına mal olacağına ikna olmuştu.

"Leggett'e kur yapmıyorum Worth. Tek kuruşu olmasa bile Lily'yle evlenirim ve sanırım o da benim için aynı şeyi hissediyor."

Hessian'ın evindeki o ortak anlardan sonra çok az şey söylemişti. sığınaktı, ama konservatuardan ayrılmadan hemen önce ona umutsuzca sarılmıştı. Çekingen insanlar genellikle davranışlarıyla kelimelere dökmediklerini.

"Jacaranda haklıymış o zaman," dedi Worth. "Sen aşıksın. Bu çabanın sana mutluluk getirmesini ve Leggett hakkında bilgi almak için uzlaşma görüşmelerini dinlemeye devam edeceğim."

"Dikkatli dinle, yoksa seni döverim."

Worth, Hessian'ın koluna vurdu. "Ben de seni seviyorum." Bastonunu omzuna dayayarak uzaklaştı.

Hessian kendi ön kapısının önünde durakladı. Leggett mews'a varana kadar yürümeye devam etme isteği. Lily'nin penceresine birkaç çakıl taşı atabilir ve fısıltıyla gece havasına şiir, ve başka türlü...

Kendini rezil etmek. Hangi pencerenin Lily'ye ait olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve gecenin karanlığında çakıl taşları fırlatmak Her durumda bir hedefi güvenilir bir şekilde vurmak.

Yine de bir an için kendi ön merdivenlerinde oturdu, Worth ile olan konuşmasını düşünüyordu. Lily, Worth'un istediği kadın değildi.

Hessian, o zor, aşırı şımartılmış küçük kızın olması gerektiğini söylerdi. O çok daha mantıklı ve sevilebilir biriydi.

Daha güvenilir. Hiçbir erkek genç Lily Ferguson'a sırtını dönmeye cesaret edemezdi. Genç bir erkeğin kırılğan sonuçlarını korkutacak bir isabetle taş atabiliyordu.

Hessian ayağa ve tozunu aldı. uyuyan Daisy'yi dikizliyordu. Şapkasını, eldivenlerini ve bastonunu fuayeye bırakmadan önce aklına gelen son şey, Lily'nin dirseğinin iç tarafındaki doğum lekesine dikkat etmek oldu.

Eğer kader iyi davranırsa, çok yakın bir gelecekte anatomisinin ilgili kısmına bir göz atabilirdi.

* * *

Hiçbir peri masalı Uyuyan Güzel'e uykusuzluk vakasında ne yapması gerektiğini söylememiştir. Yakışıklı kulak -daha doğrusu prens- geldi ve öpücüğüyle uykusunu böldü ve sonra ne oldu? Zavallı kadın rüyalarının kutsanmış unutkanlığına nasıl geri döndü?

Hayatta uyurgezerlik yapmanın, sadece en yakın algılanan endişeye odaklanmanın en iyi yanı, Lily'nin başka her şeye karşı ne kadar dikkatli bir şekilde hissizleştiğini fark etmemiş olmasıydı.

Kendi duygularına, bedenine, dünyasına.

"Çok güzel bir sabah, değil mi?" diye sordu Kont'a.

Hessian Kettering sanki eyer üzerinde doğmuş gibi atının üzerinde oturuyordu. Lily'nin hayatında yarattığı derin tahribattan bereket versin ki habersizdi, Lily ise başka bir şey düşünemiyordu.

"Bütün sabahlar güzeldir," diye cevap verdi.

"Hayatımın en zor dönemlerinde, her şeyi berbat ettiğimi düşündüğüm zamanlarda bile, sabahları hala umut ve olasılık hissi vardı."

Atını durdurdu ve sessizce oturdu. Lily de kısırağıyla aynı şeyi yaptı. Belirli bir yerde değillerdi - bir ağaçlıktaki yapraklı

Hyde Park'ta sessiz bir patika, bir damat dikkat çekmeyecek bir mesafede Ama Grampion haklıydı. Lily son zamanlarda umut ve olasılık duygusuyla -ayrıca her zamankinden daha fazla endişeyle- yükselmişti.

"Bir dua anı mı yaşıyoruz?" diye sordu.

"Bazı kısraklar dizginlere yaslanma alışkanlığı edindikleri için bir düşünme anı yaşıyoruz, ki bu çok gerçekten centilmenlik dışı bir davranış."

Yolculuk gürleyen bir dörtnala başlamıştı, Grampion'un atı görünüşe göre başka bir koşu için istekliydi, tıpkı Lily'nin Earl'ün kış bahçesinin o تنها köşesine dönmek.

"Çok ," dedi Lily. "Zavallı kısrağımın aksine. Dörtnala koşmak onun için yeterli değil."

Lord Hazretleri yüzünü yukarı çevirdi, sanki çınar ağaçlarından ziyade bir katedralin kemerlerine hayranlıkla bakıyordu. Güneş ışığı yeşilliklerin arasından altın sarısı ışıklar halinde süzülüyor ve serçeler havada uçuşuyordu.

", Lily?"

"Nasılım-?" Soru çok samimiydi. Bir aşğın sorgusu. "Senin için yalnızım, ayrı kaldığımız her an."

Bu, Lily'nin bir ay önce bile nasıl cevap vereceğini bildiği bir cevap değildi. Şimdi bu tür duygularını kendine saklayamıyordu ve bu bir sorundu.

"Ben de senin için yalnızım. Damat gelmeden harekete geçelim. Amcanla konuşmak için motivasyonum basarak."

Sabahın olasılıkları ve umutları karardı. "Kuzeye mi dönüyorsun?"

"Hayır, aşkım. Aklımı kaybediyorum. Umarım uzun bir nişanlanmaya meyilli değildir."

"Amcam seni ertelemeye çalışabilir." söz vermişti. Grampion'u vazgeçirmek, ama tamamen caydırmak. "Servetimi yönetmekten hoşlanıyor."

Hikayenin geri kalanı ortaya dökülmek için yalvardı: *Bu benim servetim değil. Anneme aitti, sonra üvey kız kardeşime, sonra da Muhtemelen Kral George'a ya da kız kardeşimin İrlandalı akrabalarına, ama bana değil. Kabul edilmemiş piç kurusuna asla.*

"Walter Leggett'in sizi yönetmeyi daha çok sevdiği izlenimine kapıldım."

Bu sessiz gözlemde Lily, Hessian Kettering'in öpücüğünün uyuyan bir prensesi neden uyandırabileceğini anladı.

Sevdi.

Onun hayatı Oscar'ınki gibi bir dizi eğlenceden ibaret .

Bayan Braithwaite gibi enerjisini kin ve intikam için harcamıyordu.

Amcam gibi elde etmeye, harcamaya ve entrikalar çevirmeye takıntılı değildi.

Hessian Kettering önemserdi. Kendini küçük kardeşine, Daisy'ye, kaynaklarını sorumlu bir şekilde yönetmeye ve hatta atına adamıştı. Dikkatliydi, *uyanıktı* ve etrafındakilere odaklanma ve yatırım yapma duygusu

Bulaşıcı.

"Amcam yetim kalmanın acısını çıkaran genç bir yeğenle yükümlü olmayı istemedi." Walter iki yıl boyunca Lily'ye yaptığı fedakârlığın asaletini hatırlatan yazışmalar yapmıştı. Ancak Tippy'den birkaç mırıldanma duyduktan sonra daha olgun bir Lily, Walter'ın motivasyonunun en ufak bir sevgi kırıntısı içermeyen saf bir açgözlülük olduğundan şüphelenmişti.

"Bu bana bir şey hatırlattı," dedi Grampion. "Geçmişinizle ilgili bir söylenti dikkatimi çekti."

Ve Lily'nin kalan umudu da yok oldu. Kısrağı tereddüt etti, sanki bir kıyamet duygusu at beyninin sınırlarına bile nüfuz etmişti.

"Dedikodular ve servet avcılarını mirasçıları eşit ölçüde takip eder."

Ağaçların arasından, çiy kokulu çimenlerin ve keskin sabah güneşinin olduğu bir açıklığa çıktılar.

"Dedikodular güvenilir, ilgisiz bir kaynaktan geliyor ve amcanızın kâhyasıyla kaçtığınızı iddia ediyor. Güzel, zeki, güçlü kuvvetli ve reşitsiniz. Kendime soruyorum: Zaten evli olduğunuz için mi Londra'nın en gözde bekarlarının adreslerine karşı bağışıklık kazandınız?"

Lily İsviçre'den ilk döndüğünde böyle bir salvo olağan hale gelmişti. Birisi onun bir çay dansında çok güzel çaldığını düşündüğü bir müzik parçasına dikkat çekecek ve panik başlayacaktı. müzisyen kız kardeşi olmuştu.

Eğilmeyi, kaçmayı, lafı dolandırmayı, caydırmayı ve aksi takdirde, güvertesine giderek daha az top mermisi fırlatılana kadar gelen ateşi saptırırdı.

Grampion'un teorisine güldü, çünkü kahkaha böyle anları dağıtmak için üretebileceği herhangi bir karşılık kadar etkiliydi, ama kahkahası bir kalp atışı geç gelmişti.

"Beni gururlandırırıyorsunuz lordum."

Atını tekrar yumuşak bir duruşa getirdi. "Seni bir yalanı yaşamakla, tüm kibar toplumu kandırmakla suçluyorum ve sen gülüyorsun."

Başka bir deyişle, bir cevap alana kadar vazgeçmeyecekti. "Beni neredeyse karşı konulmaz olmakla suçluyorsunuz, oysa ben memnun etmek imkansız - ya da ben

." "Peki ya evin kahyası?"

Lily bu kadarına dürüstçe cevap verebilirdi. "Ona ne olduğunu bilmiyorum, ama o ve ben evli değiliz. Onun ilgisi uygun değildi ve beni başka türlü ikna etmesin diye iki yıllığına İsviçre'ye gönderildim."

Amcası hem Annie'nin hem de arkadaşının aynı araba kazasında kötü bir sona uğradıklarını ima etmişti ama Lily diğer pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da ayrıntıları sormaya cesaret edememişti.

"Bu alçak herif kalbini mi kırdı Lily?"

"Hayır." Gerçek hiç bu kadar rahatlatıcı olmamıştı. Lily, Tippy'nin onun için hazırladığı bir litanyayı okudu. "Gençtim, canım sıkılıyordu, henüz ortaya çıkacak yaşta değildim ve beni aptallıktan alıkoyacak bir annem ya da teyzem yoktu. Beyefendinin tek motivasyonunun yerleşim yerimi ele geçirmek olduğundan şüpheleniyorum."

Hessian atının omzundaki bir sineği temizlemek için kırbacının ucunu kullandı. "Peki ya adamın adı?"

Bu, uyarı atışından sonra gelen şeydi - yıkıcı
Yaylım ateşi, kargaşaya yol açmak ve çabuk teslim olmaya teşvik etmek niyetindeydi. Lily teslim olmayı göze alamazdı ve ev kâhyasının adını bir ara duymuş olsa da şu anda hatırlayamıyordu.

"Bunu tartışmak zorunda

mıyız?" "Sana acı

veriyorsa hayır."

"Güzel bir sabahı bu önemsiz şeylerle boşa harcıyoruz."

Gerçi Hessian evin kâhyasının izini sürmeye niyetliyse, bu önemsiz olmaktan çok uzaktı. "Daisy nasıl?"

Atlar ve sohbet devam ederken Kont, Daisy'nin kardeşlerinden aldığı mektupları ballandıra ballandıra anlatmaya başladı. Çocukları kuzeyde geçirdikleri yazlardan tanıyordu ve her ikisinin de

Daisy'nin itiraf ettiğinden daha çok özlediği iyi genç adamlar. Serpentine görüldüğünde ve diğer atlılar daha geniş caddeleri doldurduğunda, Earl atını nazikçe durdurdu.

Üçüncü kez.

"Bu hafta amcanla konuşmalıyım, Lily. Sana olan ilgimi kamuoyundan saklamak için hiçbir neden bulamıyorum. Bir kere "Nişanlandıktan sonra sana kur yapma iznimiz olacak ve servet avcıları başka varislerin peşine düşecek."

Oh, Hessian. "Dullar başka kontların peşine mi düşecek?"

"Bana Wellington'ın kendisinin de gençliğinin sevgilisi, o alayı caydırmaya yetecek topçusu yok."

"Majesteleri onlara sadece gülümsüyor ve flört ediyor ve o bir düğün."

"Ben bir kontum. Kıyaslandığında önemsiz bir ödül ama senin ödülün olmak isterim."

Hessian'ın gülümsemesine, iltifatlarına rağmen Lily bir kıyamet hissine kapıldı. Amcası Lily'nin kendisi için istediği tek talibi elinin tersiyle itecekti ve bir on yıl daha Walter Leggett'in hırçın, sık sık sınanan yeğeni olmak umabileceği en iyi şey olacaktı.

"Hiç kaçmayı düşündünüz mü lordum?"

"Hayır, kaçmadım. Benim konumumdaki bir adam ortada hiçbir neden yokken kaçtığına, skandal ortaya çıkar. Şu anda ihtiyacım olan son şey

"Evime yeni katılan Daisy bir skandaldır."

Lanet ve azap. "Bayan Braithwaite yüzünden mi?" Damat on metre kadar geriye çekildi.

"Çünkü senin ve kendimin itibarına değer veriyorum. Çünkü Daisy'nin böyle bir drama ve konuşmaya ihtiyacı yok. Çünkü ben küçük de olsa ailemin reisiyim ve düşünmem gereken evlenmemiş bir üvey kız kardeşim var. Her ne kadar seni alıp götürmeyi ve sonsuz bir Sana tutkulu bir aşk duyuyorum, bu kadar bencil olmamı haklı çıkaramam."

Onur tarafından yok edilmek. "O halde amcamla konuşmalısın ve eğer onunla başarılı olmak istiyorsan, servetim hakkında ne kadar az konuşursan o kadar iyi olur."

"Lily, servetin umurumda bile değil. Seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Bu, şimdiki zevklerle fazla meşgul olmanın ve pratik konulara yeterince odaklanmamanın bir başka belirtisiydi. Lily kabul ettiği davetleri ezberlemeliydi, böylece Hessian'la daha iyi koordine olabilirdi.

"Ne yapacağımı ," dedi. "Belki Bronwyn ve Daisy bir öğleden sonrayı daha birlikte geçirebilirler?"

Elli metre ötedeki parkın kapısından içeri bir adam girdi, sadece temiz havadan yararlanan başka bir yayaydı, ancak bu adamın tasmaında iri bir Alsatian vardı ve bir lordling dışında her şey.

"Dadım geldi," dedi Hessian, atını parkın son gelenine doğru çevirerek. "Ama bu işgüzarlığı kendi yararımıza kullanacağız. Kardeşim Worth ile tanıştın mı?"

Amca bu gelişmeden memnun olacaktı, Lily ise huzursuzdu. "Yapmadım."

"Çocukluğumuzdan beri değil demek istiyorsun. İçiniz rahat olsun, Sör Worth artık neredeyse zararsız."

Lily bir gafın ardından hızla geri çekilmenin en iyisi olduğunu öğrenmişti. Bu sabah Hessian'la -diğer şeylerin yanı sıra üvey kız kardeşinin kaçışı yüzünden- gaf yapmıştı ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için geri çekilmediği için hataları katlanarak artıyordu.

Hessian açık tenliyken, Worth . Hessian sırık gibiydi, Worth'un doğru koşullar altında tehditkâr olabilecek sağlam bir kas yapısı vardı. Lily'ye keskin bir değerlendirme yaptı ve onu da tedirgin etti.

Worth, Lily'nin elini öperek, "Hanımefendi karımı ziyaret etmelisiniz," dedi. Atlı olmasına ve Hessian'ın kardeşi üzengisinde durmasına rağmen, yerde dezavantajlı olmayacak kadar uzun boyluydu.

Lily cevap vermeden önce Hessian, "Uygun olur," dedi. "Belki yarından sonraki gün?"

Worth eldivenli eliyle köpeğin başını okşadı. "Saat ikide prenses uykuya dalmış olur. Jacaranda o saatte bir yetişkinin eşlik etmesini hoş karşılayacaktır."

"Saat ikide," dedi Lily. "Bunu dört gözle bekleyeceğim."

Köpek sahibine umutlu bir bakış attı ve çok geçmeden yola koyuldular.

"O zaman yarın amcanı arayacağım," dedi Hessian, "ve Eğer programım beni yarından sonraki gün saat ikide Worth'un kapısına götürürse, şaşırmış görünmeye çalışın."

Yarın çok ama çok erkendi. "Amcam yarın gelmeyebilir."

Seyis atını bir daire çizerek yürütüyordu, kaldırım taşlarına vuran toynak Lily'nin soğukkanlılığını bozuyordu.

"O zaman canım, ısrar ve gerekirse bir randevu alacağım. Amcandan korkuyor musun, Lily?"

Tekrar gülmesi gerekirdi ama onun yerine dizginleri eline aldı. "Tabii ki hayır."

"Ama senin iyiliğini düşündüğü konusunda ona güvenemezsin. bana güvenin. Kolay kolay pes etmem."

Hessian bir el uzattı, ama bu her zaman hanımefendinin eliydi. önce elini uzatma ayrıcalığına sahipti. Lily onun parmaklarını kendi parmaklarının arasına almasına ve eyerden eğilmesine izin verdi. Bu jest kibarca ve halka açıktı.

Lily'nin kısırağı samanlığa seyis şüphesiz bunu amcasına bildirecekti.

"Amcanı kardeşinle tanıştıtırabilirsen, takım elbisene daha olumlu bakabilir."

Grampion Lily'nin elini bıraktı. "Worth'un onu zengin etmesini mi istiyor? Leggett'in zaten kendine ait bir serveti yok mu? yönetmek için bir servet mi?"

"Bilemem lordum ama Walter Amca'ya karşı dikkatli davranmanız konusunda sizi yeterince uyaramam. En azından oyalama taktiklerini ve muhtemelen açıkça reddetmeyi bekleyin."

"Önceden uyarıldım."

Lily kontun yanından ayrılırken parkın sessiz yeşilliği içinde kaybolmaktan başka bir şey istemiyordu. Bunun yerine doğrudan eve gitti ve nasıl daha iyi hazırlanabileceğini düşündü Walter Amca'nın bulmacası ve sorunu için Grampion.

Mews'e ulaştığında, Oscar elinde bir şişe daha, yine montaj bloğunun üzerinde oturuyordu. Kendini toparladı.

Lily'nin eyerden inmesine yardım edecek kadar
Bütün gece dışarıdaydı. Puro dumanı, ekşi şarap ve ter kokusu bedenini
sarmıştı.

"Selamlar kuzen," dedi, çakırkeyif bir selam . "Bu sabah çok çekici
görünüyorsun."

Lily'nin alışkanlığı en az beş . "Oysa senin banyoya, kestirmeye ve
tırış olmaya ihtiyacın var."

Seyis kısrağı Oscar onu inceledi. "Ben
Yas tutmak ya da kaderime boyun eğmek. Sanırım senin kaderine de."

"Oscar, kafan mı güzel?"

"Evet, biraz, yakında nişanlanıp evleneceğim." Bir kez daha binek
üzerine oturdu ve Lily'yi yanına çağırdı.

"Tebrikler, sanırım. Umarım en azından niyetinizi beğenmişsinizdir."

"Onu çok severim, hayatım boyunca tanıdım. Muhteşem yerleşimleri
olan büyük bir kız."

Oscar şarap şişesine bakarak sırtırken Lily'nin içi burkuldu. "Bu
kahramanı tanıyor muyum?"

"Onu her sabah aynada görüyorsun. Amcam evlenmemize karar
verdi, ama sana söylediğimi belli etmemelisin.

Sen doğum gününü kutlayana kadar tören olmayacak. Bu fikri gün
geçtikçe daha çekici buluyorum."

Bölüm On Dört

Walter Leggett'in şehir evi geniş, temiz ve bir şekilde... kapalıydı. Hessian bunu, şapkasını ve bastonunu, "İyi günler lordum" demekten başka bir şey söylemeyen ve -Hessian ona bir kart uzattığında- "Çok iyi, lordum."

Belki de evde bir çocuğun olmaması bir fark yarattı. Küçük ayaklar başının üstünde vurmuyor, şemsiye standında minyatür bir şemsiye yok.

Ya da belki Hessian çiçek eksikliğine tepki gösteriyordu. İlkbaharda Londra çiçek bolluğuyla kutsanmıştı ama yine de Leggett'in resmi salonundaki perdeye bir poşet kurutulmuş lavanta bile asılmıştı.

Salon, döşemeli sandalyeler ve altın ve yeşil tonlarında kadife bir kanepe ile cömertçe döşenmiştir. Axminster halı da gül ve krem tonlarıyla aynı düzeni yansıtıyordu, Duvardaki manzara ise pembe renkli bir gökyüzü ve krem rengi koyunlarla daha yeşildi.

Ev, Hessian'ı bir tiyatro seti olarak etkiledi: Müreffeh Londra Şehir Evi. Birazdan sahnenin solundan şapkası yamuk, kıkırdayan bir hizmetçi ya da sahnenin sağından üst düzey personele esprili bir şekilde saygısızlık eden bir uşak girecekti.

Yine de Hessian'ın Walter Leggett'le olan işi gerçekten ciddiye.

Lily bir kapının arkasından konuşulanları dinleyecek miydi? Onlara katılacak mıydı?

"Lord Grampion, sizi görmek ne büyük bir zevk!" Walter Leggett elini uzatarak salona girdi. "Son akşam yemeğinizde bunu belirtme fırsatım olmadı, ama siz tam da rahmetli babanın görüntüsü. Oturalım ve sen de bana sevgili kardeşinin nasıl olduğunu ve Cumberland'dan gelen tüm haberleri anlat."

Hessian'ın akşam yemeğinde bu tür sözler bir düzine konuk tarafından duyulabilirdi. Bu, tek kişilik bir izleyici kitlesi için yapılan bir .

"Leggett, ? Son görüşmemizde konuklarımla daha fazla vakit geçirmeyi ummuştum ama akşam planladığım gibi gitmedi."

Tanrıya şükür.

Hessian birçok kanepede gibi rahat olmaktan çok süslü olan kanepeye oturdu. Leggett kuyruklarını açarak Hessian'ın solundaki sandalyeye oturdu.

"Sevgili hanımlar kendi başlarına bela oluyorlar, değil mi?"

Leggett dedi ki. "Bir unvanla yükümlü olmadığım için şanslıyım, yoksa zavallılar kafeslerime tırmanır ve kasaba koçu."

Dikkat çekici olmayan yaşlı bir adamdan ne garip bir gözlem.

"Bayanlardan bahsetmişken, Bayan Ferguson bize katılacak mı? Daisy'm ondan özellikle hoşlanıyor."

"Lily büyük ihtimalle hâlâ uyuyor lordum. Öğleden önce kendini çok fazla gösterecek bir tip değil." Leggett'in ses tonu, sözlerinden daha çok, Sosyal sezonda Mayfair'in çoğu sabahları uyuyarak geçirse de, bu tür tembellikler sevgiyle azarlanırdı.

Hessian, "Ben de günün ilk saatlerinde dışarı çıkmayı severim," dedi. "Seni erken bir saatte parkta görebilecek miyim?"

Hessian çok farklı bir konuşma planlamıştı: *Bayan Ferguson'a çok saygı duyuyorum ve ona adreslerimi vermek istiyorum.*

Yeterince basitti ama ev sahibinin anlayışını değerlendirmeden girişilecek bir konuşma da değildi.

Leggett'in ikiyüzlülüğü -Lily kendi isteğiyle erkenden ata binmişti- daha fazla keşif yapılması gerektiğini gösteriyordu.

"Benim alışkanlıklarım değişkendir," dedi Leggett. "Kardeşiniz şafak vakti parkın tadını çıkarıyor mu? Evinizi yenileme konusunda çok titiz davrandınız.

Sevgili babanızın arkadaşlarıyla tanışıklığınız var ama Sir Worth aynı şeyi iddia edemez."

İma edilen azarlama da... kapalıydı. *Sör Worth* son on yıldır Londra'da topuklarını tekmeliyordu. Leggett isteseydi Hessian'ın kardeşini ziyaret etmek için binlerce fırsat yakalayabilirdi.

"Seni yine yemeğe davet edeyim mi?" dedi Hessian. "Senin ailen ve benim ailem, Worth ve hanımını da davet edeceğim. Dostlarla yenen gayri resmi yemekler en keyifli olanlardan biri olabilir."

"Her zaman söylediğim , yiyecekten bahsetmişken, çay için zili çalayım mı?"

"Gerek yok." Özellikle de Lily dökülmeyecekse. "Sık sık ve bol bol yemek yemezsem personelim endişelenir. Bir oğlunuz var, değil mi?"

Leggett, Hessian'ın en az yirmi bir yaşında olduğunu tahmin ettiği büyüleyici, sevgili, yakışıklı "oğlunu" ballandıra ballandıra anlattı. Lily, Oscar Leggett hakkında hiçbir zaman eleştirel bir şey söylememişti ama O da ona iltifat etmemişti.

Leggett, "Oscar'ın iş hayatına atılabileceğine dair umutlarım var," dedi. "Başarılı bir avukatın dostça tavırlarına ve iş adamının sağduyusuna sahip. Kardeşinizin sayısız astı olduğu biliniyor ve Oscar onların sayısına iyi bir katkı olabilir."

"Bu konuyu Worth'a açmalısın ya da belki Oscar bu inisiyatifi alabilir?" Worth Kettering'in çalışanlarında bir özellik varsa, o da inisiyatif almaktı.

"Haklısınız, elbette," dedi Leggett. "Yine de Oscar'ın bugünlerde farklı bir yöne odaklandığına inanıyorum."

Genç bir adam için finansal geleceğini güvence altına almaktan daha zorlayıcı ne olabilir? "Genç erkeklerin çoğu bir mesleğe yönelmeden önce kendilerini toparlamak için birkaç yıla ihtiyaç duyar."

Hessian o yılları hiç tanımadığı bir kadınla evli olarak geçirmişti. Worth ise dünyaya açılmış ve bir servet kazanmıştı.

Leggett, "Ya da genç dostlar, kendilerine çeki düzen verecek bir hanımefendi kadar akıl sahibidirler," dedi. "Ben Oscar'ın sonunda Tabiri caizse burnunun dibinde böyle bir kadın buldu." Leggett'in gülümsemesinde imalar dolaşıyordu. Burnunun dibindeki tek kadın

Oscar'ın burnu...

"Geçimini sağlayacak bir araç bulmadan gelin mi alacak?"

Leggett'in kıkırdaması paslı ve zorlamaydı. "Ünvanlı ailelerin genç oğulları bir iş bulmalı, bu doğru. İmkânları olan bizler karşı daha hoşgörülü olabiliriz. Oscar benim tek varisim ve işlerimi yönetmeyi her şeyden çok , yatırımlarımın çoğunu ona devrediyor olurdum. Başkasının yanında ticaretin yollarını öğrenirse daha iyi olur. O zaman benim yerime geçebilir.

Babasından yıllarca ders almadan."

Bir oğul genellikle hayat derslerini en iyi babasından birinden öğrenir, ama Leggett'in anlattıkları bir konuşma, ikna etmek için yapılan bir hitabet niteliğindeydi.

"En güzel anılarımdan bazıları," dedi Hessian, "babamla birlikte Grampion'un metrelerinde ve sınırlarında at sürdüğümüz zamanlardır. O her şeyi bilirdi kiracıyı, arazinin her dönümünü ve her kovuktaki her tilkiyi. Hedeflemem gereken standardı ilk elden gördüm ve bu örnek bana çok iyi geldi."

Hessian'ın altındaki minder rahatsızlık verecek kadar pütürlüydü, eğer konuşma onu zaten huzursuz etmemiş olsaydı. Oscar'ın gelin seçimiyle ilgili imalar, Oscar'ın neden ailesinin mali durumunu ona bu konuda bilgi verebilecek tek kişiden öğrenmemesi gerektiğiyle ilgili konuşmalar önemli..

Sosyal bir çağrıya uymayan bir bot.

"Babanızı çok özlediğinize eminim," dedi Leggett, "ama aristokrasi tek zenginlik kaynağı olarak toprağa sarılmaktan pişman olacak. Bu konuda beni dikkate alın lordum, çünkü ne konuştuğumu biliyorum."

Hessian ayağa kalkarak, "Belki de genç Oscar bu konudaki düşüncelerinizden faydalanır," dedi. "Başka bir yerde bekleniyor olsam da, yakın gelecekte benim evimden sizinkine bir akşam yemeği daveti gelmesini bekleyebilirsiniz."

Leggett'in gözlerindeki rahatlama mıydı? Memnuniyet mi?

"Eğer misafir ağırlama zahmetine katlanmak istemiyorsan, Oscar ve ben seninle ve kardeşinle kulübümde akşam yemeği için buluşabiliriz."

Leggett dedi ki. "Hanımlar iş ve siyaset konuşmayı sıkıcı buluyor, tıpkı biz erkeklerin balo ve kıyafet konuşmayı bir deneme olarak görmesi gibi."

Ev sahibi ona ön kapıya kadar eşlik ederken Hessian, "Katılmıyorum," dedi. "Dengeleri ve nezaketleriyle hanımefendilerin arkadaşlığı, ahkâm kesen bir sürü erkeğe ve onların kokuşmuş puolar. Akşam yemeğinde ailenizi ağırlamak benim için bir zevk olacak." Lily'nin de konuklar arasında olması şartıyla.

Leggett, Hessian fiziksel olarak kapıdan çıkana kadar gülümseyerek ve kıkırdayarak bekledi.

Tüm bu karşılaşma hayal kırıklığı ve tedirginlik yaratmıştı.

Lily kuzeniyle *nişanlı* mıydı?

Leggett mıydı?

Hessian sokağın köşesinden döndü ve iki sıra ev arasında uzanan ara sokağa girdi. Bir uca yakın bir yerde, muhtemelen birkaç ev tarafından paylaşılan bir at arabası evi bulunuyordu.

Evler. Sokak, Londra'daki diğer yüzlerce sokak gibi sessiz, gölgeli bir kaldırım taşıydı. Hessian yürüyordu, bir

Ana caddeler yerine daha sessiz çevreleri tercih eden beyefendi, kendini arka bahçelerin arkasında bulacak kadar arka bahçeleri sayana kadar

Leggett'in şehir evi.

Bahçe başka bir tiyatro dekoruydu -ortada bir güneş saati, yürüyüş yolları ve çitler arasında büyümüş çimlerden oluşan küçük bir yama- ama Leggett'in mülkünün geri kalanı kadar bakımlı değildi.

"Yardımcı olabilir miyim, efendim?"

Soru, işçi kıyafetleri giymiş zayıf bir adamdan geldi.

At kokuyordu ve saçlarının kesilmesi gerekiyordu.

"Ben ve birkaç arkadaş daha Bay Oscar Leggett'in balkonuna bir nota atmak ya da belki de ailesinin geri kalanının dışarıda olduğu bir gece ona esprili bir türküyü serenat yapmak isteseydik, hangi pencerenin altında toplanabilirdik?"

Adamın gülümsemesinden toplam altı dişi görünüyordu. "Bay Oscar Leggett terasın üstündeki odada kalıyor efendim. Babası sağda, genç bayan da sol köşede. Eğer yanlış akşamı seçtiyseniz, ikisi de sizi ve arkadaşlarınızı duyabilir."

Hessian adama bir bozuk para uzattı. "Dikkatli seçeceğiz."

Damat ahıra dönerken, Hess çardağın tepesinden Lily'nin penceresine kadar olan mesafeyi gözleriyle ölçtü. Alttaki yay penceresi tırmanışı oldukça güvenli hale getiriyordu, ancak bir arkadaşın küstahça ortaya çıkması gerektiğinde kullanışlı bir balkon neredeydi?

Ay ışığı mı?

Hessian saatine baktı, Daisy'ye bir saat sözü vermişti. Eğer kardeşlerine yazdığı mektupları bitirirse öğleden sonra pikniğe gideceğini söyledi ve yoluna devam etti.

Leggett'le buluşma hiç de planlandığı gibi gitmemiştii ama Lily yarın Worth'un evine uğrayacak ve Hessian da onun kaçmakla ilgili sorusunun boş bir merak mı yoksa açık bir ima mı olduğunu o zaman anlayacaktı.

* * *

"Beni en kötüsünü, Oscar Leggett, en kötüsünü düşünmeye itiyorsun, sonra da sabahı ahırda uyuyarak geçiriyorsun."

Lily bu yüzden ona hâlâ kızgındı; son iki günü ondan saklanarak geçirdiği, megrim taklidi yaptığı, sonra da son konuşmalarındaki çirkin, tuhaf imaları ortadan kaldırmak yerine bir akşam gizlice kaçtığı için.

Onun için erken bir kahvaltı olan öğle yemeğinde onunla yüzleşmeyi göze almıştı.

Oscar kendine bir fincan kahve koyarak, "Madem azarlayacaksın, bari azarlarken şamatayı kes," dedi. "İyi talihini kabullenmen için sana zaman tanıyordum. Dürüst olmak gerekirse Lily, çok daha kötüsünü yapabilirdin."

Hayır, . "Neden gün batımından önce uyandın ve giyindin?"

"Saat ikideki ziyaret için arabaya ihtiyacın olduğunu ahıra bildirmişsin. Eğer evleneceksek, bir çift gibi davranmalıyız ve bu da çağrılarını birlikte ödememiz anlamına geliyor."

Walter Leggett'in mantığı buydu ve Lily'nin on dört yaşından beri yaşadığı gözetim ilmiğini sıkılaştırmak için de bir bahaneydi.

"Şapka alışverişine gidiyorum."

Oscar kahvesini h  p  rdetti. "Yalan s  ylememelisin, Lily. U  a  a s  yledi  in bu de  ildi."

Arabacı da Lily'nin ziyaret etti  i t  m yerleri a  ıklayacaktı. "Telefon g  r    memi yaptıktan sonra   apka alışverişine   ıkaca  ım."

"M  kemmel. Kadınların s  sleri arasında uzanmaya bayılırım, ma  aza kızlarıyla fl  rt etmek ve alışverişlerde danı  şmanlık yapmak. Bu konuda olduk  a iyiyim."

Lily, kahve fincanını kafasına fırlatmak istedi  inde onun dirse  indeki koltu  a oturdu. "    nk   metreslerinizi   ımartıyorsunuz."

"Her bir tane, ama tabii ki. Metresler kar  ılıklı ho  şg  r   i  in bir egzersizdir."

"Metresler korkun   hastalıklara yakalanmak, para harcamak ve toplum i  inde aptal gibi davranmak i  in bir ara  tır."

Oscar kahve fincanını yere bıraktı ve bir     gen tereya  lı tost. "E  er b  yle bir e   olmaya niyetliysen

Bana bir çift oğul verdikten sonra ayrı. Babamın planı konusunda zorluk çıkarmayı düşünmüyorum Lily, ama belli sen düşünüyorsun."

Bunun *neden* tahmin edememişti? *Neden* yıllar önce kaçma planları yapmamıştı? Yirmi bir yaşında bir kadın her yetişkin. Lily, her saat yakından denetlenen Daisy'den daha az özgürlüğe sahipti.

"Oscar, biz kuzeniz. Kuzenlerin evlenmemesi gerektiğini sen de kabul ediyorsundur."

"Bunu Kral George'a ya da aziz babasına anlatın. Arada bir evlilik yaparak serveti aile içinde tutmanın yasadışı bir tarafı yok. Kuzenler arasında. Tostum için neden marmelat yok? Ben tostumu hep marmelatla yerim."

Oscar'ın marmelatı için sızlanmasını bir ömür boyu dinlemek, Lily'nin karısı olarak karşılaştığı en iyi şeydi.

"Majestelerinin evliliğinin nasıl sonuçlandığına bir bakın," diye mırıldandı Lily. "Seni temin ederim ki çocuk olmayacak. Bir kocanın ayrıcalıklarını asla bilemeyeceksin Oscar, benimle değil."

Kravatındaki tost kırıntılarını fırçaladı. "Kuzen olduğumuz için beni yatağından uzak tutmayı mı düşünüyorsun? Kilisenin böyle bir eşleşmeye itirazı yok ve buna gelince, aramızda bir şey olduğundan şüpheliyim.

kuzenlere yaklaşıyor."

Lily'nin içindeki tüm endişe, kızgınlık, öfke ve şaşkınlık, kuşkunun durduğu bir noktaya geldi. "Anlayamadım?"

"Hem kuzenim Lily'ye hem de rahmetli annesine benziyorsunuz, ama kuzenim her türlü hayvandan nefret ederdi; atlardan, kedilerden, köpekler, kuşlar. Kendi türü dışında hiçbir tür için iyi bir söz söylemedi ve nadiren onun için de söyledi. O sümüklü kısrağın üzerine titriyorsunuz,

Hannibal dediğiniz kedigillere gizlice ikramlarda bulunur ve bir köpeği sevmekten yanından geçemezsiniz."

"Tanrı aşkına Oscar, düşünemezsin... insanlar değişir. Olgunlaşırlar."

"Atlar Lily'yi kaşındırır, kediler hapşırtırdı. Kuşlardan gerçekten çok korkardı, çünkü kilisedeki bir kadın bir serçe yakalamıştı.

bir Pazar günü şapkasına takıldı ve yaratık öldü - serçe yani."

"Ben Lily Ferguson, sen benim kuzenimsin."

"Çok iyi bir oyuncusunuz, ama benim çocukken tanıdığım Lily Ferguson piyanoya bayılırdı. Bir parti parçasını bile zor çıkarıyorsun."

Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım. "Yetenekler paslanır."

"Kuzenim bir kovanın içinde melodi taşıyamazdı, sanırım bu yüzden klavyede bu kadar ustalaştı. Şarkı söylüyorsun bülbül."

Derbyshire'daki handa yerleri fırçalayarak geçen onca yıl, çamaşır ipine çamaşır asarak geçirilen onca yaz, bir iş gününün daha kolay geçmesini sağlayan basit halk ezgileriyle mayalanmıştı.

"İsviçre'de çalıştım."

"İsviçre'yi merak ediyorum. Belki de İsviçre, West Riding'de bir bitirme okulu olarak adlandırdığımız şeydir, ancak bu yönde tek bir söylenti bile duymadım. Kimse şüphelenmiyor ve sen de Lily olarak o kadar iyi bir iş çıkardın ki zaman zaman kendimden şüphe ettiğim oldu."

Kanıtı yoktu, hiç yoktu. Şimdiye kadar sunduğu tek şey spekülasyon ve varsayımdı.

"Senin Oscar Leggett olmadığını da iddia edebilirim. Sen annenin evliliğe getirdiği bir yan darbesin çünkü Walter

üreyemiyor. Mizaç ya da görünüş olarak ona benzemiyorsun... hiçbir şey."

Oscar'ın gülümsemesi acıma doluydu. "Lily, panik yapmana gerek yok. Bir avantajdan yararlanma yeteneğim olduğu ölçüde benziyorum. bana geldiğinde. Evleneceğiz, sana iyi bir koca olacağım ve sen torun verdikçe babamın servetinin kontrolünü ele geçireceğim."

"Benim servetim."

Elindeki peçeteyle dudaklarını sıvazladı. "Sen bir kadınsın. Servet sahibi olamazsın. Her halükarda, eğer babam zorluk çıkarırsa, kökenlerinle ilgili teorilerimi açıklar ve evliliğin sahte olduğunu ilan ederim."

Lily ayağa kalktı ve kahvaltı salonunun uzak köşesine doğru ilerleyerek masada tost yiyen kâbusla arasına olabildiğince mesafe koydu.

"Eğer evlilik hileli ise, ben hapse girerim ve amcam servetimin kontrolünü yeniden ele geçirir."

"mi? Yoksa o da seninle birlikte hapse mi girecek? Kuzenimi taklit etmeye kalkıştığınızda oldukça gençtiniz. Lawrence Delmar ile kaybolduğunda on yedi yaşındaydı.

Dostum, kızlar o yaşta çok kolay etkilenir. Çaresiz, gerçekten. Yasal yetişkinlikten yıllar ve yıllar uzakta. Kim bilir amcan sana ne sözler verdi ya da ne tehditler savurdu?"

Kahvaltı salonundaki sessizlik Oscar'ın jambonunu dilimlemesiyle bozulurken, Lily zihinsel olarak bir kez daha delirmiş bir dünyaya çılgılık atıyordu.

On dört yaşındayken Walter Amca'nın şüpheli yardımını, bulaşıkhanede defalarca tecavüze uğramaya tercih etmişti. Diğer taverna hizmetçileri

kötü muamele karşısında öfkelenecek, seyisler ya da misafirler kurallara uymazsa başka bir yerde iş bulmalarına yardımcı olacak aileleri vardı.

Lily'nin kimsesi yoktu ve yetim olduğu herkes tarafından biliniyordu.

"Düğün ne zaman ?"

"Hiçbir yok. Özel bir lisans almam gerekiyor.

önümüzdeki altı ay içinde. Bir sonraki doğum gününüzün, servetinizin kontrolünü kendi ellerinize almanız açısından önemli olduğuna inanıyorum. Daha sonra evlenirseniz, kocanız bu parayı alır ya da benim yöneteceğim yerleşim vakıflarına bağlanır. Eğer bundan önce evlenirseniz.

tarihinde, uzlaşma şartlarına Amca karar verecektir."

Oscar yalan mı söylüyordu? Lily öyle olduğunu varsaymak zorundaydı, özel lisans zaten ellerindeydi.

"Amcam birliğe getireceğim tüm fonları yönetecek. Kontrolün sende olacağını ima etmiş olabilir, ama sana söz veriyorum -merhum annemin hayatı üzerine söz veriyorum- belgelerle birlikte sunulduğunda, her kuruşun ve paranın kontrolünü çok güzel bir şekilde ona verecekler. Babanız olarak ona duyduğunuz güvenden, belirsiz yalanlardan ve sizin hukuk dilinden anlamamanızdan faydalanacak. Kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmesi dışında ona güvenemezsiniz."

Oscar jambonun son lokmasını da mızrakladı. "Baba gibi, oğul gibi, ha?" Ses tonu kırıngınlıktan ziyade düşünceliydi. "Bunu düşüneceğim, ama ben düşünürken biz de dostça bir ilişki kuracağız.

Spekülasyon, Lily. Beni alışveriş gezilerine sürükleyeceksin. Diğer arkadaşlar kutsal evlilikten bahsettiklerinde düşünceli olacağım. Dünyayı kuzenden daha fazlası olduğumuza ikna edeceğiz ve her şey yerli yerine oturacak."

Ayağa kalktı, masanın etrafından dolaşarak Lily'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve sonra onu yemeğin kalıntıları arasında yalnız bıraktı.

İki dakika geçmeden bir uşak geldi.
konuşmanın Amca'ya bildirilmeyeceğini ima ederek masadan kalktı.

Oscar kötü değildi. O da Lily gibi, kendi başına gelmeyen bir durumdan en iyi şekilde yararlanmaya çalışıyordu. Lily bir an için onun çizdiği gelecekle uzlaşmak istedi: zorunluluktan doğan bir evlilik, yüzeyde samimi, maddi olarak rahat ve kendi yolunda dürüst.

Ama sonra onun yanağını öptü.

Oscar dün geceden kalma puro, saç pomadı ve acı kokuyordu. Kahve. Dudakları Lily'nin bedeninde, eli kolundaydı ve Lily kusmak istiyordu. Yıllarını handa kelepçelerden ve öpücüklerden kaçarak geçirmişti, Walter Amca'nın korkmuş kuklası olarak on yıldan fazla bir süre ve şimdi Onu istediği gibi kullanacak başka bir adamla evlenmek, hatta yakınlaşmak.

Cesur açıklamalarına rağmen, Oscar evlilik ayrıcalıklarını kullanmak için her türlü yasal hakka sahipti ve mevcut zevkten vazgeçecek bir adam değildi.

Pencerenin ötesinde, at arabası Lily'yi Oscar rolündeki ilk sosyal görüşmesine götürmek üzere mews'ten . niyetlenmişti. Gitmeye korkuyordu ve evde kalmaya cesaret edemiyordu, çünkü bu Hessian Kettering'i görmek için son fırsatı olabilirdi ve onu tekrar görmek istiyordu.

Umutsuzca.

* * *

Hessian, Worth'un evine saati çeyrek geçe varmıştı, çünkü Daisy onunla gelmekte ısrar etmişti. Aslında nk Lily'ye Walter Leggett'le görüşmesinin kötü geçtiğini bildirmek zorundaydı.

Çok kötü.

Hessian'ı şaşırtan bir şekilde, Oscar Leggett Jacaranda'nın salonunda çay içiyordu ve Lily ile her zaman bir çift olarak sosyalleşiyormuş gibi görünüyordu.

Lily kuzeninin yanına oturmuş, biskvisini kemiriyor ve Hessian'ın bakışlarından kaçıyordu.

"Bahçede bir tur atabilir miyiz?" Jacaranda etrafa iki fincan servis yaptığında Hessian önerdi. "ocukların hoş bir şamata yaptığını duyabiliyorum ve ılıman hava hâlâ nadir görülen bir şey."

"Harika bir fikir." Oscar Leggett ayağa kalkıp Lily'nin ayağa kalkmasına yardım ederken Worth da karısına yardım etti.

"Ben Meda'yı getireyim," dedi Worth. "Köpek meraklısı mısınız, Bay Leggett?" "Köpekler mi?"

Hessian tek bir heceyle Oscar'ın tartmasını, ölçmesini ve köpek meraklılarının Worth Kettering'in gözünde köpek beslemeyenlerden daha yüksek bir mevkide olduğu sonucuna varmasını izledi.

"Asil bir tazıyı çok severim," dedi Oscar. "Sık sık yıkanan ve uslu bir adam olması şartıyla. İnsanın en iyi dostu falan."

Worth, Oscar'ı Lily'nin yanından çekip aldı.

Meda'nın tasmaını koridorun karşısındaki çalışma odasında bulan Hessian, Jacaranda'nın kaşlarını kaldırmasına rağmen Lily'nin dirseğine yapıştı.

"Yaz ortası gecesine kadar köpekler, tazılar ve yavrulama kutuları hakkında gevezelik edecekler," dedi Hessian, Lily'yi terasa . "Konuş benimle, Lily. Amcan çok misafirperver değildi.

onu çağırdığımda. Kur yapma konusunu açmadım ve şimdi Hamlet'in hayaletini görmüş gibi bakıyorsun."

Jacaranda bir hizmetçiye talimat vermek için ortadan kaybolmuştu; kreş hizmetçisi ise bahçe yolunun yarısındaki bir bankta, güvercinleri kovalayan Daisy ve Avery'nin yanında oturmuş, çiçekleri kaldırım taşlarına tebeşirle çiziyordu.

"Amcam Oscar'la evlenmeme karar verdi," dedi Lily, bakışları çocukların üzerindeydi. "Oscar sevinçli bir bekleyiş içinde, ancak doğum gününden sonraya kadar yaklaşan evlilik mutluluğum hakkında hiçbir şey bilmeyeceğim."

Lily, Hessian'ın karnına tekme atmış olsaydı, daha kötü bir sürpriz, daha kötü bir ihanet yapmış .

"İtiraz etmediniz."

"*Düşünecek* zamanım olmadı, Hessian. Bunu tahmin etmemiştim ama çok mantıklı. Amcam parayı kontrol ediyor ve Oscar'ı kontrol ediyor ve bu yüzden... bana öyle bakmayın. Bu konuda hiçbir fikrim yoktu, hiçbir ipucu yoktu ve bu benim en kötü kabusum olarak nitelendirilebilir.

büyük bir suçtan hapse gireceğim. Sana o kadar aşkıttım ki gereken ilgiyi gösteremedim ama yakında yirmi sekiz yaşıma gireceğim ve görünüşe göre bu her şeyi değiştirecek."

Güzel bir gün, düzenli bir bahçe, her şey Hessian'ın kalbinin kaburgalarına çarpmasının ardından kayboldu.

"Beni mısın, Lily? Sunağa isteyerek gidecek misin Amcan emrediyor diye mi? O meleyen çizgili çocuğun benim kontesim olmaya tercih edebileceğin ne teklifi var?"

Lily'nin gözleri amcasının planının onun cehennem fikri olduğunu doğruladı ama Hessian'a hiçbir şey söylemedi.

"Lily, sana olan hislerimin karşılık bulacağını ummuştum, yoksa asla... bunu tahmin etmezdim. Sonra hiçbir açıklama yapmadan başka biriyle evleneceğini söyledin. Anlamama yardım et, çünkü kış bahçemde o kadar tatlı bir şekilde boyun eğen kadınla kardeşimin bahçesindeki sessiz, sefil yarattığı bağdaştıramıyorum."

"Sefil olmanın çok ötesindeyim."

Bahçenin öbür ucundaki küçük kızlar kahkahalara boğulurken, zavallı güvercinler bahçe duvarının tepesinde kızgın bir şekilde kasıla kasıla yürüyorlardı. Lily yürüyüş yolunda dolaşmaya başladı. Tebeşirle yapılan çizimlerin ardından, çocukların yaptığı gibi kaldırım taşlarının üzerine oturdu ve eline bir tebeşir aldı.

Hessian sessizce aklını yitirirken, Jacaranda bir uşakla birlikte terasta yeniden . Elinde bir çay tepsisi vardı ve tepsideki her eşya minyatüdü. Bu setin, çaycıdan geldiği belliydi.

Kreş ve kızlar güvercinlerle alay etmeyi bırakıp güneş saatinin yanında çaylarını içtiler.

Hessian, Lily'nin kızların kuşlarının ejderhaya dönüşmesiyle sonuçlanan çizimlerine hayranlık duyuyormuş gibi yere çöktü. "Lily? Söyleyecek başka bir şeyin yok mu?"

Hessian'ın söyleyecek daha çok şeyi vardı ama tiradı kendisine yönelikti.

Worth onu dikkatli olması konusunda uyarmıştı. Bitter Tecrübeler Hessian'a uzun uzadıya keşif yapmayı öğretmişti. kadınlar ve evlilik söz konusuydu. Daha da kötüsü, Daisy Lily'ye bağlanmaya başlamıştı ve Hessian'ın şaşkınlığına kıyasla Daisy Lily hayatından çıkarsa yıkılırdı.

Oscar, Worth ve lanet olası köpek daha sonra terasa çıktılar, Meda'nın dikkati bir şeyler düzenlemekte olan çocukların üzerindeydi.

aylarını çimenlerin üzerindeki battaniyeye koydular.

Lily küçük ejderhanın kanatlarını süslerken, "Oscar saldırmaya hazırken burada söylemem gerekenleri söyleyemem," diye mırıldandı, "ama zgnm Hessian. Çok ama çok zgnm. Durumum... imkânsız hale geldi ve bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

Ona açık olduğunu söylemişti. Hessian şüphe ve öfke denizinde bu umut kırıntısına tutunmuştu.

"Oscar'la evlenmek istiyor musun?"

"Tabii ki hayır."

Mantıklı düşünce Hessian'ın zihnindeki aşağılanma ve kafa karışıklığını bastırdı. Neden varlıklı bir kadın kendi isteği dışında evlenirdi? Birçok talibini geri çevirmiş bir kadın, başkasına asla izin vermediği bir şeyi neden Hessian'a versin?

Bu sorular, hiç bitmeyecek bir sosyal görüşmenin kalan otuz dakikası boyunca onu rahatsız etti. Sorulara cevap verdiğinde konuşurken, tebeşirle çizilmiş resimlerin giderek büyüyen geçit törenini hayranlıkla izledi. Daisy kollarını Lily'nin boynuna doladığında neredeyse onu yakalayacaktı.

ve perdeleri açık uyumayı öğrendiğinden beri ocuk odasına hiç ejderha gelmediğini açıkladı.

Worth, Hessian'a tuhaf tuhaf bakıyor, çocuklar da ayak altında dolaşıyordu. Oscar Leggett, Lily'nin başına bela olan Worth'un köpeğine kendini sevdirmeye çalışıyordu. Jacaranda arada sırada küçük kızının uykudan kalkmış olabileceği st pencerelere göz atıyordu.

"Daisy," dedi Hessian, "yakında ayrılmak zorundayız. Vedalaşın ve ev sahibinize teşekkür edin."

Küçük kızlar arasında Fransızca konuşmalar başladı, çünkü Avery'nin ana dili Fransızcaydı ve Daisy görünüşe göre

yetişkinlerin de bu dili konuşabildiğini öğrendi.

"Umarım Bayan Lily benim annem olur," dedi Daisy, yeterince sessiz değildi. "Ve umarım yeni babamla evlenir."

Her iki Hessian da sosyal açıdan en becerikli Londra'daki yetişkinler ya da köpeğin sallanan kuyruğu, kreş hizmetçisinin çay takımını toplama çabaları ve Oscar Leggett'in kendini borsadan etkilenmiş gibi gösterme çabaları sadece Hessian Daisy'nin güvenini duymuştu.

Avery kıkırdadı ve Worth Amca ile Jacaranda Teyze'nin bebekten daha fazla uyuduğuna dair bir şeyler söyledi - küçük bir çocuk için ne kadar skandal bir gözlem.

Lily çocuklara dikkat etmişti, çünkü kulakları pembeydi ve eldivenlerini giyerken aşırı özen gösteriyordu. O parmaklarına doladı, sonra her iki eldiven de terasa düştü.

Genç bir adam olarak Hessian, generallerin savaş haritalarını incelediği gibi tüm flörtleri incelemişti. Hayranlar popüler bir Ancak şemsiyeler, eldivenler, çiçekler ve diğer eşyalar balo salonu kodlarını iletmek isteyen aşıklar tarafından sahiplenilmişti. Sessizce.

Bükülmüş eldivenler şu anlama geliyordu: Dikkatli ol, izleniyoruz. İki eldivenin aynı anda düşmesi: Seni seviyorum Yine de Lily, Hessian'ın anlayamadığı bir sebepten ötürü kuzeniyle evlenecekti.

Öfkeli, kırgın ve şaşkındı ama yine de bir beyefendiydi. Lily'nin eldivenlerini aldı ve teker teker ona verdi.

düzeltti, ona teşekkür etti ve binlerce parçaya ayrılmaya hazır görünüyordu.

Hessian koluna girerek ona evin içinde eşlik etti ve kalabalık da onlarla birlikte geldi -çocuklar, köpek, lanet kuzen, Worth ve Jacaranda. Hessian ön kapıda bastonlar, pelüşler ve eldivenler arasında ayıklama yapmak için birkaç dakikasını kullandı. Lily'yi son bir kez daha inceleyin.

Onun gözlerinde yıkılmışlık görmek istedi ve daha önce hiç fark etmediği bir vahşilik de buldu. Lily'nin bu versiyonu pamuk ipliğine . Bir keresinde ona kaçmayı sormuştu ve o da soruyu reddetti. Şimdi de geçiştiremezdi.

Jacaranda, Hessian Lily'nin pelerinini uzattı; mavi, hafif ipek bir şal, kabarık kollu günlük elbisesinin dallı muslinini tamamlıyordu. Worth, Daisy'ye Avery'yi "yakında" çaya getireceğine söz verirken, Lily'nin elinin üzerinde eğilerek ve kurbağalarına özel bir özen göstererek nezaketle ilgilendi.

Bir baba yalan söylemeyi öğrendi.

Görünüşe göre başka biri de yalan söylemeyi öğrenmişti.

Hessian, Lily'nin Oscar'ı sokakta bekleyen arabaya kadar uğurlamasını izledi.

"Fark ettin mi?" Worth mırıldandı.

Hessian başını salladı. "Dirseğinin yanında doğum lekesi yok." "Doğum lekeleri solabilir."

Jacaranda Daisy'nin kaputunun kurdelelerini bağlıyordu, Hessian'ın içi ise çoktan düğümlenmişti.

Hessian, "Doğum lekeleri solabilir," dedi, "yaralar iyileşebilir, anılar güvenilmez hale gelebilir, ama başka bir şey daha hatırladım: Genç Zambak sağ elini kullanıyordu. Bu Zambak'ın kaldırım taşlarına tebeşirle bir çiçek çizdiğini fark ettiniz mi?"

Worth, "Sol elini kullanıyordu," dedi.

"Topu sol eliyle de atıyor, hem de isabetli bir şekilde."

Daisy Hessian'ın elini salladı, temiz havaya hazır olduğu belliydi.

Worth, "Pelerinini düzeltirken hanımefendiye bir şeyler fısıldadınız," dedi. "Oscar köpeğimi seviyormuş gibi yapmakla meşguldü ama ben fark ettim."

"İnsan yapabiliyorken bu güzel havanın tadını çıkarmalı. Bu gece penceresini açmasını önerdim."

Worth'un kaşları . Jacaranda kolunu kocasının koluna doladı ve onu kapıya doğru götürdü.

"Konuklarımıza geldikleri için teşekkür ederiz Worth."

Worth Daisy'ye coşkuyla teşekkür etti ve Hessian'ın elini sıktı. "Bir şeye ihtiyacın olursa, Hessian, herhangi bir şeye..."

Kardeşinin kesin onayına sahip olduğunu duymaya ihtiyacı vardı. desteğe ihtiyacı vardı, ama aynı zamanda cevaplara da ihtiyacı vardı ve bunları sadece Lily sağlayabilirdi.

On Beşinci Bölüm

Akşam bir cenaze alayından daha yavaş ilerliyor, saat aile salonunda Bayan Fotheringham'ın horultularına karşı yüksek sesle tik tak ediyordu. Oscar dışarı çıkmıştı elbette, Walter Amca ise odanın diğer ucunda, burnu finans sayfalarına gömülü bir şekilde duruyordu.

"Sabahın erken saatlerinde yaptığım geziler beni çok yordu," dedi Lily, nakışlarını çalışma sepetine koyarken. "Sanırım emekli olacağım."

Bayan Fotheringham'ın horlamalarının ritmi kesildi, sonra yeniden başladı.

Amca bir sayfa çevirdi. "İyi geceler, hanımlar."

Yani Lily arkadaşını uyandıracak ve ona eşlik edecekti.

Üst katta. Bayan Fotheringham hiç de yaşlı sayılmazdı ama Lily'nin çoğunlukla takdir ettiği yaşlı tavırları vardı. Uykulu ve üşümeye eğilimli bir arkadaş daha az yük oluyordu.

Merdivenleri ağırbaşlı bir şekilde çıkarken Lily'nin son sinirleri de gerilmişti, yine de binlerce gece olduğu gibi sahanlıkta arkadaşından ayrıldı. Bayan Fotheringham Tippy'nin tanıdıklarından biriydi ama Lily arkadaşının ne bildiğinden ya da ne tahmin ettiğinden hiçbir zaman emin olamamıştı.

Lily'nin yatağının altı kapatılmış, ateşi yükseltilmişti, yani hizmetçiler onu rahatsız etmeyecekti. İlk iş olarak Hessian'ın talimatı açık olduğu için penceresinin kilidini açtı.

Soyunmak ya da saçını açmak yerine gardırobuna gitti. Parası, saten astarın altındaki küçük torpido gözünde idi. Hepsini en eski retikülüne döktü. Sonra da en az etkileyici, en sağlam, en mantıklı topluluğu bir araya getirdi

kahverengi kadife yürüyüş elbisesi, sade kahverengi pelerin, herhangi bir tezgâhtar kızın sahip olabileceği hasır bir şapka, sağ tarafa dikilmiş eldivenler

işaret parmağı-

"Ne hakkında olduğunuzu sorabilir miyim?"

Lily döndüğünde Hessian Kettering'in beş dakika önce açtığı pencerenin hemen önünde durduğunu gördü.

"Hessian." Başka bir şey düşünmeden odanın diğer ucuna geçti, kollarını ona doladı.

Elleri yanlarında kaldı.

Ona bir an daha sıkıca sarıldı, onu yakınında hissetmeye ihtiyaç duyuyor, kucaklamasının sadece tolere edilir.

"Sizi Lily olarak selamlardım ama o olmadığınızdan şüpheleniyorum."

Bakışları bir kez daha mesafeli bir asilzadeye dönmüştü; tavırları ya da tereddütleri yüzünden kolayca sinirlenen bir adam. Adamın sözleri dönen zihnine nüfuz edince Lily bir adım geri çekildi.

"Ben Lily Ferguson."

Bakışları yatağın üzerindeki sıkıcı giysilere kaydı. "Ama sen benim Lily'm misin, yoksa amcanın rahatı için yaratılmış bir yaratık mısın -eğer amcan oysa?"

Soru nazikçe sorulmuştu ama Lily yine de yatağa uzandı, Hessian'ın gözlerinde gördüğü hayal kırıklığıyla yıkıldı. Pencerenin yanında kaldı, muhtemelen yalan söyleyen bir kadına daha fazla yaklaşmak istemiyordu.

Protestolar kendini , daha önce de Oscar'a teklif edildi: *Sonuçlara atladınız, spekülasyon yaptınız, önsezi ve imalardan yola çıkarak varsayımlarda bulundunuz.*

Oscar'a zar zor tahammül ediyordu; Hessian Kettering'i seviyordu.

"Walter Leggett benim amcam, annemin kardeşi."

Bir gece esintisi perdeleri yakaladı. Hessian pencereyi kapattı ve perdeleri bağladı. "Sen bir by-blow musun?"

Lily bu soruyu bir davet gibi algıladı. "Annem yeni duldu, ama yeterince yeni dul değildi ve ben de tasarlandı. Birlikte bocaladığı adamla evlenemedi, bu yüzden seyahat etti. Ben Bern'de doğdum. Öğrendiğim ilk dil Almancaydı."

Yine de Hessian odanın karşısındaki gölgelerde kaldı. "Git devam et."

O zaman onu dinleyerek adil davranmış olurdu, ya da belki de sadece Merakını gidermek için. Lily ona -ve sadece ona- bir açıklama borçluydu.

"Ben üç yaşındayken, annem bir papaz ve karısını Derbyshire'ın sağduyusuna güveniyordu. Sonraki altı yıl boyunca onların uzaktan akrabası olarak yetiştirildim. Annem fırsat buldukça ziyarete geliyor ve çoğu zaman üvey kız kardeşimi de yanında getiriyordu. Mutsuz değildim."

Lily adımlarını hızlandırmak ve kaybetmekte olduğu adama daha yakın olmak için ayağa kalktı. "Kız kardeşim bana bir meraklıymışım gibi davranırdı. Benden iki yaş büyüktü ve çok şımartılmış olsa da benim koşullarımın onunki kadar rahat olmadığını anlamıştı. Sonra annem öldü."

Kelimeler nasıl da acıtıyordu. "Annemin ziyaretleri ve mektupları için yaşıyordum. Ne zaman geleceğini asla bilemezdim ve ona ne söyleyeceğimi asla bilemezdim. Bana sımsıkı sarılırdı, sonra kız kardeşimle oynamamı ve ben her zaman bir ağırlık hissederdim, sevgi, ama aynı zamanda hayal kırıklığı, onun ve benim. Bir anne ve çocuğu ayrılmamalı ama bana uslu durmamı ve gitmemi söylerdi."

Hessian ona kol uzunluğunda bir kare beyaz keten uzattı.

Lily onun mendilini aldı ve yanaklarını kuruladı. "Ben hiç ağlamam ama bu konu hakkında da hiç konuşmam."

"Annemi gençken kaybettim. Onu ve babamı hâlâ özlüyorum."

"Annem bana ve Vicar'a, ona bir şey olursa bana bakılacağını söylemişti. Annem öldükten altı ay sonra, Vicar ve karısı grike yenik düştüler. Onlar genç değillerdi ve ben dokuz yaşındaydım, Fransızca, Almanca, Latince, Kutsal Kitap ve sessiz kalmayı biliyordum. Sadece bir sonraki papazın merhameti beni fakirhaneden uzak tuttu."

O zamanın dehşeti, fakir kutusu için bozuk parası olan ama yaşlı Papaz'ın küçük yeğenine çocuk odalarında yer vermeyen zengin cemaat üyelerinin acıyan bakışları onu yeniden etkiledi.

Hessian onu bileğinden tutup ateşe doğru götürdü. "Daisy bu yüzden sana güveniyor, çünkü yaşadığı terk biliyorsun."

Lily'yi okuma koltuğuna oturttu ve kendi koltuğu için bir çorap aldı. Hava daha sıcak, ışık daha iyiydi ama ona sarılmak ya da dokunmak için hiçbir harekette bulunmadı.

"Yaşadığı acıyı biliyorum. Kız kardeşime mektup yazdım ve hizmetçinin mektubu benim için postaladığını gördüm. Amcamın beni o mektup sayesinde bulduğunu tahmin etmiştim. Annie cevap vermeyince. benden utandı ve etti."

Hessian ellerini ateşe doğru uzattı. "Kendinden utanıyor musun?"

Lily'nin, evet, bu durumdan utandığını mı söylemesi gerekiyordu? On dört yaşında korkmuş bir çocuk olarak verdiği kararı? Utanarak

Walter Leggett'i ve uşaklar, seyisler, misafirler, tamirciler, arabacılarla dolu bir hanı atlatamamak... hepsi de doğrudan onun güvenliğine ve namusuna saldıran bir erkek şerefsizler sürüsü?

"Ne söylememi istiyorsun, Hessian? Amcam seçim yapmam gerektiğini açıkça söylemişti ve eğer yoldan geçen bir üniversite hocası ya da tüccar tarafından yağmalanırsam -ki bu her gün karşılaşılan bir olasılık haline gelmişti- Walter'ın işine yaramazdım. Kız kardeşimin geçmek için tek bir şansım vardı. O da Alternatif ise utanç, yoksulluk, hastalık ve büyük olasılıkla ölümdü -benim için ve gebe kalabileceğim herhangi bir çocuk için."

Hayal kırıklığı Lily'nin üzerine çöktü, yerini utanca bıraktığı için neredeyse hoş karşılanacak bir sürprizdi bu.

Hessian Kettering neden bu kadar öfkeli değildi?
Walter Leggett savunmasız bir fakir akrabasına mı davranmıştı? Neden yüce lord hazretleri bir dükün torununun ve istenmeyen ellerden kaçmakla mı sonuçlandı? "Sonra ne oldu?"

"Sonra ben öldüm. Oda hizmetçisi Lilith Ferguson, Londralı zengin bir beyefendi tarafından handan götürüldü. Amcam birkaç ay sonra Derbyshire'a hastalandığımı ve kurtulamadığımı haber verdi. Dik başlı varis Lillian Ann Ferguson İsviçre'de bitirme okulu."

Hessian cep saatini kontrol etti.

"Seni bir kart partisinden mi alıkoyuyorum?" Lily sordu, çünkü bu ezber onu sinirlendiriyordu ve Hessian mevcut olan tek şeydi Hedef. "Akşam yemeği vals için sizi bekleyen bir sosyete kızı var mı?"

Soruları kısa bir gülümsemeyle karşılandı. "Tam olarak olmayı planladığım yerdeyim, ancak gündemdeki etkinlik hiç de planladığım gibi değil.

hayal etmiştim. Üvey kardeşin öldü mü?"

"Öyle sanıyorum. Amcamın kâhyası Bay Lawrence Delmar'la kaçtı. Evlendiler mi bilmiyorum ama amcam bana araba fırtınanın ortasında devrildi."

Hessian bir sessiz kaldı ve gözlerini ateşe dikti.

Neden bu kadar çekici olmak zorundaydı ki? Yıllar geçtikçe görünüşü çok az değişirdi, saçları sarıdan buğdaya, buğdaydan beyaz, kaşları daha sert çıkabilirdi ama yaşlanmak yerine yıpranırdı.

"Kaçtığında yaşındaydı?" "On yedi."

"Yani yaklaşan doğum gününüz, bırakın yirmi sekizinci doğum gününüzü, doğum gününüz bile değil mi?"

"Doğru." Gerçi Lily gerçek doğum gününün ne zaman geçtiğini artık fark etmiyordu ve bu da öfkesini artırıyordu.

Lily'nin hayatının yanlışlığı ona saldırırken bir başka sessizlik daha büyüdü. "Doğum günüm benim doğum günüm değil. Zar zor bir melodi çıkarabiliyorum

şarkı söylemeyi sevmeme rağmen. Yazışmalarımın ilgilenmesi için bir refakatçim var, çünkü kız kardeşimin

Yıllarca denememe rağmen. Mayfair'deki ayakkabıcıların yarısını kullanamıyorum çünkü sol ayağım sağ ayağımdan biraz daha büyük. onunki tam tersiydi. O evcil hayvanlardan nefret ederdi, benim kedim Hannibal ise en büyük tesellim. Her gün, evcil hayvanımın olmadığı gerçeğiyle yüzleşiyorum.

gibi davrandığım kişi olmak."

"Sen o değilsin," dedi Hessian, "peki sen kimsin?"

şimdi onu izliyordu ve Lily vereceği cevabın her şeyi belirleyeceğini hissediyordu. Hessian'ın hayatında kalıp kalmayacağını, hapse girip girmeyeceğini, bir hayatı olup olmayacağını.

"Leydi Grampion olmayı umuyordum." Lily'nin yıllardır dile getirdiği ilk samimi umuttu bu.

Hessian ayağa kalktı. "Bunun artık imkânsız olduğunu biliyor olmalısınız."

Çok uzundu, Lily'ye bakıyordu. Yüz ifadesi sertti, bir yargı meleği gibiydi. Lily ayağa kalktı, çünkü hiçbir erkek tarafından, hele de onu önemsemediğini iddia eden biri tarafından hor görölmek istemiyordu.

"Merak ettim de, Hessian, anlattıklarım arkadaşsız, avlanan on dört yaşındaki o kız adına seni kızdırdı mı? bitkin ve yalnız."

"Artık on dört yaşında değilsin."

Konuşurken bunu kendi kendine çözmeye gibiydi.

Lily şaşırmamıştı, bu beklenmedik ve tamamen tatmin edici bir açıklamaydı. "Artık on dört yaşında değilim ama sonunda öfkelenim ve gitmekte özgürsünüz."

* * *

Hessian'ın bir yanı pencereden atlayıp kuzeydeki arazisine, ördeklerin arasında uyuklayarak geçireceği bir hayata geri dönmek istiyordu.

panjurlar ve komşuların akşam yemeği partilerinde numaralar yapmak.

Geri kalan kısmı ise Lily ile -eğer adı buysa-

Yanındaki yatakta yeminlerini bekliyorlardı, bu da onun ağırkanlı, düzenli zihninin Lily'nin kucağına bıraktığı üzüntünün karmaşıklığını kavrayamadığını kanıtlıyordu.

"Hatırlatmak isterim ki," dedi Hessian, "eğer evlenmeyi düşünüyorsanız

Annenizin size doğumunuzda verdiği isimden başka bir isim kullanan herkesin töreni geçersiz olacaktır."

Lily sandalyesine çöktü, öfkesi, rüzgârdaki ani bir değişimin yetmiş dört tüfekçiyi bile başıboş bırakması gibi azaldı.

"Geçersiz mi?"

"Sen Lily Ferguson değilsin."

Ayaklarını altına çekti, bir hanımefendinin bir ziyaretçiyi ağırlarken asla yapmayacağı bir şeydi bu. "Ama ben öyleyim. Ben Lilith Ann olarak doğdum.

Ferguson. Kız kardeşim Lillian Ann Ferguson'du. İkimiz de annemin en sevdiği teyzesi Lilliana'nın adını almışız. Hayatım boyunca Lily oldum. Ferguson, kız kardeşim ise karışıklığı önlemek için benimle birlikte Annie adını kullandı."

Bu da Hessian'ı biraz rahatlattı. "Kayıt defterinde özel ruhsat, tam ve doğru isim kullanılmalıdır. Eğer baronluk unvanımı bile yanlış yazarsam, doğru piskoposa rüşvet verildiği evliliğim geçersiz sayılabilir. Gelinin adı da her ayrıntısıyla doğru olmalıdır."

Lily elbisesinin eteklerini terliklerinin üzerine sıkıştırdı. "Kimseyle evlenemez miyim? Asla mı?"

"Kuzen dediğin o kasıla kasıla yürüyen eşek kıcıyla kesinlikle evlenemezsin." Hessian çok rahatladı.

Lily ona baktı ama Hessian onun kendisini ya da yıllardır uyuduğu yatak odasını görmediğini hissetti.

"Ben de kraliyet ailesinden biriyle evlenemem," dedi. "Walter her an bu evliliğin geçersiz sayılması, benim hapse atılmam ve çocuklarımın gayrimeşru ilan edilmesi için harekete geçebilir."

Hessian pencereye doğru ilerledi. Niyeti onun çocuklar da onun çocukları, daha aptal o. "Dağınıklıktan nefret ederim. Tiksinirim, hor görürüm, , nefret ederim... Bu, tüm sona erdirecek bir karmaşa."

Lily bir tırnağı için endişelendi. "Benden nefret ediyorsun."

Ateşin yanında kıvrılmış, genç ve bitkin görünüyordu. Topuzu bir tarafa doğru sarkmıştı ve hâlâ Hessian'ın mendilini tutuyordu.

"Senden asla nefret edemem, ama bu bir karışıklık." Daisy'nin Karmakarışık: İyi kızların sonu kilise avlusunun altında biterdi; kötü kızlar uzaklara gönderilirdi.

Lily onunla evlenemezdi ve Walter Leggett'in açgözlü pençesinde kalamazdı.

Hessian elbiseyi yataktan aldı ve sade kahverengi bir pelerin, hasır şapka ve onarılmış eldivenlerle birlikte gardıroba yeniden astı. Pürüzsüz beyaz kontrplak, aksi yöndeki tüm hislere rağmen bir kur yapmaya kalkıştığı için ona bir sitemdi.

Tekrar bir kadınla birlikte olmayı umuyordu.

Ne nişanlı ne de evliydi, oysa gerçekte onun gerçek, yasal adını bile bilmiyordu. Ne düşünüyordu ki?

Hiçbir şey, olan bu. Düşünmüyordu. Dileklerin, hayallerin, hayvani ruhların ve bencil zevklerin içinde debelenip duruyordu.

"Yetmiş sekiz kilom var," dedi Lily. "Bunu uzun süre kullanabilirim. Fransızca, Almanca ve İtalyanca biliyorum ve Latince, tarih ve toplamalarım iyidir. Mürebbiye olabilirim ya da Arkadaş. Eğer kimse beni bu rollerde görmek istemezse. dürüst emek. Mutfakta, mandırada, çamaşırhanede, ahırda ve bahçede çalıştım. Oda hizmetçiliği, bulaşıkçılık ve bunların arasındaki her şeyi yaptım. Yeni Ahit'i herhangi bir papaz iyi bilirim ve çocukları severim."

Sanki bir darbeyi savuşturuyormuş gibi aniden başını eğdi.

Hessian dağınıklığa, karışıklığa ve mantıklı düşünceye benzeyen her şeye rağmen ona gitti ve kollarına aldı. Kız neredeyse ölene kadar çalışmış, kalabalık bir handa ev angaryası yapmış, sonra

Tanıdığı her şeyden ve herkesten koparılmış ve kendisinin yapmadığı bir planın içine atılmıştı.

Hessian on dört yaşındayken kadınları hala egzotik bir şey olarak görüyordu.

Onun için penguenlerden daha önemli olmayan türler. Dişilerin doğal bir yaşam alanı, yaratılış düzeninde bir yeri vardı, ancak Bir kız kardeş dışında, onun pek sık gitmediği ortamlarda büyümüşlerdi. Bu onun işine geliyordu, çünkü toplayacağı kelebekler ve ezberleyeceği şiirler vardı.

Lily on dört yaşındayken namusu ve güvenliği için endişelenmişti. "Sana söz veriyorum," dedi, "bir daha dünyaya tek başına fırlatılmayacaksın."

Başını adamın omzundan kaldırdı, gözleri ateş ışığında . "Seninle evlenemem. İskoçya'ya gitsek de, Fransa'da yaşasak da Walter bunu öğrenecek. Sen bir , ben ise bir suçluyum."

Hessian onu kucağına aldı ve okuma koltuğuna oturdu. Suç teşkil eden yanlış davranış suçlamaları bir karmaşayı düpedüz kargaşaya dönüştürebilirdi. Yargıç olarak görev yapmıştı ve biliyordu ki korktuğu şeyin.

"Sen nasıl bir suçlusun?"

"Walter, ölmüş bir kişinin mirasına konmak için onun kimliğine bürünmenin dolandırıcılık olduğunu söylüyor ve hukuk okumuş."

Her türlü düzensizlikten nefret eden bir adam düğümleri çözmek ve düzeni yeniden sağlamak. Hessian beyninin bu kısmını çalıştırdı, Lily'yi tutarken bu iş garip bir şekilde daha kolaydı.

"Sen Lily Ferguson'sun. Kimseyi taklit etmedin. Sen Walter Leggett'in yeğenisin, ölen kız kardeşinin kızıdır."

"Ama ben doğru Lily Ferguson değilim. Ben Lillian Ann değilim."

"Öyle olduğunuzu hiç söylemediniz. Walter senin Lillian olduğunu söylediye, bunu senin duyamayacağın şekilde yapmıştır. Miras kazanmaya gelince, bana toplu iğne paran bile olmadığını söyledin ve kız kardeşinin

Ölümünden bu yana miras Walter'ın kontrolünde."

Lily, Hessian'ın kucağından kayarak çorabın üzerine oturdu.

"Dolandırıcılığı Walter'ın yaptığını mı söylüyorsun? Ben de suç ortağı değil miyim? Onun planından yararlandım. Lazımlıkları boşaltmıyorum ya da "Günde on altı saat yerleri fırçalıyorum."

Dokuz yaşından başlayarak, papaz evinde geçirdiği yıllardan sonra, Tanrı'nın rızası için. "Bir daha da yapmayacaksın."

Hessian daha fazla şey söylemek, Lily'yi tüm bunları çözebileceğine ikna etmek istiyordu ama Lily'nin bulunduğu yere son hücumunu yapmıştı endişeliydi. Bundan böyle dikkatli olmak, düşünmek ve kapsamlı bir hazırlık yapmak günün emri olacaktı.

O zaman da, onun pervasızlığı karşısında ürperen yanı Lily'ye kur yapması başka bir bataklığa sürüklenmişti: Lily ona gerçekten değer veriyor muydu, yoksa onu Walter Leggett'in evinden bir çıkış yolu olarak mı görüyordu?

İkisinden de mi? Peki ya -Allah korusun- çoktan bir çocuğa gebe kaldıysa?

Hessian'ın mevcut her zerreyi dikkate alma tutkusu bilgi onu bir parça rahatlatmıştı: Lily'nin onunla uzlaşmak için en azından bir fırsatı vardı - onunla ve

Apollo Belvedere ve o bundan faydalanmamıştı. O özgürce

Walter Leggett'in Worth'a kendini sevdirmeye arzusunu kabul etti.

Kendisiyle evlenmek için yaptığı bu aptalca planı ilk fırsatta kuzenine iletmişti.

Hem içgüdüler hem de kanıtlar Hessian'ı Lily'ye şüpheyile yaklaşmaya . "Görünürdeki doğum günün ne zaman?"

"On yedi gün sonra."

Leggett'in planını on yedi gün gibi kısa bir sürede kamuoyunun gözleri önüne sermeden Lily'yi amcasının kontrolünden nasıl kurtarabilirdi?

Hessian, Lily'nin hiç yara olan kulak memesine dokundu. "Seninle kaçabilirim." Yine de bir kaçış kralın otoyolunda bir skandaldı ve Leggett'in her türlü suçlamasına yol açacaktı. Ayrıca, İskoçya'ya yapılacak bir yolculuk yüzlerce kilometrelik bir yolculuk anlamına geliyordu ve bu yolculuk sırasında her türlü aksilik yaşanabilirdi.

"Özel bir lisans alamaz mıyız?"

"Ruhsatın hazırlanması için genellikle bir hafta kadar beklenir. Bayan Lillian Ferguson için bir ruhsat ve Lilith Ferguson için bir ruhsat başvurusu birkaç gün içinde yapılırsa, bu tesadüf mutlaka fark edilecektir."

Lily üç adım ötedeki minderin üzerine tünemiş olsa da, Hessian onun fiziksel olarak orada, zihinsel olarak başka bir yerde olduğunu hissetti.

Neden Cumberland'da, yerini ve komşularını bildiği, dul bir adam için en sıkıcı bahane olduğu ve orta yaşın kaçınılmaz yaklaşımına boyun eğdiği yerde kalmamıştı? O gelmişti.

Güney çoğunlukla can sıkıntısından ve Worth'un azarlamalarına ve imalarına bir son vermek için.

Worth elbette bu durum karşısında durmadan söylenirdi. "Bir şey beni rahatsız ediyor," dedi Hessian.

"Canım hiç . Sana gerçeği daha önce söylemeliydim, ama şimdi sana söyledim, hiçbir şeyi daha iyi yapmadı. Seninle kaçmayı düşündüm ama bu, evliliğimize entrika katacaktı.

sahtekârlık. Bir de Daisy var, onun daha fazla üzülmesine izin verilmemeli. Daha yeni yeni ayaklarının üzerinde durmaya başladı ve daha fazla drama onu oldukça geriye götürecektir."

Aman Tanrım, *Daisy*. "Daisy sana güveniyor."

Lily ona baktı. "Bunun için özür dilemem mi gerekiyor?"

Hessian efendice bir beylik laf etmek yerine kendini *düşünmeye* zorladı. "Özel adınız ne olursa olsun, ne olursa olsun Benimle olan ilişkilerinizde çocuğa karşı gerçekten nazik davrandınız ve ona yardım etmek için elinizden geleni yaptınız. Bunun için size teşekkür ederim."

Farkına varması onu sakinleştirdi. Diğer kadınların çoğu Hessian'ın kolunu okşayıp daha fazla hizmetçi tutması talimatını verdi. Kontes olmaya kararlı hanımlar bile Daisy'yi sadece laf arasında soruyorlardı.

Daisy'nin Lily'ye güvenmesi, Hessian'ın kalbini teslim etmekte aceleci davrandığını, ama tamamen aptal olmadığını gösteriyordu.

"Bu kargaşanın Daisy'yi etkilemesine izin vermeyeceğiz," dedi, "ama beni rahatsız eden kız kardeşin. Ne zaman öldü?"

"Emin değilim. Amcam beni almaya geldiğinde on beşinci yaş gününe yaklaşıyordum. Yeğeninin İsviçre'de bitirme okuluna gittiği hikâyesini çoktan anlatmıştı. Tippy'yi de yanında getirmişti. O, kız kardeşimin mürebbiyesi. Onunla annemin son ziyaretinde tanışmıştım. Tippy'yi tekrar gördüğüme çok sevinmiştim..."

"Tippy hayatta mı?"

"Chelsea'de yaşıyor," dedi Lily, tekrar Hessian'ın kucağına tırmanarak. "Ephrata Tipton. Amcam da ona göz kulak oluyor."

Durumun tüm kaosa rağmen, Hessian'ın vücudu Lily'yi tuttuğu için fazlasıyla memnundu ve bu işe yaramayacaktı. Sevgili Amca, vicdanlı bir , bir hizmetçi gönderebilirdi.

ya da Lily'nin arkadaşı bir saç kurdelesini ödünç kararla verebilir.

"Saçlarınız çenemi gıdıklarken sağlıklı düşünemiyorum, madam."

"Güzel. On yıldan uzun bir süredir sağlıklı düşünemiyorum."

İçindeki gerçekler ve varsayımlardan çirkin bir düşünce ortaya çıktı.

Hessian'ın kafası. "Lily, amcam sana kötü mü davrandı?"

Terliklerini çözmek için etrafta dolanırken, Hessian kendi kendine uygunsuz düşünceler ve hayvan ruhları hakkında ders veriyordu.

"Size şunu söylemeliyim ki, hayır, amcam beni hiçbir zaman yemekten mahrum etmedi ya da öfkeyle bana el kaldırmadı. Ama beni beş yıldan fazla bir süre o handa bıraktı. Yetim bir meyhane hizmetçisine nasıl davranıldığını biliyor musun? Herkesin üzerine görev yükleyebileceği, herkesin tokatlayabileceği, çimdikleyebileceği ya da azarlayabileceği bir kıza?"

"Bunu amcam yaptı," diye devam etti terliklerini bir kenara bırakarak. "Annem de koruyucu aileme bana bakacaklarına dair güvence vermişti. Annem ya vasiyetine bir madde eklemiş ya da bakımımı Walter'a emanet etmiş. Walter beni bulduğunda -ya da beni kullanacak bir şey bulmaya çalıştığında- bir lokma ekmek için ona muhtaç olduğumu söyledi. Onunla , handa beni bekleyenlerle yüzleştirdim ya da ölmek için uygun bir hendek buldum."

Doğruldu ve saçından iğneler çıkarmaya başladı, iğnelerin Hessian'ın kucağındaki mendilinin üzerine yığılmasına izin verdi.

"Amcam da öyle yapardı. Zaten uykuya dalmaya , bir şeyisin karyolama girmesinden korktuğum için beni korkuttu. Amcam beni annemin bana bakma konusunda yalan söylediğine, bana sırtını döndüğüne inandırdı. Kız kardeşimin benden hiç bahsetmediğini ve benim var olmadığımı söyledi."

Saçları bir anda çözüldü, beline kadar inen yumuşak, ateşli bukleler. "Ben varım, Hessian. Kim olduğumdan ya da geleceğimin ne getireceğinden emin değilim ama Daisy'ye bakıyorum..."

Gözlerini kapattı. "Daisy'yi düşünüyorum -annem öldüğünde ondan çok da büyük değildim- ve olası tek güvenlik kaynağım olan amcamın sadece bana ilgi duyduğunu hatırlıyorum. Annemin servetini benim aracılığımla kontrol edebileceğini anladığında. Sonunda korktuğumdan daha çok öfkelen dim."

Hessian onun saçlarını omzundan geriye doğru taradı. "Sende Walter Leggett'e öfkelenmekte sonuna kadar haklı. Asıl soru, bu konuda ne yapılacağı. Kız kardeşinizin sevgilisinin adını mı söylediniz?"

Mendili aldı ve iğneleri makyaj masasına götürdü. Ateşin ışığı saçlarını lal ve altın renginde bir cümbüşe dönüştürmüş, sırtından aşağıya doğru kıvrılmıştı.

Hessian kendi kendine ders vermekten vazgeçti.

"Lawrence Delmar, bir İskoç," dedi Lily. "Oscar bu ismi hatırladı. Oscar, çocukluğunda onunla aynı evi paylaşan kuzeni olmadığımdan şüpheleniyor. Hayatımı mahvetmek için en uygun kişi olarak Amca'nın yerine geçmeye hazır."

Belirsiz bir ördek köründe bir parça kızgınlık kalmıştı. Hessian'ın duyguları arasında. Bir kadının hayatını mahvetme işinde olmak istemiyordu ama... sanki uykular onur dan daha önemliymiş gibi tereddüt ona homurdanıyordu.

Lily ile bir gelecekleri olsa da, Lily geçmişinden ve amcasından kurtulmayı hak ediyordu.

"Bayan Braithwaite ben kardeşinizin ev halkını ziyaret ederken buradaydı." Lily saçlarını omzunun üzerinden çekip ayırdı.

Üç çile halinde. "Bir kart bıraktı ve arkasına yakında tekrar arama niyetini not etti."

Başka bir sorun daha. Hessian aynı anda hem Lily'nin saçını örmesini izleyip hem de Roberta'nın baş belasını çözemezdi. Braithwaite.

"Onu ziyaret etmesi için iş adamımı göndereceğim." Worth her türlü yardıma hazırdı ve dul kadınları etkileme konusunda çok başarılıydı.

Lily saç örgüsünü düz siyah bir kurdeleyle bağladı. "Bayan Braithwaite'e göre, sizinle evleneceğim ve Daisy'yi en kısa zamanda teyzesine bırakmanızı sağlayacağım. Çocuk odanız Daisy için ayrılacak. size sunacağım yavrular da acele edin."

"Walter amcana göre, iki haftadan biraz daha uzun bir süre içinde Oscar'la evleneceksin." Lily'nin günün erken saatlerinde söyleyecek söz bulamamasına şaşmamalı.

"Ya da hapse girerim, muhtemelen bir cellatla tanışırım, tabii o da benim evlenmemi ve çocuklarını doğurmamı beklemiyorsa." Lily'nin ses tonu penceresinin ardındaki gölgeler kadar renksizdi, örgüsünün ipini incelerken yüzündeki sır kasvetliydi.

"Kanun sizi baskı altında ettiğiniz yeminlere bağlı tutmayacaktır."

"Kanun." Kınamayı ifade eden iki kelime.

"Annemin vasiyetinin şartlarını yerine getirmek için kanun ne yaptı? Walter'ın yaramazlıklarını durdurmak için, Bayan Braithwaite'in senin, benim, Daisy'nin ve annemin anısına leke sürmesini engellemek için?"

"Geçerli bir nokta." Hessian ona yaklaştı ama Hessian'ın aklına köşeye sıkışmış bir kirpi geldi. Her yerde dikenler ve kıllar, açıkta hiçbir zayıf nokta yok.

"Eğer yasalara güvenemiyorsanız," dedi Hessian, "akrabalarınız size ihanet ettiyse, kaynaklarınız önünüzdeki sorunları çözmek için yetersizse, son bir seçenek düşünebilirsiniz alternatif."

Çenesi yukarı kalktı. "Yaratıcıma ve annemle kız kardeşimin hatıralarına, kendime zarar vermenin planlarım arasında asla yer almayacağına dair söz verdim."

Yüce Tanrım, merhamet et.

Hessian onun elini tuttu. "Ben öneriyorum... ben. Bana güvenmeni öneriyorum."

Parmaklarını öptü ve Lily teklifini kabul ederse nasıl bir yol izleyeceğine dair en ufak bir fikri bile olmamasına rağmen onun cevabını bekledi.

* * *

"Benden kaçıyor." Roberta vardığı sonuçtan, Dorie Humplewit'in kilo aldığından emin olduğu kadar emindi. Dorie Humplewit'in Kanıtlar tartışılmazdı. "Lily Ferguson, dük büyükbabasının onu herkesten daha iyi yaptığını ve ailesinin kirli çamaşırlarını ortaya dökmeye cesaret edemeyeceğimi düşünüyor."

Penelope pencereye en yakın koltuğa oturmuştu, sanki güneşin tenine verdiği zarardan dolayı bir kadını teselli eden şey okuyabileceği bir ışığın olmasıydı. Roberta ayağa kalkmış, hafta başında hizmetçisini azarladığı tozları kontrol ediyordu.

"Belki de Bayan Ferguson sadece telefonlara bakıyordu, hanımefendi. Dün gün ilerledikçe hava daha da güzelleşti."

Kovuldunuz! sözleri salonun diğer ucuna fırlatılmak için yalvardı.

Penelope Roberta'nın son yıllardaki üçüncü arkadaşıydı. Mali durumları zorlaştıkça, Roberta fark etmişti ki

Refakatçilik görevi için adaylarla görüşerek bir ay geçirmek, maaş ödenmesine gerek olmayan bir ay anlamına geliyordu. Bu süre zarfında refakatçisiz haftalarda, genç kadınların hizmetteki tutarsizliğinden yakınarak çok fazla sempati kazanılabilir.

Ancak refakatçi temin eden ajansların sayısı sınırlıydı ve Roberta zaten ilk üçünü tercih etmişti.

"Seni bir kelimeyle mahvedebileceğimi bilseydin, Penelope, kasabada dolaşır, boneler dener ve parkta oynar mıydın?"

Penelope Wordsworth kitabını bıraktı. Yaramaz Bryon'u başucunda tutması, karakterindeki hınzırlığın bir kanıtıydı.

"Beni mahvetmeye kararlı olsaydınız, desteklerini toplamak için arkadaşlarımı çağırıyor olabilirdim. Askerlerimi bir araya getirirdim."

Ne can sıkıcı bir yaratıktı ve neden kimse tozları aldıktan sonra şöminenin üzerindeki pirinç şamdanları parlatmaya zahmet etmemişti?

"Lily Ferguson'un hiç arkadaşı yok. Amcası bekarlar. Cazibesinin olmaması diğer bağlantıları bozuyor. Grampion'un onda sevdiği şey bu olmalı, çünkü ondan daha sıkıcı, mizahtan yoksun bir adam düşünemiyorum ve işte tam da bu yüzden Amy Marguerite'in lehine hareket etmeliyiz."

Roberta gece boyunca bir yana bir bu yana dönüp durmuş, zihninde yarım düzine kişiye isimsiz olarak göndereceği mektubun taslağını hazırlamıştı saygın gazeteler. Sabahleyin makyaj aynasına bir kez bakmış, Lily Ferguson'un inadının aldığı darbeyi görmüş ve ince entrikaların zaman kaybı olduğuna karar vermişti.

Amy Marguerite Roberta'nın evindeki yerini ne kadar çabuk alırsa, Grampion'un parası da o kadar çabuk gelecekti.

Walter Leggett'in de kız kardeşinin tuhaflıklarını gizli tutmak için cömertçe ödeme yapacağına şüphe yoktu. Grampion da benzer şekilde skandaldan kurtulacak. Lily Ferguson'un cehenneme. Eğer o aptal kadın annesinin mektuplarını görmek isterse, Roberta'nın kendisinden mektuplarını alacağı insanlar listesine pekâlâ katılabilirdi.

Yıllarca iyi bir miktar.

"Harekete geçmeli *miyiz*?" Penelope, Bay Wordsworth'ü göğsüne sordu. "Hangi konuda?"

"Sizin rolünüz basit. Okumayı seviyorsunuz, temiz havanın tadını çıkarıyorsunuz. Parkın demirbaşı olacaksın.

Amy Marguerite'in oynamasına izin verilen program. Bakıcılar ve mürebbiyeler program olmadan çalışamazlar.

Herkesin büyükannesi çocuğun gününün katı bir şekilde düzenlenmesinde ısrar edecektir."

Hiçbir genç kadın Penelope Smythe kadar boş boş pencereden dışarı bakarak vakit geçirmemiştir. Belki de beyaz bir ata binmiş yakışıklı bir prensin sokağa çıkmasını bekliyordu.

"Bayan Amy Marguerite'in programını belirledikten sonra ne olacak?"

O zaman Penelope kovulacak ve yerine bir mürebbiye atanacaktı.

"Çocuğun güvenliğini kazanmak için bir fırsat görürseniz, bu iyi ve iyi, ama senin tek amacın onun programını bana bildirmek."

Penelope ayağa kalktı. "Güzel bir sabah. Gitmemi istiyorsunuz sanırım?"

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Göze çarpmayan bir şeyler giy. Grampion'u ağırdığımda yanımdaydınız, gerçi sizi fark ettiğinden şüpheliyim, hakaret etmek istemedim. Ünvanlı bir centilmen, bir hanımefendiye aldırış etmez.

ne genç, ne güzel ne de güçlü bir kadın. Bunu kişisel algılamamalısınız."

Sanki bu apaçık ifade üzerinde düşünmeyi gerektiriyormuş gibi, Penelope bir an için pencerenin yanında durdu.

"Haklı olduğunuza eminim hanımefendi. Şimdi bana verilen görevi yerine getireceğim."

"Kız için yanına bir iki bisküvi al. Ya da ördekler için biraz ekmek kabuğu. Öğle yemeği için de görev yerini terk etmene gerek yok. Sen burada olmadan da idare ederim."

"Çok iyi, hanımefendi." Penelope reverans yaptı ve gitti.

Yanına bir kitap alabildiği sürece parkta oturup saat başı çillerini çıkarırdı. Roberta, Penelope'nin gitmesine izin verme zamanı geldiğinde onu iyi bir karakter olarak yazacaktı, çünkü böylesine tutkusuz bir Ruh kesinlikle merhameti hak ediyordu ve Roberta daha az şanslı olanlara karşı her zaman nazikti.

On Altıncı Bölüm

"Bu muhteşem günde nereye gidiyoruz?" Oscar sordu.

Lily dün Kettering'lere yaptığı sonra onu değirmenciye sürüklemişti.

"Eldivencim, Rosecroft Kontesi'ni ziyarete geldim."

Hessian bu planı önceki akşam Lily'den ayrılmadan önce . Leydi hazretlerine bir ziyarette bulunacaktı.

Hessian konta yaklaşmak için gizli bir yol bulacaktı. Rosecroft ve kontesi zorlu araçlar olacaktı, çünkü

Walter Amca Lily'nin onlara ya da onların Lily'ye erişimini kısıtlamaya cesaret edemezdi.

Tanrıya şükür, Hessian düşünme yeteneğine sahipti.

Oscar büfenin üzerindeki aynada dişlerini inceledi. "Hanımefendi sarışın, düzgün vücutlu ve belirgin bir kuzeyli aksanına mı sahip? Beni umursadığını sanmıyorum."

"Eğer onda fark ettiğin tek şey buysa, şüphesiz onu etkilemeyi başaramamışsındır. İyi görünüyorsun, Oscar."

Silindir şapkasını bu kafaya vurdu, sonra açısını ayarladı. "İyi olmak yeterli değil. Sadık kuzenin olarak bir izlenim bırakmak istiyorsam en iyi şekilde görünmeliyim. Sör Worth Kettering

Etkilendim. Kokuşmuş köpeği için çok yaygara kopardım. Umarım Rosecroft'un köpeği yoktur. Biri ziyaretçilerini eğlendirirken köpeklerin ayak altında olmaması gerekir."

Lily'ye kolunu uzatmak için şapkasını, kravat iğnesini, eldivenlerini ve saat zincirini ayarlamayı bıraktı.

"Rosecroft'un tazısı Worth Kettering'inkinin iki katı büyüklüğünde," dedi Lily. "Köpek kendini Bronwyn'e adanmış durumda."

Arabanın tekerlekleri ve nal sesleri ön taraftaki kaldırımlarda yankılanırken uşak kapıyı açtı.

"Kendimi çocuğa mı yoksa köpeğe mi adayayım?" Oscar sordu.

Hessian, Walter Amca'nın planlarını bozamazsa LilyOscar'ın umutsuz çıkarcılığına otuz yıl daha mahkûm olabilirdi.

Kuzeninin koluna girdi. "Köpeği çok büyütüyorsun. Bronwyn, ebeveynleri gibi aptallara katlanmazken, Scout'un doğası hoşgörülüdür."

Oscar'ın hakareti anlaması için biraz zamana ihtiyacı vardı ama Lily'yi arabaya bindirirken gülümsedi. "Çok zekice." Yerleşti. Bir hafta önce bile yapmayacağı bir şeyi, öne bakan koltukta onun yanında yaptı. "Sevecenliğim inandırıcı mı? Babam pusuda bekliyor en uygunsuz zamanlarda pencerelerden dışarı bakarak çalışıyorum."

Amcanın çalışma odası, evin hem arka bahçeyi hem de ön yürüyüş yolunu tek odasıydı. Lily bunu amcasının evine katıldıktan bir hafta sonra fark etmişti.

"Üzerine titremen ikna edici. Keşke yapmasaydın."

Adam onun elini okşadı ve Lily neredeyse arabadan fırlayacaktı. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Berbat biri değilim, biliyorsun."

Evet, . "Kendim için seçeceğim bir koca da değilsin."

"Benden beş yaş büyük, tart dilli bir kadını gelin olarak istediğimi mi sanıyorsun? Bu bana Braithwaite denen yaratığın ne istediğini hatırlattı.

Bir hafta içinde seni iki kez aradı. Babam annenizin arkadaşı olduğunu söylüyor, ama nasıl bir arkadaş bir taziye ziyareti için yıllarca bekler?"

Hessian Lily'yi Oscar'ı hafife almaması konusunda uyarmıştı, ne de olsa babasının oğluydu. "Ben dışarıdayken tekrar ararsa lütfen onu kabul etme. Elinde annemin yazdığı mektuplar olduğunu iddia ediyor ve sanırım bunlar için ona ödeme yapmamı istiyor."

Oscar kolunun düğmesiyle uğraşmayı bıraktı. "Çok girişimci. Bunlar skandal mektuplar mı? Annen başka bir kadına yazılı teklifte mi bulunuyordu? Ne kadar ayıp."

Bir hafta içinde delireceğim. "Bayanla konuşmadım. Braithwaite yazışmaların mahiyetini bilecek kadar iyi biliyor, ama kocam olursan onun endişelerinin çözümünü sana emanet edeceğim."

"İşte ruh budur," dedi Oscar, Lily'nin elini *tekrar* okşayarak. "Karı koca, evlendiler ve yatağa girdiler. Bayan Lily'yi ziyaret edelim mi? Braithwaite bir çift olarak?"

Bir otobüs yolculuğu ne kadar ki? "Amcam onunla bağlantı kurmamam konusunda beni uyardı. Onun iyi *bir ton* olmadığını söylüyor."

"Bu biraz fazla neşeli olduğu anlamına mı geliyor? Yine de neşeli bir duldan hoşlanırım-"

Lily perdeyi çekip indirdi. "Oscar, her zaman ve her yerde benim bir hanımefendi olduğumu hatırlayacaksın. Senin kaba gözlemlerin uygunsuz."

Gülmeye çalıştı. Lily onu görmezden geldi ve sonunda sustu. Rahatsız edici konuşmaların olmaması muhtemelen Bayan Braithwaite'in tehditlerini kendi yararına nasıl kullanacağını düşünüyordu.

"Bayan Braithwaite benden Grampion Kontu'yla evlenmemi bekliyordu," dedi Lily. "Vesayetini Bayan Braithwaite'e vermesi için onu teşvik edecektim.

Braithwaite'in evi, çünkü kız onun yeğeni."

"Aklı başında hangi dul isteyerek-? Grampion'un parası var. Tabii ki var. Onunla evlenmeyeceksin."

"Sanki Grampion benim için teklifte bulunmuş gibi." Gerçi teklif etmişti ama dün gece teklifini geri çekmişti, hem de pek çok kelimeyle.

Lily'nin kalbine yük olan tüm hayal kırıklıkları ve üzüntüler arasında en ağırı buydu. Grampion onurlu davranıyor, zor durumdaki bir genç kıza yardım ediyordu ama Lily'ye evlilik konusunda çok açık konuşmuştu.

Bir asilzadenin evliliğinde herhangi bir usulsüzlük olmamalıydı. Lily başka bir şey bekleyecek kadar cahilce hayaller kuruyordu.

"İşte " Oscar pencereden Rosecroft'un sakin bir ara sokaktaki mütevazı evine baktı. Lord Hazretleri şüphesiz bu evi iki nedenden dolayı seçmişti. Anne babasının ve kardeşlerinin evlerine yakındı ve ahırları bir Kasaba konutu için geniş ve ferahtı.

Uşak merdivenleri inerken Lily, "Rosecroft at delisi," dedi.

"Bunu herkes biliyor." Oscar arabadan inerek ona doğru ilerledi ve elini uzattı. "Bizi mi bekliyorlar?"

"Hafta içi öğleden sonraları hanımefendiyi sık sık ziyaret ederim."

"Zevkler ve renkler tartışılmaz," dedi Oscar, Lily'nin elini koluna koyarak. "Hadi şu bitirelim. Aklıma gelmişken, yeni bir çift eldiven işime yarayabilir. Senin hesabına yazayım, olur mu?"

Beş dakika sonra Rosecroft şaşkın Oscar'a aile salonundan çıkarken eşlik ediyordu - "Koridorun sonunda daha sert bir içki içebilirsin Leggett"- ve leydi hazretleri adamların arkasından kapıyı kapatıyordu.

"Lily Ferguson, neden kendini arkadaşlarından biri olarak tanımlayan birini bırakıp da o kasıla kasıla salakla arkadaşlık ediyorsun?"

"Özür dilerim," dedi Lily, "Oscar da... yani, öyle ama yapacak bir şey yok."

Hanımefendi kanepede Lily'nin yanındaki yerini aldı. "Lily, ağlıyor muydun?"

Gecenin sadece yarısı. "Tabii ki hayır."

"Ben bir anneyim. Bu tür içgüdülerimiz vardır. Başın belada, değil mi?"

"Yıllardır öyleyim." *Bunu kim söylemişti?* Lily elini ağzına götürdü ama hiçbir şey bu sözleri geri alamazdı. "Özür dilerim. Ben sadece... Amcam Oscar ve benim uygun olacağımızı düşünüyor."

Koridorun aşağısından erkeksi kahkahalar geliyordu. Lily ellerini kulaklarına götürmek istedi.

"Gerisini anlat, Lily. Biz arkadaşız ve bir zamanlar benim de başım beladaydı. Rosecroft da hayatı boyunca kuş tüyünden bir yatakta uyumadı."

Bir varmış yokmuş... Kendine saygısı olan çoğu peri masalının açılışı. "Eğer Grampion kocanızdan özel bir görüşme talep ederse, lütfen Rosecroft'a görüşmeye izin verirse bunu bir iyilik olarak kabul edeceğimi belirtin."

"Evlenmeyi tercih ettiğin kişi Grampion, değil mi?" Hanımefendinin sesi o kadar nazik, o kadar anlayışlıydı ki Lily'nin kalbi yeniden kırıldı.

"Bundan daha fazlası var ama evet. Hayatımın geri kalanını Grampion'ın çamaşırlarını yıkayarak ya da sebze doğrayarak geçirmeyi tercih ederim."

Oscar'ın karısı olarak beş dakika dayanmaktan daha iyi bir mutfak, ama emin değilim

bir seçeneğim var. Amcam bu konuda çok kararlı ve işin içinde eski bir skandalın yanı sıra bir servet de var."

Kontes Lily'yi kollarına aldı. "Seni zavallı canım. Gülümseyen yağ lekesi amcanız şüphesiz paranıza el koymuştur ve hırsızlığını tüm dünyanın öğrenmesine katlanamıyordur. Neden insanlar bu kadar zalim ve açgözlü olabilir mi?"

Hanımefendinin kucaklaması şiddetli ve beklenmedikti, aksi takdirde Lily'nin buna karşı bir savunması olabilirdi. Bunun yerine Lily de arkadaşına sarıldı ve ağlamamaya çalıştı.

Lily, Hessian'ın mendilini iyice buruşturduktan sonra, "Yorgunum," dedi. Dün gece Hessian'ın ona verdiği mendili saklamıştı ve umutsuzluğa karşı bir tılsım olarak taşıyor. "Amcamla uğraşmaktan yoruldum ve şimdi de Oscar doğum gününden sonra evleneceğimizi söylüyor. Sadece yetmiş sekiz poundum var ve lütfen ağzıma bir çay keki tıkın, yoksa Bedlam'e aday olurum."

Hanımefendi bir tabak kek uzattı. "Birkaç tane alın. Küçükler ve Rosecroft yakında geri dönecek, tek kişilik bir İncil vebası Fırınlanmış ürünler söz konusu olduğunda. Yardım etmek için ne yapabilirim, Lily? Emrine bir koç ve ekip verip seni Dover'a götürebilirim, Portsmouth ya da İskoçya. Para sorun olmayacak ve siz Gardırobuma buyurun, gerçi bedenlerimiz pek uyuşmuyor."

Gözyaşları yeniden tehdit etmeye başladı. "Teşekkür ederim ama İngiltere'den ayrılırsam yeni bir skandal çıkacak ve buna izin veremem." Ayrıca İngiltere'den ayrılmak Hessian'ı bir daha asla görmemek anlamına geliyordu.

Hanımefendi sade bir kemirdi. "Grampion muhtemelen skandaldan söz edildiğinde kurdeşen döküyor ve bu sizin istediğiniz Grampion."

"Lord hazretlerini kötülemekle kendini tehlikeye atıyorsun, Emmaline."

Hanımfendi çay kekinin son parçasını ağzına attı ve avuçlarının tozunu aldı. "Niyetiniz saygısızlık etmek değil. Devlin'im de aralarında olmak üzere, bazı erkeklerin geniş ve uygun bir çizgisi vardır. Şunlar aynı adamlar en fazla geniş bir uygunsuz çizgi geliştirebilir ilginç zamanlar. Grampion'u seçtiniz ve bu nedenle noddypoop kuzenimize zincirlenmediğinizi görmeliyiz. Grampion seni seçti mi?"

Lily'yi seçmemiş miydi? Bir kez olsun geri adım mı attı?
"Bilmiyorum."

"Ah canım. Çikolatalı kekleri deneyin. Onlar benim favorim."

* * *

Kaslı bir kol Hessian'ın omuzlarına indi.

"Komutanım beni özel emirlerle gönderdi.

Sizinle özel olarak konuşmak için bir fırsat bulacağım ve kendimi kamp yardımcınız olarak hizmet etmeye aday göstereceğim."

Albay Lord Rosecroft, sanki Jonathan Tresham'ın mükemmel konyağından biraz fazla içmiş gibi neşeli bir İrlanda neşesi yayıyordu. Gerçi Hessian, Lord'u uzun bir kâğıt gecesi boyunca izlemişti ve Rosecroft'un içki içme alışkanlıkları da oldukça perhizkârdı.

Ses tonundaki şakacılığa rağmen bakışları sabitti. "Komutanınız kim olabilir lordum?"

"Sevgili eşim, elbette. Tresham, bu güzel akşam için teşekkürler. Gelecek haftaya kadar." Rosecroft şapkalarını ve paltolarını giymiş olan beyefendileri selamladı ve

Hessian kapıdan çıktı. "Tresham'ın sonu geldi, zavallı adam. Bir sürü parası olan bir dük varisi ve hiç de fena görünmüyor."

"Evlenmeyi düşünen bir adamdan neden lanetli diye bahsediyoruz? Anladığım kadarıyla doğru bir toplulukta, evlilik yeminini etmenin sonucu tam tersidir."

Örneğin Worth ve Jacaranda birbirlerine aşıktı. Rosecroft alenen karısının üzerine titrerdi, karısı da onun.

"Lily Ferguson kuzeniyle evlenmekten korkuyor," dedi Rosecroft. "Ki bu kuzenden hanımefendi eşim sadece Noddypoop. Anladığım kadarıyla siz bu komployu engelleyeceksiniz ve ben de size yardımcı olacağım."

Worth, işlerinin programını aştığını iddia ederek bu akşam gelmemek için . Hessian söz konusu işin dış çıkaran bir bebek olduğunu biliyordu.

"Uçabilir misin, Rosecroft? Lily Ferguson'un amcasının entrikalarından kurtulması için melek güçlerinden başka hiçbir şeyin yeterli olmayacağına inanmaya başlıyorum."

Rosecroft kulağa İrlandaca ve küfür gibi gelen bir şeyler mırıldandı.

Tresham'ın Albany'de bir odası vardı ve böylece Hessian Mayfair'in büyük bir kısmını karanlıkta yürüyerek geçmek zorunda kalmışlardı. Bu büyük bir şanstı çünkü Hessian hikâyesine nereden başlayacağını bilmiyordu.

Lily'nin hikayesi, aslında.

Rosecroft, "İşte bildiklerim," dedi, "anladığım kadarıyla karımın sevgili Lily'nin elinden alabildiği şeylerin toplamı.

Çay ve çikolatalı keklerin müthiş doğruluk iksirinin yardımıyla: Walter Leggett, Lily'nin servetinin yönetimini eline yüzüne bulaştırmıştır. Lily'yi varisiyle evlendirerek yoksulluğunu ve beceriksizliğini gizlemeye çalışmaktadır. Lily seninle evlenmeyi tercih eder."

"Bu bana aşık olduğu anlamına gelmiyor. Ben sadece kötünün iyisiyim." Hessian'ın aklından bir türlü çıkmıyordu.

Walter Leggett'in entrikalarının arkasında talihin tersine dönmesinden daha kötü bir şey vardı.

"Kapalı bir kapının ardında bir saat geçiren, daha fazla kek için iki kez gönderen kadınlar, en iyi nasıl getireceklerini tartışmıyorlar.

"Evlilik *kötünün iyisi*, Grampion. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Ne kadar nazik ve cazip bir teklif.

"Beni Lily Ferguson'u kaçırmaktan vazgeçirmelisin." Hessian son iki günü düşünerek geçirmişti -on yedi günü on beşe inmişti- ve aklına hiçbir zekice plan, hiçbir etkileyici yasal manevra gelmemişti.

Her türlü engele, riske ve engellemeye rağmen.

"Neden seni vazgeçireyim ki? Torunlar ortaya çıktığında, kaçış iyi bir masal olur ve bir tutam da

Aile efsanelerinde derring-do. Lily reşit oldu, dostum, sen de öylesin."

Worth' vereceği tavsiye bu değildi. "Benim hanımefendiden kaçmam Walter Leggett'in hanımefendinin parasını daha da kötüye kullanmasına kapı açar. Elinden para almak için yıllarca uğraşmamız gerekecek, tabii henüz para kaldıysa."

Bu mantık bir etkendi, çünkü Hessian Lily'nin -Lilith'in, onun *Lily'sinin*- annesinin mirasından bir miktar para almaya hakkı olduğuna dair umudunu hâlâ koruyordu.

"Para zerre kadar umurunda değil."

"Lily olabilir, ama haklısın. Bildiğiniz gibi üç küçük çocuğun sorumluluğunu da taşıyorum. Adımın skandalla anılması Teyzeleri Roberta Braithwaite'in en küçük çocuk Daisy'yi kontrolümden alması için bir fırsat."

"Sen bir kontsun," diye alay etti Rosecroft. "Teyze bir şey almayacak birkaç yıl boyunca herhangi bir yetkili mahkemeden duruşma, O zamana kadar çocuk büyümüş ve sevgili vasisine bağlanmış olacak."

Doğru, gittiği yere kadar. "Bronwyn'iniz yaklaşık on yıl içinde selamını verecek."

"Devam et."

"Bronwyn'e hamile kaldığında sen İspanya'da Fransızları dağlarda kovalıyor ve dizanteriden ölmemeye çalışıyordun."

"Ne istiyorsun?"

Bir akşam gezintisini iyi bir arkadaşla geçiren neşeli yol arkadaşı gitmişti. Onun yerinde hırlayan eski bir asker vardı.

Yumruklarıyla iyi bir gösteri yapmaya hazırды.

"Sen Bronwyn'in babası değilsin ve yasal olarak düzenlemeler, soyu sopu ne olursa olsun, *bundan on yıl sonra* ortaya alacağı tepki konusunda şimdiden endişeleniyorsunuz. O alışılmadık bir kız ve alışılmadık kökenli. Arkasında düklük akrabalarından oluşan bir ordu bile, bir meydan okumayla karşı karşıya kalacaktır."

Rosecroft bir sonraki köşeye gelene kadar sessizce yürüdü. "Dul kadın mahkemede başarılı olamaz ama haklısın: Daisy'nin hayatını zorlaştırabilirdi. Lily ile kaçabilir, muhtemelen, Daisy'nin itibarını zedeleyecek. Belki."

"O çocuğun mutluluğuyla bir ihtimal üzerine kumar oynayamam ve Lily de bunu yapmamı istemezdi."

"Bana hala nasıl yardım edebileceğimi söylemediniz."

James's'te bir genelevin önünden geçtiler, gece havasında esrar kokusu yayılıyordu. Lily kendini böyle bir yerde bulabilirdi. amcasının müdahalesi olmasaydı. Sadece bu düşünce bile Hessian'ın düello tabancalarını temizlemesini engelledi.

"Lütfen bu konuşmanın son derece gizli tutulacağına dair beni temin edin, Rosecroft."

"Onuruma bu saygısızlığı görmezden geleceğim, çünkü aşıksınız, bu da yeni aşık olmuş biri için yarı baygın olmak anlamına geliyor."

Eğer aşk buysa, bu bitmek bilmeyen endişe, bu sürekli karmaşa ve kalp ağrısı, Hessian dış ağrısı, megrim ve Jericho jigine dokunmayı tercih ederdi.

"Size bir hikaye aktaracağım," dedi, "iyi bir konumda olan ama unvanı olmayan bir ailenin hikayesini..." Lily'nin geçmişini, annesinin patavatsızlığını çizdi, sınırlı temasın olduğu ilk yıllar, koruyucu ebeveynlerin ölümü, ve handa geçen hizmet yılları. "Ve Lily handan geri alındı, çünkü meşru kız kardeşi on yedi yaşında bir ev birlikte. Söylendiğine göre, niyetiyle birlikte İskoçya'ya giderken bir at arabası kazasında ölmüştür."

Rosecroft, karanlık bir kasaba evinin sundurma ışığının altındaki bir saksıda yetişen erken gelişmiş bir gülü koklamak için durakladı. "Bu son derece uygun bir koçluk kazası."

"Lily'ye sık sık ve inandırıcı bir şekilde yalan söyleyen Walter Leggett için uygun. Lily'yi neredeyse koruma altında tutan. yazışmalarından sosyal alışkanlıklarına, akşam yemeği valsinde hangi bekarlarla ayağa kalktığına kadar her şeyi izledi."

Rosecroft, "Kardeşimin güllerini sulaması gerekiyor," dedi ve çiçeği koparıp yakasına sıkıştırdı. "Kız kardeşinin hayatta olduğunu düşünüyorsun."

"Bir vasiyet hazırladın mı, Rosecroft?"

"Elbette."

"Kızınızın belirli bir doğum gününden ya da yasal bir evlilikten sonra mirastan pay alacağına dair bir hüküm var mı?"

Rosecroft yürümeye devam etti. "On yedi yaşında bir kadın, vasisinin itirazı üzerine yasal olarak evlenemez."

"İskoçya'da yapabilir."

"Uçma yeteneğine ihtiyaç duymanızla ilgili yorumunuz da bu yüzden. Eğer kız kardeşi hayattaysa ve Sınırlar'da topuklarını tekmeliyorsa, servetini kötü kullandığı için Walter'a dava açabilir."

"Bu da bizi skandala ve Lily'nin elinde hiçbir şey kalmamasına geri götürüyor, ablasının hayatta olduğunu ve onu bulup iki hafta içinde varlığına dair kanıt üretebileceğimi varsayarsak."

"Hanımların neden üç tabak çay kekini bitirdiğini anlayabiliyorum. Sen ne yapacaksın?"

İskoçya berbat yollarla üç yüz elli mil
Lily'nin kız kardeşi Gretna Green'de örs üzerinde evlenmiş olsa bile, Hessian'ın mutlu çiftin İskoçya'ya mı yoksa en karanlık Peru'ya mı yerleştiğini bilmesinin hiçbir yolu yoktu.

"Ne yapacağımı soruyorsun," dedi Hessian. "İlk başta Lily'ye karşı temkinli davrandım ama şimdi tek gördüğüm kötü seçenekler. İnsan ne yapacağını bilemiyor."

"Üç sokak ötede oturuyorum ve iyi bir gece içkisi sunuyorum."

"Teşekkür , ama reddetmek zorundayım, çünkü bazı hareket tarzlarının kararlaştırılması gerekiyor ve ben en iyi yalnızken düşünürüm. Elimde çok fazla varsayım var ve yeterince gerçek yok." Dünyadaki tüm mantıklar yine de akıl yürütmek için bazı temel gerçeklere ihtiyaç duyuyordu.

Rosecroft, "Tıpkı ebeveyn olmak gibi," dedi. "Elinizden gelenin en iyisini yaparsınız ve ilahi takdirin çocuklarınızın lehine olmasını umarsınız. Gece içkisi teklifi geçerli."

"Belki başka bir zaman. Lütfen Lily'ye benim için göz kulak ol ve eğer Bronwyn'i ara sıra parka götürürsen Daisy ve ben çok memnun oluruz."

"Peki ya bu diğeri?" Rosecroft eldivenli elini salladı. çalıntı servet, kaçma, gayrimeşru bir kız ve en az on dokuz başka skandalı kapsıyordu.

"Yarın Chelsea'ye bir ziyaretle başlayacağım ve ardından Quimbey Düşesi'ni ziyaret edeceğim. Bundan sonra kardeşimle görüşeceğim. sonra da kuzeye yolculuk için hazırlanmaya başlayın."

"Yani nasıl devam edeceğinize dair bir fikriniz var mı?" Rosecroft, Aziz Paul Kilisesi'nin çanları uzakta çalarken sordu. "Bir strateji mi?"

"Bir önsezim var ve felaketi, skandalı ve kalp kırıklığını önlemek için iki haftam var."

"İyi şanslar Grampion, buna kesinlikle ihtiyacın olacak."

* * *

Lily serin bir esintinin yanaklarını okşamasıyla uyandı - ve işte oradaydı, yatak odasının penceresinin yanındaki gölgelerde duruyordu.

"Hessian."

"Yatağınızda olmalısınız, hanımefendi."

Onu yatağında bulmayı mı ummuştu? Şöminedeki saat Lily'nin sadece birkaç dakika uyuduğunu söylüyordu ama yine de yorgunluk onu okuma koltuğunun derin minderlerine yapıştırmıştı.

"Düşünüyordum," dedi. "olmalıyım. Sen ?"

Yorgun, ciddi ve biraz da hınzır görünüyordu. Kıyafeti karanlıktı, siyahı hafifleten beyaz bir boyunbağı bile yoktu, parmağında mühür yüzük yoktu, boyunbağının kıvrımlarından göz kırpan bir iğne yoktu.

"Öyleyim... Kapı kilitli mi?"

"Evet." Lily, Oscar'ın neşeyle elini okşaması sonucunda bu önlemi almaya başlamıştı. Onun kadehindeyken, Lily'nin asla isteyerek söylemeyeceği yeminleri tahmin etmeye çalışabilirdi.

Hessian, Lily'ye kollarını açmak ya da onu ayağa kaldırmak yerine kilimi tuttu. "Ephrata Tipton Chelsea'den ayrılmış gibi görünüyor, en azından geçici olarak."

Lily'nin yıllar önce annesinin ölümünü öğrendiğinden beri midesinin derinliklerinde taşıdığı boşluk daha da genişledi. "Nereye ki?" *Lütfen güvende olsun. Ve sonra: Beni neden terk etsin ?*

"Evlilik yolculuğunda, gibi."

Endişe azaldı -yok olmadı, çünkü bütün düğün yolculukları mutlu geçmiyordu- ama Lily yine de bir parça kıskançlığın farkındaydı.

"Aferin ona. Umarım ona layık biridir."

"Kraliyet hastanesindeki arkadaşlarını sık sık ziyaret eden emekli bir donanma kaptanı. O ve Bayan Tipton yaklaşık bir yıl önce tanışmışlar. Chelsea'deki yazlık henüz boşaltılmamış olsa da adını ve adresini biliyorum."

Lily Hessian'a dokunmak zorundaydı, o sadece hoşgörüsüyle yaklaşıp bile. Elini Hessian'ın saçlarında gezdirecek kadar öne eğildi.

"Çok şey öğrendiniz ama yine de kendinizden memnun görünmüyorsunuz. Seni gördüğüme sevindim."

Bakışları üzerinde gezindi. "Ben de sizi gördüğüme memnun oldum. Bir hile yaptım."

"Hile yapmaktan nefret edersin." *Ondan* öğreniyor muydu?

"Benim bu konudaki görüşüm karmaşık bir hal aldı. Klasik tiyatro eserlerini öğreniyoruz çünkü onlar bir sanat, büyük bir edebiyat türü. Her ev partisinde zararsız bir eğlenceyle vakit geçirmek için sessiz sinema oynarız. Barda bira içerken uzun hikayeler anlatırız...

Hancıya, baldızımın Bayan Tipton'ın eski sorumlusu olduğunu ve yaşlı sevgiliye bakmayı teklif ettiğimi söyledim."

"Ve şimdi, zararsız bir uydurma anlattıktan sonra, kendini bir güven hilecisi gibi mi hissediyorsun?" Bu Lily'yi ne yapıyordu? Balo elbisesi ya da gecelik giyiyor.

Hessian, Lily'nin kucağındaki bornozu ayaklarının altına sıkıştırırken gülümsemesi çarpıktı. "Kendimi zeki hissediyorum, ki bu benim için çok kötü. Hancı, sanki Borders'da büyümüşüm ve hâlâ orada yaşıyormuşum gibi konuştuğumu söyledi. Belki de Birdwell-on-Huckleburn'de kardeşimin yanında yaşıyordum?"

Bu gülümseme... bu gülümseme Lily'nin bugüne kadar Hessian'da gördüğü gülümsemeler arasında değildi. Kardeşi Worth'a olan benzerliğini ortaya çıkarıyordu ve koyu renk kıyafetleriyle de uyumluydu.

"Birdwell-on-Anywhere'in Tippy ile ne ilgisi var?"

"Hancı gösteriş yapıyor, ayrıntılara olan dikkatini sergiliyordu. Birisi Birdwell'den Bayan Tipton'a düzenli olarak yazıyormuş. Huckleburn'de. Cumberland'de büyüdüm ve Birdwell'in Dumfries'den çok uzak olmayan bir pazar kasabası olduğunu bilme fırsatım oldu.

Majesteleri

Quimbey, Lawrence Delmar'ın çok iyi bir İskoç olduğunu ve kız kardeşinizin kaçışının arifesinde Walter Leggett ile yüksek sesle tartıştıklarını doğruladı."

Hessian'ın anlattıkları öylesine sinirlendirmişti ki Lily eliyle ağzını kapattı. "Bir dakika lütfen. Birisi

İskoçya'dan Tippy'ye düzenli olarak yazıyor musun?"

Elini tuttu, tutuşu sıcaktı. "Bayan Lawrence Delmar. Bayan Tipton'ın en sadık mektupçularından biridir. İki ayda bir yazar, mektuplarının üstünü çizmeye gerek duymaz ve onları aile armasıyla mühürler."

Hessian bilgi aktarmaya çalışıyordu -olgular, çıkarımlar, sonuçlar. Lily bunların hiçbirini kavramak için zihnini çalıştıramıyordu.

"Kız kardeşim *yaşıyor* ve Tippy bana hiç söylemedi mi?" Lily sormak istedi

Bağırarak, bir şeyler fırlatmak, pencereden dışarı tırmanmak ve Birdwell-on-Deception'a doğru . "Olup olmayacağımı bilmiyorum... ama Annie yaşıyor - o benim için her zaman Annie'ydi - ve kesinlikle bu bir mucize. Ağlamayı reddediyorum, çünkü bu iyi bir haber. Öyle olmalı."

"Ve de," dedi Hessian, "başka bir yalana daha maruz kaldığını öğrenerek bir darbe daha aldın. Üzgünüm, Lily."

Onun özür dilemesini istemiyordu, çünkü bu gerçeği gün ışığına çıkararak ona haksızlık etmemiştir. "Sarıl bana, Tanrı aşkına, lütfen sarıl bana."

Onu sandalyeden kaldırdı ve yatağa taşıdı. Hessian botlarını çekiştirirken Lily çarşafı tekrar sıcak hale getirmiş ve yorganın altına girmişti.

"Gel buraya," dedi Lily, sabahlığının bağlarını çözüp yatağın ayak ucuna fırlatarak. "Buraya gel ve bana bildiğin her şeyi anlat, Hessian Kettering. Ne kadar cazip gelse de güçlü bir histeriye kapılmayacağım, ancak size hanımefendi bir kelime dağarcığı sözü de veremem."

Ceketini ve yeleğini okuma koltuğunun arkasına örttü ve pencerenin perdelerini kapatarak oturma odasına geldi.
Yatak.

Bir an durdu, yan yatan Lily'ye baktı, onun da kendisine katılmasını istiyordu.

Şilte alçalmıştı ve adam yorganı ikisinin üzerine çekiyordu. "Kız kardeşinin hayatta olduğu ve geliştiği sonucuna varmalıyız, Lily. Kâğıttan cimrilik etmesine gerek yok.

Mektuplar. Yazışmaları mühürlemek için bir aile arması kullanıyor. Düzenli olarak yazacak boş vakti var ve bunca yıldır

Bayan Tipton'a karşılık, onun yönü değişmedi. Bir işte tutunamayan bir adamın peşinden koşmuyor, kanundan kaçmıyor ya da takma isim kullanmıyor."

"Beni rahatlatmaya çalışıyorsun."

Hessian bir kolunu Lily'nin boynunun altına soktu ve onu kendi yanına çekti. "İşe yarıyor mu?"

O gittikten sonra akli başında, mantıklı sonuçlara varacaktı. Lily'yi sakinleştiren şey onun yakınlığıydı. "Bazıları. Majesteleri ne yaptı? Quimbey'in ekleyeceği bir şey var mı?"

Hessian'ın Lily'yi tutuş şekli hem rahat hem de Kolaydı. İçinde o varken yatak hemen ısındı ve tüm kıyafetlerine rağmen -çok fazla kıyafet- vücudunun Lily'ninkine uyumu rahattı.

Ayrıca rahatlatıcı.

"Majesteleri bana Londra'yı anlattı. Kasabamı nadiren kullanırım ve ev içi ayrıntılara pek dikkat etmemişlerdir. Çoğu mahalle aynı mandırayı, aynı fırını, aynı çamaşırcıları ve tamircileri kullanır. Mandıra hizmetçileri, gece toprakçıları, geçit süpürgeciler - hepsi haberleri ve dedikoduları paylaşır ve bunları bir arka kapıdan diğerine, bir ahırdan diğerine taşırlar."

"Bunu bilmiyor muydunuz?" Bir handa çalışmanın bir zevki varsa, o da ülkenin her köşesinden gelen tüm haberlere sahip olma duygusuydu. Dorset'teki bir mahsul kıtlığı, Doğu Anglia'daki muhteşem bir ahır yangını, Yorkshire'daki büyük bir panayır; hanlar her şeyi birinci ağızdan duyardı.

"Zengin bir dulun haber kaynaklarının boyutunu kavrayamadım ve dşes şu anki birlikteliğinden önce yıllarca dul kaldı."

Lily, Hessian'ın boyun örtüsünü zd ve çıkardı. "Bunun konuyla ne ilgisi var?"

Çamaşırlar onun, sabunun, sedir ağacının ve hafifçe nişastanın kokusunu taşıyordu. Okuma koltuğuna doğru fırlattı.

"Quimbey Majesteleri günlük tutuyor ve bu sayede beni şaşırtıcı ayrıntılarla eğlendirebildi. Lawrence Delmar Son derece yakışıklı, cana yakın bir adamdı. Hizmetilerden amaşırcılara ve ara sıra Walter'a uğrayan ziyaretçilere kadar tüm hanımlar onu fark ediyordu. Delmar bir iş adamı olduğu kadar bir ev kahyası olarak da yaşadı ve hizmet etti. Genç bir adam için çok fazla sorumluluk aldı ama aynı zamanda Walter Leggett'in karşısına çıkardığı her türlü zorluğun üstesinden geldi."

Sonra Lily, Hessian'ın gömleğinin üstündeki düğmeleri açtı. "Amcam hırslı insanlardan iyi bahseder, ta ki zengin olana kadar. Sonra da mantar gibi biterler."

"Lily, eğer ısrar edersen..."

Onu pt. "İnsan tamamen giyinikken yatakta rahat edemez. Hikayeni bitir."

Hessian onu yüzünü omzuna bastırarak şekilde tuttu. "Sen kıyafetlerimi çıkarırken ben nasıl mantıklı düşünebilirim?"

Onu bıraktı ve Lily ona yaslandı. *Kendine hâkim olmak için ellerini kendine mi saklamıştı?* Bu tam Hessian Kettering'e göre bir davranış olurdu.

"Delmar ve Walter'ın arası fevkalade açılmıştı," diye devam etti. "Bağrıışmalar evin her yerinden duyuluyordu ama böyle bir anlaşmazlık ilişkilerinde daha önce görülmemiş bir şeydi. Konunun kız kardeşine kur yapma izni mi, mali bir mesele mi, yoksa tamamen başka bir şey mi olduğunu kimse bilmiyor. Ertesi sabah Delmar gitmişti ve kız kardeşin de kayıptı. Kimse onları ayrılırken görmemiş, Walter kısa süre sonra yeğenin in İsviçre'de iyi bir bitirme okuluna gittiğini söylüyordu."

Lily, "Ve amcamın o zamandan beri hiç kahyası ya da iş adamı olmadı," dedi. "Ne benim bildiğim kadarıyla, ne de Oscar'ın mali işler hakkında fazla bir şey öğrenmesine izin verdi."

"Saçlarınız... Fransız sabunu mu kullanıyorsunuz? Kokuyu çıkaramıyorum."

Hessian Lily'nin kulağının hemen üstünü kokladı ve Lily rahat yorganın altında titredi. "Chelsea'deki bir dükkandan alıyorum. Kız kardeşim İskoçya'da topuklarını tekmeliyorsa, amcam muhtemelen parasını vakıf hesaplarından çıkarıp kendi hesabına geçirmek için çok daha çaresizdir. kendi elleriyle."

Ardından koklamadan çok sokulma geldi.

"*Eğer* Walter kardeşinin hayatta ve iyi olduğunu biliyorsa. Belki ona kendi tarifinden bir porsiyon sunmuş ve ölümünü gizlemiştir, huzur içinde bırakılmak daha iyi."

Sessizlik uzadı, sadece ateşin çıtırtısı anı işaret ediyordu. Lily düşünmeye çalıştı; Hessian'ın keşiflerinin nasıl

Walter'ın davranışlarını etkileyecekti ve bir dizi his tarafından engellendi.

Hessian'ın parmakları gelişigüzel kolunu okşuyordu. Onun ritmi Kalbi yanağının altında. Ona yakın olmanın verdiği saf, utanmaz rahatlama.

"İskoçya'ya gitmek için eşyalarımı toplamam gerekiyor," dedi Lily. "Taşınmak istemiyorum."

Hessian kayarak ona baktı. "Öğrendiklerini hiçbir şekilde amcana anlatamazsın Lily. Önümüzdeki iki hafta boyunca para onun kontrolünde olacak, ama sana, kız kardeşine, dük akrabalarına, birilerine emanet edilecek. Eğer seni İskoçya'ya kadar takip ettirir ve gerçek mirasçının hayatta olduğunu öğrenirse ne yapar? Seninle ne kadar uğraştığına bir bak. Özel bir okulda iki yıl, özenle hazırlanmış bir maskaralık, büyük masraflar, bu saçma seni Oscar'la evlendiriyorum."

"Amcamın çaresiz olduğunu söylüyorsun."

Hessian saçlarını alnından geriye doğru taradı. "Sadece çaresiz bir adam dükün kayınvalidesini yıllarca kandırmayı göze alır, üstelik onları büyük olasılıkla

onların eline geçti." "Ama
eğer kız kardeşim-"

Onu öptü, dudaklarına zar zor bir öpücük kondurdu. "İskoçya'ya gideceğim. Kız kardeşinin durumunu araştıracağım, eğer gerçekten Bayan Delmar senin kız kardeşinse. Sen burada kalmalı ve son bir aldatmaca yapmalısın, Lily.

Her zaman amcanın isteklerini yerine getirdin, ne kadar homurdanabilir. İki hafta daha o küskün ama itaatkâr yeğen gibi davranmalı ve bana bu karmaşayı çözmem için zaman tanımalısın."

Hayatının en uzun iki haftası olacaktı. "Ben kendim gitmeyi tercih ederim," dedi Lily, parmaklarını Hessian'ın saçlarında gezdirerek. "Eğer kız kardeşim yaşıyorsa, açıklamasını duymak istiyorum. Onu görmek istiyorum. Babamın kim olduğu hakkında bana ne söyleyebileceğini bilmek istiyorum."

Hessian alnını Lily'nin alnına dayadı. "Eğer bu işe kalkıştıysan İskoçya'ya yolculuk ederken, amcan sana yettiği anda -ki Büyük Kuzey Yolu'nda hızla seyahat eden çok az sayıda iyi doğmuş kızıl saçlı genç bayan vardır- aklını kaçırdığını iddia edecek ve vasin olmak için başvuracaktır. ona bu fırsatı vermeyin."

Walter'ın son tehditleri bu planı bile uygulamaya koyacağını gösteriyordu.

"Dikkatli ol," dedi Lily, Hessian'ı sıkıca tutarak. "Lütfen, çok ama çok dikkatli ol."

Kollarını ona doladı, Lily kıpırdandı ve sanki oda gök gürültüsüyle sarsılmış gibi, tüm bu olanlara rağmen Hessian'ın aktardığı bilgilere , net düşünme yeteneğine rağmen, bir gün içinde ikinci kez ikna edici bir şekilde yalan söylemişti.

Hessian görevine sadık bir muhabirdi, bir sonraki görevine dörtlale gitmeye hazırdı ve şimdiye kadarki sevgisi gönülsüzce bahşedilmişti.

Yine de tahrik olmuştu. Tamamen, kesinlikle, harika bir şekilde tahrik olmuştu.

On Yedinci Bölüm

Hessian yüzünü Lily'nin omzuna gömdü ve bir koç dolusu kendini suçlama duygusunu da içine gömdü.

O gün için çok değerli hedefleri vardı: eski mürebbiyeyle görüşmek, düşesle konuşmak, Lily'ye rapor vermek ve onu Walter Leggett'in planlarından kurtarmak için bir sonraki adımı formüle etmek.

Bu gündemde özellikle eksik olan maddeler :

Masum bir hancıdan gizli bilgileri sızdırmak için rol yapmak.

Mutfak pencerelerine bakmak ve mürebbiyenin kişisel evini incelemek için pencerelere tırmanmak.

Londra'nın en beklenmedik gargoyle'u gibi Lily'nin penceresinin önüne tünemiş ve onun ateşin önünde uykuya dalmasını izliyordu.

Herhangi bir nedenle Lily'nin yatağına tırmanmak, daha az metanetli bir kadını güçlü histerilere sürükleyecek kargaşanın ortasında onu rahatlatmak için bile.

Lily ile sevişmek.

Hessian onu tutma ihtiyacına karşı koymaya çalışmıştı, ona dokunmak, onu öpmek. Lily hiç denemeden, onun en iyi niyetini *bile* boşa çıkarmıştı ve işte buradaydı, Cumbrian kırsalını süsleyen herhangi bir dikili taş kadar sertti.

"Lily, bu hiç akıllıca değil."

Onun saçlarını okşadı. "Bilgelik için çok geç, Hessian. Bilgelik annemin beni riske atmasını engellerdi. ve babam, her kim olsun. Bilgelik

Annemin parasından amcamın yerine güvenilir birini sorumlu tutabilirdim. Bilgelik beni büyüttü.

ve kız kardeşimin benim için kaybolmasına asla izin vermemeliyim. Artık kendi bilgeliğimizi yaratmalıyız."

Mantıksızlığı baştan çıkarıcı, dokunuşu karşı konulmazdı. Hessian Kendisine şefkatle başlayıp kışkırtıcı bir şekilde biten uzun bir öpücük verdi.

Kötü fikir. Muhteşem, kötü bir fikir. "İskoçya'dan döndüğümde tartışabiliriz-"

Lily onu öpmeye devam etti, uzak müzakereler ya da bir şeylerden bahsetmek yerine arzu, zevk ve şimdiki sevinçler konularını gündeme getirdi.

baş döndürücü yolculuklar. Konuyu çok iyi kavramıştı ve Hessian'ın kendisini de çok iyi kavramıştı.

"Seni çıplak istiyorum, Hessian, ve seni çok istiyorum."

Başarılı bir süvari olan Hessian, kaçan bir atla başa çıkmak için iki strateji biliyordu. Birincisi, bir binicinin kariyerinin başlarında öğrendiği, biniciye atın başını binicinin dizine doğru çekmek için ana gücü kullanmasını, hayvanı daha küçük ve daha küçük daireler çizmeye zorlamasını, bunun da zorunlu olarak hızda bir azalma ile sonuçlanmasını veya

Dörtnala gidilen bir virajın fiziği.

İkinci strateji Hessian'ın kendi başına bulduğu bir stratejiydi: yaratığın özgürce koşmasına izin vermek. Doğal ruhuyla övünen bir at ile bir olmanın ayrıcalığının tadını çıkarın ve Tanrı'ya dua edin. ayakları sağlamdı. Yorgunluk genellikle binicinin sonuçsuz ve çoğu zaman tehlikeli bir savaş vermesine gerek kalmadan atı kısa sürede kontrol altına alırdı.

Hessian ayrıca, ara sıra vahşî bir atılıma izin verildiğini bilmenin, ruhlu bir hayvanın evcilleştirmeye daha iyi tahammül etmesini sağladığını da teorize etti -daha doğrusu umdu-. Attan sonra at onun teoriye değer.

Hessian bir at değildi, ama aksi yöndeki tüm uyarılara rağmen paldır küldür dürtüsü damarlarında dolaşıyordu.

Kendini Lily'nin kollarından kurtardı ve arkasına yaslandı. Bakışlarında sitem ve hayal kırıklığı vardı... ta ki geceliğinin dekoltesinin ortasındaki fiyongu çözene kadar. Sonra gülümsedi ve Hessian'ın ruhunda gizlenen hatırı sayılır hayvan ruhları neşeli bir dörtnala fırladı.

"Bu akıllıca değil," dedi. "Ama bizim için, şimdi, bunun yanlış olduğunu düşünemem."

Gömleğini başının üzerine çekti ve Lily'nin gülümsemesi, pantolonunu çıkarıp geceliğini çıkarmasına yardım etmesi için gereken tüm cesareti verdi. Lily ona, sanki bütün tutkulu fantezileri canlanmış gibi baktı ve sonra onu çağırdı.

Hessian ona sarıldı, onu çıplak görmemek için gözlerini kapattı ve iyi niyetini doğrudan hendeğe gönderdi. Kadın Elini göğsünün üzerinde gezdirdi, teninden çok ince tüylerini okşadı. Bu etki çıldırtıcıydı, ta ki eli daha da aşağıya inene kadar.

"Geçen sefer," dedi, "seni görememiştim. Bunu daha çok sevdim."

Hessian buna bayılıyordu; parmaklarının sikinin, taşlarının, plan, program ya da takvim bilmeyen her parçasının ve vahşî zevkin her şeyinin üzerindeki parlaklığına *bayılıyordu*.

"Hepsini seviyorum," dedi. "Her dokunuşunu, iç çekişlerini, öpüşlerini, tutkunu seviyorum. Sessizliğini ve ekşi dilini seviyorum. Seviyorum

-*Bu* oldukça hoşuma gitti."

Onu kavradı ve yavaşça okşamaya başladı. Sonra, "Bu çok hoşuma gitti. Oyun sırası bende, Lily."

Zafer kazanmışçasına kibardı, adamın ellerini ve ağzını göğüslerine götürmesine izin verdi, ta ki altında dalgalı bir arzu denizi oluşana kadar. Onu.

Hessian karısına sadıktı ama ilk evliliğinden önce de sonra da bir aziz olmamıştı. Yaşadığı hiçbir şey onu Lily'yle kurduğu yakınlığın büyümesine hazırlamamıştı. Hessian'ın deneyim son derece fiziksel ve zevkliydi ama aynı zamanda kalbi bir karşılaşmaydı. Lily'yi memnun etmek sadece bir düşünce meselesi değil, aynı zamanda kendi memnuniyetinin de ölçüsüydü.

"Hessian Kettering, benimle yeterince oynadın."

Neredeyse değil. Yine de kendini onun üzerine attı, çünkü saat geç olmuştu ve sabah çok yakında olacaktı.

"Bu..." Lily'nin iç çekişi en tatlı hayır duasıydı. "Harika hissediyorsun."

Vücudu görkemli bir karşılamayla onun etrafında gevşedi ve sonra düşünmek imkânsız oldu. Her şey zevkti.

Arzunun haykırışı ve bir aşığın sevgilisine ölümlü bir kadının dayanabileceğinden daha fazla tatmin sunma kararlılığı.

Hessian zor da olsa başardı, çünkü Lily'nin niyetinin karşılıklı bir gol atmak olduğu anlaşılıyordu. Bacaklarını onun yanlarına doladı ve Hessian'ın kontrolü kaymaya başlayana kadar onun itişlerine karşılık verdi.

Lily onun altında çözüldü ve Hessian kendi memnuniyeti ele geçirirken bile geri çekildi. Lily'ye karşı salıverilmesini ürpererek izledi.

Karnı, coşkulu bir yorgunluğa koşmuş gibi kabarıyordu.

Öyle de oldu. Yarının zorluklarına aldırmadan, Lily'nin göğüslerinin göğsünde yumuşak bir şekilde yükselip alçalması dışında hiçbir şeye aldırmadan uykuya daldı. Bacakları adamın yanlarına düşmüş, etler daha da tatlı bir şekilde etleri okşuyordu.

"Gitmene izin veremem, Hessian." Sesi şaşkın ve hoşnutsuz geliyordu.

"Şu anda zar zor hareket edebiliyorum."

Lily poposuna hafifçe vurdu, bu da zihninin dağınık parçalarını bir araya getirmesine yardımcı oldu. Bazı cesur, kararlı ruhlar yatağı terk edip nemli bir bulması gerekiyordu. Hessian Kendini aday gösterdi, çünkü Lily ondan uzaklaşana kadar hareket edemezdi.

Aslında, adam elinde nemli fanilayla yatağın yanında dururken bile kımıldamadı. Yaptığı resim- çıplak, alacalı bulacalı, dopdolu - yaramaz bir düşünceye dayanamaması gerekirken, içinden yaramaz düşüncelerin geçmesine neden oldu. en azından önümüzdeki hafta için.

"Geri çekildin," dedi kadın, adam karnını temizlerken saçlarını okşayarak.

"Neredeyse yapamıyordum." Neredeyse yapamıyordun. "Ve geri çekilmek hiçbir şeyin garantisi değildir."

"Peki neden ?"

"Çünkü biz evli değiliz." Nişanlı bile değildik. "Gebe kalma olasılığını azaltan her şey teşvik edilmelidir."

Mantık Hessian'ın beynine geri dönüyordu ve bu durumdan rahatsız olduğu için ona kızdı: Gebe kalmayı önlemek için tercih edilen yaklaşım, kişinin pantolonunun düğmelerini iliklemeiydi.

"Geri geleceksin." Lily kendinden emin bir şekilde konuşuyordu ama yine de gözlerinde bir soru vardı.

"İskoçya'dan döneceğim ama bu yeterli değil Lily. Walter'ın senin servetinden ve geleceğinden elini çekmesini sağlayacak yeterli kanıtla dönmeliyim. Kuzeye giderek seni büyük bir riskle karşı karşıya bırakıyorum, çünkü Walter'ın Oscar'la evlendiğini görmek için iki hafta daha bekleyeceğinin garantisi yok."

Lily Hessian'ın elindeki bezi inceledi, sonra da örtüyü kaldırdı. "Ama bu tören geçerli olmayacak."

Hessian gizlilik perdesinin arkasındaki fanilayı aldı, iyice duruladı ve durumun gerektirdiğinden çok daha sıkı bir şekilde sıktı.

Yatağa geri döndü ve Lily'nin kalçasına oturdu. "Tören geçerli olmayacak, ama bunu yapmalısın, yoksa Walter onun suistimallerini ortaya çıkarmaya niyetli olduğunuzdan şüphelenecektir. Ve bir düşünün ardından, Oscar bir düşün gecesini bekleyecektir."

Bu fikir Hessian'ı hasta etmişti ama bu olasılığı reddetmek Lily'nin bu kadere karşı plan yapmasına izin vermemek anlamına .

Oturdu, sırtını yatak başlığına dayadı, dizlerini yukarı çekti, örtüleri yukarı . "Oscar böyle bir düşün gecesinden sağ çıkamazdı ve o zaman gerçek bir suçlu olurum."

"Bu da bir seçenek," dedi Hessian. "Tavsiye edebileceğim bir seçenek değil."

Lily onu inceledi, ateş sönüyordu ve geriye pek ışık kalmamıştı. "Bunu düşünüyordun."

"Bunun için endişeleniyordum." *Durmadan*. "Birkaç fikrim var."

Lily yana kaydı, Hessian onun yanına tırmandı ve gecenin ilerleyen saatlerine kadar Lily'yi güvende tutmanın yolları hakkında konuştular, Hessian ise yüzlerce mil ötede onu özgür bırakmanın bir yolunu arıyordu.

O

onunla bir kez daha sevişti - tekrar geri çekildi - ve sonra
Ona yangın, sel, veba ya da korsanlar da olsa Londra'ya döneceğine söz
verdikten sonra gecenin karanlığına karıştı.

Ve ona.

* * *

Worth Kettering, "Senin sinsi bir yönün olduğundan hiç
şüphelenmedim," dedi. "Kriket oynadığımızda ya da takım
kurduğumuzda bile kurallara uymakta ısrar eden bir adamdın.
Zamanında geliyorsunuz, misafirliğinizi asla uzatmıyorsunuz. Herkese
cevap verirsin
Bir hafta içinde yazışmalarınızı yapın ve hasadınız ne kadar kötü olursa
olsun ondalık verginizi kuruşuna kadar ödeyin."

Worth, Hessian'ın iyi bir gece uykusuna sıkı sıkıya inanan biri
olduğunu da söylerdi ama yine de lord hazretleri şafağın ilk ışıklarında
dinlenmiş olmaktan çok uzak görünüyordu.

"Sizinle seyahat arabası takas ederek hangi kuralı çiğniyorum?"
Seyisler aracın arkasına bir sandık yüklerken Hessian cevap verdi.

Jacaranda böyle bir soru sormuş olabilir. "Tüm çılgın maceraları
yaşayan, aptalca riskler alan ve kısa sürede diyar diyar dolaşan kardeş
olduğumu söyleyen kural."

Hessian kâhyadan deri bir çanta aldı.

Worth'a başıyla selam verdikten sonra eve döndü. Sokaktaki tek
hareketlilik Hessian'ın ev halkından geliyordu.

Hizmetçilerin ve eşyaların konaktan eve gidip gelmesi.

"Walter Leggett casusluk yapıyor," dedi Hessian çantasını
karıştırırken. "Lily'yi, eski mürebbiyesini, kendi oğlunu izliyor ve
muhtemelen seni ve beni de izliyor ya da yakında izleyecek. Arabamı
gönder

Programda belirttiğim gibi Yolanda'yı getirmeye çalışırsanız, size çok şey borçlu olacağım. Lanet şey burada değil. Kendall, bir dakika."

Uşak aracın arkasına doğru koşturdu ve bagajın güvenliğini sağlaması için yurttaşını bıraktı. "Lordum?"

Uşaklar en iyi evlerde eşleştirilmiş takımlar halinde gelirlerdi ve Kendall'ın ten rengi Hessian'ın istihdam ettiği diğer uyuşmazdı. Worth bunu bir başka tutarsızlık olarak not etti

Hessian'ın dönüştüğü adam ile Worth'un olması gerektiğine karar verdiği oldukça sıkıcı arasında. Grampion Kontu'nun

Toplunun yazılı olmayan kurallarının yanı sıra spor derneklerinin el kitaplarında yazılı olanlara da uyun.

"Hessian Kendall'a, El yazısıyla yazılmış bir cilt unuttum," dedi. yatağımın başucundaki çekmecedeki. Kitabın kapağında ve sırtında kabartmalı bir yıl işareti var. Benim için geri getirebilir misiniz?"

"Elbette lordum." Hessian çantayı seyahat arabasına atarken, Kendall koşar adımlarla yola koyuldu.

Worth, "Bu program hakkında," dedi. "Oscar'ı işe almak zorunda kalacak mıyım?"

Gerçekte Leggett mi? Gözlemlediğim kadarıyla sarhoş olmak, opera dansçılarının peşinden koşmak ve kulübüne borçlanmaktan başka bir şey düşünmüyor."

Hessian, "İyi bir terzinin bu kadar ziyan edilmesi, ne kadar sıkı çalıştığınızı görmekten büyük fayda sağlayacaktır," dedi ve altın bir cep saati ve ardından gri gökyüzüne baktı. "Lily'ye göz kulak olacak mısın? Rosecroft ile düzenli olarak iletişim kuracak mısın? Personelime göz kulak olacak mısın?"

Bir başka uşak, arabanın içine yerleştirilmiş bir piknik sepetiyle sokağın karşısına geçti.

"Çok çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Hessian saatini bir kenara koyarak, "Durmaksızın demek daha doğru olur," dedi. "Leggett'in mali durumuyla ilgili başka bir ipucuna rastladığınızı sanmıyorum?"

Worth, Hessian'ı kolundan tutup koçtan bir düzine adım götürdü. "Bildiğim hiçbir kulüpte tek bir işareti bile yok, bir tane bile. Son iki yıldır kimse onu bir hayır işinde gördüğünü hatırlamıyor, yeğenin yanında bile. Sosyal etkinliklere katılıyor ama bu yıl henüz bir yemeğe ev sahipliği yapmadı." "Eksantrikleşmeye mi başladı?"

Kendall elinde Leydi Evers'ın günlüğüyle evden çıktı. Arabanın yanında, saygılı bir mesafede durdu.

"Leggett'in davranışları giderek tuhaflaşıyor." Muhtemelen bir servet kaybolmuşken bu herkes için kötü bir haberdir. "O kutuda ne var?"

Arabanın arkasına bir koli daha yapıştırılmıştı, bu oldukça büyüktü ama bir tarafı ahşap yerine tel örgüydü.

"Güvercinler. Rosecroft bana iki tane ödünç verdi. Güvercinler Dumfries'den Londra'ya bir günden az bir sürede, eğer hava güzelse. Kendall, teşekkürler."

Kimdi bu adam? Hessian, Worth'un asla düşünemeyeceği ayrıntıları, altı yönde koşan köleleri vardı ve Worth'un bir ayda tamamlamaya çalışmayacağı bir yolculuğu iki haftada tamamlamaya çalışıyordu.

Uşak, Hessian'ın paltosunun bir cebine koyduğu günlüğü uzattı.

"Başka bir şey var mı lordum?"

Kendall genç bir adamdı, uşaklar gibi uzun boylu ve zayıftı. olması gerekiyordu. Evin içine daldıktan, üç kat merdiven çıktıktan ve mews'e geri döndükten sonra nefes nefese kalmamıştı.

"Onu , değil mi?" Hessian dedi ki. "Jenny'ni özlüyorsun."

Kendall'ın ifadesi kibar bir sorgulamadan şaşkınlığa ve boşluğa dönüştü. "Grampion benim evim lordum. Londra... evim değil."

Worth'un hatırladığı kadarıyla, aile konağında Jenny adında bir bulaşıkçı vardı.

"Koğuşumdan henüz ayrılmadım," dedi Hessian. "Eğer bir çanta hazırlayıp on beş dakika içinde kutuda olabilirsen Bana eşlik edin. Yolculuk zorlu olacak ama kısa da olsa Grampion'da duracağız. Ben Londra'ya döndüğümde siz orada bekleyeceksiniz."

Hiçbir uşak bu kadar geniş gülümsememiş, bu kadar hızlı selam vermemiş ya da bir bahçe kapısından bu kadar kolay atlamamıştı.

"Hanımının hasretini çektiğini nereden biliyorsun?" Worth sordu, bir uşağın bir hanımı olması gerektiğinden değil.

"Çünkü ben kendiminkini özlüyorum," dedi Hessian, "ve daha Kasaba'dan ayrılmadım bile. Ve işte diğer kadını."

Kreş hizmetçisi uykulu Daisy'yi aşağıya, mews'e taşımıştı. Çocuk geceliğini giymiş ve bir battaniyeye sarılmıştı. Saç örgüsü tamamen çözülmüştü ve yüzünde hüzünlü bir ifade vardı.

Hessian onu bakıcısının elinden alıp kalçasına oturturken Daisy, "Seninle gelmek istiyorum," dedi. "Eve gitmek istiyorum."

Worth, küçük bir çocuğun bütün bir mahalleyi erkenden uyandırmasını izlemektense arabanın arka tarafına geçti.

Sabah sinir krizi.

"Keşke senden ayrılmak zorunda olmasaydım," dedi Hessian. "En az sekiz park gezisini, Bayan Bronwyn ile dört ziyareti, Jacaranda Teyzen ile üç oyuncakçı ziyaretini kaçıracağım. Worth Amcanız sizinle ördekleri besleyecek, sizi Gunter's Tea Shop'ta bir iki buz almaya götürecektir ve sizi parkta onun önüne çıkaracaktır. Ben de tüm bunları ve çok daha fazlasını özlüyorum. Bana , değil mi?"

Soru, evi altüst eden bir çocuktan ayrılmanın gerçek üzüntüsüne işaret ediyordu.

"Cevap yazacak mısınız?" Daisy sordu.

"Edeceğim ama muhtemelen mektuplarım size ulaşmadan geri döneceğim.

Ben yokken bana özel bir iyilik yapmalısın Daisy." "İyi olacağım."

"Her zaman nasıl bildiğin kadar iyisin," dedi Hessian. "Bayan Lily'ye göz kulak olmalısınız. Eğer onu dışarıda görürsen parkında ona neşeli bir arkadaşlık sunacaksınız. Eğer ona oyuncak dükkanında rastlarsanız, seçiminize yardımcı olması için onu istemelisiniz. Çok az arkadaşı var ve siz onun için özelsiniz."

Bu, Hessian'ın Lily Ferguson'un sık sık yardım istemek ya da başkalarını durumundan haberdar etmek için fırsat bulmasını sağlama planının bir parçasıydı.

Amcanın yaramazlığı. Worth, Hessian dönene kadar kadını Dover'a götürmek için bir arabayı hazır tutacaktı -çantalar dolu, para hazır-.

Her şeyi ve herkesi düşünmüştü ve Worth, kardeşinin bu yolculuğu onsuz yapacak olmasından nefret ediyordu.

"Geri döneceğine yemin eder misin?" Daisy sordu.

Hessian arabanın arkasından dolanarak, "Yemin ederim, geri döneceğim," dedi. "Bana söz vermelisin ki

Worth Amca'nın evinde o kadar çok eğlenmeyeceksin ki, evime yeniden katılmayı küçümseyeceksin."

Daisy Hessian'ı boynundan sıkıca kavradı. "Worth Amca iyi biri ama sen benim..." Küçük kaşları aşağı indi.

Hessian onu alnından öptü. "Kesinlikle, sonsuza dek seninim. Worth, Daisy'me en iyi şekilde bak. Seni daha çok sevsin diye onu şekerle doldurma ya da ona bir midilli seçme."

Worth çocuğu kardeşinden aldı. "Bir midilli bile mi yok?" Çünkü gözyaşlarına boğulmamak için söylemesi gereken şey buydu.

Uşak Kendall, elinde bağlı bir bohçayla bahçe kapısından zarif bir sıçrayış daha yaptı. "Hazırım lordum!"

Hessian, "İnsan gözlemler," dedi. "Yukarı ."

Kendall locaya tırmanırken araba sallandı ve Atlar, binen bir yolcunun nelere gebe olduğunu çok iyi bildiklerinden, izlerin içinde yer değiştirdiler.

"Worth," dedi Hessian eldivenlerini çıkararak, "Daisy'me kendi sevgili çocuğuna baktığın kadar iyi bakacaksın. Eğer ona bir midilli alman gerekiyorsa, bu, krallığın en yakışıklı, en tatlı, en iyi davranan midillisi olacak. mi?"

Yıllar sonra ilk kez, evet. Gerçek Hessian Kettering kendi kardeşine açıklık getiriyordu. Bir kıza ilk midillisini alma zevkini bir başkasına bırakacak kadar büyük bir aşk yoktur.

"Tamamen anlıyorum, Lord Hazretleri. Daisy, arabaya yoluna devam etmesi için el sallayalım mı?"

Başını Worth'un omzuna yasladı. "Söz verdi. Artık gidebilir. Midillime Grampion adını vereceğim."

Hessian çocuğun yanağına bir öpücük kondurdu, Worth'un koluna bir şaplak ve arabaya tırmandı. "Bu bir midillinin sahip olabileceği en güzel isim," dedi pencereden aşağı bakarak. "Sevgim seninle kalacak Daisy. Worth Amca'ya hatırlat da geceleri yatak odasının perdelerini açsın."

Çocuğa bir öpücük verdi. Hessian ne zaman öpücük vermeye başladı?

Damat merdivenleri çıktı ve kapıyı kapattı.

Worth birkaç adım geri çekildi, arabacı yürümesi için komut verdi ve araba sakın bir hızla ara sokaktan aşağı yuvarlandı. dikkat çekici olmayan bir hızda.

"Onu özlüyorum," dedi Daisy. "Gerçekten geri dönecek mi?"

Onu , demişti Hessian. Üzıntüsünün yerinde olduğunu kabul edin ve sonra onu bundan uzaklaştırın. Hessian'ın kendi kederi ve bu stratejiyi ona üzüntü mü öğretti?

"Kesinlikle geri dönecek ya da sen, ben ve Jacaranda Teyze arkadaşın Bayan Lily'yi alıp onu eve götürmek için İskoçya'ya doğru yola çıkacağız." Planlar arasında bu, Hessian'ın çok kısa bir süre içinde bir araya getirdiği saha emirleri, listeler, haritalar ve takvimlerle karşılaştırıldığında soluk bir taslaktı.

Önemli değil. Worth'un planı samimi ve sağlamdı ve karısını buna ikna etmek için iki haftası vardı.

"Kahvaltı ister misin?" diye sordu. "Bir porsiyon tost ve çikolata iyi gider."

"Beni midillilere bakmaya götürmen gerekiyor," dedi Daisy. "Bu seni neşelendirecek. Lord Hazretleri öyle söyledi."

At arabası sonundaki caddeye döndü.

Yolun açık olsun, kardeşim. "İnsan asla aç karnına ya da gecelikle midilli alışverişi yapmaz. Benimle ve Jacaranda Teyze ile yapacağın ziyaret için hazırlandın mı?"

"Onu hâlâ özlüyor musun? Onu hâlâ özlüyorum."

"Evet, Daisy. Onu hâlâ özlüyorum." Ve önümüzdeki iki hafta boyunca her dakika özleyecek. Şüphesiz, sadece Lily Ferguson onu daha çok özlüyor.

On Sekizinci Bölüm

Hessian'ın programı sağduyuya dayanıyordu: Lily öğleden önce, Oscar henüz uyumamışken parkta yürüyecekti. Hava kötüyse, aynı saatte Gunter'e ya da oyuncakçıya dönüşümlü olarak gidecek, Pazar günleri de Aziz George'daki ayinden sonra Jacaranda'yı ziyaret edecekti. Her şey başarısız olursa, şafak vakti parkta ata binebilir ve Rosecroft Kontu'yla yolunun kesişeceğinden emin olabilirdi.

Her gün, bir müttefikle iletişim kurmak ya da Walter Leggett'in evinden geçici olarak kaçmak için en az bir fırsatı olacaktı - ya da kalıcı olarak. Worth Kettering'in, çaresiz kalınması halinde onu Dover'a götürmek üzere hazırda bekleyen bir arabası vardı.

Lily geçen hafta içinde bir kez servise, üç kez parka, iki kez çay dükkanına ve bir kez de oyuncakçıya gitmişti.

Bir kez daha parkta hava alıyordu, peşinde bir hizmetçi vardı. Arkada. Hizmetçi tek başına refakatçi olarak yeterli olmazdı ama Jacaranda Kettering otuz metre kadar ötedeki bir bankta bekliyordu.

Çarpıcı bir kadındı, heykelsi ve sağlamdı. Lily aynı banka otururken, "Çok dakiksin," dedi. "A övgüye değer bir özelliktir."

"Amcam benden bunu bekliyor." Mükemmel terbiye ve kusursuz itaatle birlikte.

Jacaranda'nın bakışları, bebeği Serpentine'in önündeki patikada gezintiye çıkarmış olan kocasına döndü.

"Kendinden dakiklik bekliyorsun," dedi. "?"

Hessian da bir Lily'ye aynı soruyu sormuştu. Jacaranda'nın sorusu, Lily'nin içini dökmesi için davet değil, bir rapor okuması için izin istemektir.

"Kont'un takvimi yardımcı oluyor," dedi Lily, bir tür keşif gibi. "Genelde ne , nereye gideceğimin, ne zaman giyineceğimin söylenmesine kızarım ama bu *benim* ajandam, amcamın değil. Sabah kalktığımda, kendime ait bir hedefe odaklanıyorum. Ben Orduda, hangi savaş alanında mermilerden kaçacağımın söylenmesini bekleyen bir er."

Jacaranda bir şemsiye açtı, kocasının hediyesi olması fırfırlı, dantelli bir işti.

"Temizlikçi olmanın aynı yönünden keyif aldım," dedi. "Bir personelin ve *kendimin* komutası bendeydi. Hizmetçileri ne zaman halıları çırpmaya, ne zaman dedikodu yapmaya ve çilek toplamaya göndereceğime ben karar veriyordum. oturup nakış işlemiyor, bir komşunun aramasını ya da erkek kardeşlerimden birinin beni flörtlerine sürüklemesini beklemiyordum."

Jacaranda'nın yedi kardeşi vardı. Lily böyle bir şeyi anlayamazdı. Ailenin zenginliğine rağmen, Dorning kardeşler şöhretli bir şekilde flört etmeye başladılar.

"*Temizlikçi* miydin?"

Asil, oldukça korkutucu bayan gülümsedi ve farklı bir insan oldu - muzip, çekici, hatta arkadaş canlısı.

"Beş yıl boyunca Trysting'de kahyalık yaptım ve işi hakkıyla yerine getirdim. Hâlâ düzenli olarak mutfağı ve kileri teftiş ederim. Worth itiraz etmeye cesaret edemez."

"Ama sen bir *kontun* kızıydın. Neden hizmete giresin ki?"

Worth Şimdi kitap okuyan ince, sarışın genÇ bir kadınla aynı bankı paylaŐıyordu. Kadın Şimdi gülümsüyordu.

Worth bebeği omzuna yasladı. Jacaranda kocasının parkta flört etmesine sinirlenmekten çok eĐlenmiŐ görünüyordu. "Onurlu bir işi utanılacak bir Şey olarak görmedim,"

Jacaranda Şöyle dedi. "Kardeşlerim tamamen kontrolden çıkmıştı ve ben de onlar için angarya çalışıyordum. Onlara, bu kadar az takdir için bu kadar çok çalışmam gerekiyorsa, en azından yarım gün izin ve çabalarım için bir maaş almam gerektiğini söyledim. Blöf yaptığımı düşündüler."

Yolun ilerisinde Worth kızını başının üzerinde tutuyor ve bebeği güldürüyordu. Elinde kitap olan kadın, mutlu bir bebekle birlikte olan herkesin yapması gerektiği gibi gülümsüyordu.

"Koçluk hanında kalmam gerektiğini düşünüyorsun," dedi Lily. "Dediğiniz gibi dürüst bir işti. Bir  cret kazandım." A az bir para, artı çeŐitlilik için ara sıra yanık, çimdik veya kıymıkla birlikte herhangi bir sayıda tekme, tokat ve azar.

Jacaranda yavaşça döndürdü, bu flört dilinde "*Dikkatli ol, izleniyoruz*" anlamına geliyordu. Muhtemelen biliyordu Kocası da  yle.

"Bir handa yerleri ovmak bir hanımefendinin kızına göre değil," dedi Jacaranda. "Benim babam bir konttu. *Kızımın* bir handa yerleri fır aladığını düŐünebiliyor musun?"

Bebek bir kez daha babasının omzuna yaslanmıştı. Lily'ye doğru baktı, bakışlarında bir dünya masumiyet vardı.

Lily'nin göğsü, bebeğin minik bir yumruğu h p rdeterek yediğini görünce sızladı. Küçük akar babasının kollarında tamamen güvendeydi. O asla

Bir yeri fırçalamak, bir lazımlığı taşımak ya da canı istemediği sürece haftalarca dinlenmemek.

"Adamlar beni fark etmeye başladı," dedi Lily. "Handa güvende değildim, yoksa muhtemelen hâlâ orada olurdum."

"Ben hizmete girerken beni fark etmesi gerekenler fark etmedi. Yapmamız gerekeni yapıyoruz, ama sen bir kez tekrar güvende olmadığın bir durumda. O yılları handa geçirmemiş olsaydın, muhtemelen kuzeninle evlenmiş olacaktın. uzun zamandan beri."

Worth ayağa kalktı, kadını selamladı ve bebeği omzuna . Genç kadın okumaya devam ederken o da Lily ve Jacaranda'yı her an görebileceği bir çevrede dolaşmaya başladı.

Jacaranda, yıllarca süren ağır işlerde çalıştığını ima etti. Lily'bir ölçüde bağımsızlık aşlamıştı... sonuç olarak. "Amcamın karşısına çıkmaya cesaret edemem," dedi Lily. "Uyanık yatabilirim, Ona karşı iğrenç suçlar planlıyorum, ama onun seçtiği akşam yemeği partilerine ve balolara katılıyorum, onun modayı giyiyorum."

"Küçük tavizler," dedi Jacaranda ayağa kalkarak. "Üstünlüğün kendisinde olduğunu düşünmesine izin vermek. Büyük kararlar söz konusu olduğunda, senin amcan çok dikkatli davrandı. Tanık olun, henüz Oscar'la ya da amcanızın seçtiği başka bir ahabpla evli değilsiniz."

Lily de Jacaranda'nın haklı olduğunu umarak ayağa kalktı. "Grampion benim için teklifte bulunmuyor. Çok nazik davranıyor ama aramızda evlilik söz konusu değil."

Hessian nazik olmaktan çok daha fazlasını ama Lily'nin onu nişanlısı olarak görmediğinden de emin olmuştu. Şu anda değil.

Jacaranda kolunu Lily'nin koluna dolayarak, "Olması gereken de bu," dedi. "Biraz kur yapmayı hak ediyorsun ve Hessian'ın da adreslerinin hoş karşılandığını bilmesi gerekiyor."

Lily, "İskoçya'dan dönerse, ona kesin bir hoş geldin diyeceğim," dedi. "Sence neden o genç kadın geçen hafta boyunca seninle burada yürüdüğümüz her parka geldi?"

Jacaranda'nın cevabı, Avery ve Daisy'nin birkaç metre ötedeki su kenarından fırlamasıyla önlendi.

"Mısırimız bitti," diye bağırdı Daisy. "Ördekler yedi."

"Ördekler, kazlar ve kuğular," diye ekledi Avery. "Onları tekrar ne zaman besleyebiliriz?"

"Onları çok fazla beslememeliyiz," dedi Lily. "Yüzemeyecek kadar şişmanlar."

Avery Fransızca konuşmaya başladı ve bir önceki yaz Trysting'de yüzmeyi öğrendiğini, suyun buz gibi soğuk ve okyanus kadar derin, çok, çok, *çok* derin olduğunu anlattı...

"O hanımefendi kontu ziyarete geldi," dedi Daisy, kaşlarını çatarak kendini işine adanmış okuyucuya doğru bakarak. "Diğer hanımla birlikte geldi."

"Casusluk mu yapıyordun?" Avery sesini alçaltmıştı, azarlamak yerine kıskanmıştı.

"Karga yuvasını yönetiyordum."

"Hangi diğer bayan?" Jacaranda sordu.

Lily hangi kadın olduğunu biliyordu. Mayfair'e yerleştiğinden beri Hessian'ı arayan tek kadın.

Daisy sıırttı. "Şapkalı olan" -ellerini sıska küçük göğsünden bir karış kadar açık tutuyordu- "ve

Viking gemisinde t neyen mavi bir tavuk gibi, ama tavuk değildi."

"Bir tavus kuşu," dedi Lily. "Çok çekici bir kuş, gerçi sadece erkeği muhteşem tüylere sahip. Eşlikçimizi bulalım mı?"

Çünkü aniden Worth'un yerini tespit etme ve haydutlar ya da açgözlü bir dul tarafından kaçıırılmadığından emin olma ihtiyacı hissetti.

Jacaranda, hiç acelesi yokmuş gibi, küçük kızları, kreş hizmetçisini, Lily'nin hizmetçisini ve Lily'nin kendisini, cadde boyunca bekleyen arabalara doğru sakin bir geçit töreni düzenleyecek şekilde organize etti. Worth

kısa süre sonra yanlarına gelerek bebeği annesine teslim etti.

"Genç bayan," dedi Lily sesini alçaltarak, "geçen hafta yaptığımız her gezintide parkta olan kitaplı bayan. Daisy onu Mrs. Braithwaite kontu aradığında."

Daisy, Lily'nin elini tutarak, "Karga yuvasında nöbet tutuyordum," dedi. "Casusluk yapmıyordum."

Worth çocuğu arabaya attı ve yanağına bir  p   k kondurarak kıkırdamasını sağladı. "Ben de onu fark ettim, bu yüzden onun sırasını paylaşıp sohbet edeceğimi düşündüm."

"Bir buz için size katılmalıyım," dedi Lily, "ve beni hemen arabanıza bindirmelisiniz."

"M kemm l bir  neri."

Worth, Lily'nin arabasını, hizmetçilerini ve refakat isini el sallayarak uğurladı. Kadınlarla birlikte arabaya tırmandı, arkaya bakan koltuğa oturdu ve Daisy'yi kucağına aldı.

"Gunter'in yerine gidiyoruz," diye duyurdu. Arabanın tavanına bir kez vurarak atların yürüyüşe geçmesi gerektiğini söyledi.

"Pazartesi günü Gunter'e gittik," dedi Avery.

"Tekrar gidebiliriz," diye karşı çıktı Daisy.

Çocuklar Berkeley Meydanı'na kadar olan kısa mesafe boyunca didiştiler, Lily çığlık atmak istedi ve Jacaranda ile Worth birbirlerine anlamsız bakışlar fırlattılar. Dadı çocukları arabaya bindirdi. Tatlı dükkânı ve Worth, Lily arabadan inip onları takip önce koluna bir el koydu.

"soru : Bayan Braithwaite'in parktaki arkadaşı sizi mi gözetliyor, yoksa Daisy'yi mi?" diye düşündü.

"İkisi de," diye yanıtladı Lily. "Ama ne amaçla? Grampion'dan hiç haber almadın mı?" Gerçi İskoçya'ya zar zor varmıştı, dörtnala gidiyordu.

"Tek kelime bile etmedi," dedi Worth. "Yine de bilmelisin ki Lily, Oscar Leggett özel bir lisans için başvurdu ve Öngörülemeyen bir durum olmazsa, önümüzdeki hafta içinde hazır olur."

* * *

Bir çeşit iyi haber vardı: Hessian İskoçya'ya vardığında Lawrence Delmar'ın evini bulmak zor olmadı. Ancak oraya ulaşmak altı yorucu, kemik çürüten yolculuk gerektirmişti, yorucu günler. Hessian, Bayan Delmar'ı Londra'da doğum gününü kutlayacağı zamana yetiştirmek istiyorsa bir iki gün içinde güneye doğru yola çıkacağız.

Havanın iyi , atların sağlam olması, arabacısının ve seyislerinin sağlığının yerinde olması için dua ederken, hiçbir şey Londra'da Lily'nin başına kötü bir şey gelmemişti ve haydutlar da yoktu.

"İşte burada," dedi Birdwell'de işe alınmış olan damat. Ceket. "Bide Cottage."

İngiltere'deki birçok ev gibi, Bay Delmar'ın evi de ferah. Beyaz badanalı taşlar üç kat boyunca yükseliyordu.

Yedi pencereleli ön cephe. İki katlı kanatlar merkezi yapının her iki yanına yayılmıştı ve tamamı güzel bir yükselti üzerinde oturuyordu.

Peyzajlı ve teraslı. Araba yolu daireseldi, ortasında küçük bir taş çeşme ve ön basamakları çevreleyen bir çift kısa, gür palmiye ağacı vardı.

Eğer Lillian Ann Ferguson Delmar bu evin hanımıysa, kendisi için oldukça iyi bir iş çıkarmıştı.

Hessian seyise, "Ne kadar kalacağımı bilmiyorum," dedi. "Bırak atlar üflesin, sonra da onları aralıklarla yolda yürüt."

"Evet, lordum. Delmarlar dost canlısı insanlardır. Siz İngilizlerin dediği gibi, ayakları çok yüksekte değildir." Damat daha yaşlıydı ve aksanı onu bölgenin yerlisi ilan ediyordu. Şapkasını çekiştirdi ve dizginleri frenden çözdü.

Hessian'ın keşif gezisinin bu kısmı için bir planı yoktu. Basitçe kapıyı çalacak, evin hanımına kız kardeşinin ona ihtiyacı vardı. Hessian, kız kardeşinin bu durumuna yardımcı olmak için haneye tecavüz, hırsızlık, adam kaçırma, isyan, kavga ve kargaşa çıkarmaya hazırды.

Planlara bakılırsa, iyi düşünülmüş detaylar açısından biraz eksikti.

Hessian, bir hizmetçi tarafından tertemiz bir fuayeye kabul edildi, Ardından yeşil-mavi ekose döşemeli güneşli bir salona geçildi. Pervazlı pencereler benzer şekilde ekoseli bir desen oluşturuyordu. Halı ve bir buket parlak sarı karaçalı -kuşkusuz çalılarının en dikenlisi- bir spinet üzerinde oturuyordu.

Hizmetçi, "Kendisi hemen gelecek," dedi ve reverans yaparak Hessian'ı yalnız bıraktı.

Piyanonun üzerinde, burnu ve çenesi Lily'ye benzeyen kadının çizimi asılıydı. Gençti, yüz ifadesi hem nazlı hem de küstahtı. Sanatçı eseri "Leydi Nadine Leggett sunumunun arifesinde" diye imzalamıştı. Yıl ve baş harfler

sağ alt köşeye sıkıştırılmış. "Çok güzeldi."

Bu gözlemi Hessian'ın yaşlarında, siyah saçlı bir adam yapmıştı. Bir ya da iki santim daha kısaydı ve zayıftı. Dört kelime bile çapağını ortaya çıkarmaya yetiyordu.

"Bay Delmar." Hessian ev sahibini selamladı. "Hessian, Grampion Kontu, hizmetinizdeyim. Bir yabancıyı evinizde için teşekkürlerimi sunarım."

Kurnaz mavi gözler, güler yüzlü bir gülümsemeyle Hessian'ı ölçtü. "Siz Cumberland'de komşumuzsunuz. Sizden ya da etmenlerinizden koyun satın aldım ve sanırım siz de benden bir ya da iki boğa satın aldınız. Oturalım mı?"

Hessian, tüylü, koyu renkli Galloway sığırlarının önemli sayıda otladığı dönümlerce yemyeşil otlakların yanından geçmişti.

"Benim işim biraz hassas," dedi Hessian, ayakta durmaya devam ederek. "Karınızla kaçmak için geldim." *Evet, az önce bunu söylemişti.* "Özür dilerim. Bu kötü oldu. Tehlikeli bir şekilde Uyu." Botları birkaç kez cilalanmamıştı, paltosu nedenlerden dolayı arabada kalmıştı ve kravatı da rezaletten başka bir şey değildi.

Uykusuzdu, planları yoktu, aklı başında değildi ve Lily'ye karşı dayanılmaz bir eksikliği vardı.

Delmar küllerden arındırılmış ocağın yanına oturdu, ancak turba dumanının kokusu salonu sarmıştı.

"Sınırın ötesinden kadın kaçırmamanın büyükbabalarımızın zamanından önce modasının geçtiğini sanıyordum, ama denemekte serbestsiniz. Bayan Delmar bazı ruh hallerinde aykırı ve canlı olabiliyor. Çay için zili çalayım mı?"

Bu adam kolay kolay sinirlenen ya da alınganlık gösteren biri değildi. Hessian'ın yaklaşık dört yüz yıldır taşıdığı korkunç gerilimden miller azaldı.

"Bir demlik çay çok makbule geçer." Hessian kendisine uygun bir sandalyeye oturdu, ne sallanan ne de sarsılan bir yere oturduğu için minnettardı. "Normalde havadan sudan konuşurdum ya da senin Güzel otlaklar ve yavaş yavaş piyanonun üzerindeki taslağa hayranlıkla bakarak dolaşmak. Sanırım bu eşinizin annesi?"

"Evet. O zevke hiç erişemedim. Hanımefendileri, gelinim ve ben yeminlerimizi etmeden önce öldü."

Delmar İskoçların sessiz kalma becerisine sahipken, Hessian bağırıp çağırmak, kollarını sallamak ve bağkırmak için İngilizlere özgü bir cazibe hissediyordu.

"Bayan Delmar'ın küçük bir üvey kız kardeşı olduğunu biliyor muydunuz?" Delmar Galce küfür etti, boğa pizzaları ve İngilizce her zaman kibar bir gülümsemenin ardında sorun getirir. "Bunu olumlu bir şey olarak mı kabul etmeliyim?"

"Evet, ama mutlu değil. Eski bir dostumuzla görüşüyoruz, o da bize baldızımın çok iyi durumda olduğunu ve hiçbir eksiğinin olmadığını söylüyor."

"Eğer Ephrata Tipton'a atıfta bulunuyorsanız, onun raporları doğru değildir, Gerçi editörlüğünün iyi niyetli olduğundan şüpheleniyorum. Lily'nin sağlığı iyi ama Walter Leggett'in planlarından kurtulmayı çok istiyor."

Başka bir yemin, bu seferki açgözlü, kara kalpli, vicdansız piçlere atıfta bulunuyor.

"Erse dilini çok iyi bildiğimi iddia edemem Bay Delmar, ama Cumberland'da büyüdüm ve İngilizce dışında birçok dil öğrendim."

Delmar, "Walter Leggett'in gülen yüzüne karşı ona kara kalpli, vicdansız bir piç diyeceğim," dedi. "Karım ona bundan daha kötüsünü söyleyecektir. Daha açgözlü bir adam görmedim, ne de her şey için daha az minnettar

makamının ayrıcalıkları. Bu da bizi şu ilginç noktaya getiriyor.

Soru: Rolünüz nedir lordum? Baldızımla evli misiniz? Belki de bir talip?"

"Ona gecikmiş cevapları getirecek olan adam benim." Ve Hessian şimdilik Lily'nin sevgilisiydi.

"O zaman umutlu. İngilizler her şeyi kendi bildikleri gibi yapmalılar sanırım. Bayan Delmar kız kardeşimle birlikte köye gitti.

Dükkanları ziyaret ettiklerini söylüyorlar ama bizim bir fırınımız var.

hiçbir ölümlü erkek ya da kadının karşı koyamayacağı çörekler yapar.

Eğer şanslıysak, Aşçı bizim için tepsiye birkaç tane koyacaktır."

Delmar'ın sipariş etmediği ama yine de hemen ardından gelen tepsi. İkramlar Hessian'ın karnını guruldatmaya ve moralini yükseltmeye yetmişti. Tam güçte demlenmiş aromatik Çin siyah çayı, çörekler, tereyağı, bisküviler, soyulmuş portakallar ve özellikle İskoç şekerlemesi olan tablet.

Hessian açlıktan ölmek üzere olduğu için kendine yemek yedirdi. Çünkü Delmar, tüm güler yüzlülüğüne rağmen hafife alınacak biri değildi.

Çörekler de çok .

"Walter Leggett hakkında ne biliyorsun?" Hessian üçüncü fincan çayını bitirirken Delmar sordu.

"Yeterince değil. Seçici bir şekilde sosyalleşiyor ve sanırım iki şey olmasaydı yollarımız asla kesişmezdi. Birincisi, o ve babam arkadaşılar ve bu yılın başlarında Londra'ya yerleştiğimde bu bağa saygı göstermeye çalıştım. İkincisi, kardeşim ticari bir deha ve Leggett Worth'un uzmanlığından yararlanmak. Leggett'le ilgili ilginç olan şey ise hakkında çok az şey öğrenmiş olmamız."

"Kurnazdır," dedi Delmar, "ya da ben onu tanıdığımda yleydi. I Ondan çok şey öğrendim. Büyük amcam bana yüklü bir miktar bıraktı ama dedi ki

Leggett gibi bir adam için çalışmak bana bir parayı nasıl üçe evireceğimi ğretecekti. Leggett dedikodu yapmaz, kumar oynamaz ya da etek kovalamaz.

Cömertçe eğlenmez, hiçbir şekilde dikkatleri üzerine ekmez."

"Yani bir yeğenini diğerinin yerine koymaya karar vermeden önce de mi gizliydi?"

Delmar ellerini çay tepsisinin üzerinde gezdirdi ve Boş fincanı tepsiyeye geri koydu, ardından peçetesini katladı. Hessian bir çörek yedi ve sesini çıkarmadı.

"Leggett'in bu işle ilgili olduğundan şüpheleniyordum," dedi Delmar. "Londra gazeteleriyle uğraşmıyorum. Leggett saklanırken onların bana ne yararı olabilir ki? Biz kendi işimize bakıyoruz ve Leggett de aynı şeyi yapmaktan memnun. şimdi kapımızın önünde bir İngiliz kontu var, paspas sopasındaki bir ölü kafası gibi görünüyor ve ben sadece şu sonuca varabilirim-"

Kapı açıldı ve çerçeveyi güzel bir kızıl saçlı doldurdu. Hessian Lily ile pek benzerlik göremiyordu. Bu kadın ortalama biriydi. Lily ise minyon tiptiydi. Her iki kadının da saçları kızıldı ama bu kadının ki Lily'ninkinden daha açık renkti.

Hessian umutsuzca Lily'nin kız kardeşiyle birlikte olmamayı umuyordu, çünkü kadın hakkında doğru olan başka ne varsa Londra'ya kadar seyahat edebilecek durumdaydı. Hessian'ın kuşkusuz acemice tahminine göre, zavallı kadın yaklaşık on dört aylık hamileydi.

* * *

"Yaz posta kadar düzenli," dedi Roberta, makası kesim işinin en ucuna götürerek. "Ben öyle demedim mi? Çocuk bakıcıları ve mürebbiyeler alışkanlık ve rutin yaratıktır ve bu nedenle Amy Marguerite her hafta üç gün tam olarak aynı saatte yağmur çamur demeden parka götürölür. Zavalılık kendini bir mahkum gibi hissediyor olmalı."

Penelope'nin burnu kitabına gömölü kaldı. "Ne yağmur ne de güneş, hanımefendi. Bu korkunç yağmur başladığından beri çocuk."

Üç gün boyunca gökyüzü Londra'ya en kasvetli, en cızırtılı nemi getirmişti. Bu üç gün boyunca Roberta planlar yapmış ve planladı ve hatta hayır kurumlarından birinden kullanılmış bir bebek satın alacak kadar ileri gitti.

Roberta, Dorie Humplewit'ten gelen eski bir mektup üzerinde yeni bir kesme deseni çalışıyordu. Kağıdı açtı ve altıgenin her bir panelinin ortasına çok az elmas kestiğini fark etti.

"Amy Marguerite ile arkadaş oldun mu?" Roberta sordu. "Seni tanıyacak mı?"

Penelope kitabının sayfaları arasına işlemeli ipekten bir parça serdi. "Size söyledim, çocuk çok iyi korunuyor. Yanında sık sık başka bir küçük kız, bir bakıcı, bir uşak, teyzesi, fiziksel olarak Sir Worth, Bayan Ferguson ve Londra halkı oluyor.

parka her gelişinde. Eğer onu kaçıırırsam, çocuk kaçırmış olurum ve sizin için bile olsa, Bayan Braithwaite, bu riski göze alamam."

Bağımsızlık bir hizmetkârda hiç de hoş olmayan bir özellikti.

Roberta bir başka eski mektup aldı, onu daire şeklinde kesti ve altıya katladı.

"Açık konuşmama izin ver Penelope. Eğer çocuğu parktan çıkarmayı başaramazsan -kaçırmaya asla göz yummam-

Sonra da kendini yeniden yaşlı anne baban ve on dokuz erkek kardeşinle birlikte eğlenirken bulacaksın. Amy Marguerite bana ait ve eğer onu şeker, kedi yavrusu ya da köpek yavrusu vaatleriyle teyzesini ziyaret etmeye ikna etmeniz gerekiyorsa, bunu yapın."

Penelope ayağa kalktı ve kitabını aldı. "O zaman en iyisi biraz tatlı bulayım. Bu yağmur sonsuza kadar devam edemez."

Roberta kesip . "Belinda oyuncak bebeklere düşküncü. Boş odada bir tane var. Belki ona yeni bir elbise işleyebilirsin."

Penelope'nin elinden o iğrenç kitapları almak için her şeyi yaparım. Grampion'ın Roberta'nın durumunu ciddiye almak zorunda Amy Marguerite'e ulaşmak için her şeyi yapardı.

"Bebek elbisesi yapmak için birkaç parça bulabilirim, ama hanımefendi, bu planı yeniden gözden geçirmeniz için size yalvarıyorum. Amy Marguerite

bir *asilzadenin* evi. Amcası hükümdarın kulağına sahiptir ve başka bir unvanlı aileyle evlenmiştir. Oyun arkadaşları arasında bir kontun kızı ve o kontun Mayfair'deki unvanların yarısıyla baba tarafından akrabalığı var."

Roberta elindeki küçük makası havaya saplayarak, "İşte mesele de bu," diye karşılık verdi. "Ben sadece çaresiz bir dulum.

güçlü ve ayrıcalıklı. Eğer bana kalan tek şey çaresizlikse, bunu Grampion'u görevini yapması için utandırmak için kullanacağım."

Mahkemeler bu şekilde görmezdi -Grampion'un o lanet olası vasiyeti kendi tarafındaydı- ama Grampion vasisinin bir davaya konu olmasına asla izin vermezdi.

"O mektubu kesmek mi istediniz, hanımefendi?"

"Bu sadece eski bir dedikodu, ah, kahretsin." Mektup, Roberta'nın merhum kocasının ölmeden önce yaptığı son seyahat olan İrlanda'dan ona yazdığı bir mektuptu. Kâğıt parçalarını her yerde görünce Roberta masada, rahmetli kocasına, rahmetli kız kardeşine, Grampion Kontu'na ve Penelope'ye mantıksız bir şekilde kızgındı. "Bunu çerçeveleteceğim ve ölenlerin mektuplarını saklamak için yeni bir moda başlatacağım."

"Eminim çok güzel görünecektir ama yeğeninizi Bayan Ferguson'un burnunun dibinden kaçıramam, hanımefendi. Sör Worth korumacı değilse bir hiçtir."

"Yanlış anladınız," dedi Roberta, küçük bir tane daha alarak. Sör Hilary'nin mektubundan bir kesit. "Lily Ferguson Kettering ailesine kendini sevdirmek için her fırsatı değerlendiriyor. Umuyor ki Grampion park gezilerine devam edecek ve böylece kontla olan tanışıklığını ilerletebilecek. Leydi Nadine Leggett'in kızı ne aptal ne de gürültücü ve zor bir çocuğa bağlı."

Grampion artık Amy Marguerite'i parka şahsen götürmüyorsa da, Lily Ferguson'un bu konudaki hırsları mahkum.

"Siz öyle diyorsanız, hanımefendi." Penelope reverans yaptı ve Fransızca dilbilgisini elinde tutarak çıktı. Roberta onun Fransızca gramerle ne işi olduğunu bilmiyordu.

Şüphesiz, mevkisinin üstünde bir hava geliştiriyor.

* * *

"Gelecek hafta bu zamanlar karı koca olacağız." Oscar bastonunu döndürüyordu, dünyayla barışık olduğu her halinden belliydi. Lily onun kafasına en yakın ağır cisimle vurmak istedi.

Oscar'la birlikte şehir arabasını port cochere'nin altında beklerken yağmur çiselemeye devam ediyordu.

"Sen ve amcam ilgili görüşmeleri bitirdiniz mi?" sordu. "Umarım Ferguson'lara haber vermişsinizdir, yoksa bütün bu olanlar yüzünden sizi mahkemeye verirler."

Oscar'ın dönen sopası şapkasının ağzına takıldı ve şapkayı kaldırdı bir gözünün üzerine indirdi. Şapkasını düzeltti ve bastonunu bir sopa gibi kolunun altına sıkıştırdı.

"Babamın elinde her şey var. Sen ve ben karı koca olacağız, her şey yasal ve bağlayıcı olacak, Fergusonlar Evlilik. İrlanda medeniyetin öteki yüzüdür, bilirsiniz, özellikle de İrlanda'nın batısı. Babanızın ailesinden haber almadan önce muhtemelen çocuğunuz olacak ve sonra nihayet tebrikler

"Kendini sana zincirlemeye istekli bir adam bulmak."

Şüphesiz, Amca bu taradiddle'ı uydurmuştu, ama sonra Son on yıldır Fergusonlar Lily'nin görebildiği kadarıyla pek ortalıkta görünmüyorlardı.

Oscar bastonunun sapına üfledi ve gümüşü parlatmak için paltosunun kolunu kullandı. Sapı, saçları ve uzun kuyruğu tutamağın bir kısmını, başı ve göğüsleri ise geri kalanını oluşturan bir denizkızı ya da fiyonk şeklindeydi.

Çıplak göğüsleri.

"Oscar, bu oyuncak dükkanına götürmek için uygun bir eşya değil."

"Saçmalık. Deniz kızları peri masallarındaki hayali yaratıklardır ve çocuklar peri masallarına bayılır."

At arabası durdu, atın demir nalları kaldırım taşlarına sertçe çarpıyordu. Lily arabaya tırmandı, Oscar'a vurmaya hazırды. arabaya binmesine yardım ederken eteklerine dokunacak olsa kendi bastonunu kullanırdı.

Onun için evlilik bir şeydi, sürekli bir Son sözü söylemek için, bencilce hayallere karşı onur ve mantık için mücadele. Ve bu da girişimin gündüz kısmı olacaktı. Dün gece kilidini denemişti ya da biri denemişti.

Lily penceresi yarı açık uyumuştı, Oscar'ın ilgisinden kaçmak için gerekirse evden kaçmaya hazırды.

Oyuncakçıya vardılar ve Oscar tezgâhtar kızlardan biriyle flört etmeye başladı. Lily hikâye kitaplarını inceliyormuş gibi yapıyordu ama envanteri tanımaya başlamıştı ve çocuk masalları Okuması uzun sürer.

Rosecroft binadaysa, Oscar nöbet tutarken Lily'ye yaklaşacak değildi.

"Belki yeni ürünlerimizden bazıları ilginizi çekebilir?" dedi dükkan sahibi. Elinde küçük bir kız yelpazesi tutuyordu. renkli bir gökkuşağı görüntüsü. Yelpazeyi kapattı, dudaklarına vurdu ve güldü. "Çocukken giyinmeyi çok severdim. Belki de sen mi?"

Kadın beyaz saçlarını düzgün bir topuz yapmıştı, gözleri kibardı ve büyükanneye benzer bir havası vardı. Yelpazeyi dudaklarına götürürken Lily'ye de dikkatle bakıyordu.

Yelpaze ile ağza vurmak şu anlama geliyordu: *Seninle konuşmak istiyorum.*

Lily yelpazeyi aldı ve yüzünün alt kısmını koruyacak şekilde yarıya kadar kapattı: *İzleniyoruz.*

"İyi bir hanımefendi gibi giyinmek bana hiç cazip gelmedi," dedi Lily, "ama küçük bir çocuk bile sıcak bir günde bir yelpazeyi takdir edebilir."

"Belki seyahat kitapları senin zevkine daha uygundur?" diye sordu ev sahibi, Lily'yi Oscar'ın oyuncak silahlar ve küçük hedeflere nişan konusundan uzaklaştırarak.

Sahibi eline bir kitap tutuştururken Lily, "Okumayı severim," dedi.

"Özellikle elli birinci sayfada başlayan hikâyeyi çok beğendim. Zor durumdaki genç hanımlar için ilham dolu."

Lily'yi kitapla baş başa bırakarak uzaklaştı. Kenar boşluğunda sayfa elli bir, birisi açık renk kurşun kalemle birkaç kelime karalamıştı: *G güneye gidiyor. Komplikasyonlar. Ne pahasına olursa olsun WL'nin planlarını geciktirin. R.*

Lily mesajı üç kez okudu ve tam Oscar dirseğine doğru gelirken sayfayı çevirdi. "Sabah hediyeni bu envanter arasından mı alayım?" Oscar kitabı Lily'nin kaptı. "Seyahat hikâyeleri mi? Belki de bir düğün yolculuğu istersiniz?"

Lily kitabı geri aldı ve pelüş bir ayıyla pelüş bir atın arasındaki rafa koydu. Rosecroft'un mesajı ne pahasına olursa olsun gecikmesini söylüyordu.

Lily, "Ben daha çok mutlu çiftin nerede yaşayacağıyla ilgileniyorum," dedi. "Sen ve amcam neye karar verdiniz?"

"Karar verdiniz mi?" Oscar sanki Lily büyük bir skandalı gündeme getirmiş gibi sesini alçaltmıştı.

"Bunu arabada konuşalım." Lily, başka bir müşterinin alışverişini sayarken dükkân sahibinin kulak misafiri olması için dua etti. "Yapabilirim

Eğer hava güne parkta at sürerek başlamak için çok kasvetli olursa, yarın sabah daha uzun süre gezinmek için geri geleceğim."

"Evlendiğimizde bu cehennemî şamataların sona erecek." Oscar tezgâhtar kıza şapka çıkardı ve Lily için kapıyı tuttu.

Diğerleri izlerken çok kibardı ve Lily'nin geleceğini mahvetmeye çok niyetliydi.

"Bütün gün ne yapmamı bekliyorsun, Oscar? Oturup mendillerimin üzerine senin baş harflerini mi işleyeyim?"

"Tanrım, hayır. Sen onları benimkilere işlemekle meşgul olacaksın." Sanki şaka yapmış gibi gülümseyerek onu arabaya bindirdi.

Lily banka ve gölgeyi aşağı çekti. "Oscar, Lütfen bana yeminlerinizi etmeden önce en azından anlaşmaları okuduğunuzu söyleyin. Babamın ailesi var ve eğer onları benim refahımla ilgilenmekten alıkoymaya kararlıysan senden de bunu bekleyeceklerdir. Örneğin, anlaşmalar iğne param hakkında ne diyor?"

Oscar, Lily'nin yanındaki yeri almıştı ve Lily yine buna izin verdi. Küçük tavizler verin, demişti Jacaranda.

"İğne parasına neden ihtiyacın var?" Oscar sordu. "faturalarını babam ödüyor."

"Kocam olarak bu sorumluluk sadece sana ait olacak. Ayrıca nerede yaşayacağımızı ve kaç hizmetçimiz olmasını beklediğinizi de merak ediyorum."

Arabanın kendi tarafındaki perdesini kaldırdı ve pencereden dışarı baktı. "Babamla birlikte yaşayacağız elbette. Güzel bir ev, sağduyulu personel. Mükemmel bir adres."

"Hepsi çok doğru. Amcamın çok güzel bir evi, sağduyulu bir personeli ve mükemmel bir adresi var."

Araba sokağa girdiğinde Oscar aval aval ona bakmayı bırakıp kaşlarını çatı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bu araba amcamın." Arabanın dışı güzel bir şekilde korunmuş olsa da, iç kısmındaki kadife giderek yıpranıyordu.

"Ve?"

"Giydiğim kıyafetler de onun parasıyla alındı, onun moda tercihleri göz önünde bulundurularak tasarlandı. Menüler onun için hazırlandı. Ona. Çiçeklerimiz olduğunda masamızdaki çiçekler onun kaprislerine göre seçiliyor." Ki bu son zamanlarda hiç olmadı.

"Bir sürü solmuş çiçekten bana ne? Bir koca olacağım ve bunun bazı faydaları var."

Yüce Tanrım, başka bir şey düşünemez miydi? "Senin de bazı sorumlulukların olacak, Oscar. İngiliz yasalarına göre, karının refahından sen Onu beslemeli, giydirmeli, barındırmalı ve ona bakmalısın. Sen, baban değil. Düğünün ertesi günü bizi kapı dışarı ederse, bu yükümlülükleri nasıl yerine getireceksin?

Kendi faturalarını mı? Beni İrlanda'daki düklük akrabalarım götürmeleri için arkadaşlarımı ikna edebilirim, ama sizi kim edecek?"

Oscar denizkızının göğüslerini tekrar parlattı. "Arkadaşlarım var ama babam beni asla dışarı atmaz. Bütün bu konuşma çok saçma."

değil miydi? "Oscar, üniversite eğitimi almış, evli bir adamın evlilikle ilgili finansal düzenlemelerden bihaber olması gülünçlüğün vücut bulmuş halidir. Sen benim evliliğimi

Leggett ailesinin servetine el koymak ve Ferguson'ların

Amcamın işine karışmam. Eğer evlenirsem, amcam istediğini alamaz.

Sana istediğini vermesini sağla.

Sevmediğin bir kadınla yemin etmeyi hak ediyorsun."

Oscar onun dizini okşadı ve Lily neredeyse arabadan atlayacaktı. "Senden nefret etmiyorum ve çok yakın gelecekte bir düğün gecesi olması fikrine saygı duyuyorum. Bana bir şey verdin."

"Uzun uzun düşün, Oscar. Geleceğin benimkiyle birlikte kararlaştırılmadıkça yemin etmeyi reddet. En küçük iş girişimini bile seninle paylaşmayı uygun görmeyen babanı memnun etmek için çok şeyden vazgeçiyorsun."

Oscar bastonunun sapını Lily'nin çenesine takmak için kullandı. ve yüzünü onunkine çevirdi. Yanağında kalan vücut ısısının sıcaklığı bile etini ürpertti.

"benim arama girmeye çalışırsan pişman olursun Lily. Ne demek istediğini anlıyorum, kaçınılmaz olanı ertelemeyi umuyorsun. Anlaşmaları okuyacağım ve kendi çıkarlarımın korumalı. En güvenli yol benimle birlikte hareket etmektir. Bana sorun çıkarmadığınız sürece adil ve iyi bir koca olmaya hazırım."

Walter Leggett adil, terbiyeli bir amcaydı ve Lily'yi hırslarına esir etmekten başka bir şey yapmıyordu.

"Anlaşmaları okuyun. Düğünden sonra pazarlık yapmak için çok geç olacak, bunu sen de biliyorsun."

"Bildiğim tek şey, son zamanlarda hazard masasında yetmiş sekiz pound kazandığım. Siz parkta arkadaşlarınızın gözüne girmeye çalışırken, ben de evde sabahlarımın tadını çıkarmaya çalışıyordum."

Araba nemli sokaklarda hızlı hızlı ilerliyordu. Oscar Lily'nin dizini yavaşça bir kez daha okşadı ve Lily buna katlandı. Küçük tavizler, önemsiz jestler.

Yıllarca biriktirdiği yetmiş sekiz kilo gitmişti.

Yatak odasının mahremiyeti ihlal edildi.

İyi güçlere şükürler olsun ki Rosecroft, Hessian'ın çoktan Londra'ya dönmek üzere yola çıktığını doğrulamıştı, çünkü Lily'nin zamanı azalıyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

"Ne demek topal?" Lily kırsağının burnunu okşarken, Amca'nın baş seyisi Lily'nin sol omzunun ötesindeki bir noktaya bakıyordu.

"Bu sabah aniden geldi, bayan. Bazen atlar samanlıkta uzanmayı sever, sonra da komik bir şekilde uyurlar. ve balık gibi uyan."

Kırsal bir handa genellikle yüzlerce at bulunurdu ve Lily ahırında dinlenirken topallayan bir at olduğunu hiç duymamıştı.

"Bakalım bundan kurtulabilecek mi?" dedi Lily, ahır kapısının mandalına uzanarak. "O bir sümüklüböcek, ama genelde sağlam bir sümüklüböcek."

Kirli tırnakları olan iri, nasırlı bir el Lily'nin kolunun üzerine indi ve hızla geri çekildi.

"En iyisi yapmayın, bayan. Durumu daha da kötüleştirebilir, onu bir gezi için heyecanlandırabilirsiniz. O zaman asla kendine gelemeyebilir."

Bu saçmalıktı ve iki hafta boyunca üzüldükten, endişelendikten ve Oscar'a katlandıktan sonra Lily, Walter Leggett'in evinden uzaklaşmak için bir zorunluluk hissetti.

"O zaman bana başka bir binek eyerleyin," dedi Lily. "Günlerdir ilk kez güneş çıktı ve ben de sabahıma sakın bir patikada başlamaya kararlıyım."

Damat çok uzun boyluydu ve Lily'nin boyu o kadar kısaydı ki, damat bile Lily'den birkaç santim uzundu.

"Üzgünüm hanımefendi. Bir biniciyi yan eyerde taşımak için eğitilmiş sadece bir kırsağımız var."

"O zaman faytona atla." Tekerlekli araçlar atlılardan farklı yollar kullansa da Rosecroft onu bulabilirdi.

"Genç Bay Leggett bu sabah faytona ihtiyacı olacağını söyledi."

Yarın Lily kız kardeşinin yirmi sekizinci yaş gününü kutlayacaktı ama Lily düğün töreni hakkında hiçbir şey duymamıştı.

Belki de Oscar onun hafta başındaki uyarılarına kulak vermiş ve uzlaşma belgelerini gerçekten okumuştı.

Lily, Oscar'ın bağımsız para talepleriyle babasını kızdığını ve Lily'nin o günkü planlarını engellemesinin Walter Amca'nın küçük zorbalığının bir misilleme gösterisi olduğunu umuyordu.

Bu saçmalığa on yıl boyunca nasıl katlanmıştı? "Genç Bay Leggett öğleden önce evden asla çıkmaz.

bir telefon görüşmesinde bana eşlik ediyor. Sizi temin ederim ki sabah yolculuğum için onun refakatini aramadım."

"Hanımefendi, lütfen benden bunu istemeyin. Görevimi kaybederim ve bunun için gösterecek bir karakterim bile olmaz."

Şüphesiz zavallı adam doğruyu söylüyordu. "Kısrağım yarın sağlam olsa iyi olur. Elinizdeki tüm lapaları, ilaçları ve merhemleri kullanın ama onu sağlam getirin."

Damadın rahatlaması acınasıydı, bu da Lily'yi bir sorun olduğu konusunda uyarıyordu - her zamankinden daha fazla sorun. Önemli değildi. Bir planı vardı ve bu plan şimdiye kadar onu aklı başında tutmuştu. Bugün, havayı

Parka yürüyerek. Yarına kadar Hessian dönmüş olur, kesinlikle ertesi gün.

Lily arkadaşına Hyde Park'taki patikaların tadını çıkaracaklarını söyledi. Sonuç, birkaç dakika süren mırıltılı protestolardı: Grip, romatizma, yaklaşan bir nezle, ağrıyan bir ayak bileği

-Lily'nin bu yanlış yönlendirilmiş gezintiyi sabahın ilerleyen saatlerine ertelemesi şartıyla isteksizce teslim oldu.

"Bir saat," dedi Lily. "Orucunu yürüyüş elbiseni giymen için yeterli bir süre."

Gerçi Bayan Fotheringham her zaman onun için bir tepsi alırdı. Walter Amca'nın kahvaltı salonundaki büyüleyici arkadaşlığına cesaret etmektense sabah yemeğini tercih etti.

Lily de amcasından uzak umuyordu, bu yüzden ata binme alışkanlığını değiştirdi ve amcasının onu solgun gösterdiğini söylediği bir yürüyüş elbisesi seçti. Saçlarına biraz özen gösterdi, çünkü amcası sade bir topuz yapmasını tercih ediyordu.

Lütfen Tanrım, güneşin parlamaya devam etmesine izin ver. Lütfen Hessian güvende olsun.

Lütfen Oscar ilk fırsatta haydutlar tarafından öldürülsün.

Lily yatak odasındaki aynada kendini incelemek için bir an durdu. "Farklı görünüyorum." Kendisi gibi görünüyordu. Annie'nin taklitçisi gibi değil, hemen yan tepedeki sürünün çığlıklarını duyabilen bir tavşan gibi değil.

"Hessian benim için gelecek ve her şey yoluna girecek." *Hemen gelsin.*

Lily kahvaltı salonunu kendine ayırmıştı ki bu büyük bir şanstı. O anki ruh haliyle, Walter Amca'yla tartışmaya girmek, ona her türlü anlaşma metnini kendisinin okumasını beklediğini söylemek -Oscar'la evlenmesine dair planını kabul etmediğini ve imzalamadan önce İrlandalı akrabalarına bir kopyasını göndereceğini söylemek- istiyordu. Hiçbir şey.

Amca bu açıklama karşısında felç geçirecek, Oscar da durmadan sızlanacaktı. Belki de Jacaranda haklıydı: Yıllar süren

Bir handa yaptığı ufak tefek işler Lily'ye şu anki durumuyla başa çıkabilecek cesareti vermişti.

"Ah, işte buradasın." Walter Amca kahvaltı salonunun kapısından ona gülümsedi.

Lily taze çay bardağını tadına bakmadan yere bıraktı. "Günaydın, amca."

Daha fazlasını söylemesini bekliyor gibiydi - nefes aldığı için özür dileyecekti belki de - ama o sessiz kaldı. Ekmeğine fazladan tereyağı ekledi.

kızarmış ekmek, sonra bir kat reçel.

"Seninle konuşmak istiyorum," dedi amcam. "Aile salonunda." Lily kadeh kaldırarak selam verdi. "En kısa zamanda

Aşçının ikramları." Çünkü Amca'nın söyleyeceği hiçbir şey Lily'nin bir an bile acele etmesine değmezdi.

Kendini beğenmiş bir gülümsemesi vardı. "bakın. Seni salonda bekleyeceğim."

Total olmayan total at, kısa bir gezintiye çıkmak istemeyen dinç bir yol arkadaşı ve şimdi de Walter Amca gülümseyerek Lily'ye kendine uygun.

Hessian, sana ihtiyacım var. Sana çaresizce ihtiyacım var.

* * *

"Çok geç kaldınız." Worth, Hessian'a bir konyak verdi, sonra da kendisi için bir ölçü doldurdu.

"Nasıl çok geç kalmış olabilirim? Gideli tam on dört gün oldu ve Lily'nin doğum günü yarına kadar değil."

Yorgunluk Hessian'ın üzerine bir kefen gibi çökmüştü ama imkânsızı başarmıştı; bitmek bilmeyen yağmura, total atlara, boğaz ağrısından şikâyet eden bir arabacıya, aşk acısı çeken bir uşağa ve iki haydutla karşılaşmasına rağmen sadece birkaç gün içinde yüzlerce mil yol kat etmişti.

tabancalar ve insan tahammülüne sığmayacak kadar çok sayıda ve sinir bozucu diğer faktörler.

Worth içkisini pencereye götürdü ve sisli Londra gecesine baktı. "Üzgünüm, Hess. Tören bugün Walter Leggett'in evinde yapılacaktı ve özel bir ruhsat sayesinde yer izin verilebilir."

Hessian küfretme lüksüne sahip değildi ama Worth'un çalışma odasında birkaç dakika daha oylanmak zorunda kaldı. "Emin misin?"

"Lily elinden geleni yaptı. Anlaşmaları kelimesi kelimesine okumakta ısrar etti, sonra da Rosecroft ve leydisini kendisiyle birlikte ayağa kalkmaları için çağırdı. Düşün kahvaltısında sadece aile, din adamı ve Kont ve Kontes vardı.

Rosecroft. Üzgünüm, Hessian. Denedik. Planınıza harfiyen uyduk ve bu iyi bir plandı."

"Lily kuzeniyle evlendiyse yeterince iyi değil." Gerçi Hessian'ın kendisi de onu bu olasılığa karşı uyarmaya çalışmıştı.

Lanet olsun yağmura, yollara ve lanet olsun Walter Leggett'e.

"Saat geç oldu," dedi Worth, yanında oturan tazıyı okşayarak. "Daisy'yi yarın sana getireceğim. O yapmazdı ona bir midilli almama izin verdi. Bunu senin yapman gerektiğini, çünkü onun için en iyisini senin bileceğini söyledi."

"Sabah ilk işim biraz meşgul olmak olacak," dedi Hessian, el değmemiş içkisini büfeye bırakırken. "Eğer mümkünse Daisy'yi parka bir kez daha götürüp Tattersalls'ın önünden geçirirseniz memnun olurum. Sonra görüşürüz."

Worth karanlığa dönerek, "Yorgun olmalısın," dedi. "Ve bana İskoçya'da neler olduğunu anlatmadın.

Ayrıca bilmeniz gereken birkaç gelişme var

Roberta Braithwaite'le ilgili, onunla tanışma fırsatım oldu. Sizi bu gece burada misafir edeyim ve-"

Hessian kapıya doğru yürüdü. "Roberta Braithwaite endişelerimin en küçüğü. Yarın her şeyi açıklayacağım. Yarın benimle Daisy ile park edersen sana sonsuza dek borçlu kalacağım."

"Bu saatte hangi cehenneme gidiyorsun? Kanun eş çalmayı hoş karşılamıyor, Hessian."

"Lanet olası kanunun canı cehenneme."

"Sen bir kontsun," diye karşılık verdi Worth. "Krallığın bir eşiti ve *benim tek kardeşim*. Yasalara karşı gelemezsin. Buggery yasadışıdır. Ev hırsızlığı yasa dışıdır. Bir adamla yasal olarak evli olduğu karısının arasına girmek hem yasa dışıdır hem de aptalcadır ve sizi dışarı attırır. Hessian, Tanrı aşkına-"

Hessian çoktan kapıdan çıkmış ve ön merdivenlerden aşağı iniyordu. "Benimle parkta buluş. Eğer orada olmazsam, Daisy'ye onu sevdiğimi söyle.

ve lütfen ona mükemmel bir midilli al."

* * *

Hessian, sana ihtiyacım var.

Lily, kahvaltı salonunun penceresinin önünde arabasından inen tanıdık olmayan bir din adamını gördüğü andan Amca'nın ona zamanının dolduğunu sabırlı bir şekilde anlattı.

Ya uysal bir şekilde Oscar'la evlilik törenine katılacak ve gerekli belgeleri imzalayacaktı ya da geldiği kırsalda yüksek duvarların ardına hapsedilecekti.

"Kız kardeşinden kurtuldum," demişti amcam. "Senden de kurtulabilirim."

Bu açıklama tuhaf bir şekilde Lily'nin sinirlerini yatıştırmıştı. Hessian ona nasıl ilerlemesi gerektiğini söylemişti, o da anlaşmaları *yavaş ve dikkatli bir* şekilde imzalamıştı. Amcası onu bileğinden tutup koridordan kütüphaneye çektiğinde, karşısında güler yüzlü bir din adamı ve kıpır kıpır bir Oscar bulmuştu.

Lily, kendisiyle birlikte ayağa kalkmayı "kabul ettiğini" iddia ettiği Leydi Rosecroft'u beklemelerini talep ederek bir gösteri yapmıştı. Amca bu kurnazlık karşısında sessizce hiddetlenirken, din adamı görünüşe göre bir kontesi gücendirmek istememişti ve kontes ortaya çıkması epey zaman almıştı.

Leydi hazretleri kontunu da yanında getirmişti ama ne amcası ne de Oscar Rosecroft'un Lily'nin on adım yakınına yaklaşmasına izin vermişti.

Kız kardeşinden kurtuldum. Amca Kont'tan kurtulabilir mi? Lily'nin kendisinden?

Yeminini yavaşça etti. Düğün kahvaltısında şarabını yavaşça yudumladı. Rosecroft mesafesini korumuş, din adamıyla at arabaları üzerine bir tartışmaya girmişti ama leydi hazretleri ayrılırken Lily'ye kapısının ne olursa olsun her zaman açık olduğunu fısıldamıştı.

Lily banyo tarihinin en uzun banyosunu yapmıştı ve karanlık çöktüğünde kapısını kilitleyip bir sandalye sıkıştırmıştı. Sonra da birkaç parça giysiyi bir bohçaya doldurdu. Bohçayı penceresinden fırlattı, ancak aşağıdaki kütüphanenin ışığı hâlâ parlarken bahçeden gizlice geçmeye cesaret edemedi.

Hessian, ?

Kapısına hafifçe vurulmasının ardından Oscar'ın şakıyan sesi duyuldu. "Lily? Sevgili karıcığım?" Kapının kolunu salladı. "Uyuya mı kaldın?"

"Bana bir dakika verin." Sandalyeyi çekerek pelerininin cebine koymak üzere son bir eşya aldı. Annesinden gelen ince mektup paketi, gardırobunun en üst rafında duran şapka kutusunun dibinde saklıydı.

Oscar mektubunu

Lily'de annemin mektupları olduğu sürece, yetmiş sekiz pound çaldı.

Mektupları alır almaz sandalyeyi kapıya doğru taşıyordu ki kapı açıldı.

"Düğün geceni mobilya taşıyarak geçiriyorsun," dedi Oscar, elbisesinin cebine bir çeşit metal kazma koyarken elbisesi. "İlginç. Neden hâlâ giyiniksin?"

Çünkü seninle evlilik eylemine katlanmaktansa o pencereden atlarım. "Gerginim."

"İsteksizsin," dedi Oscar, kapıyı kapatıp kilitleyerek. "Bu beklenen bir şey, ama Tanrı aşkına, Lily. Sen bir cahil on beş yaşında. Er ya da geç, tüm varlıklı kadınların başına bir düğün gecesi gelir. Eğer bana sorun çıkarmazsan, geldiğinde anlayışlı davranacağım. Elbiselerini çıkar ve yatağa gir."

Hiçbir zaman on beş yaşında cahil biri olmamıştı. "Düşüncelerin beni pek etkilemedi, Oscar."

Sabahlığının kemerini çözdü ve hacimli bir gecelik ortaya çıktı - Tanrı'ya şükür.

"Konu yatak sporu olduğunda ne yapacağımı biliyorum ve siz hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bu konuda bana güvenmekten başka seçeneğiniz yok. Tüketmemenin seni bu evlilikten kurtaracağını sanıyorsan, yanılıyorsun.

Ne yazık ki hatalıyım. Babam her halükarda bunun kanun olmadığını söylüyor. Neden soyunmuyorsun?"

Terliklerini çıkarmıştı ve solgun, çıplak ayaklarının görüntüsü Lily'ye onun yatak odasında olduğunu ve egzersiz yapmayı beklediğini hissettirdi.

Çünkü Lily'nin başka seçeneği yoktu.

Seçme şansı vardı. Belki de on dört yaşındayken Belki on dokuz yaşında değil, belki yirmi iki yaşında değil, ama şimdi bir seçeneği vardı. Lily pelerinini gardıroba geri koyacakmış gibi topladı ve son anda pencereden içeri fırlatıp pervazdan tırmanmak için kendini hazırladı.

Oscar, ne yazık ki, yanlış bir anda geceliğinin düğmelerini çözmekten başını kaldırdı ve dört adımda odanın öbür ucuna vardı. Göründüğünden daha güçlüydü ve dört koluna ek olarak altı eli vardı.

"Aptal mısın sen? Tanrı aşkına, kes şu lanet olası-" Lily çırpınmaya devam ederken sustu.

Bunu yapmazdı, yapamazdı. Eğer bir akıl ya da Newgate'de hapsedilmekle yüzleşmek zorunda kalsaydı, asla ama asla-

Oscar'ın çıplak ayağına sertçe basarak, "Bir seçeneğim var, lanet olası," diye nefes nefese bağırdı. "Ben senin malın değilim, karın değilim."

Adam uludu, ama onu daha da sıkı kavradı. "Yemin ettin, kabul ettin, tam olarak ne yapacağını çok iyi biliyordun, lanet olsun sana!"

Hizmetçinin en iyi silahı olan taşlara diz vurma yöntemine başvurmuştu ama iyi bir darbe alamamıştı ve darbesi hedefin uzağında kalmıştı.

Oscar Lily'yi aldı ve yatağın üzerine fırlatacakmış yaptı, Pencere çarparak açıldı ve Oscar'ın küfürlerini soğuk bir ses böldü.

"Leggett, eğer o kadını hemen serbest bırakmazsan, kafanı uçururum ve bunu yapmaktan zevk ."

Bir tabancanın horozu çekildi; Hessian Kettering'in son anda kıyameti vaat etmesinden sonra Lily'nin duyduğu en tatlı sestir bu.

* * *

Bir düşünce, Oscar Leggett'i camdan aşağı fırlatma isteğini bastırdı: Hessian, Lily'nin başına gelebilecek en kötü şeyi önlemek için zamanında gelmişti.

Çok geç değil. Birkaç dakika, çok geç değil.

Leggett, Lily'den sanki saçları yerine yılanlar çıkmış gibi kurtuldu. "Ona bir şey olmadı. Neredeyse beni öldürüyordu ama zarar görmedi."

"Lily?"

"Yeterince iyiyim."

"Yakında çok daha iyi bir ruh halinde olacaksın, ben de öyle. Leggett yatağa geç." Hessian tabancasını salladı, ki o şey dolu olmadığı halde bu onun için çok kötü bir şeydi. Onun için kötü ve... *eğlenceli*. "Lily, birkaç ipek eşarba ihtiyacımız olacak. Ben kuzenini bağlarken tabancayı sen mi tutarsın, yoksa onu bağlamayı mı tercih edersin?"

Elbise presinin altından üç renkli eşarp çıkardı. "Silahı ben alayım, yoksa kazara noddypoop'a bir ilmik geçiririm."

Leggett inledi, sonra bir nebze mantıklı davranarak Hessian onu ellerinden ve ayaklarından sıkıca bağlarken pasif kaldı ve son atkıyı da ağzını tıkamak için kullandı.

Hessian bağları son bir kez çekiştirerek, "Görevliler düğün gecesine izinsiz girmeye cesaret edemez," dedi. "Her ne kadar bu gece düğün."

"Yeminler ettim," dedi Lily, botlarına yapışmış at gübresi bulduğunu itiraf edeceği tonda. "Eğer reddedersem amcam bana korkunç bir kader vaat etti."

"O halde, fesih davasında başvurmamız gerekirse, elimizde baskıya dair kanıtımız var. Rosecroft papazla sohbet etti ve

Ayrıca amcanızın usulsüz bir tören yapması için adama ödediği rüşvetin miktarını da. Bu konuya daha sonra değineceğim. Gitmeliyiz, Lily."

Yatakta Leggett ciyakladı.

"Bir geceliğine tutsak olacaksın," dedi Lily, "sabah kurtarılacağın kesin. Bir gece boyunca tutsak olmanın benim için nasıl bir his olduğunu bir düşünsene.

yıllar, Oscar. Güvenlik yok, mahremiyet yok, müttefik yok, sığınağım olması gereken insanlardan saygı yok."

Oscar gözlerini kapadı ve yüzünü başka yöne çevirdi.

Lily sanki daha fazlasını söyleyecekmiş gibi bir an yatağın yanında durdu.

Hessian omzuna dokundu. Odaya son bir kez daha baktı.

"Beni buradan götürün lordum. Burayı bir daha asla görmek istemiyorum."

Hessian onu pencere pervazının üzerine çıkardı, sonra sessizce kapattı ve Lily'yi bahçeye indirdi. Bohçası ve pelerini Hessian'ın onları bir bankın üzerine koyduğu yerdeydi, şişman bir marmelat kedisi oturuyordu. Arazinin tepesinde.

"Hannibal." Lily canavarın adını söylerken sevgi ve pişmanlık dolu bir ifade kullandı. "Sen benim arkadaşımydın."

"O zaman o da bizimle geliyor," dedi Hessian, Lily'ye kedisini uzatarak. Lanet olası yaratık bir ton ağırlığındaydı ve güçlü bir mırıltı çıkararak

Lily onu kollarının arasına aldı. "Kişisel eşyalarını daha sonra göndeririz."

Lily'nin pelerini omuzlarına örttü, onu topladı.

bohçasını aldı ve koridorda onları bekleyen arabaya doğru ilerledi. Lily'yi yukarı çıkarıp yanına oturttuğunda, Hessian kolunu Lily'ye doladı.

Başını onun omzuna yasladı, kedi mırıldandı ve sonunda Hessian Kettering evdeydi.

* * *

"Aşağıda güzel bir kahvaltı bekliyor," dedi hizmetçi, "ama siz istemedikçe aşağı inmeyeceksiniz, hanımefendi. Lord Hazretleri'nin emri."

Tezgâhın üzerine bir tepsi koydu, kızarmış ekmek ve pastırma kokuları Lily'yi daha da uyandırdı.

"Lord Hazretleri orucunu masada mı açıyor?" Lily çaydanlığın kapağını kaldırdı ve mis kokulu buhar yükseldi. Bu evde yaprakları tekrar kullanmak yoktu, Lily'ye her gün yontulmuş tabaklarda servis yapmak yoktu, sabahları ona bir tepsi getirmeyi unutmak yoktu, ta ki Lily amcasıyla kahvaltı etmenin alabileceği tek kahvaltı olduğunu anlayana kadar.

Kızacağı ve minnettar olacağı o kadar çok şey vardı ki için.

"Lord Hazretleri henüz uyumadı," dedi hizmetçi kız, örtüyü geriye iterek.

pencere perdeleri. "İskoçya'ya gidip gelmek onu neredeyse yıprattı. Onu saat başı uyandıracamız ve bugün ilerleyen saatlerde Bayan Daisy tekrar bizimle olacak."

Oda hizmetçisi dürüst bir yüzü ve nazik bir gülümsemesi olan sağlam bir kadındı. Ayrıca sesi kuzeyde büyümüş gibi geliyordu.

"Grampion Hall'daki personelden misiniz?"

"Öyleyim," diye cevap verdi, süsen vazosuna bakarken. "İliklerime kadar Cumbrialıyım. Giyinmene yardım etmek için geri geleyim mi?"

Personelin bu iyi niyeti, ne bir varsayım ne de patronluk taslamak, başka bir keşifti. "Bende sadece bir tane var-" Güzel mavi bir günlük elbise bir sandalyenin üzerine serilmişti. "Bu benim için mi?"

"Evet. Lord Hazretleri dünkü kıyafetinizi değiştirmek isteyebileceğinizi düşündü."

"Burada giydiğim elbiseyi bir daha asla görmek istemiyorum. İstediğin gibi kullanabilirsin." Değerli bir şeyi başkasına vermek harika bir duygu değil miydi? Lily uzun yıllar boyunca eski giysilerini hizmetçilere teslim etme zevkinden bile mahrum bırakılmıştı.

." Yine de Hessian'ı ne zaman görecekti? Amcasının evinden buraya gelirken sessiz kalmış ve Lily'den yatak odasının kapısının önünde alnına kondurduğu bir öpücükle ayrılmıştı. Hizmetçinin bakımına teslim edilmişti ve kısa süre içinde onu kocaman kabarık bir yatağa yatırmıştı.

Kocaman, kabarık, *yalnız* bir yatak.

Hizmetçi ssenlerden bir koku aldı. "ok güzel bir gün, hanımefendi. Zil sesi giyinme dolabında, bir şeye ihtiyacınız olursa ben Hanford. Size iyi günler dilerim."

Bir reverans yaptı ve kapıyı sessizce kapatarak ıktı.

Lily güçlü, sıcak çayını yudumladı ve zihninde şunları sıraladı farklılıklar: gözetlenme hissi yok, kimse ona bir kova kömür getirme ihtiyacına kızmıyor, sabah güneşini asla göremeyecek bir yatak odasında uyanmak yok, sınırlı bir odadan çıkmaktan korkmak yok odasının sığınağında, bir şeyler bulma umuduyla pencereden dışarı bakmak yok.

Amcamın kulübüne gittiğini görünce. Sesini ya da ayak seslerini dinlemek yok, her zaman var.

Ama Hessian da değil, şüphesiz günlerce hapis yatmayı hak etmesine rağmen.

Dinlen.

Lily yavaşça kahvaltısını yaptı, giyindi - korse nn ilikledi ve saçını yaptı. Makyaj masası

Fırçalar, taraklar, bir el aynası ve saç tokaları ile Lily'nin elbiseyle birlikte bulunduğu terlikler ona sanki onun için yapılmış gibi uyuyordu.

Kapısına vurulması, son on yıldır oyalandığından çok daha farklı nedenlerle de olsa, oyalandığını gösteriyordu.

"İçeri gel."

Hessian kapıyı açtı ve açık bırakarak Lily'nin odasına sadece iki adım attı. "Günaydın." Yorgun ve inanılmaz derecede sevimli görünüyordu, sabah giysileri içinde de nefisti.

Lily makyaj masasında kaldı. "Lordum. Size çok teşekkür borçluyum."

"Bir aynı fikirde olmama riskini göze alarak söylüyorum, bu tamamen saçmalık.

Leydi Rosecroftun deyimiyle "noddypoop" ile bir törenden geçmeniz gerekti. Ruhsatta adın nasıl görünüyordu, Lily?"

Flört değildi bu. "Kız kardeşimin adı gibi. O...?" Lily ayağa kalktı ve hemen Hessian'ın önünde durdu. Annie hakkında hiçbir şey söylemedi. ve Lily sormaya cesaret edememişti. "Lütfen bana gerçeği söyle. O öldü mü?"

"Dün akşamla bu sabah arasında ölmediyse hayır.

Onu ve eşini Grosvenor Meydanı'ndaki bir otelde bıraktım, beni burada sıkıştırmaktansa orada kalmakta ısrar ettiler. Sanırım bizi yalnız bırakmaya çalışıyorlardı ya da kendilerini zor bir karşılaşma olacak. Bugünden sonra Leydi Rosecroft'un yanında kalmanızı ayarladım."

Eski Lily, dikkatleri üzerine çekmekten ya da amcasının onaylamama riskini almaktan korkan Lily, Hessian'a yine teşekkür ederdi.

"Burada hoş karşılanmıyor muyum?"

"ederim, ama koşullar..." Hessian Lily'nin yanağını avucunun içine aldı. "Eğer bu kapıyı kapatacak olsaydım

yarım dakika içinde o yatakta olacağım. Ben krallığın bir eşiyim ve daha da önemlisi bir beyefendiyim. İyi adınız korunmalı, şimdi her zamankinden daha fazla ve bazı konular aramızda çözülmeli.

Bize. Yaklaşık bir saat sonra kız kardeşinle parkta buluşacağız."

Kız kardeşinle tanış... Bunlar hem harika hem de tedirgin edici sözlerdi. "Benimle kal, Hessian. Beni onun arkadaşlığına terk etme, lütfen. Annie benim kız kardeşim, ama anlamadığım çok şey var."

Elini bıraktı. "Ben daha çok onu Londra'yı eski tarihi çözmekten daha çok seviyor. Ayrıca kocası da son derece korumacı. Bence Bay Delmar'ı seveceksiniz."

Hessian onu sevmiştir. Lily bundan cesaret aldı. Kendisi için de bir öpücük aldı.

"Cesaret için," dedi. "Sevgili Daisy'miz nerede? Ben Seni çok özlemesine ve bunu herkesin bilmesini sağlamasına rağmen, onun çiçek açmasını izlemekten büyük mutluluk duyuyordu." *Ben de seni çok özledim.*

Hessian ellerini birleştirdi. "Sen ve kız kardeşin biraz dinlendikten sonra onunla da parkta buluş.

tanışıklığınızı yenilemek için bir şans. Bu elbiseyi sizin için Bayan Delmar seçti."

"Bu onun mu?"

"Hayır. Onun ayakkabılarını giyerek çok uzun zaman geçirdiğini ve onun elbiselerini asla giymemen gerektiğini söyledi. O da neredeyse senin vahşi."

Lily ellerini kendine saklamak için odanın diğer tarafına geçti. "O zaman neden beni yıllarca Amca'nın şefkatli merhametine bıraktın? Neden Londra'ya geri dönüp servetine sahip çıkmıyor ve beni aileden biri olarak kabul etmiyorsun?"

Hessian neden Annie'yi diyarın öbür ucundan getirmek zorunda kalmıştı? Neden en azından yazmamıştı? Tippy neden hiçbir şey söylememişti?

Hessian yerini terk etti ve Lily'ye pencerenin yanında katıldı. "Worth ve ben yıllarca birbirimizle konuşmadık. Kendimize göre nedenlerimiz vardı ve muhtemelen yine aynı hataları yapacaktık, aynı koşullar altında. Umarım siz ve kız kardeşiniz birbirinizden uzaklaşmadan ilerleyebilirsiniz. Ayrıca umarım ikiniz Walter Leggett'i bir servet çaldığı için sorumlu tutabilirsiniz."

Bu sözler rahatlatıcıydı ama sadece rahatlatıcıydı. Hessian yine centilmenlik yapıyordu, lanet olsun ona.

"Paranın hepsi gitti mi?" Gerçekte Lily on yıl boyunca ifşa olmaktan, amcasının gazabından ve Hapishane.

"Muhtemelen hayır, ama Leggett'in gereken çok şey var. Ayrılmadan önce bir demlik çayı paylaşalım mı?"

"Yatağı paylaşmayı tercih ederim."

Hessian'ın gülümsemesi kısacıktı, özlem ve tutkulu anılardan oluşan bir vasiyet gibiydi. "Eğer tekrar benimle aynı yatağa girmeyi seçersen, Lily Ferguson, bunu senin ve benim durumumla ilgili gerçekleri tam olarak öğrendikten sonra yapacaksın. Senin hakkın olan servet ne olursa olsun. Sence Oscar'ı serbest bırakan oldu mu?"

"Umarım öyle olmaz. Umarım kurtarılmak için Domesday'e kadar bekler. Onunla evli miyim?"

"Evlilik, zorlama nedeniyle ve ruhsatın yanlış olması nedeniyle geçerli değildir. En iyi ihtimalle, noddypoop

Kız kardeşinizle hem suç teşkil eden hem de geçersiz olan iki eşli bir birliktelik kurmaya çalıştınız."

Lily, Hessian'ın kolunu kabul etti, çünkü onu yatağa sürüklerse parktaki randevularını kaçıracaklardı - gelecek ayki tüm randevularını kaçıracaklardı.

"Yeminimi şahitler önünde ettim, Hessian."

"Doğru, ama Rosecroft aynı zamanda din adamının sizinle özel olarak konuşmak için hiçbir çaba sarf etmediğini de bildiriyor.

koşullar. Hiçbir noktada orada bulunanlara birleşmenin önünde bir engel olmadığı sorulmadı. Worth'un kilise mahkemeleriyle pek bağlantısı yok ama Londra Piskoposunu tanıyor. Eğer bugün evlenirseniz, gelecek hafta bu saatlerde evlenmiş olmayacaksınız."

Koridorun ortasında Lily durdu ve kollarını Hessian'a doladı. "Çok korkmuştum."

Yavaşça kollarını ona doladı. "Güvendesin, Lily. Sonunda güvendesin."

Biraz parçalara ayrıldı, çünkü Bu sözleri ona söyleyecek, güvenebileceği biri. Hessian onu bir girintiye götürdü ve küçük bir kanepeye oturttu, kolunu ona doladı, kokusu yıpranmış sinirlerini yatıştırdı.

"Öfkeliyim, Hessian."

"Buna hakkınız var."

Aynı zamanda, kalbinin bir köşesinde hâlâ korkuyordu. Hessian Kendi *koşullarını* ve öğrendiğinde, onunla tekrar aynı yatağa girebileceğini söyledi. Sır mı saklıyordu ve eğer öyleyse, bunlar Lily'nin onunla evlenmesini engelleyebilecek türden sırlar mıydı?

Yirminci Bölüm

Hessian, Lily'ye Delmar'larla buluşmak için ayarladığı تنها açıklığa kadar eşlik ederken aklına türlü türlü saçmalıklar geliyordu.

Gergin olma.

Dinleyeceğine söz ver.

Benim bir kızım var.

Seni seviyorum.

Bunların hiçbirisi Lily'nin Bayan Delmar'la karşılaşmasını atlatmasına yardımcı olmayacaktı.

"Çok sessizsin," dedi Lily, güneşin aydınlattığı bir çim alana çıktıklarında.

"Yolculuğumu tamamladığım ve başarıyla sonuçlandırıdığım için çok minnettarım." *tanıdığım ve sevdiğim için.* O

Lily'yi banka oturttu, yanındaki yeri aldı ve saatine baktı. "Erken geldik."

"Erken gelmeyi seviyorsun."

Yeni elbisesi içinde ne kadar güzel görünüyordu ve ne kadar öpülesi biriydi. "Dakik olmayı severim." On dakikadan fazla zamanları vardı, bu da aşık bir adam için sonsuzluk demektir. "Bu tam olarak doğru değil. Bazen sevgili babamın saatini atmak istiyorum. Aslında büyükbabamın saatini."

Sıranın aşağısına doğru ilerlemeliydi. Az çok halkın içindeydiler ve yakında misafirleri olacaktı.

Lily elini onun elinin içine soktu ve Hessian tüm eldivenleri Serpentine'in dibine gönderdi.

"Bana söylemediğin şey nedir, Hessian?"

Seni ölene kadar seveceğimi, eğer beni kendi özgür iradenle seçmezsen -

Birisi *Ae Fond Kiss*'i ıslıkla çalıyordu; bu, Hessian'ın öğrenme şansına eriştiği en kederli ayrılık şarkılarından biriydi.

"Geliyorlar," dedi Lily, Hessian'ın elini daha sıkı kavrayarak. "Söz vermiştin, Hessian. Beni şimdi terk etme."

"Sanki yapabilirmişim gibi." Ayağa kalktı ve Lily'yi ayağa kaldırdı. "Kız kardeşin senden daha gergin ve bunun iyi bir nedeni var. Sana borçlu, Lily. Bunu sakın unutma. Ben de sana borçluyum."

Hessian elini Lily'nin koluna koyup yüz hatlarını Worth'un Sıkılmış Gemisi olarak adlandırdığı ifadeye büründürmeden önce Lily'nin ona şaşkın bir bakış gönderecek zamanı olmuştu.

Delmar ve hanımı açıklığa doğru ilerlediler ve bir Dur. Bayan Delmar kocasından gibiydi -kız kardeşinin yatmasını bir yalan olarak nitelendiren aynı koca Bu yolculuğu ertelemek için bir bahane. Bayan Delmar'ın kulağına bir şeyler fısıldadı.

Omuzlarını dikleştirdi ve elini uzattı. "Seni çok özledim Lilith. Seni özledim ve özledim."

Lily reverans yaptı. "Öldüğünü sanıyordum."

Hessian içinde kabaran üzüntüyü ve öfkeyi hissedebiliyordu. "Lily, sana kayınbiraderin Lawrence Delmar'ı tanıştırmabilir miyim? Delmar, Bayan Lily Ferguson olarak tanınmaya başladı. Belki hanımlar oturmak isterler?"

"İyi fikir," dedi Delmar. "İyi, iyi fikir. Ne güzel bir sabah, değil mi? Bu mu?"

Kimse ona cevap vermedi. Kadınlar bankın üzerine çöktüler, bakışları birbirlerine sabitlenmişti. Bayan Delmar'ın boyu bir iki santim daha uzundu.

Lily'den daha güzeldi, vücudu daha dolgundu. Saçları Lily'aynı tonda, gözleri de aynı yılan mavisiydi. İkisi arasında daha sade olan oydu, ama elbisesi daha modaydı, bonesi daha süslüydü.

Yine de kardeşler aynı açıyla birbirlerine doğru eğildi, aynı anda geri çekildi ve ikisi de aynı anda "Şey..." dedi.

Hessian onlar için üzülüyordu ve belli ki Delmar da ne yapacağını bilemiyordu. Nereden başlasam? "Belki de Bayan Delmar, annesinin bir araba kazasında öldüğü sanılıyor."

"Oradan başla," dedi Lily. "Ve hiçbir detayı atlamayı düşünmeyin. I Kız kardeşimin hayatta ve iyi olduğunu bilmek için her şeyimi verirdim."

Bayan Delmar kocasıyla bir bakış alışverişinde bulundu ve Hessian bunu kolayca tercüme etti: *Bu çok zor/Sana güveniyorum.*

"Amcam zorbanın tekiydi," diye başladı Bayan Delmar. "Daha okuldaydım ve hangi sivilceli varisle ya da hangi gut hastası yaşlı köylü kontla evlenmem gerektiği konusunda fikirleri vardı."

Bay Delmar boğazını temizledi. Hessian, bir süre sonra Kettering ailesinin gut hastalığına eğilimi olmadığını ve mevcut unvan sahibinin yaşlı *olmadığını* belirtmek yerine yukarıdaki yemyeşil yapraklar.

"Amcam hâlâ bir zorba," dedi Lily, "ve daha dün beni Oscar'la evlendirdi. Senin en azından Ferguson'la ilişkilerin vardı ve işlerine karışıyordu, benimse... benim kedim vardı."

"Fergusonlar mı? Sevgili başını döndürdüğü için anneme o kadar kızgındılar ki, benimle hiç ilgilenmediler. Şimdiki dükün iyi bir adam olduğunu anlıyorum, ama onunla sadece

Bir keresinde üniversiteden gelirken. O senin baban, biliyorsun. Şimdiki dük yani."

Lily körü körüne uzandı ve Hessian onun elini tuttu. Lanet olsun görgü kurallarına ve lanet olsun şimdiki düke.

"Sizin varlığınızdaki haberi yok," diye devam etti Bayan Delmar. "Bu ilişki lanetlenmişti. Bir adam, bir dük bile olsa, kardeşinin dul karısıyla evlenemez. Sonunda bir markizin kız kardeşiyle evlendi ama ona göre kardeşinin soyu tükendi -kardeşi, yengesi ve kızı."

Lily bir süre gözleri kapalı oturdu. Gözlerini açtığında Hessian'ın elini bıraktı. "Walter Amca babamın kim olduğunu biliyor mu?"

"Walter'ın bile, şu anki gibi bir plan yapacağından şüpheliyim. Senin bir dükün yan çocuğu olduğunu biliyordu ve emin ol, seni benim yerime koymak tamamen amcamın fikriydi. Annem Ferguson'lara Ama Walter onu beklemeye ikna etti -bebekler bazen çok uzun yaşamazlar- ve sonra seni anlatmak giderek zorlaştı."

"Açıklamakta çok zorlanmak niyetindeyim," dedi Lily. "Ama belki de bu yüzden birbirimize bu kadar benziyoruz. Biz anne tarafından üvey kardeşiz hem de baba tarafından kuzeniz."

Bayan Delmar elindeki retikülü kucağına koydu. "Biz düşman mıyız, Lily?" Hessian Lily'nin omzunu sıktı.

"Biz arkadaş değiliz," dedi Lily. "Kendini benden sakladın. Şimdi öğreniyorum ki babamı da benden saklamışsın. Bu yaptığın çok kötüydü Annie."

Bayan Delmar gözlerini kırıştırtarak kucağına baktı. "Annem öldüğünden beri bana böyle hitap eden tek kişi sensin."

Lily'nin ifadesi . "Bana ölümünden bahset."

"Neredeyse ölüyordum," dedi Bayan Delmar. "Amcam ve Lawrence arasında korkunç bir fikir ayrılığı vardı ve Lawrence bana İskoçya'ya dönerken, beni de yanında götürmesi için yalvardım. Amcamın benim için ne planladığını görebiliyordum ve servetimi çarçur ettiğinden şüpheleniyordum."

Delmar boğazını temizledi. "Leggett ve ben bu konuda tartıştık. Bana vakıf hesaplarından bazı fonları zimmetime geçirmemi söyledi, ben de reddettim. Anlaşmazlığımız centilmenlik dışı bir boyuta ulaştı ve Leggett beni hırsızlıktan tutuklatmakla tehdit etti."

Bir esinti ağaçları kıpırdattı, öyle ki bir güneş ışığı demeti Lily'nin yüzünde dans ederek onu çok genç gösterdi.

Ve çok cesurdu. Hessian o sabah ona dördüncü kez aşık oldu.

"Tippy geçenlerde bir şeyden bahsetti," dedi Lily, "annem büyürken sürekli eleştirilmiş ve amcam hiç yanlış yapmazmış. Görünüşe göre annemin parasıyla hızlı ve özgürce oynamış, çeşitli yönlerde cezai kovuşturma tehditleri savurdu ve genellikle bir şaplak için gecikmiş bir çocuk gibi davrandı."

"Tippy'yi kesinlikle tehdit etti," dedi Bayan Delmar. "Onu beş kuruşsuz bırakmakla tehdit etti, seninle ilgili bütün oyunu onun ayaklarına sermekle tehdit etti."

Lily oldukça uzun oturdu. "Numara değil, Annie. Anladığım kadarıyla senin de suç ortağı olduğun ayrıntılı ve hileli bir aldatmaca."

"Bunu öğrendiğimde," dedi Bayan Delmar, "İskoçya'ya gelişimin üzerinden iki yıldan fazla zaman geçmişti, sessiz kaldım. Bunun için üzgünüm ve umarım bir gün beni affedebilirsiniz."

* * *

İstediğim bu değil.

Bu düşünce Lily'nin zihninde bir Yunan korosu gibi dolaşıyor, Lily'nin bitmesini dilediği bir dramdaki aksiyona karşılık veriyordu.

Varlığımdan bihaber bir baba -hele dük babası- istemiyorum.

Beni yalancı, çıkarıcı bir kabadayı amcayla yer değiştirmek için terk eden bir kız kardeş istemiyorum.

Kimseyi affetmek istemiyorum - kendim hariç. Kendimi kesinlikle affetmek istiyorum.

"Belki de," dedi Hessian, "İskoçya'daki koşulları açıklarsanız, Bayan Delmar, Lily motivasyonlarınızı daha iyi anlayabilir."

Hessian Kettering'e ve Lily ağlasın mı, bağırsın mı, yoksa hiddetle olay yerini terk mi etsin bilemezken s sağlama becerisi için Tanrı'ya şükürler olsun.

Ancak burası Hyde Park'ın pastoral ihtişamıydı, kendini güvende ve mutlu hissettiği birkaç yerden biriydi. Kendini güvende hisseden Lily'nin tüm gerçeği duymadan bu zemini teslim edeceğini düşündü.

"Lawrence Londra'dan ayrıldığında," diye söze başladı Annie, "geride kalmam, iyi bir eş bulmam ve Walter Amca'yla aramı düzeltmem için bana yalvardı. Bunu yapamazdım. Amcamın beni planlarına, annemle ilgili sürekli imalarına katlanamıyordum. I

Lawrence beni de yanında götürdü. Posta ile gitmeyi göze alamadık, bu yüzden kendimizi halka açık bir sahnede bulduk."

Lily'nin kız kardeşi on yedi yaşında geleceğini seçebilmişti. Lily acı bir kızgınlık içindeydi ama kız kardeşi için de mutluydu.

Lily, "Halk otobüslerinin aşırı dengelenmeye eğilimli olduğu bilinir," dedi. İçeriye, tavana ve bagaja tıktırabildikleri kadar yolcu taşıyorlardı ve çoğu zaman arabacı sarhoş oluyordu.

Annie, "Bizimki büyük bir kaza geçirdi," dedi. "Yaşlı bir kadın aldığı yaralardan kurtulamadı. Ben kolumu kırdım, bileğimi burktum ve kafama bir darbe aldım. İyileşmem beklenmiyordu. Lawrence çatıya çıkmıştı ve atlayarak kurtulmayı başardı."

Hessian'ın Lily'nin omzundaki eli o an için bir dayanak noktasıydı, ama Lily de o sessiz gerilimi çok iyi hatırlıyordu. Bir posta arabası geciktiğinde koçluk hanı, sonra da sonra. Yollar berbattı, kazalar sıklıkla ve trajedi nadir değildi.

"Ama sen ölmedin," dedi Lily. "Ölmediğine sevindim." Bu kadarını kabul edebilirdi, gerçeği bilmenin, bir kardeşin hayatta ve iyi olmasının daha iyi olduğunu kabul edebilirdi.

"Sık sık baş ağrısı çekerek yavaş yavaş iyileştim ve kazanın kendisini hiçbir zaman hatırlayamadım. Günler sonra yatağımda uzanırken

Londra'ya dönmenin ne anlama geleceğini düşündüm. Amcamın beni taklit etmen için seni kandıracağını hiç düşünmemiştim Lily. Hem de hiç.

"Tek bildiğim amcamın annemi ve beni perişan ettiğiydi. Bana iyi bakıldığına dair güvence vermişti ama neredeseyse söylemeyi reddetmişti. O zamanlar Tippy'nin de bildiğini sanmıyorum. Londra'ya, sözde servetime, mükemmel doğumuma, şefkatli amcama geri dönebilirdim ya da Lawrence'a sahip olabilirdim. Ben Lawrence'ı seçtim."

"Ve biz," dedi Bay Delmar, "Leggett'i kandırmayı seçtik. Benim bir kuzeni Fransa'dan Leggett'e yeğeninin bir otobüs kazasında aldığı yaralar sonucu öldüğünü bildiren bir mektup gönderir.

Daha fazla. Ferguson servetinin onun elinde kalacağını biliyorduk ama gerçekten senin olacağını düşünmüştük Lily."

"Ben hiçbir zaman bir servet istemedim," dedi Lily. "Hâlâ da istemiyorum.

servet." Annem Lily'ye söylemişti. Annie'ye küçük kız kardeşine bakılacağını söylemiş miydi?

"Ve yerime geçmeni hiç istemedim," dedi Annie. "Korkunç muydu?"

Belli ki Lily'nin kız kardeşine yatıştırıcı bir yalan söylemesi gerekiyordu. "Evet, Walter Amca ile hayat berbattı. Maddi olarak hiçbir şey istemiyordum.

ama hiç mahremiyetim yoktu. Her zaman korkuyordum, kendim için, Tippy için. Bağımsızlığım yoktu, çok az arkadaşım vardı, gerçekler konusunda güvenebileceğim kimse yoktu. Senin hayatını cehenneme çevirdi Annie. Benimkini nasıl bir düşünsene."

Annie kaşlarını çattı, yüz ifadesi Lily'nin annesini andırıyordu.

"Amcamın yaptığı bu. Size iyi bir fikir verebilecek herkesten sizi koparıyor, sizi korkutuyor ve sonra sadece şaka yapıyormuş gibi davranıyor. Senin böyle davrandığını öğrendiğimde Londra'da benim yerime geçit töreni yaparken, Lawrence'a en büyük oğlumuzu hediye etmiştim. Tippy bana senin idare ettiğine dair güvence verdi.

Amcamın her zaman benim için ayarlamaya çalıştığı iyi bir eş olacağınızı umuyordum."

"Noddypoop Oscar'a mı?"

Gülümsediler ve Lily bir umut kıvılcımı hissetti.

"Sorabilir miyim?" diye araya girdi Hessian, "Lily'nin senin yerini aldığını nasıl öğrendin?"

Harika bir soru. Lily ayrıca kendi kız kardeşinin neden yeniden iletişim kurmak için hiçbir şey yapmadığını da bilmek istiyordu.

"Tippy benim mürebbiyemdi," dedi Annie, "annem öldüğünde ve sonrasında benim dayanağımdı. Lawrence onun benim öldüğüme inanmasına izin vermenin adil olmayacağını düşündü. Chelsea'deki kız kardeşine yazdı ve iki yıl sonra, sen selamını verdiğinde, Lily, Tippy ona cevap yazmaya başladı. Zor bir durumdaydı."

"Benden daha zor?" Lily karşılık verdi. "Tippy'nin satabileceği rahat bir kulübesi, faizle kazanacağı yüklü bir meblağı vardı ve Walter Leggett'e karşı hiçbir yükümlülüğü yoktu. Ben on dört yaşındaydım Annie.

On dört yaşında, dünyada hiç arkadaşı yok, her iki botunda da delikler var ve

Ahır çocukları, hangisinin beni yağmalayacağını görmek için kura çekiyorlardı. Amcam bana güzel elbiseler, Fransızca dersleri ve dışarı çıkmayı teklif etti. Beni İsviçre'ye gönderene kadar tüm bu cömertliklerin seni taklit etmeyi öğrenmem şartına bağlı olduğunu açıkça söylemedi."

Sincaplar tepemizde cıvıldıyor ve çitlerin ötesinden gülen çocukların ve korna çalan bir kazın sesleri geliyordu. Hessian, bir salon ya da bir bar yerine burayı seçmekte haklıydı.

Lily'nin sahip olmadığı bir bahçe.

"Özür dilerim Lily," dedi Annie. "Çok üzgünüm ama Lawrence ile evlendiğimde sizden çok da büyük değildim. On yedi yaşıdayken verdiğim kararlardan gurur duymuyorum, gerçi ben de olsam aynısını yapardım.

Lawrence ile İskoçya'da geçirdiğim son on yılı tekrar yaşayabilseydim. Umarım bana hayatımızın geri kalanında kalsın."

Şımartılmış bir Londra varisi için on yedi yaş, on dört yaştan büyük sayılmazdı ve Annie annesine Lily'den çok daha yakındı.

"Bunu düşünmeliyim," dedi Lily. "de sana kızgınım. Diledim ki..." Hessian onun sormasına gerek kalmadan elini tuttu.

"Ölmüş olmayı diledim," diye devam etti usulca, "Amcamın olmasını diledim. Ben de senin hayatta olmanı diledim Annie ve tüm dileklerim arasında bunun gerçekleşmesine sevindim."

Bunun farkına varmak Lily'ye biraz huzur verdi ve Hessian'ın özgürce ve diğerlerinden önce uzattığı eli ona güç verdi.

"Yine de," dedi Annie, "Walter Leggett'i herkesten daha iyi tanımama rağmen, Tippy'nin senin geliştiğini söylediği raporlarını hiç sorgulamadım. Ben senin ismine layık tek ailenim ve ben ismine layık değilim."

Lily ayağa kalktı ve Hessian'ın elini kendi elinin içinde tuttu. "Öyle değil, Annie. Bir amcamız ve bir kuzenimiz var, ikisi de bizi . Bana bir süreliğine Rosecroft Kontesi'nin yanında kalacağım söylendi. Belki bu hafta içinde beni orada ziyaret edebilirsiniz?"

Delmar karısının ayağa kalkmasına yardım etti ve Annie'nin onun desteğine ihtiyacı var gibiydi.

"Benimle insan içinde görünmek istemiyorsun," dedi. "Anlıyorum."

"Hayır, değilsin," dedi Lily. "Amcam senin öldüğünü düşünüyor ve eğer sen ve ben birlikte görülürsek, benzerliğimiz çok çarpıcı olur. Walter Leggett, planlarının bildiğinden daha da kötü bir noktaya geldiğine dair hiçbir uyarı almamış olmalıdır. Anneme saygısızlık etti. anısını, kayınvalidesini, her iki kızını ve mirasını. Gençtik, kaynaklarımız yoktu ve elimizden gelenin en iyisini yaptık ama Walter Leggett'in hiçbir mazereti olamaz."

"Çok cömertsiniz," diye karşılık verdi Annie. "Aynı zamanda gerçek. Annemin mirası oldukça büyüktü ve eğer Walter bu mirasın çoğunu çarçur ettiyse, o bir hırsızdan farksızdır, aynı zamanda bir zorba ve şarlatandır."

Delmar gibi o da ağlamak üzereymiş gibi görünüyordu. Hessian hem Yaşlı Noddypoop'a hem de Genç Noddypoop'a seslenmek ister gibi görünüyordu.

Hessian Kettering ne iyi bir adamdı.

"Amcamın bunu yanına bırakmayacağız," dedi Lily kız kardeşine sarılarak. "Başkalarına ne pahasına olursa olsun her şeyi kendi istediği gibi yaptı ve birileri ondan hesap sormalı."

Kucaklaşma dikkatli ve kısaydı ama bu bir başlangıçtı. Lily Annie'nin gidişini izledi, onu bir kez daha kucaklamak için geri çağırmak istiyordu ve aynı zamanda ilk karşılaşmanın sona ermesinden dolayı rahatlamıştı.

Ama Walter konusunda ne yapmalı? Belki Hessian'ın birkaç fikri vardı.

Her zaman sağlam ve ayrıntılı stratejiler geliştiren biriydi.

* * *

"İyi gitti," dedi Lily.

Fena gitmemişti. Örneğin Hessian küfürlerini dişlerinin arasında tutmayı başarmıştı. "Çok naziktiniz," diye cevap verdi Hessian. "Düşünmen gereken çok şey var." Düşünecek çok şey vardı, bu yüzden diz çökmüş Lily'den elini istemiyordu. "Dahası da var, Lily."

"Eğer bana bir kardeşim olduğunu söylüyorsanız... ama bir kardeşim var. Clarendon Hazretleri'nin şüphesiz bir ya da üç varisi vardır. Varlığımdan haberi olmayan daha fazla aile."

Döndü ve kollarını Hessian'a doladı.

nispeten halka açık olmalarına rağmen, ona da sarılma ihtiyacına kapıldı.

Konum. Lily, birbiri ardına gelen ifşaatlara dayanırken bile kız kardeşine karşı o kadar sakin, o kadar sertti ki.

Hessian, Lily'nin yanağına bir öpücük kondurarak, "Babanın ailesinin cehalet içinde kalmaya devam edip etmeyeceği sana kalmış," dedi. "Her ne kadar Clarendon'ın çocukları kız kardeşinle kuzen olsalar da Kim olmaya karar verirsen ver, seninle bir bağımız var."

Lily ona baktı ve Hessian zihninde dönen çarkları görebiliyordu. Geri çekildi ve patikaya doğru yürüdü.

"Bir seçeneğim olduğunu düşünüyor gibisin. Eğer Lilith olduğumu kabul edersem,

Amcam beni dolandırıcılıktan tutuklatabilir. Lilith olduğumu kabul etmezsem, muhtemelen beni tutuklatacak. Kız kardeşinin entrikalarına kanarak mağdur olan taraf o olacak ve tabii bu saçma evliliği iptal ettirebileceğini varsayarsak, bir de annemin servetinin kaybolması gibi küçük bir mesele var ve Oscar'ı görürsem tekrarlırsa, ona şiddetli bir şekilde zarar veririm, bu da saldırı suçlaması anlamına gelir ve-"

Hessian onu bileğinden kavradı, öfkelenmesin diye. "Walter Amcan talepte bulunacak durumda değil, Lily.

Kuzeye giderken, uşağım Kendall'ın arkadaşlığına çok düştüm."

"Afrikalı o mu?"

"Ve kurnaz bir genç adam, aynı zamanda çok aşık. Sağduyulu araştırmalar yapmaya değer, ama sevgili Walter Amca'nın Kendall gibi başkalarını köleleştirerek bir servet kazanmaya çalıştığından şüpheleniyorum."

Özellikle Hessian önsezi ve varsayımlarına hatırladığı dedikoduları da ekleyince yapbozun parçaları yerli yerine oturdu.

"Başkalarını köleleştirmek yasadışıdır," dedi Lily, bir banka çökerek. "Lütfen söyleyin... ama Walter Amca yasalara saygılı biri değildir.

Bunu biliyoruz. Fonların nasıl yönetileceğine fikri buysa, umarım her kuruşunu kaybetmiştir."

"Tröstlerin Ferguson kısmına dokunamadı," dedi Hessian, onun yanındaki yerini alarak, "ama çalabildiği her kuruşu yasadışı işlerine yatırdığından şüpheleniyorum ve kaçakçılığa da karıştığına dair bazı göstergeler var. Bu da Oscar'ın neden

Babasının girişimleri hakkında hiçbir şey bilmiyor, Worth bile Walter'ın yatırımları hakkında hiçbir şey duymuyor. Gerçekleri daha önce bir araya getirmeliydim, ama dikkatim dağılmıştı."

Aşık, dikkati dağılmış olarak nitelendirildi.

Lily parkın yeşilliklerine bakarken, Hessian onun elini tutma isteğine direndi.

"Fergusonlar Walter'ı mahvedecek," dedi. "Skandal umurlarında olmayacak ve ben de onları durdurmayacağım. Tanrım, ben yarı İrlandalıyım."

İşte bu yüzden Hessian zamanını beklemeliydi. Lily şu anda ona hayatının geri kalanını teklif edemeyeceği kadar çok değişimle, çok fazla üzüntüyle baş etmeye çalışıyordu. Nasıl, ne zaman ya da nerede evlenme teklif edeceğine dair hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, şimdi bunun zamanı olmadığıydı.

"Sen Lily'sin," dedi Hessian. "Sen şu anda Rosecroft Kontesi'nin çok yakından sorgulamaması gereken Daisy'mle arkadaş oldu." *Sevdiğim kadın.*

"Daisy," dedi Lily, gülümsemesi yumuşayarak. "Kısa sürede ele avuca sığmaz biri olacak. Seni özledi, Hessian. Ben de öyle."

Hessian bu itirafı kalbine gömdü ve etrafına bakındı, çünkü sabırlı bir talip, öpücüklerden tamamen mahrum bir talip olmak zorunda değildi. Lily'yi büyük bir meşenin arkasına götürdü ve Lily onun niyetini sezmiş gibiydi ki bir çılgılık havayı deldi.

"Bu Daisy," dedi Lily. "Eminim bu bizim Daisy'miz."

Eteklerini kaldırdı ve patikadan aşağı doğru koşmaya başladı, Hessian da onun yanında koşuyordu.

* * *

Lily'nin patikanın yüz metre ilerisinde karşılaştığı manzara, son zamanlarda ortaya çıkanların aksine kanını kaynatmıştı.

Bayan Braithwaite Daisy'yi kolundan tutmuş, Worth Kettering ise Jacaranda'nın yanında, iki metre ötede duruyordu. Dul kadın baktı Daisy'nin yüz ifadesi tamamen korkmuşken, sırtını kamburlaştırıp tıslamaya hazırıldı.

Hayır. Hayır, böyle bir şey olmayacaktı. "Daisy'mizi serbest bırak," dedi Lily, Bayan Braithwaite'e doğru adım atarak. "Onu hemen serbest bırak, yoksa seni buradan Hebrides'e kadar hor görürüm."

" ne cüret?" Bayan Braithwaite alay etti. "Bu çocuk benden daha fazla uzak tutulursa küçümsemenin nereye yöneleceğini herkesten iyi biliyorsunuz."

"O kadar insan arasından mı?" Lily bir adım daha yaklaşarak karşı çıktı. "Damarlarımda bir dükün kanı akıyor, hükmetmem gereken bir servet var, refahımı ciddi bir mesele olarak gören bir değil iki kont ve bir baronet var. Elinizden geleni yapın hanımefendi, ama Daisy'nin gitmesine izin verin ki ben de kendiminkini yapmayayım."

Lily, Hessian'ın solda ve bir adım ötede durduğunun farkındaydı. Geri. Bayan Braithwaite aklını tamamen yitirirse müdahale edecekti ama ancak o zaman.

Zeki adam.

Bayan Braithwaite, "Düklük aileniz Midlands'da yaşanan bir olaydan haberdar olmak isteyebilir," diye karşı çıktı. "Gelinleri olarak kabul ettikleri bir kadının, kendi evini terk ettiğini bilmek isteyebilirler.

."

Lily en basit manevraya güveniyordu. tecrübesiz meyhane hizmetçisi. Bayan Braithwaite'in en küçük parmağını Daisy'nin bileğinden sıyırdı ve sertçe geri çekti.

Daisy özgürdü, dul kadın bağıırıyordu ve Lily daha yeni başlamıştı.

"Yetişkinler sadece sizi sömürmeyi düşünürken, çocuk olmanın, dünyada yalnız olmanın, hayatınızdan endişe etmenin nasıl bir şey olduğunu biliyor musunuz?

Dokuz yaşında ayakta uyuyakalacak kadar yorgun olmanın ve bunun için cezalandırılmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor musunuz? Bilir misiniz Yıllar boyunca umutsuz, neşesiz ve sevgisiz olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor musun? Daisy'yi böyle bir kaderle tehdit etmene izin verirsem lanetleneceğim."

Bayan Braithwaite'in bakıKları etrafta dolaKıyordu, çünkü burası güzel bir bahar gününde Londra'ydı ve bir kalabalık toplanıyordu. "Bildiğimi biliyorum Bayan Ferguson. Benden sessiz kalmamı beklemeyin."

Hessian Daisy'yi kalçasına aldı. "Nasıl isterseniz öyle yapın, Bayan. Braithwaite, yine de düşüncesizce hareket etmeden önce kardeşimin aramasını beklemenizi tavsiye ederim."

Dul kadın tepinerek uzaklaştı, kalabalık onun için dağıldı.

Worth, Lily'nin sağında, Jacaranda da onun yanında belirdi. "Arkadaşı böyle bir şey deneyeceği konusunda beni uyarmıştı."

Jacaranda, Bayan Braithwaite'in parkın kapısına doğru yürüyüşünü izledi. "Yine flört mü ediyorsun Worth?"

"İstihbarat topluyorum. Bayan Smythe'a Daisy'nin çıkarlarını Bayan Braithwaite'in çıkarlarının önüne koyması için yüz pound teklif ettim.

Bayan Smythe

genç bayan bu teklifi kabul etmekten çok mutlu oldu. Sanırım bir tuhafiye dükkanı açmak istiyor ve genç bir terzinin dikkatini çekti. Bu girişimde mükemmel bir ortak olur."

"," dedi Hessian. "Ve Lily, çok iyi iş çıkardın. Daha önce Bayan Braithwaite'i nasıl idare edeceğimi kavradım - insan toplum içinde bir kadını boğazlamak istediğinde centilmen tavırlar büyük bir yük olabiliyor - ama siz bana harika fikirler verdiniz."

Lily iki kardeşin arasında kaldı, konuşmalarının ona sinirlerini yatıştırmak için zaman kazandırmayı amaçladığını çok iyi biliyordu.

"Onu aşağı itip burnunu kanatmak istedim," dedi Lily. Ve bu *harikaydı*. Bir adaletsizlik duygusu hissetmek ve bunun üzerine harekete geçebilmek. En azından bir işbirlikçi kurbağayı birkaç yalın gerçeğe göndermiş olmak.

"Onu sevindim," diye Daisy. "Hiç hoş biri değildi."

Lily, Hessian'ın gözlerinin içine bakacak cesareti buldu. Herkesin önünde sergilenecek bir gösteriden ya da görgü kurallarındaki büyük bir hatadan dolayı hoşnutsuzluk duyacağını tahmin ediyordu. Şanslıysa belki sabır, hatta eğlence bile bekleyebilirdi.

Büyük, ısıltılı bir onay buldu.

Hessian Daisy'nin yanağını öptü, ancak Lily bu jestin kendisi için olduğunu hissetti.

"Buna hakkın var Daisy," dedi. "Dul kadın Güzel. Ancak Lily'miz, gerçek hanımefendi gibi, bunların hiçbirini kabul . Hep beraber buz almaya ne dersiniz? Bana söylendiğine göre Gunters, Kettering ailesinin özel kullanımı için bir masa ayırdı."

Hessian Lily'elini tuttu -yine herkesin içinde, bu kez ailesinin önünde- ve Lily'nin denge duygusunu ve umudunu geri kazandırdı. Mrs. Braithwaite konuşmaya başlayabilir, Walter Amca suç duyurusunda bulunabilir, Oscar feshe itiraz edebilir ve düklük

Fergusonlar on dört kez rezil olabilirdi ama Hessian onun yanında olacaktı.
Lily de onun.

Bölüm Yirmi Bir

Worth mühürlü bir belgeyi masaya fırlatarak, "Fesih kararınız," dedi. "Rosecroft Kontu ve Kontesi'ne teşekkür edebilirsiniz, her ikisi de evliliğin aniden sona ermesiyle ilgili bilgi verdiler.

töreni, gelinin bariz isteksizliği ve nikâh memurunun gelinin rızasını almakta tamamen başarısız olması. Hatırladıkları her ayrıntı Lily'nin anlattıklarıyla örtüşüyor."

"Çünkü Lily'nin anlattıkları gerçek." Hessian mektubu inceledi belgeyi kelimesi kelimesine okudu ve tarihi iki kez kontrol etti. "Kopyalarını isteyeceğim. Leggett buna itiraz edebilir mi?"

Worth homurdandı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Onu kaç şekilde mahvetmek istiyorsun? Yaygara koparabilir ama gerçekler ortada. Kendilerini. Ruhsattaki kusuru ortaya çıkarmak, Lily söz konusu olduğunda Leggett'in kendi suçunu ortaya çıkarmak anlamına gelir. Feshi rıza eksikliği olarak bırakması daha iyi olur. Suçu bir yanlış anlaşılmaya ya da asi oğluna atabilir."

Hessian Walter Leggett'i bir adamın mahvedilebileceği kadar çok şekilde mahvetmek istiyordu. Lily, kız kardeşinin de yardımıyla, Hessian'ın en içten onayını alan bir plan yapmıştı.

"Peki Leggett vakıf hesaplarından kaybolan paranın hesabını nasıl verecek?" Çünkü Kraliyet Donanması'nın gayretli çabaları sayesinde neredeyse her kuruşunu kaybetmişti.

Geçtiğimiz hafta boyunca yapılan dikkatli araştırmalar, Leggett'in gerçekten de çeşitli yasak işlemlere büyük yatırımlar yaptığını ortaya çıkarmıştı.

Fransa ile savaş devam ederken, Leggett ve onun gibiler için risk düşüktü. Barış zamanı daha fazla

Denizde yasaların uygulanmasına ayrılan kaynaklar ve adaletten kaçmaya niyetli olanlar için daha fazla risk.

Worth, "Kaybolan fonlarla ilgili açıklamasını merak ediyorum," dedi. "Eğer bir açıklaması varsa."

Hessian, Leggett kasabasına girerken "Misafirleriniz geldi," dedi. otobüs aşağıdaki caddeye doğru ilerledi. "Sizin için ilk iş şiddeti önlemektir."

"Sence o kadar aptal olabilirler mi? Biz hem Senior hem de Junior noddly-Leggett'ten daha büyük, daha güçlü ve daha hızlıyız."

"O kadar kızgın olurdum. Lily itidal tavsiye etti, ama geçen haftayı şu ikiliye seslenmek istediğimde zaptedilerek geçirdim onları."

Worth masasının arkasından kalktı, ceketini silkti ve ciddi bir iş adamı havasına büründü.

"Rosecroft ve ben iyi ikinci çift olacağımız konusunda çoktan . Leydi Rosecroft tıbbi malzemeyi getirmeye gönüllü oldu."

Hanımefendileri de bunu yapardı. Leggett'in aksi yöndeki tüm çabalarına rağmen Lily böyle arkadaşlar edinmişti.

Worth, anlaşmaya toplantıyı yönetti. Hessian Walter Leggett kasıla kasıla yürürken, oflayıp puflarken ve yavaş yavaş sessizleşirken, çoğunlukla sessiz kaldı. Hessian'ın tek olası "Cehennemine dibine kadar yolun var" ya da "İkincinizi söyleyin" gibi katkılar konuşmaya pek bir şey katmazdı.

"Yeminlerin baskı altında edildiğinde ısrar ediyorsanız," dedi Walter, "evliliği iptal ettirebilirsiniz. Çok az kadın kendi aklını bilir, bunu kabul ediyorum. Yine de Lily aileden biri ve senden onu bana geri ."

Worth arkasına yaslandı ve fesih kanıtlarını topladı. "Lordum, ne diyorsunuz?"

Hessian saatini kontrol etti. "Hayatımda bu kadar entrikacı, ne yaptığını bilmez bir çiftle karşılaşmadım. Gözetiminizdeki kadın Lillian Ann Ferguson. Bu güzel hanımefendi on yıldan uzun bir süre önce Lawrence Delmar'ın yasal eşi olma niyetiyle kuzeye doğru yola çıktı. Bay Delmar, Leydi Nadine'in kızlarının mirasını dolandırma planınızı çok iyi hatırlıyor."

Hessian zili çekiştirdi. Oscar'ın beti benzi atmıştı, Walter ise ayağa kalkıp burnundan aşağıya baktı.

"Hiç bu kadar saçma bir hikâye duymamıştım. Yeğenim hâlâ hayatta ve Lily'nin yetiştirilmesinin bedelini çok ağır ödedim. Biraz dengesizleştğini kabul ediyorum. Annesi hiçbir zaman çok istikrarlı olmadı ve bu hikaye tam da genç bir bayandan beklediğim şeylere uyuyor.

Akli durumu hızla kötüleşiyor."

Worth burun kemiğini sıktı. "Otur, Leggett," dedi. nazikçe. "Kimse senin ölü bir yeğenin olduğunu iddia etmiyor. Yani sizden başka kimse."

Oscar ayağa fırlayarak, "Belki de yeterince dinledik," dedi. "Lily ve ben bir yanlış anlaşılma yaşadık, bu yeterince açık. Ona iyi şanslar diliyorum.

En iyisi, babam ve ben gidelim."

"Yeterince şey duymadın," dedi Hessian. "Babanın başkalarının yasadışı köleleştirilmesinden kazanç sağladığını biliyor muydun? Oscar mı? Kaçakçılıktan ve kaçak mal ticaretinden mi? Ya da kâr etmeye mi çalışıyor? Yeğenlerinden çalabildiği her kuruşu -çoğul olduğuna dikkat edin- yasa dışı ticarete yatırdı. Aziz annenden kalan kendi mirasın da benzer şekilde çarçur edildi."

Oscar sandalyesine geri çöktü. "Benim bir mirasım yok-?
Baba?"

"Sen reşit değildin," diye tersledi Walter. "Senin için fonları yönetmek benim görevimdi, tıpkı o şımarık için fonları yönetmek gibi, nankör, hak etmeyen, yalancı, küçük-"

Kapı açıldı ve Bayan Delmar kapı aralığında durdu. "Ne diyordun, amca?"

Oscar mendiliyle alnını sildi. "Aman Tanrım. Bu Lily. Bu benim kuzenim olan Lily. Diğer Lily'ye çok benziyor. Sanırım hasta olacağım."

Delmar karısını odaya soktu ve Bayan Delmar ile amcasının arasına oturdu.

"Leggett," dedi Delmar. "İskoçya'dan selamlar. Ve evet, bu evlilik yasaldı ve yasalıdır. Yaptığınız hilekârlık hakkında bir fikrim olsaydı yapabilseydim, sevgili gelinimle çok daha erken kaçırdım.

Biraz görünüyorsun. Suçlular en güzel tenlere sahip olma eğilimindedir. Güneş ışığı görmeden geçen yılların en azından böyle bir faydası var."

Leggett ellerini sandalyesinin arkalığına dayadı. "Bu saçmalıkların hiçbirini kanıtlayamazsınız."

"Otursana," dedi Hessian, oysa oturmayı tercih ederdi. Leggett'in kibirli yüzüne bir eldiven indirdi, "Ben size kanıtlarla eğlenirken. Roberta Braithwaite'de Leydi Nadine'den mektuplar var.

Leydi Nadine'in kocasının ölümünden bir yıldan fazla bir süre sonra ikinci kızının hamile kaldığını ve sağlıklı bir şekilde doğduğunu teyit etmek."

Aslında o mektuplar şimdi Hessian'ın elindeydi ve onlara sahip olmak için cömertçe ödeme yapmaktan memnundu.

"Derbyshire'daki bir kilisenin şimdiki papazı," diye devam etti, "Lilith Ferguson adında birinin

Selefinin gözetiminde dokuz yaşındayken aynı kasabadaki bir handa çalışmaya gönderilir. Bayan Delmar'ın vücudunda bir doğum lekesi vardır. Dirseğinin iç kısmında, Lillian Ann Ferguson'un on yedi yaşında hâlâ taşıdığı doğum lekesiyle birebir örtüşen bir iz var."

Leggett az ya da çok sandalyesine yığıldı.

Ne yazık ki Leggett için Hessian'ın işi bitmemiştir. "kızın işini ve eşkalini doğruladı ve ayrıca

Walter Leggett adındaki amcasının onu on dört yaşındayken alıp götürdüğünü doğruladı. Söz konusu amca, misafiri imzalayacak kadar iyiydi.

çok okunaklı bir elle yazılmış ve imzası tarihlidir. Şu anda Kaptan John Spisak'ın eşi olan Ephrata Tipton

Anlatıya da kapsamlı bir şekilde. Devam edeyim mi Leggett?" "Baba, gitmemiz gerek," diye Oscar. "Gitmemiz gerek ve

Toparlan, çünkü bu bir yıkım. Kıtada birkaç yıl geçirdikten sonra geri dönebiliriz ama Grampion bir *kont*. Lily bir *kontesle* arkadaş. Gitmemiz gerek."

Ve şimdi en iyi kısım, Lily'nin kız kardeşinin rızasıyla tasarladığı kısım geliyordu.

Hessian gülümsemekten kendini alıkoydu.

Oldukça kendini beğenmiş. "Sen, Oscar," dedi Hessian, "kendini en karanlık Peru'ya götürebilirsin, ama baban farklı bir kaderle karşı karşıya."

Sonunda Leggett'in söyleyecek bir şeyi kalmamıştı. Hessian Lily'nin onu o anda görebilmesini diledi, korkmuş ve utanmış, sonunda sorumlu tutulmuştu. sahte bir gülümseme yoktu, gözlerinde sinsî bir kendinden memnuniyet gizlenmiyordu.

"Para var," dedi Leggett. "Fergusonlar'ın Nadine'in kızına evlendiğinde ya da yirmi yaşına geldiğinde gidecek paraları var. sekizinci doğum günü, hangisi önce gerçekleşirse. Meblağ yakışıkladır,

ve birkaç talihsiz yatırım yaptığım için kimsenin bundan mahrum kalmasına gerek yok."

Bayan Delmar homurdandı. Oscar yarım ayağa kalktı ve tekrar yerine

"Onsuz da yapacaksın," dedi Hessian. "Sen olmadan yapacaksın Özgürlük. Leydi Nadine'in vasiyetini gördük, Leggett, ve mirası ölüm anında yaşayan çocuklarına bırakılmıştı, hem pay hem de pay. İki kızının da mirastan pay alması için bilerek muğlak bırakmış. Planlarınızı ilerletmek için Chancery'deki yargıçlara -tabii ki yemin altında- yalan söylediniz."

Leggett'in omuzları çöktü. Son çeyrek saat içinde on yaş yaşlanmıştı ama arafı daha yeni başlıyordu.

"Biliyor musun Leggett," diye düşündü Hessian, "yıllarca umutsuz, neşesiz, sevgisiz olmak nasıl bir şey? Sana yapılan tüm haksızlıklara rağmen onurunu elinden geldiğince korumanın, bu koşullar altında olabildiğince iyi olmanın ne demek olduğunu?"

Leggett haliya bakıyordu. Oscar sadece boşluğa bakıyordu.

"Bayan Braithwaite," dedi Hessian, "Nadine'den iki kızının varlığını kanıtlayan mektupları aldı. Bu konudaki sessizliğinin bir bedeli var, sadece senin ödeyebileceğin bir bedel. Roberta Braithwaite'e iyi niyetle evlenme teklif edecek, yasal ve bağlayıcı bir törenle onunla evleneceksin. Onun refahından ve masraflarından sorumlu olacaksın ve onu hoşnutsuz etmesen iyi olur. Mektuplar artık değil ama hafızası çok kuvvetli."

"Ben... evlenecek miyim?" Walter söyledi.

Kahkahalar yükseldi ama Hessian kendini tuttu. Bir beyefendi başkasının talihsizliğiyle asla alay etmedi, bu talihsizlik

en mükemmel adalet.

"Evleneceksin," dedi Hessian, "Tanrı ruhuna merhamet ."

Leggett ayağa kalkmadan önce Worth'un masasındaki belgelere bakarak uzun bir süre sessiz kaldı. "Gel bakalım, Oscar. Burada işimiz bitti."

Her anlamda bitmişlerdi, neredeyse.

"Son bir daha var," dedi Worth. "Bayan Lily Ferguson'un, eşi tarafından kendisinden alınan yetmiş sekiz poundluk meblağı kayıp. Kuzeni Oscar. Ona hırsızlığından dolayı mutluluklar diler ve bu parayı bir meslek öğrenmek ya da servetini yurtdışında aramak için kullanacağını umar, çünkü bu onun görebileceği son paradır. kendi çabaları."

Oscar oturduğu yerde kaldı. "Ama şimdiden yirmi pound harcadım. Yaklaşan nikâhımı dostlarımla kutluyorum."

"Worth, "Olduğundan daha acınası bir hale gelmeden önce sus," dedi. Seni dışarı çıkaracağım. Şimdi."

Leggett Oscar'ı omzundan itti. "Gel oğlum ve yeni kayınvalidenle tanışmaya hazırlan."

Worth onlara odadan çıkarken eşlik etti.

Hessian büyükbabasının saatini çıkardı ama işe yaramadı, hem de hiç yaramadı. Saati havaya fırlattı ve yakaladı. Worth elinde Lily, bir tepsi bardak ve bir şişe şampanyayla döndüğünde hâlâ kahkahalarla gülüyordu.

* * *

"Bana gelinin göz kamaştırıcı olduğu söylendi," dedi Lily, gerçi Leydi Rosecroft gerçekten de göz kamaştırıcı kelimesini kullanmıştı. Walter Leggett'in gelini, kenarları altın rengi kumaşla süslenmiş yeni elbisesi içinde göz kamaştırıcı bir görünüme .

Hessian, Lily'ye parktaki bankta katılırken, "İnsan damadın iyi talihi karşısında şaşkına döndüğünü umuyor," diye cevap verdi. "Oscar'ın katılamaması ne yazık."

Oscar, Lily'nin tuhaf bir şekilde umutlu bulduğu bir hareketle Yirmi dokuz poundu ona iade etti, kalan kırk dokuz için de bir senet verdi. Stockholm'e gitmek üzere gemiye binmiş ve bir arkadaşı ona bir sayımevinde kâtiplik işi bulmuştu.

"Asıl üzücü olan Daisy'nin teyzesiyle hiçbir şey yapmak istememesi," dedi Lily. "Bu gün daha muhteşem olabilir miydi?"

Hessian, cep saatini takmayı unutmuş olmasına rağmen şık ve asil bir şekilde muhteşem görünüyordu.

"bakarsanız, evet, bugün daha muhteşem olabilirdi."

Baharın en güzel zamanlarıydı, güneş ışığı yardımseverdi, parktaki ağaçlar tam yapraklıydı, kuşlar tepelerindeki yeşilliklerde uçuşuyordu. Daisy ve Bronwyn ördeklere mısır atıyorlardı. Worth ve Jacaranda, yanlarında Andromeda, gölgede bir bankta oturuyorlardı, bebek Worth'un kucağındaydı.

"Bugünün nasıl daha iyi hale getirilebileceğini anlamıyorum," dedi Lily. "Ailen seninle birlikte, benim durumum çözüldü ve her şey yolunda." Ama her şey pek de yolunda değildi. Annie ve kocası Bir hafta önce İskoçya'ya dönmüştü ve Lily şimdiden kız kardeşini özlemiş, kuzeyden gelecek mektupları beklemeye başlamıştı.

Ve Leydi Rosecroft'un misafiri olarak kalmak Lily'nin geleceği için bir plan değildi.

"Sizinle konuşmak istediğim konu ailemle ilgili." Hessian'ın bakışları, ördekleri okşayarak cezbetmeye çalışan Daisy'nin üzerindeydi. menzil. Bronwyn'in mısırları çoktan , Daisy ise kendi mısırlarını yaklaşacak kadar cesur ördeklere dağıtıyordu.

"Babama yaklaşma kararına katılmıyorsun," dedi Lily. "Bence gerçeği bilmeye hakkı var." Yakında, henüz değil.

Worth, Lily'nin iş adamı olarak, Walter'ın yarısına bile dokunamadığı annesinin mirası konusunda Lily'nin talimatını bekliyordu. Hiçbir zaman maddi yoksunluk nedir bilmeyen Annie, Lily'nin parayla ne yapılacağına karar vermesinde ısrar etti.

Fergusonlar.

"Hessian, Clarendon Hazretleri söz konusu olduğunda seninle aynı fikirdeyim," dedi. Rosecroft'un babasının Babanla tanışıklığım var. Clarendon'un bir Sevimli, pragmatik bir adam, onu tanıyan herkes tarafından seviliyor ve saygı duyuluyor. Doğru zaman geldiğinde, sizi istediğiniz şartlarda kabul edeceğinden eminim."

Daisy en cesur ördeğin önünde çömeldi ve Lily ona geri çekilmesini söylemek istedi. Ördekler korkunç bir şekilde çimdik atabiliyordu ve yemek söz konusu olduğunda inanılmaz derecede hızlıydılar.

"Ona bir olmaz," dedi Hessian. "Benim hayvanlara olan yakınlığım onda da var."

Sesindeki bir şey Lily'nin ona daha yakından bakmasını sağladı. "Cumberland'i özlüyorsun. Sen de Daisy de kuzeyi özlüyorsunuz."

Hessian parmaklarını saatinin cebine soktu. "O lanet saati Worth'a verdiğimi unutup duruyorum. Evi özlüyorum ve Daisy Kardeşlerini görmek istemekle yeni arkadaşlarını sevmek arasında kalmıştır. Bir baba ne yapacağını bilemez."

Güzel bahar gününün geri kalanı, bankta Lily'nin yanında çok sevgili bir adam bırakarak kayboldu. "Daisy senin kızın mı?"

Başını salladı. "Annesi daha fazla çocuk için yanıp tutuşuyordu ve ben de işe yarıyordum. Hepsi hanımefendinin günlüğünde yazıyor. Hem çocuk sahibi olduğu için duyduğu suçluluk

beni ikna etti - zor da olsa direndim - ve Daisy'nin annesi olmaktan büyük keyif aldı. Şimdi bu sevinç benim, ama keşke..."

Daisy bir parça mısır bıraktı ve ördek ödülünü kemirirken, nazik parmaklarını başının üstüne dokundurdu.

"Annesine aşık mıydın, Hessian?" Hep bir anıya mı aşık olacaktı? Bu yüzden mi Lily'ye tekrar evlenme teklif etmemişti?

"," dedi. "Ben yalnızdım, o kararlıydı ve Sonra başka bir adamın karısıyla ilişkiye girdim. Bundan utanıyorum ama Daisy'den asla utanmam. Bunu bilmeni istiyorum. Geçmişim hakkında senin kadar açık sözlü olmak istiyorum. senin hakkında. Benim olduğum adamı bilmeyi hak ediyorsun, benim olduğumu düşünmeni istediğim adamı değil."

Lily onun elini tuttu, çünkü Hessian'ın felsefi uçuşlarını çözümlemek ona dokunduğunda her zaman daha kolaydı.

"Lord Evers tüm çocuklarının vasiliğini size verdi. Bence senin , eğer bir günahsa, affedildi. Hatalar yaparız, Hessian, bazen kötü seçimler yaparız. Zamanla ve sevgi, biz doğru geliyoruz. Umarım babam da bunu böyle görür. Walter Amca'nın planını neden kabul ettiğimi açıklayacağım. Eğer babam yargılayıcı olmayı seçerse, o zaman benim anlayışım hakkında ona bazı sorularım olacak."

Hessian cebinden bir kâğıt parçası çıkardı. "Çok vahşisin ve seni çok seviyorum."

Lily ona yaslandı, onun sözleri güneş ışığından ve güveninin hediyesinden bile büyük bir nimetti.

"Seni seviyorum, Hessian Kettering. Eminim en az dört ismin daha vardır, ama isimlerin kadar da önemi yok, değil mi?"

Sosyeteye göre, Hessian'la birlikte bankta oturan kadın, eski Leydi Nadine Leggett'in tek kızı Lily Ferguson'du. Fergusonlar aksini öğrenecek, Worth miras kalan paranın dağıtımını ihtiyatlı bir şekilde yapacak ve ne Lily ne de Annie aksi yönde bir açıklama yapmayacaktı. Lily ve kız kardeşi bu konuda kolayca anlaşmışlardı. başka bir düşünce.

Hessian eliyle kâğıdı işaret etti. "Bu özel kâğıdın üzerindeki isim Lisans senin gerçek, dürüst ismin, Lily. Eğer benimle evlenmeyi kabul edersen, tören yasal ve bağlayıcı olacak. Sizden bunu istemedenden önce, kim olduğumu ve Daisy'nin benim için çok değerli olduğunu bilmenizi istedim. Çocuklar büyüdü, o ayak altında olmayacaklar, ama kızım..." Durakladı, gözlerini kırıştırdı ve kâğıdı kaldırdı. "Kızım her zaman evimin bir parçası olacak."

Haklıydı, gün Lily'nin hayal edebileceğinden çok daha görkemli bir hale gelmişti. "Daisy'ye gerçeği söyleyecek misin?"

"Annesi günlüğünde, doğru zaman geldiğinde yapabileceğimi söylemiş."

Bana sahip olacak mısın, Lily? Beni ve Daisy'yi alır mısın? Av tüfeğimle saatlerce dolaşıyorum ve hiçbir zaman bir yakalamayı başaramıyorum. Ördek uyurum, ya da uyurdum. Çılgınca dörtnala giderim ve atın dişlerinin arasında bir ısırık varmış gibi davran."

Lily'nin kalbinden yük üstüne yük kalktı. Belirsiz bir geleceğin ve zor bir geçmişin yükü, yalnızlığın yükü, sırların yükü, sevmenin ve bu konuda ne yapacağını bilmemenin yükü.

"Burada evlenmek istiyorum, Hessian, bu parkta ve yakında."

"Benimle mi?"

"Elbette sana. Sadece sana, her zaman sana. Geçmişim ne kadar özel ve neşeliyse, dğnmzn de o kadar halka açık ve neşeli olmasını istiyorum.

sefil. Yeminlerimizi ederken herkesin burada olmasını istiyorum - küçük kızlar, aileniz, ördekler, köpekler. Herkes, hatta Hannibal. Birlikteliğimizi ya da Grampion Kontu'nun bir varisle evlenmesine rağmen kendine büyük, tutkulu ve romantik bir aşk eş bulduğu gerçeğini kimse yanlış anlamasın."

Hessian onu öptü, iffetli, uzun süren, *gülümseyen* bir dudak fırçası, ama yine de halka açık bir parkta, çocukların, ördeklerin, köpeklerin ve ailesinin izlediği halka açık bir pck. Lily o kadar memnun olmuştu ki, onu tekrar öptü, hem de iyice.

Çok .

Düğün ertesi hafta gerçekleşmiş, Rosecroft Kontu Lily'ye törende eşlik etmiş, Worth ve leydisi de gelin ve damatla birlikte ayağa kalkmışlardı. Daisy, Bronwyn, Avery, Andromeda ve Scout da şahit olarak durdular ve Hannibal Leydi Rosecroft'un kucağından izledi. Daisy etrafa mısır serpince ördekler de trene katılmaya geldi ve ortalık oldukça karıştı, aynı zamanda da komik bir hal aldı.

Grampion yeminini ederken gülümsüyordu, Lily kahkaha nöbetleri arasında kendi yeminini okudu ve her türden her bir konuk da gülümsüyordu.

Ve Lord ve Leydi Grampion, her zaman sessiz, sakın ya da düzenli olmasa da, sonsuza dek mutlu yaşadılar.

Sevgili okuyucularıma,

Umarım Hessian ve Lily'nin hikayesini beğenmişsinizdir ve evet, daha fazla **Gerçek Beyefendi** gelecek. Jacaranda'nın birçok erkek kardeşi, Bay Jonathan Tresham gibi benim hedefimde - Vay canına, az önce bana kaş mı kaldırdılar!

Bu hikayelerin ortaya çıkmasını beklerken, düşündüm ki Temmuz 2017'de raflarda yerini alacak olan Windham Gelini serisinin ikinci kitabı [Too Scot to Handle](#)'dan bir alıntı okumak isteyebilirsiniz. Lord Colin'de başka bir cesur, güzel İskoç kahramanı yazmalıyım. MacHugh ve Bayan Anwen Windham ona denk olmaktan çok daha fazlasıdır. Korsanlar ve serseri lordlar var ve tabii ki Percival ve Esther düklük küreklerine yapışıyorlar. Dünyanın en eğlenceli işine mi sahibim ne?

Eylül ayında, yazar dostum Theresa Romain ile birlikte, Regency kırsalının derinliklerinde geçen bir çift öykü içeren [Dük'ün Atlı Yolu](#) adlı bir novella düeti yayınlayacağız. Efsaneye göre, dolunayın altında Dük'ün At Dizgini Yolu'nda öptüğünüz ilk kişi Yol senin tek gerçek aşkın olacak. Yazarlar diyor ki, "Aşağı, beyler. O kadar kolay olmayacak...." Kahramanlar, , atlar ve mutluluk sonsuza dek sonra... çoğunlukla bu sırayla. Alıntı aşağıda, umarım beğenirsiniz!

Üçüncü Windham Gelini hikayesi, [No Other Duke Will Do](#), Kasım ayında çıkıyor ve Ekim ayında Carolyn Jewel, Miranda Neville ve Shana Galen ile bir novella antolojisi için bir araya geliyorum:

On Günde Bir Dük Nasıl Bulunur? Hepimiz bu soruyu sormadık mı?

Yeni çıkan [kitaplarımdan Bookbub](#) ve satışlarımdan haberdar olmak isterseniz beni 'da takip edebilirsiniz. Bu bilgiler ve imza günleri için, gelecek projeler ve diğer haberler [için bültenime kaydolun](#).

Okuyucularımla [Facebook](#) veya [Twitter](#) üzerinden de bağlantı kurmaktan her zaman mutluluk duyarım.

İyi okumalar!

Grace Burrowes

Too Scot to Handle'dan bir alıntı için okumaya ***devam edin!***

Başa Çıkılamayacak Kadar İskoç

Anwen Windham ve Lord Colin MacHugh şafak vakti bir gezinti için Hyde Park ve Anwen'in şapkası ne yazık ki kaybolmuştur. Çitlerin ardında yapılan özenli arama, bir kadının kayıp şapkasından başka bir şeyi ortaya çıkarır...

Anwen Windham'ın farkındalığına hiçbir şey girmedir.
zevk.

Acelesi olmayan, yarı sarhoş ya da cüretkârlığı karşısında gafil avlanan bir kadının hürriyetine el koyduğu için kendinden memnun bir adam tarafından öpülmek zevkti.

Lord Colin'i geri öpmek bir zevkti. Kıpırdamadan durmaktan daha fazlasını yapmak, bir servet umarak yanlış yönlendirilmiş bir servet avcısının beceriksizliklerine katlanmak onun beceriksiz cazibesini sergilemesi ömür boyu güvenlikle sonuçlanacaktı.

Zevk, güneş yükselirken, kuşlar şarkı söylerken ve sabah yeni bir potansiyel ile yankılanırken güzel bedensel kıpırdanmaları hissetmek, harika bir gün.

Ve bu keyifli, ancak tahmin edilebilir zevklerin altında, Anwen'e özgü daha fazla neşe.

Lord Colin açık bir şekilde onun ufak tefek boyunun eyer üzerinde avantaj sağladığını söylemişti - ne kadar harika! bakış açısı. Onun yetimhanedeki çocuklar hakkındaki gevezeliklerini dinlemişti. Dinlemiş ve sorunu tartışmak yerine güzel kafasını rahatsız etmemesi konusunda ahkam kesiyor ve çözümler öneriyordu.

Bu öpücüğün özel olmasına ve dolayısıyla aceleye getirilmemesine dikkat etmişti.

Anwen bu telaşsız kısmı sevmişti. Lord Colin onu kırılğan ve narin bir kızmış gibi değil, bırakılamayacak kadar değerliymiş gibi tutuyordu. Kolları Anwen'i sımsıkı sarmış ve ona iyice sokulmuştu.

Yeterince geniş göğsü, düz karnı ve başarılı bir binicinin sahip olabileceği gibi sert, sert kalçaları.

Yine de yumuşak dudaklar. Nazik, yalvaran, alay eden.

Anwen ona karşılık verdi, cesareti için bir nane tadı aldı ve sonra onun tadına baktı.

"Sabah harika bir gün olacak," diye fısıldadı, tam kulağına. "Eğer bunu dilinle bir daha yaparsan atımın üzerinde oturamam."

Öpücük bacağını da içine alana kadar tekrar tekrar yaptı.

Binici kıyafetinin kıvrımları ve köpükleri arasına sokulmuş, parmakları ensesindeki saçlarla oynuyor ve kalbi, yarışlarının sonunda olduğundan daha hızlı atıyordu.

Lord Colin yanağını Anwen'in şakağına dayayarak, "Durmalısın, küçük Anwen," dedi. "Durmalıyız, yoksa akıl sağlığım için kendimi aşağıdaki suya atmak zorunda kalacağım."

Anwen ona bakarak, "Ben iyi bir yüzücüyüm," dedi. "Ben olsam seni çıkarırdım." Giysileri vücuduna yapışmış.... sıırılsıklam bir Lord Colin'i Serpentine'den çıkarmayı düşündü.

Onun çekini öptü. "Bana öyle bir bakıyorsun ki. Bana bir tokat atsaydın, bunu bir merhamet olarak kabul ederdim."

"Seni tekrar öpmeyi tercih ederim." Ve tekrar ve tekrar ve tekrar.

Anwen'in bu girişim için duyduğu coşku, içinden vahşi bir ateş gibi kükreyerek, vücudunun her köşesine ışık, ısı ve enerji getirdi. olmak.

"Sen kılık değiştirmiş bir şenlik ateşisin," dedi bir elini saçlarında gezdirerek. "Bir kadına pusu kurmuşsun ve tüm kibar toplum senin sessiz biri olduğunu düşünüyor." Adam onu inceledi, saçları bir yandan yukarı kalkmıştı. "Daha iyisini bilen tek erkek ben miyim, Anwen?"

Saçlarını düzeltti, dokusundan zevk aldı. Kızıl saın kendine has bir akly vardı ve şafağın ışığında saçları çok kırmızıydı.

"Hayır, daha iyisini bilen tek kişi sen değilsin," diye cevap verdiğinde, bakışları kararlı bir şekilde suyun ötesine bakıyordu.

"Ben oyalanacak tiplerden değilim," dedi Anwen'in elini tutarak ve öpüyor. "Ben bir askerdim ve kadınlardan hoşlanırım ama bu... benimle oyun oynamamalısın."

Sonsuz göksel trompetler. "Seninle oynayabileceğimi mi sanıyorsun?" "Böyle glmsediğinizde kalpleri kırabilirsiniz, Bayan Anwen

Windham. Bir adam bunun geldiğini göremezdi, ama sonra bir zarafet ve asalet bulutu içinde uçup giderdin ve çok geç, ne yaptığını fark ederdi.

zlemişti. Ne kadar aptalca davrandığını kabul etmek istemezdi ama kalbinin derinliklerinde bunu bilirdi: Onun kaçmasına asla izin vermemeliydim. Onun yanında kalmak için her şeyi yapmalıydım."

Ben kılık değiştirmiş bir şenlik ateşiyim. "Sırrımı bilen tek kişi sen değilsin. Artık *ben* de daha iyi biliyorum Colin." Parmak uçlarında yükseldi ve onu öptü. "Bu bizim sırrımız."

[Too Scot To Handle](#) kitabınızı sipariş edin!

Grace Burrowes'un "*His Grace for the Win*" romanından bir alıntı için okumaya devam edin

Dük'ün Atlı Yolu

Musa'nın muhtemelen Sina Dağı'nda bıraktığı bir taş tablette -taş tabletler çok ağırdı- Tanrı'nın eli vardı.

"Bir düke sarılmayacaksınız, dükler de kendiliğinden sarılmayacaklar."

Bu izinsiz girişin sonucu o kadar iyi anlaşılmıştı ki, unvan Philippe'in eline geçtikten sonra hiç kimse -ne sevgili Ada, ne Lord Ramsdale, ne de Philippe'in metres tutma zahmetine katlandığı zamanlardaki metresleri- Philippe'in şahsına tecavüz etmeye cesaret edememişti.

Harriet Talbot cesaret etti. O taş tableti bir tek o dikkate almadı ve böylece Philippe onunla birlikte kurallar kendisi için geçerli değilmiş gibi davranmakta özgür oldu.

Şiddetli bir kucaklayıcıydı, onu hoş geldin, yokluğu için sitem, koruyuculuk ifade eden uzun, sıkı bir kucaklamayla sarıyordu, Ve - Philippe'in asi erkek doğası tarafından not edilen bir dipnot olarak - şaşırtıcı bir kıvrım bolluğu.

Harriet, Philippe'le birbirlerini yirmi yıldan uzun süredir tanıyor olmalarına rağmen, bu kıvrımlar konusunda hiç de mahcup değildi.

"Lord Dudley'i onaylamıyorsunuz," dedi Philippe. "Atlarınızdan birine hakaret mi etti?"

"Atlarımdan birini mahvedecek," diye yanıtladı Harriet, eyer odasındaki kanepeye oturarak.

Philippe'in onun yanında oturmak için izin istemesi gerekmiyordu, telaşla çay zili çalmıyordu - evde zil sesi yoktu at ahırları, ilahi şefaathçilere teşekkür et-ya da onu çekiştir

Mezgit balığı satan bir balıkçının tüm ihtiyatıyla dekoltesini indirdi.

"O zaman neden Dudley'i sattın ki?" Philippe atı pek önemseiyordu ama Harriet önemsiyordu. O önemsiyordu.

Philippe bazen atları her şeyin tuttuğunu düşünürdü.

Yine de onun bir ata sarıldığını hiç görmemişti.

"Sevgili Utopia'mı satacağım," dedi Harriet, "çünkü lord hazretlerinin parası var ve bir hanımefendi için ata ihtiyacı var, babamın da satacak atları var ve paraya ihtiyacı var."

Yaratıcı hiçbir zaman Harry Talbot'tan ortalama bir kadın yaratmamıştı. Orta boylu, kahverengi saçlı, mavi gözlüydü.

Sağlam bir tarafı vardı ve önemli bir havası ya da zarafeti yoktu.

Philippe'in bildiği kadarıyla, güzel şarkı söylemezdi.

piyanoforte çalabilir, güzel suluboya resimler yapabilir ya da harika nakışlar işleyebilir.

At kokuyordu, doğruyu söylüyordu ve onu görür görmez kucaklıyordu ve güzel, mükemmel, sevimli ve harika ile cehenneme kadar.

"Ata binecek hanımefendinin eyer kullanma konusunda yetersiz olduğuna inanmak için bir nedeniniz var mı?" Philippe sordu.

"Hiçbir fikrim yok ama lord hazretleri berbat bir binici. Sadece güç ve kuvvet, atı düşünmek yok, onu nasıl yöneteceğini bilmek yok. kendi ağırlığı. Ata bağırarak emir veriyor ve körü körüne itaat istiyor."

Kadınlar sadakatsiz aşıkları, Harriet'in Dudley'in ata binmesine karşı ifade ettiğinden daha az acımasızca eleştirmişlerdir.

"Atı geri verebilir," dedi Philippe. "Her şeye rağmen atı hanımefendiye devredebilir."

"Umutla yaşıyorum," dedi Harry, sesi hiç de umutlu çıkmıyordu.
"Sen nasılsın?"

Philippe, başka herhangi birine, şu konularda basmakalıp sözler söyleyebilirdi

Berkshire kırsalının hasat zamanı neşesi, Londra'nın çılgınlığından sonra kırsal sessizliğin keyfi.

Bu Harriet'ti. "Yılın bu zamanında eve dönmek hem üzücü hem de zor, ama burada . En azından seni görebiliyorum."

"Babam seni yemeğe davet edecek."

Bu bir çeşit uyarıydı. "Ve kabul edeceğim." "Gerek yok.

Babam anlayacaktır."

Philippe, Harriet'in bunu anlamasından nefret ediyordu. "Lord Ramsdale'i bile getireceğim, çünkü onu gülümsemeye ikna edebilecek birkaç kişiden birisiniz."

"Kont çok hoş bir beyefendi." Harriet bakışlarındaki kahkahayla çelişen dindar bir ton takındı.

"Kont, ince hassasiyetleri olan herkes için bir sınavdır. Baban nasıl?"

Lord Dudley'in faytonunun tekerlekleri eyer odasının ötesindeki çakıl yolda gıcırdayana kadar rahatça sohbet ettiler.

ve kırbacının şaklaması öğleden sonraki sessizliği bozdu.

Bu ses Harriet'in gözlerini kapamasına ve gözlerini yummasına neden oldu.

yumruklarında alışkanlık. "Eğer lord hazretleri dikkatli olmazsa, uysal bir at onu bir hendeğe yuvarlayabilir."

Philippe, "Düello yapmaya ve içki içmeye de eğilimli," dedi. "Ama onu bir süreliğine aklından çıkar ve beni Baba."

Harriet ayağa fırlayarak, "Elbette," dedi. O asla kıyılır, salınır ya da . Hedeflerine ve görevlerine odaklanmış bir şekilde ve bir erkeğin yardımına ayıracak zamanı yoktu.

Yine de bazı yardımlara ihtiyaç olduğu belliydi. Verandanın yanında yetişen güllerin budanma zamanı çoktan geçmişti, malikânenin fuayesindeki büfenin üzerindeki ayna tozluydu, halılar yıprandığını gösteriyordu. Harriet'in kıyafeti en az dört yıldır modaydı ama Harriet modaya hiçbir zaman önem vermemişti.

Philippe, Jackson Talbot'un bir yıldan kısa bir süre içinde ne kadar yaşlandığını görünce şok oldu. Talbot hâlâ bir engelli koşu jokeyinin zayıf boyuna sahipti, kavraması güçlüydü ve sesi gür çıkıyordu. Philippe, Harriet akşam yemeğine bakmak için çekilene kadar Talbot'un sandalyesinin koluna astığı bastonu fark etmemişti.

Talbot, "Bize göz kulak olmakta çok iyisin," dedi. "İyi ki Ben."

"Şirketlerini dürüstçe ziyaret ettiğim bir çift insanı arıyorum. keyfini çıkarın," dedi Philippe. "Harriet geliyor gibi görünüyor."

Harriet'e benziyordu. Meşgul, sağlıklı, bir erkek fark etmek için zaman ayırırsa güzel ve *sevgili*. Bu sevecenlik Philippe'in kabul etmek istediğinden çok daha değerliydi. Eve gelmişti çünkü görevi bunu gerektiriyordu ama Harriet'i görmek bu sınavı katlanılabilir kılıyordu.

"Harriet üç adamın işini yapıyor," dedi Talbot, "ve gözlerim bozuk olduğu için fark etmediğimi sanıyor. Fark ediyorum, Kıza lanet , ama annesinden daha iyi dinlemiyor."

Bu da bir başka farklılıktı. Talbot'un yıpranmış yüz hatlarına karşı her zaman şaşırtıcı derecede mavi olan gözleri solmuştu, sol gözleri sağ gözlerinden daha solgundu. Talbot başını hafif bir açıyla tutuyordu ve masası pencereye yaklaştırılmıştı.

Philippe, "Kadınlar endişelenmeye yatkındır," dedi.

"İşte bu ebedi bir gerçek, efendim. Örneğin Harriet o kısrak için üzülecektir, gerçi Lord Dudley de benzerlerinden beceriksiz değildir. Londra'ya dönmeden önce akşam yemeği için bize katılmaya vaktiniz olacak mı?"

"Elbette. Ben arkamı döndüğümde çöpçatanların eline düşmesin diye Ramsdale'i de yanımda getirdim."

"İnsan ata nasıl oturacağını bilir, saygısızlık etmek istemem."

Philippe'in vicdanının bu şekilde sızlaması Harriet'in modası geçmiş modası, ama çok daha az sevimli. "Talbot, başlama."

"Hah. Başka bir sahnede dükü oynayabilirsin, ama ben biliyorum Eyerden kaçmanın sana neye mal olduğunu. Sen de kardeşin gibi doğuştan yetenekliydin. Kısa sürede toparlarsın."

"Kardeşimin tüm doğal yetenekleri onu ölüme düşmekten alıkoyamadı, değil mi?" Sessizlik önce garipleşti, sonra acılaştı, sonra da

Suçlu. "Özür dilerim Talbot. İyi niyetli olduğunuzu biliyorum. Gideceğim ve eğer Salon'a bir davetiye gönderirseniz, kabul ettiğimde daha iyi davranmamı bekleyin. Ramsdale'in davranışlarına kefil olamam ama Harriet onu hizada tutmaktan hoşlanıyor gibi görünüyor."

Belki de Harriet Ramsdale'den hoşlanıyordu. Büyük, aptal hayvanlar. Ramsdale, Talbot'un kızına ilgi duyduğu için bu kır eğlencesini kabul etmiş olabilir.

Ramsdale sinsiydi, kendi öğütlerini tutmakta çok iyiydi ve şeytan gibi at sürüyordu.

Talbot, "kapılmanıza gerek yok," dedi. "Gençler aptaldır. Dora'm hep öyle derdi. Salı günü akşam yemeği diyelim."

Ayağa kalkmak istercesine ellerini kurutma kağıdına dayadı ve bu da bir değişiklikti.

Daha iyisi için değil. "gerek yok," dedi Philippe.

"Dudley ile pazarlık yapmak şüphesiz yorucuydu. Ben kendim çıkarım."

"Salı gününe kadar," dedi Talbot, sandalyesine geri yerleşerek.

"Kontu da getirin. Bu işi yapabilecek tanıdığım tek adam o.

Harriet kızardı."

Talbot bir yığın kâğıdı tarih sırasına koyar gibi karıştırırken, Philippe kendini ön kapıya geri götürdü. Bir ihanet duygusu onu takip etti, bir çocukluk cennetini kendi üzerine çökerken bulmuştu. Talbot'ların evinde her zaman mutlu olmuş, kendini dükün yedeği gibi değil, her zaman *kendisi* gibi hissetmişti ve sonra - Tanrı yardımcısı olsun - varis olmuştu.

Harriet mutfağa giden koridordan elinde bir kırbaçla çıktı. "Hemen gidiyor musun?"

Rahatlamış mıydı, hayal kırıklığına mı uğramıştı, yoksa ikisi de değil miydi? "Emirlerim var

Salı akşamı Ramsdale ile döneceğim. Nereye gidiyorsun?"

"Elimde çalışmam gereken iki yaşında bir çift daha var. Seni geçireyim."

Philippe büfeden şapkasını aldı. "Onları kendin mi eğitiyorsun?" Bu ne zaman başlamıştı?

"Çocukların yapacak yeterince işi var ve Lord Dudley'nin ziyareti bizi geride bıraktı. Atlar rutini sever, ben de atları severim."

Cebinden sürücü eldivenlerini çıkardı ve Philippe onunla birlikte aşağı doğru yürürken arenada kendisini bekleyen ata baktı.

Sür. Şimdiden canavarın ruh halini değerlendiriyor, bakımıyla ilgili ayrıntıları inceliyordu.

Philippe, Harriet'i bir yıldan uzun bir süredir görmemiş, Ada'dan gelen her mektubu Talbot'larla ilgili ayrıntılar için taramış ve Harriet'i gereğinden fazla özlemişti.

Onunla birlikte arenanın kapısında durakladı. "Yürüyerek mi geldin?"

"Elbette. Mesafenin çoğu atlı patika boyunca ve Berkshire'da bundan daha güzel bir yürüyüş yolu yok."

"Peki, o zaman, eve kadar keyifli bir gezinti yapın. Salı günü seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Belli ki işe dönmek için can atıyordu. Önümüzdeki bir saati kumda yürüyerek geçirmeye hevesliydi.

Bezelye beyinli, gazlı bir atın terli böğrü.

Philippe'in mantıksızca kışkırdığı biriydi.

Philippe en azından Harriet'e şu andan Salı gününe kadar atlar dışında düşünecek bir şey verebilirdi. Yakınına eğildi, yanağına bir öpücük kondurdu ve fısıldayacak kadar uzun süre oyalandı.

"Bir sonraki görüşmemize kadar, çok fazla çalışma." Yakından bakıldığında at değil, gül ve sürpriz kokuyordu.

Eldivenli eli yanağına gitti. "Salı gününe kadar, Majesteleri."

İşte sevindirici bir haber: Harriet Talbot'un yüzünü kızartabilecek tek adam Ramsdale değildi. Philippe başıyla selam şapkasını çıkardı ve yoluna devam etti.

[The Duke's Bridle Path](#) kitabınızı sipariş **edin!**



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

